מדינת ישראל

משרדי הממשלה

שטחים - זכויות האדם
נפתח: 4.86
נסגר: 2.87

שם תיק: שטחים -זכויות האדם
מזהה פיזי: חצ-9805/1
מזהה פריט: 0005kb5
כתובת ארכיון: 2-120-2-16-1
תאריך הדפסה 28/11/2017

9805/1 חצ

משרד ראש הממשלה

ארכיון המדינה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מסי: 130/15

מיכל מסי: 9805

תיק מסי: 1

תאריך התעודה: _____

שם מחבר התעודה: _____

שם הנמען: _____

סוג התעודה (סמן √ במקום המתאים):

- ☐ מכתב
- ☒ מברק
- ☒ תזכיר או מיזכר
- ☐ דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון
- ☐ פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה

20.4.86
2.5.86
18.5.86
11.12.86
9.2.87
9.2.87
עיין תלק הארכיון

*הטופס ימולא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה; העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

بسم الله الرحمن الرحيم

الى حضرة السيد / وزير اسرائيل شمعون بيرس

أننى ارسلت رسالة بخصوص موضوع جمع الشمل الذى لابنى سمير ورديت عليها مشكور لانك حولت طلبى للمسئولين فى مدينة خان يونس وأنا اشكرك جدا على عواطفك ومساعدتك فى هذه الاشياء الانسانية ولكن حاكم مدينة خان يونس ارسل لى تلفونا يقول لى أنه لك ولد كبير أين الولد الكبير عندى ولد فى الثانوية وماذا يعمل طالب مدرسة الى اهله فانه يحتاج لرعايتنا هل يقدر بالدراسة والعمل ويصرف على عائلة مكونة من ثمانية اشخاص اننى أطلب من سيادتكم ان ترأفوا بحالتى الصحية أننى أطالبكم انسانيا بان ترحموا أسرة مكونة من ثمانية أشخاص من الضياع والموت اننى اطلب من سيادتك لاننى محمول على عجلة ولم استطيع أن اعيش واننى موجود بين أربع جدران داخل الغرفة لم استطيع أن اعمل أبسط شئ لاننى أصبت بحادث طرق وكان عندى ستة كسور والان موجود فى البيت أطلب من سيادتك أن ترسل مندوب وزارة الخارجية حتى يرانى بنفسه واننى اطالب شخصيا أن تتدخل فى هذه القضية حيث أن الحاكم بمدينة خان يونس يحتج بان عندى ولد كبير فانه يدرس فى الثانوية وماذا يعمل طالب المدرسة لاهله وان اطابتى حطت باهمال شرطة المرور فى القطاع من الذى مسئول عن الشرطة هو الحاكم حيث أننى تقدمت له عدة مرات بخطابات لمقابلته ولكنه لم يكلف نفسه بالرد على نهائيا لماذ من هو المسئول شخصيا عنى هو حاكم مدينة خان يونس ولكنه يعادى شخص ضعيف وانسان مكسر ويعادى انسان محمول على عجلة و يعادى انسان لم يقدر ان يعمل اى شئ لخ حتى قضاء حاجته اننى أناشدك يا سيادة الوزير بان تتدخل لانقاذ حياتى وحياة أولادى وان يقول لى أنت تكلمت فى البيادر اننى تكلمت فى البيادر شئ لم يمس الدولة اننى تكلمت الصحيح وليس غيره انسنى اطالب بحق لى وليس باطل ان ابنى خرج للتعليم وفقد تصريحه وهذا الذى حصل ان ابنى خرج للتعليم ويعود للقطاع ولكن هذا امر واقع زوجته واولاده معهم هوية وموجودين فى القطاع اننى قرأت منذ زمن بعيد أنكم دولة رؤوف حيث أنكم عملتم لم شمل لمهاجرين فيتنام واننى اعتبره عمل انسانيا مشكورا واننى أطالبكم بعمل انسانى ولى الحق وانتم تعملون به سيدى الوزير اننى اطالب منك ان ترحمنى وترحم اسرتى كلها باحظار ابنى سمير يتجاوز عمره ٣٥ سنة واننى لى خمسة أخوة نازحين واننى لن اطالبكم ان تقوموا بعمل لم شمل لهم واننى اطلب من سيادتك الرحمة والرأفة لانك الاب الكبير والرجل الحنون والرجل القادر على كل شئ حيث اننى اطالبك بان تساعدنى واطلب من سيادتك ان تدخلونى مستشفيات اسرائيل للمعالجة حتى أقدر ان امشى على قدمى .

والله ولى التوفيق

ارجو من سيادتكم الرد على رسالتى /

خان يونس ـ شارع جمال عبد الناصر

الخليل في ١٩٨٧/٢/٢٨ 28.2.87

معالي السيد شمعون بيرس المحترم

تحيه طيبه وبعد ---

من واقع الاحتلال ومن خلال معاناتنا نحن مواطني الارض المحتله ، وبعد مراقبة حثيثه لمسيرتكم وتطلعاتكم ومساعيكم من أجل السلام --- لا يسعنا إلاّ أن نشدّ على أيديكم ونثمن خطواتكم ونرجو لكم التوفيق في الوصول إلى الهدف المنشود (السلام) الذي نحن واياكم بحاجةٍ ماسةٍ إليه .

ومن هذا المنطلق - منطلق البحث عن السلام - وبحكم كونكم أحد المسؤولين البارزين في الحكومه والحزب والشعب الاسرائيلي عامه ، نطلب من سيادتكم وزملائكم في المسؤوليه ومن محبي السلام والعاملين من أجله --- الاستمرار في البحث وتجسيد هذا السلام عمليًا - وعدم الالتفات إلى ما ستواجهون من عوائق .

إن البحث عن السلام من شأنه أن يُثمر أشجار ثمارها التعايش والتآلف وصولاً إلى حالةٍ من السلام بين الشعبين - وطوبى لمن كُتب له أن يكون رسول سلام في منطقتنا .

سيدي الوزير ---

أجد لزامًا عليّ ومن خلال هذه الرسالة لمعاليكم أن أركز على أساسياتٍ لابد من النظر إليها في المسيرة السلميه -- وهي

أ) اسرائيل شعب ودوله حقيقه قائمه في المنطقه .

ب) الشعب الفلسطيني هو أيضًا حقيقه قائمه لابد من توفير حقوقه الشرعيه وهويته .

ج) السلام العادل الدائم مطلب جوهري لكل الشعبين .

د) التطرف والتطرف المضاد كلاهما دمار للشعبين - فتحي حميس الجعبري

مع تمنياتي لكم بالتوفيق

الخليل -

٣٦٧٠٧ - ٤٧٨٢٠٣

סגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

המשרד 658

סוג סגירה
דף 1 מתוך 2 דפים
סווג בטחוני שמור
דחיפות רגיל
תאריך וזמן 1640 26 פבר 87
מס' מברק

אל :- ארב"ל 3
דע :- מצפ"א

שיחה עם רקמלים בנושאי ז"א שונים

א. לבקשתי קרא לוארן מהאגף שפרט בפני נושא פרוטוקול 77' והרקע לסרוב תנשיא להסכם האישרור (ג'יטיימס 16.2 ששלחתי אליכם). לא אפרט השיחה שפרטיה ידועים בודאי מן העבר הקרוב והרחוק. אשר לסעיפים הנוגעים למתן זכויות לטרוריסטים אמר שגם בגבעה אין לכך הרבה תומכים, לא בשל כניסת נושא הטרור לתודעת הציבור ונבחרין.

לדעת וארן מדינות מערב אירופה, ובתוכן הולנד לדבריו, כן יאשררו הפרוטוקלים אך לא היה מודע לפרטים מדויקים. יוכל לבדוק אם אבקשו לעשות כן.

וארן אמר עוד שהאגף המשפטי במחמ"ד עובד על הכנת סדרת עקרונות ברוח הפרוטוקול השני ללא הסעיפים הבלתי מקובלים כדי לשחרר אותם מלהיות צד לפרוטוקול זה.

ב. הפניתי תשומת לבו לדברי אסן (שלכם 292). לא ידע, יבדוק ויודיענו.

ג. התייעצתי עמו בקשר לאגודת המשפטנים לזכויות אדם בינלאומיות (מכתבכם מ-11.2) מסתבר שיש מספר אגודות בשם קרוב לזה. לכן אודה לכם אם תשלחו לי מברקית בחוזר השם האנגלי של האגודה שביל ברקלי מייצג. בוושינגטון יש אגודה בשם International Human Rights Lawyers Group (הם מנחשים שזו האגודה שמטעמה ברקלי פועל) אך יש גם אגודה מנויי Lawyers Committee for Human Rights. בדמו פגישתי עם רקמלים ישבו נציגיה ואצל שיפטר.

ד. מסרתי לו הפרטים שהיו בידי בקשר לאע"ב (מכתב ארב"ל 1 מ-3.2).

ה. מצידו היו שתי בקשות מאתנו :

ה(א) בהתייחס לדו"ח ז"א לגבי הריסות בתים (ע' 1188 בדו"ח ל-1986) אמר שישנה התנגדות בשלושה הבדים :-

- הריסת בתים לפני המשפט.
- בתים של ישראלים אין הורסים זולת אחליה לדבריו.
- אלמנט הענישה הקולקטיבית (בני משפחה סובלים...) הוא התייחס במיוחד למקרה של

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

סוג ההודעה
דף 2 מתוך 2 דפים
סוג בטחוני
דחיפות
תאריך וזמן
מס' מברק

משפחת חיאלד אלג'ויידי מעזה אשר הבעל נעצר בקשר לדקירות באשקלון. בשבוע הראשון של המעצר נהרס ביתו שמאכלס שש נפשות. למשפחה ניתנה התראה של חצי שעה ולא ניתנה אפשרות לשכנים לסייע בפינוי החפצים האישיים. לדברי, המנהל האזרחי אשר, לשגארה"ב, ב-20.2 שלא יאפשרו למשפחה לבנות מחדש וכן לא יקבלו פיצויים.

רקמליס מבקש מאתנו מידע ופרטים בענין.

ה(ב) התיחס למעצרו של פרופ' אמריקני Roger Heacock בקשר להפגנת נשים (הדבר הופיע בניטיימס מ-26.2, מוברק בנפרד) האיש אמנם שוחרר בערבות וכו' אך יש אליהם פניות בעניננו מהבית הלבן ומהסנטורים ספקטר וסרבנס. אנא פרטים גם בענין זה.

בהמשך לשיחתנו מדת בכד של 1986, אודה קבלת
ההצעות שלכם, ליזיארכם לדעת מדוע רק שנה מאוחר מהמועד
בגלל האילוצים המתאימים ומתר,

מ ת נ י

051-40418-40297-405

מ ז כ ר

(להתכתבות פנימית במשרדי הממשלה)

אל: יעל יבלונקין תיאום, מנהל מינהלים

מאת: מנהל אגף 2

תיק מס'

תאריך 2/10/96

הנדון: שלח/120.4/ק"ר.

בכפוף מכתבם מסוה למעלה מיום הפגישה בנושא הסדרים של בתי מרבלים.

אודה אם תבדקו עם שמעה באם פרוטוקול בנדון ומעלה ופקידת לנו בהקדם האפשרי לטיפולי, אם יש כזה.

בברכה

מ.מ.

בנדף 1010

06.1.285.1

UNITED NATIONS
RELIEF AND WORKS AGENCY FOR
PALESTINE REFUGEES IN THE NEAR EAST

NATIONS UNIES
OFFICE DE SECOURS ET DE TRAVAUX POUR LES
REFUGIES DE PALESTINE DANS LE PROCHE-ORIENT

وكالة الأمم المتحدة
لإغاثة وتشغيل اللاجئين الفلسطينيين في الشرق الأدنى

UNRWA Field Office, Gaza . P. O. Box 61 . Cables, UNRWA . Telephones, 193, 197, 223, 388

Ref. UR 800 87-94

22 February 1987

Dear General Erez

It is with deep concern that I must convey to you UNRWA's protest over the apparently punitive demolition on 11 February of two homes, in the Rafah camp and Tel es-Sultan housing project, of families one each of whose members is reportedly being held on suspicion of security offences.

The facts available to me are the following:

1. Qiq Family - Rafah camp (Block N/105)

   Abdel Rahman Qiq (born 1963) was arrested two months ago; has not so far been brought to trial.

   The premises demolished were occupied by two households: The mother of the suspect (2 rooms, kitchen and bathroom); and his brother and himself (an additional two rooms, kitchen and bathroom).

2. Jueidi Family - Tel es-Sultan (House no. 87/461)

   Khaled Jueidi (born) 1965) was also arrested two months ago; has not so far been brought to trial.

   The premises demolished were occupied by six persons: the parents of the suspect, his three younger brothers and sister and himself. They comprised six rooms, hall, kitchen, bathroom and toilet.

   The family was refused permission to erect on the site a tent provided by the International Committee of the Red Cross.

In both cases, the families are said to have been given only a half-hour's notice in which to remove their possessions. They are reportedly now living temporarily with relatives, having no alternative accommodation available to them.

As UNRWA is required to report these events to the Secretary-General of the United Nations, I should appreciate your verifying them.

UNRWA does not condone criminal acts. Our protest is based on issue of principle, all of which are consistent with the proper conduct of justice and/or law and order.

../..

- Collective punishment is contrary to the Fourth Geneva Convention of 1949. Where the provisions of the Convention or other International law are in conflict with local laws or decrees, it is the position of the United Nations that International law shall prevail.

- Again as a legal principle, the United Nations is opposed to any punishment inflicted for an alleged offence not judicially proven.

- On humanitarian grounds also, it is unacceptable that suffering should be inflicted on family members deprived of their home through no proven fault of their own. It is the Agency's position that these families should be provided with alternative housing or permitted to rebuild the destroyed homes.

These principles are enshrined in United Nations charters and conventions to which the State of Israel is a signatory.

As we have unfortunately had occasion to do in the past, we again reiterate our strong protest against such action on the part of the Israeli authorities which do nothing to improve the present very tense situation prevailing throughout the Gaza Strip and indeed serve only to aggravate affairs, and urge that it is not repeated. We request on humanitarian grounds that the families are immediately permitted to re-construct their homes.

Yours sincerely,

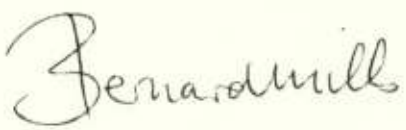

B. H. G. Mills
Director of UNRWA Operations, Gaza
and UNRWA Representative in Egypt

General Y. Erez,
Civil Administrator, Gaza

cc: Mrs. Yael Vered,
Assistant Director General
Head, International Organizations Department,
Ministry of Foreign Affairs, Jerusalem

משרד החוץ
ירושלים

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

כ"ו בשבט תשמ"ז
25 בפברואר 1987

אל : השגרירות _____

מאת: סגן מנהל ארב"ל 3.

הנדון: זכויות אדם בשטחים.

1. לקראת מושב הועדה לזכויות-אדם, המתקיים עתה בג'נבה, קבלנו מספר נתונים כדלקמן (באדיבותה של מפקדת הפרקליט הצבאי הראשי).

2. להלן לידיעתכם ולשימושכם בעת הצורך:

3. מספר המגורשים בשנת 1985 - 12. (יש לשים לב לעובדה שבנוסף לכך- הוצא צו גירוש כנגד חליל אב-זיאד אך הצו בוטל בעקבות השגת הסדר על פיו הנ"ל יעזוב מרצונו את האזור ל-3 שנים. בעקבות ההסדר הנ"ל אכן עזב את האזור).

4. מספר המגורשים בשנת 1986 - 1 (אקרם הניה).
עם זאת, תשומת לבכם לעובדה שבירם 26.1.87 גורש תושב אזח"ע בשם דחלאן לירדן.

5. לגבי אטימות והריסת בתים:

		אטימות	הריסות
1985:	איו"ש	30	10
	אזח"ע	1	4
1986:	איו"ש	31	13
	אזח"ע	1	4

(נבקש להדגיש שמדובר אך ורק בסנקציות ביטחוניות ואין הנתונים כוללים בתים שנהרסו בהליכים משפטיים על יסוד חוקי התכנון והבניה).

ב ב ר כ ה ,

עוזי מנור

העתק: גב' י.ורד, ר' אגף ארב"ל
מזתי"ם.
הטברה.

10392 תאריך : 23.02.87 משרד החוץ-מחלקת הקשר

יוצא ** שמור
**
**
**

מזדם:2,10392
אל:ורש/672
מ-:המשרד,תא:230287,זת:1606,דת:מ,סג:ש
נד:@

שמור/מיידי

דע אטלנטה

נגד היקוק ישנן עדויות שעמד בראש הפגנה שנעה לעבר מרכז רמאללה עם סיסמאות וקריאות להפרת הסדר. יצויין שאין זה האירוע הראשון שהשתתף בו. לו עצמו ישנה גרסה שונה לגמרי. מכל מקום היקוק שוחרר לאחר יומיים ויש נגדו כתב אישום ובקרוב יועמד לדין כאשר סניגורו יהיה עורך דין שהאדה

לידיעתכם במידה והיקוק יימצא אשם יתכן שיבוטל היתר העיסוק שלו באוניברסיטה ואף תשקל האפשרות לגרשו מהארץ

מנהל מזתים

תפ: מזתים

96: ר,אוכ,מלמ,ס,ללל,אלבקש,אב,מר,מאה,מסלה,מלוא,א,רב

9542
** אלף
**
**
**
**

תאשר
טל: 03-6424444, פל: 821 ,8 ;אחוזת
ת.ד: 03, יפו; 230287 ;ת.ז: 1530

תאשר/ה.ר

תלוי
196 קבע . אבן אשאש

ס"ר. 5960 בנימין 1111.מל מיל מסלה .ר.ס

מסמל.ס של מע.כיל מס.כוס אש.ול בית.מחלה

אלה.ר-אאס.ס

דואר חוזר-חוקרת דפרי

2/9418:מכתב
מק:מהות
ב-:ב"ב/ב"ב/ב"ב/57:אר/200287:אר/1100:תר/ב/ב:ב
ב"ב:ב

מ/ת

שכר דירה

בכבוד רב,

אלי כהן
מנכ"ל

1. אישור על קבלת הצעתך שתוכל לעבוד אצלנו בתפקיד
הנהלת חשבונות בכירה/ראשית החל מיום ה' בחודש
"ראשון/ראשון" בלבד. שכרך יהיה בהתאם לסכום שלכן נתבקשת.
הסכם העבודה יכלול בין היתר את ההוראות הבאות:
2. תקופת ניסיון של שלושה חודשים שבה על כל אחד מהצדדים
הנהלת החשבונות תהיה זכאית לפטר את העובד ללא
הודעה מוקדמת.
הודעת הפיטורין תינתן בכתב ותכלול את נימוקי הפיטורין.
3. עליך להמציא לנו את תעודת הסיום המקורית שלך.

בברכה,
SYDNEY MORNING HERALD-ה מערכת
על מנת לעמוד בלוחות הזמנים שנקבעו ע"י ISRAEL STYLE, אנו נדרשים
לקבל תרומות בהקדם האפשרי. אנא שלחו את תרומתכם בהקדם.

שלום רב,

בברכה,

מ/ת

כ"א בשבט תשמ"ז
20 בפברואר 1987

אל : השגרירות וינה (מר דן אשבל)

מאת: סגן מנהל ארב"ל 3.

הנדון: עצור מינהלי סייף א-דין א-דיק
מכ. 28/ב' 89 מ- 28.1

עירבותה של גב' וגנר ראויה לציון, אך לא ברור לנו מדוע יש כאן, כביכול, "אי-התאמה".

הנ"ל היה במעצר מינהלי ושוחרר ב- 2/6/86.

ברור שאם איננו במעצר מינהלי, אין כל סיבה מדוע שבאוקטובר 1986, צריכה לשכת היועץ המשפטי לממשלה "לדעת" עליו.

אנו מציעים לענות לגב' וגנר ולכלול בתשובה קורטוב של "עקיצה" חיות ושתי ההודעות נכונות. (האם היא עוסקת במחקר השוואתי ?...) .

בברכה,
עוזי מנור

העתק: מזתי"ם
אירופה 1.
גב' תמר גולן, עוזר בכיר למנכ"ל משרד המשפטים.

9122

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 19.02.87

שמור

נכנס **
**
**
**

תדזם:2,9122
אל:המשרד
מ-:לונדון ,נר:196,תא:190287,זה:1200,דה:מ,סג:ש
נד:@

שמור/מידי

אל:יעל ורד-סמנכ"ל

דע:גרל- מנהל מע"ת

מאת:יועץ עתונות לונדון

RADAW ABU AYYASH

השגריר קבל מכתב תלונה ממדב"ל איגוד העיתונאים הבריטים
(NUJ)
CONROY על איסור היציאה שהוטל עליו ואשר מונע בואו לבריטניה במרץ. קונרוי כותב כי בכך יש פגיעה בזכויות האדם של האיש וגם בניגוד לחוקיות ישראל המוחה נגד איסור יציאת יהודים מבריה'מ. הוא מבקש לאפשר חופש יציאה מידי ל- AYYASH ובמידה ולא יתאפשר הדבר הוא מבקש לנגוש השגריר עוד החודש(פברואר) כדי לדון בנושא.

אנא הנחיותיכם לתשובה לאיש.

מנור.

אף

תפ: מנכל,ליאור,מזתים,ורד,אבישי,מעת,הסברה

עמוד 1

2/9017:סדרה
318/פרעה/257/דוגמה/368/סרטן:מק"ט
ב-מספר:אג/1746:תז/190287:ב.ע/ח:ב
ב"ש:3

נמסר לפקיד הקבלה בתאריך 29/4/86

מק"ט: מעוז/בטלה

בע"מ

מעוז-בטלה"==

אל בע"מ

שטרי הסוכן-מקרקעי בדפי

1. מטרת שטר זה הינה לקבוע את תנאי ההתקשרות בין הצדדים לעניין הפעלת הסוכן ע"י החברה. הסוכן מצהיר כי ידוע לו שהחברה עוסקת בין היתר בשיווק ומכירת מוצרי חשמל ואלקטרוניקה (להלן: "המוצרים") ומתחייב לפעול בנאמנות ובשקידה ראויה לקידום מכירת המוצרים.

2. הסוכן יפעל אך ורק בשטח הפעילות שנקבע לו בנספח א' לשטר זה (להלן: "השטח"). הסוכן לא יהא רשאי לפעול מחוץ לשטח ללא הסכמה מראש ובכתב של החברה.

3. הסוכן יקבל עמלה בשיעור של 12% מערך המכירות נטו של המוצרים שנמכרו בשטח, ובלבד שהמכר נעשה בפועל ושולם במלואו לחברה. "מכירות נטו" משמען סך המכירות ברוטו בניכוי החזרות והנחות שניתנו ללקוחות.

4. החברה תשלם לסוכן את העמלות בגין מכירות שבוצעו בחודש קלנדרי מסוים עד ליום ה-15 לחודש שלאחריו, בכפוף לקבלת התשלום מהלקוח. לא שולמה העמלה במועד האמור, תישא היא ריבית פיגורים בשיעור של 2% לחודש, החל מיום הפירעון ועד ליום התשלום בפועל.

5. הסוכן מתחייב לשמור בסוד מוחלט כל מידע עסקי, טכנולוגי או מסחרי שיגיע לידיעתו בקשר עם פעילותו לפי שטר זה, ולא יגלה מידע זה לצד שלישי כלשהו, אף לאחר סיום תקופת ההתקשרות, למשך תקופה של שלוש שנים לפחות.

6. שטר זה נערך בשני עותקים, שכל אחד מהצדדים קיבל לידיו עותק אחד. שטר זה נחתם ביום ה' בכסלו תשמ"ז (14.11.86) בתל אביב.

יוצא בלמס

חדזם:2,7737
אל:דוש/512,ני/552,גנבת/190
מ-:המשרד,תא:170287,זח:1528,דח:מ,סג:ב
נד:ם

בלמס/מיידי

(אוטבה שטוקהולם אוסלו תפוצת מאיה)

שטחים עדכון

א. הפרות הסדר בשטחים נמשכו אמש ובמהלכן ארעו כמה הפגנות נזרקו אבנים והייתה שביתת מסחר ברמאללה. אזרח ישראלי נפצע קל מיידוי אבן

ב. נראה שמרקד התסיסה הוא באוניברסיטאות השטחים. לאור זאת הוצאו צווי סגירה עד לסוף השבוע נגד אל אזהאר בעזה ואוניברסיטת בית לחם. האוניברסיטאות הדזהרו על ידי שהבט שאם תמשך בהן הפעילות העוינת תשקל האפשרות להפסיק פעילותן

ג. יצויין שכוחות הבטחון נוהגים באיפוק מירבי (כמה שוטרים וחיילים נפצעו קל)

ד. מתברר יותר ויותר כי הסיבה המרכזית למהומות היא ההסתה מבחוץ על ידי אשף המעוכיין להפגין כוחו במאבק עם ירדן על ההשפעה בישש סביב כינוס הוועדה המשותפת ירדן אשף לסיוע לשטחים (אבו גיהאד הגיע לעמאן ב 14.1) התפשטותן כעדה ב'תחרות' בין המוקדים השונים. במקביל אין ספק שהארגעים סביב המצור על מחנות הפליטים בלבנון (ידיעות על רעב וכד) הזיק גדרם נוסף לתסיסה כאשר העיתונות בשטחים נותנת לנושא ביסוי נרחב

מזתים

תם: מזתים

משרד החוץ
ירושלים

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

שמור

ירושלים, טז' בשבט התשמ''ז
15 בפברואר 1987

מזת/716

אל : מר צוריאל רפאל, שג' וושינגטון

מאת: מזת'ים / שטחים

הנדון: מכתב בעתון אגודת המחמטיקאים בארה'ב
למברקך נר 315

להלן מידע על האישים הפלשתינאים המוזכרים:

1. פרופסור מונזיר סלח : ירדני ולא חושב יוש''ע. כיהן כנשיא אוניברסיטת אל-נג'אח עד מחצית ספטמבר 1986. רשיון העבודה לא הוארך עקב קשריו עם גורמים עוינים ומסיתים באוניברסיטה. לדעת הרשויות המתאימות, עזר לפעולות הסתה והפרות סדר שהתרחשו באוניברסיטה זו למכביר.

2. חמדאן סעיפאן : ישב בכלא 82 - 1973 לאחר שהודה והורשע בהשתייכות לפת'ח, בהברחת אמצעי חבלה ובהכנת מטען חבלה. עם שחרורו נרשם לאל-נג'אח והתחיל בפעילות עוינת עד אשר הפך לאחד ממנהיגי הפת'ח באוניברסיטה ובין המובילים לפעילות עוינת והסתה להפרת הסדר. בספטמבר השנה הוצא נגדו צו מעצר מנהלי ל- 6 חודשים.

3. עבד האדי עוויים : ישב בכלא בשנים 84 - 1976 לאחר שהודה והורשע בהשתייכות לארגון והחזקת נשק. הלך בדרכו של סעיפאן לאחר שחרורו מהכלא ועל כך הוצא נגדו צו הגבלה לכפרו מספטמבר 86' למשך 6 חודשים.

4. דר' סעיב ארקאט : עומד למשפט צבאי לאחר שברשותו נמצא חומר חעמולה מסית.

5. דר' עבד סאטר קאסם : בספרו הנזכר הציע דרכים ושיטות לעצורים/אסירים פלשתינאים כיצד לנהוג/להתחכם בעת חקירה ע'י זרועות הבטחון. על כך הוגש נגדו כתב אישום.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

6. <u>דר' מוחמד שאריד</u> : אזרח אמריקאי. רשיונו לא הוארך מאותן סיבות הנזכרות לגבי פרופסור מ. סלח בסעיף 1. אין כל קשר לכך עם המשאל שערך אל - פאג'ר.

7. אוניברסיטת אל - נג'אח היתה בעייתית ביותר בחודשים האחרונים. עם זאת,רק לפני כחודש אישר שהב'ט פתיחתה (טרם מועד שנקבע בצו סגירה מסוף דצמבר) כמחווה לנשיאי האוניברסיטאות בויש'ע לאחר פגישה עימם. לא עברו מספר שבועות ובימים האחרונים שוב הפך המוסד למרכז הפרות הסדר וכנראה שתסגר שוב למך חודש.

8. באשר לטענות הכלליות יותר, ניתן להשיב:

- צנזורה - ככלל אין הממשל מפעיל צנזורה אלא אם מדובר בחומר אנטישמי, אנטי ציוני או עיון במיוחד.

- החרמת ציוד מעבדות: להד'ס, פרט למקרה אחד בחברון בו הוחרמו בקבוקי מעבדה ששמשו להכנת בקבוקי מולוטוב.

- לאוניברסיטאות בשטחים תפקיד מוגדר בתחום קידום החינוך בו תומכת ישראל. עם זאת, בו ברגע שמוסדות אלו יחרגו מתחום המנדט המוגדר שבמסגרתו הוקמו/אושרו, יפעלו רשויות הבטחון בהתאם.

מכיחים שבמישור העקרוני לפחות מצוי בידיכם חומר רקע למכביר, במיוחד דו'ת מתאם הפעולות בשטחים.

ב ב ר כ ה

משה בר

העתק:קונכ'ל סן-פרנציסקו
קונכ'ל בוסטון
הסברה/אוטבה
מצפ'א
הסברה/חכנים
ארבל 3

משרד החוץ
ירושלים

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

שמור

ט"ז בשבט תשמ"ז
15 בפברואר 1987

אל : מר ח.יהוידע,מנהל מזתי"ם
מאת: מנהל ארב"ל 2.

הנדון: המועצה הבריטית למען הפליט

... רצ"ב לידיעתך פרוטוקול ישיבת הועדה למז"ת של המועצה הנ"ל אשר הועבר אלינו ע"י השגרירות בלונדון.

לתשומת לבך עמ' 4 של הדוח והקטע המתייחס לדיווחים על הנעשה בירו"ש ואזח"ע מפי שליחים של ארגונים בריטיים שונים.

אנו מציע להביא את השמצותיהם של אנשים אלה בפני דיון המטה אצל מתאם הפעולות כדי לבדוק אפשרות לתגובה מתאימה כלפי שליחים ומבקרים מסוג זה העוסקים בנושאים שאין להם כל קשר לפעילותם המוצהרת למען הפליטים.

כל פעולה כזו צריכה כמובן להעשות באופן שמקור המידע לא יוודע.

בברכה,

משה מלמד

העתק: תא"ל פרדי זך,ס/מתאם הפעולות בשטחים,משהב"ט.
מר ש. מוריאל, השגרירות לונדון.

MEM003

BRITISH REFUGEE COUNCIL

Bondway House, 3-9 Bondway, London SW8 1SJ

MIDDLE EAST COMITTEE

Minutes of Meeting of 2 December 1986

Held at Bondway House

19 JAN 1987

1. ATTENDANCE

Present:	Lord McNair	In the Chair
Members:	Hedley Sutton	Amnesty International
	Sandra Singer	British Red Cross Society
	Anna Campbell-Johnston	Christian Aid
	Ruth Black	International Social Service
	Riyad Khreishi	Medical Aid for Palestinians
	Maureen Alexander	Medical Aid for Palestinians
	Simon Mortimore	NSA of the Baha'is of the UK
	Chris Mowles	OXFAM
	Alison Kelly	Quaker Peace and Service
	Joc Wingfield	Save the Children Fund
	Frances Moore	Save the Children Fund
	Joyce Scroxton	YWCA
Observers:	Barry Lowen	Foreign & Commonwealth Office
	David McDowall	LIPS/West Bank & Gaza Project
	Jon Horsley	PACE
	Robert Dillon	UNRWA
BRC Staff;	Alan Phillips	Deputy Director
	Harriet Adams	Committee Secretary
	Mike Brown	Publications
	Paul Jeremy	LIPS/West Bank & Gaza Project (took the minutes)

Apologies for absence were received from: Mrs J. Wyeth, ODA; Bob Grose, UNAIS; Debbie Dorman, UNIPAL; Sarah Heywood, WUS.

The Chairman welcomed Alison Kelly, the new QPS representative, and Robert Dillon, Deputy Commissioner-General of UNRWA, to the meeting.

2. MINUTES OF MEETING OF 2 SEPTEMBER 1986

The minutes of the last meeting had been circulated. The Chairman signed the minutes as a correct record.

3. MATTERS ARISING

3.1 Palestinians in West Germany

(Minute 7) Paul Jeremy (BRC) replied to an enquiry made by Frances Moore (SCF) at the last meeting. The new aliens and asylum law in the Federal Republic of Germany had ruled on "areas of crisis" with reference to civil war situations, and the possibility of returning asylum-seekers to their countries of origin if there was a "domestic flight alternative". Although overall government policy recommended caution, individual states could legislate seperately. Berlin and Bavaria were the states most likely to return Palestinians to Lebanon. Berlin was believed to have returned two Palestinians to Beirut already.

mmittee was concerned by this report, given the current situation for Palestinians banon. It was agreed that the Chairman would write to and raise the question of deportations with the UNHCR representative in London.

REPORT FORM ROBERT DILLON, DEPUTY COMMISSIONER-GENERAL, UNRWA.

bert Dillon (UNRWA) said that he would have been with UNRWA for three years in nuary. Prior to his secondment to the UN he had served in the US diplomatic service, ith whom his last appointment had been in Lebanon. He gave a summary of UNRWA's work, onting out that whilst UNRWA had a mandate to provide educational and health services to registered refugees, they were not in a position to solve political problems. The problem would not go away until there was a political settlement. They operated only in a specific area, and had no responsibility for resettlement. Historically he felt UNRWA had been successful. Owing to UNRWA's presence the refugee population was relatively healthy, refugees had reasonable access to education and had been able to participate in the economic "boom" in the Middle East in the sixties and after. The region was now suffering economically and employment oppurtunities were decreasing.

70% of UNRWA finances went into education, a labor intensive activity. There were over 600 UNRWA schools serving 350,000 children aged between six and fifteen years old, as well as various vocational training programs. The school population was growing at about 2% per annum, slightly less than the overall population growth rate. Staff costs could be expected to rise, as for every 50 new children a new teacher had to be employed, and for every 100 new children a new school room had to be built. UNRWA ceased general distribution of rations to all registered refugees in 1982, and now only gave rations to special hardship cases. He felt it had been due to a variety of vested interests that general ration distribution had continued so long.

In Lebanon UNRWA had been undertaking more traditional relief activities. It had given immediate assistance to the displaced and had assisted reconstruction work in the camps. The latter had been done by giving cash grants to individual refugees, which was felt to be a more efficient and faster method of reconstruction. Although some use of tents was still made, they were not favored as they gave little protection. The situation in Lebanon was too unsettled at present to start major reconstruction work, and UNRWA's ai was to keep educational and health facilities operative for the time being. Reconstruction work would involve a special appeal.

UNRWA continued to be under-funded, though they had survived the serious financial crisis of 1985 by cutting expenses and stopping a proposed pay rise. UNRWA were between $1.5 - $2 million short of their budget for 1986. The pledging conference for 1987 in New York had been successful. The US contribution had remained the same, UNRWA being the only UN agency to which the US government had not reduced its level of funding. He would be seeing UK government officials whilst in the country to discuss funding of UNWRA. UNRWA were keen to broaden their funding base, particularly by encouraging Arab states to give more. Eastern bloc countries contributed nothing at present, the Japanese contribution and EEC bilateral contributions had increased. On a per capita basis, the Scandinavian countries were the most generous.

He hoped that if UNRWA found itself with extra funds, they would increase their vocational training programs. At present UNRWA had to turn away many applicants for these courses, please, [illegible] be [illegible] as special hardship cases. These programs appealed to Governments and others who wished to see the refugees becoming more self-sufficient. He had no adequate feedback on the proportion of those who did vocational training courses that subsequently found employment.

5. MEETING WITH TIMOTHY RENTON, [illegible]

A memorandum submitted to the Foreign Office, a note on the meeting and a letter from the FCO had been circulated with the agenda. Owing to pressure of time, there was no further discussion on this topic.

6. LEBANON

6.1 Field Reports

Maureen Alexander (MAP) had been working as a physiotherapist with the Norwegian Aid Committee (NORWAC) in Lebanon from August to the end of October. She had been involved in preventative health care work in all the Palestinian camps near Tyre. The NORWAC vaccination programmes had been working well and the first results were now showing. When fighting started at Rashadiyeh camp at the end of September she had been unable to get into the camp. She had tried to make an assessment of the medical needs within the camp. There had been one general practioner in the camp when the fighting started, and stocks of medicines were low due to the previous state of intermittent siege. As they had no facilities for cross-matching blood, some patients had bled to death. The PRCS clinics were working as much as their equipment would allow. She had left at the end of October as the situation had made it very difficult for her to move around.

Chris Mowles (OXFAM) reported on the problems facing Palestinians in three areas in Lebanon. In Beirut, the camps of Borj el Barajneh and Shatila were under heavy seige and Palestinians had great difficulty leaving the camps. However it was thought there were large stocks of food and medical supplies witihin these camps. Since the fighting of June 1985, they had been preparing for such eventualities. Although Palestinians had resisted leaving the camps, there were signs that were now doing so. Palestinians outside the camps were harrassed and some had had their shops burnt. Women also were now harrassed, tortured and even raped. In the south the situation was worse, where not only Palestinians were being harrassed, but also human rights and relief organisations. Many refugees had left Ein Hilweh camp and had sought shelter in UNRWA schools and Sidon town. The Palestinian presence was strong within the Sidon area but not outside. Ein Hilweh and Mieh Mieh were already overcrowded. He felt an agreement was needed among the powers that be that no attempt would be made to remove the Palestinians from Tyre. Many Palestinians had been kidnapped on the road between Tyre and Sidon. UNRWA was being harrassed at the same level as local agencies. The main burden of the fighting was being borne by the Palestinians, but there were also signs that other Lebanese organisations who did not share Amal's beliefs were also being harrassed.

He thought it would be mistaken to see the fighting as another conflict between two armed presences. The aim of the fighting was to forcibly evict the Palestinians from the Tyre area.

Bob Dillon (UNRWA) agreed that it was not just another militia clash. He thought reporting of "exchanges" had given the wrong impression, it mainly being assaults by Amal upon the Palestinians. He felt it unlikely that the Palestinian presence in the Tyre area would be there for long. Asked if there was any role UNIFIL could play, he said that whilst he would favor it, UNIFIL was already stretched very thinly on the ground and the troop-contributing countries were wary of increasing their involvement. It would also require a change in UNIFIL's mandate. The only hope for such a change would be if the Israeli army withdrew from Lebanon and the "South Lebanese Army" were disbanded. There was a school of thought in UNRWA which believed an increase in the number international officials would be a major deterrent to violence.

6.2 Meeting with British Ambassador to Lebanon

This meeting was held on 30 October at the Foreign Office. A note on the meeting had been circulated with the agenda. There was no further discussion.

6.3 LIPS Bulletins

Paul Jeremy reported that he had sent a LIPS bulletin out the day before. Suggestions were made as to where LIPS could get more information, such as details of missing persons.

7. WEST BANK AND GAZA STRIP

7.1 Field Reports

Frances Moore (SCF) had returned from the area the previous week. Tensions, particularly concerning money from Jordan, had made work much harder. The stabbing of a Jewish student and the subsequent retaliation against the Arab population of the Old City of Jerusalem had made life yet more difficult. 40% of Gaza's annual rainfall had come in the first week of November, consequently much of it had run off into the sea. However, in the Jordan valley some wells had had water for the first time in four years. The resettlement of Palestinians in Rafaa camp was proceding at snail's pace.

Chris Mowles (OXFAM) had also just returned from the region. He had been surprised at the petty harassment of UNRWA vehicles by the Israeli authorities. He reported that some doctors working with the Medical Relief Committees had been told that their contracts prohibited them from doing voluntary work, others had been told their contracts would not be renewed.

Bob Dillon said he felt UNRWA's relations with the Israelis were fairly normal. Staff were under orders not to react to provocation.

7.2 Deportation of West Bank Editor

Paul Jeremy reported on current moves to deport Mr.Akram Hanniye, editor of the West Bank newspaper, Al Sha'ab. The Israeli High court was due to make a final decision on 16 December.

David McDowall said that deportation of this type was a breach of the Fourth Geneva Convention, and he believed it was the duty of other signatories to see the Convention was adhered to. Mr. Hanniye had been detained under the Defence (Emergency) Regulations (1945), which had been introduced to the area by the British during the time of its mandate in Palestine. These regulations were cancelled by King George VI in 1948 and had never formed part of Jordanian law.

Barry Lewin (FCO) said that the Foreign Office repeatedly told Israel that it must fulfil its responsibilities.

It was agreed that the Committee would request a ruling from the Foreign Office on its view regarding the current legal status of the Defence (Emergency) Regulations. It was agreed that the Chairman would liase with Paul Jeremy on the best method of doing this.

8. ANY OTHER BUSINESS

8.1 International Coordinating Committee for NGOs on Palestine

Paul Jeremy said he had received a newsletter from the International Co-ordinating Committee for NGOs on the Question of Palestine. Anyone interested in receiving copies should contact him or Jean-Marie Lambert directly in Geneva.

8.2 UNRWA/ICVA Consultation Follow-Up Meeting

This meeting would be held in Geneva on 11 December. It was the second follow-up meeting to the consultation in Amman in February. Harriet Adams said she would be attending the meeting on behalf of the BRC. Any agencies not attending but wishing to have some input to the meeting should contact her.

9. DATES OF MEETING FOR 1986

The dates for meetings in 1986 were agreed as follows:

3 March, 2 June, 1 September, 1 December.

All meetings will be on Tuedays at 2.30 in the Conference room at the British Refugee Council.

BRITISH
REFUGEE
COUNCIL
Bondway House 3/9 Bondway London SW8 1SJ
Telephone 01-582 6922 *Cables* BREFCON LONDON SW8

Mr Timothy Renton MP
Minister of State
Foreign & Commonwealth Office
King Charles Street
London SW1A 2AH

3 December 1986

BRITISH EMERGENCY POWERS (DEFENCE) REGULATIONS, 1945

As you will know, the British Refugee Council is most concerned by the practice of the deportation of inhabitants of the West Bank and Gaza Strip by the Israeli authorities. The legal basis commonly used by Israel for this practice is the British Emergency Powers (Defence) Regulations, 1945.

I am enclosing a copy of a paper written by Mr. Andre Rosenthal, an Israeli lawyer, which considers the history of the Defence Regulations, in particular their cancellation by His Majesty King George VI in 1948. I believe this paper raises an important issue and one of direct concern to the British Government. I would be most grateful if you were able to give HMG's position on the current legal status of the Defence Regulations.

Our concern on this issue has been heightened by the current deportation order served on Mr. Akram Hanniye, editor of the West Bank newspaper, Al Sha'ab. Bearing in mind that Mr. Hanniye's appeal against his deportation is due to be heard in the Israeli High Court on 16 December, I do hope that you will be able to give me a prompt response.

Lord McNair
Chairman, Middle East Committee

Chairman Sir Arthur Peterson KCB MVO
Vice Chairman Sir Leslie Kirkley CBE · *Vice Chairman* Joyce Pearce OBE
Honorary Treasurer ... *Chairman* ... *Director* ...
Full Member Agencies ... Registered under the Charities Act ...

Paul

BRITISH
REFUGEE
COUNCIL
Bondway House 3/9 Bondway London SW8 1SJ
Telephone 01-582 6922 *Cables* BREFCON LONDON SW8

Mr Timothy Renton MP
Minister of State
Foreign and Commonwealth Office
King Charles Street
London SW1

30 December 1986

Dear Minister of State,

I am writing to express the concern of the British Refugee Council at the deportation from Israel of the East Jerusalem newspaper editor, Mr. Akram Hanniye which took place on 28 December. The BRC welcomes the prompt response taken by H M Government, in its capacity as president of the European Community, to deplore the deportation by making a formal protest to Israel and offers you its full support for this action.

Mr. Hanniye's deportation was made under the British Emergency (Defence) Regulations, 1945, about which Lord McNair, Chairman of the BRC's Middle East Committee wrote to you on 3 December 1986. The BRC would therefore be grateful if you would inform us of H M Government's position regarding the current legal status of these Defence Regulations.

I do hope that you will be able to give us a response to this as soon as possible.

Yours sincerely,

Martin Barber
Director

Chairman Lord Chitnis
Vice Chairman Sir Leslie Kirkley CBE
Vice Chairman and Honorary Treasurer H A Shaw OBE
Director Martin Barber Ph.D
Registered under the Charities Act 1960 No 283993

Foreign and Commonwealth Office

London SW1A 2AH

From The Minister of State

2 January 1987

Dear Lord McNair,

Thank you for your letter of 3 December enclosing a copy of Mr Rosenthal's paper on the British Emergency Powers (Defence) Regulations 1945.

I agree that, in view of the Palestine (Revocations) Order in Council 1948, the Palestine (Defence) Order in Council 1937 and the Defence Regulations 1945 made under it are, as a matter of English Law, no longer in force.

The status of the Defence Regulations under Israeli law is of course a matter to be determined by the Israeli authorities, and is therefore not one on which I would wish to express a view. Nevertheless I can assure you that we share your concern about Israeli practices in the Occupied Territories, including deportation. We call for the withdrawal of the Israelis from territories occupied in 1967 and, pending this, urge them to fulfil their obligations as occupying power under the Fourth Geneva Convention.

I have also just received Martin Barber's letter of 30 December. You too will have seen the statement we issued on behalf of the Twelve following the deportation of Mr Hanniye. We are naturally grateful for your support in this unfortunate matter and you can rest assured that we shall continue to make our views very clear in our regular contacts with the Israeli authorities, both here and through our Embassy in Tel Aviv.

Yours sincerely,

Tim Renton

Lord McNair
British Refugee Council
Broadway House
3/9 Broadway
LONDON
SW8 1SJ

BRITISH
REFUGEE
COUNCIL
Bondway House 3/9 Bondway London SW8 1SJ
Telephone 01-582 6922 *Cables* BREFCON LONDON SW8

Mr Timothy Renton MP
Minister of State
Foreign and Commonwealth Office
King Charles Street
London SW1

31 December 1986

I write to you on a most urgent humanitarian matter. As you probably are aware, on 18 December a UNICEF official, Nabila Breir, was assassinated in Beirut. It is the first time a voluntary agency worker has been deliberately killed in this manner. There is little doubt among other agency workers in Beirut that she was killed on account of her effective work among needy Palestinians, for which UNICEF employed her. She herself had already been harassed by militiamen, and her husband had been abducted by Amal militiamen for ten days last April. After that they left the country, but she felt obliged to return to assist in the relief necessary to the refugee camps during the "Ramadan war" last May. Since then she was increasingly apprehensive for her own safety. A number of agency workers, Lebanese, Palestinian and expatriate, believe she may be the first in a sequence of killings unless something is done to discourage the perpetrators. Already over 100 Palestinian women in Beirut have been detained by militiamen (presumably Amal) and a figure exceeding 120 Palestinian women (quite apart from an estimated 1,000 males) have been likewise detained in Tyre area. Among these are believed to be those responsible for running kindergartens and sewing centres for refugees.

Local and expatriate agencies are now extremely apprehensive concerning the safety of their staff, let alone the ability to continue their work. Local agencies, legally constituted under Lebanese law, may now be forced to cease operating unless assurances can be obtained for the safety of the workers involved. Apart from anything else, they will be unable to continue operating legally if no one dares hold the various offices required of any registered charity. This is quite apart from the harassment and difficulties experienced by both ICRC and UNRWA staff in the course of their duties, which itself has become a major problem over the last eight weeks.

Despite the rupture in relations between Britain and Syria, we believe it would be most timely for the European Community to express its concern for the safety of all humanitarian workers in Lebanon and to call on the government of Syria (and also of Lebanon) to make a public statement that it will bring its influence to bear on all those groups with which it has relations to ensure that the work and safety of all humanitarian workers is respected.

Martin Barber
DIRECTOR

Chairman Lord Collins
Vice Chairman Sir Leslie Kirkley CBE
Vice Chairman and Honorary Treasurer H A Shaw OBE
Director Martin Barber Ph.D
Registered under the Charities Act 1960 No 283993

BRITISH
REFUGEE
COUNCIL
Bondway House 3/9 Bondway London SW8 1SJ
Telephone 01-582 6922 *Cables* BREFCON LONDON SW8

Dr Adnan Al Amad
Director
The League of Arab States
52 Green Street
London W1Y 3RH

31 December 1986

Dear Dr Al Amad

I write to you on a most urgent humanitarian matter. As you probably are aware, on 18 December a UNICEF official, Nabila Breir, was assassinated in Beirut. It is the first time a voluntary agency worker has been deliberately killed in this manner. There is little doubt among other agency workers in Beirut that she was killed on account of her effective work among needy Palestinians, for which UNICEF employed her. She herself had already been harassed and her husband had been abducted by Amal militiamen for ten days last April. After that they left the country, but she felt obliged to return to assist in the relief necessary to the refugee camps during the "Ramadan war" last May. Since then she was increasingly apprehensive for her own safety, an apprehension tragically well-founded. A number of agency workers, Lebanese, Palestinian and expatriate, believe she may be the first in a sequence of killings unless something is done to discourage the would-be perpetrators. Already over 100 Palestinian women in Beirut have been detained by militiamen (presumably Amal) and a figure exceeding 120 Palestinian women (quite apart from an estimated 1,000 males) have been likewise detained in Tyre area. Among these are believed to be those responsible for running kindergartens and sewing centres for refugees.

Local and expatriate agencies are now extremely apprehensive concerning the safety of their staff, let alone the ability to continue their work. Local agencies, legally constituted under Lebanese law, may now be forced to cease operating unless assurances can be obtained for the safety of the workers involved. Apart from anything else, they will be unable to continue operating legally if no one dares hold the various offices required of any registered charity. This is quite apart from the harassment and difficulties experienced by both ICRC and UNRWA staff in the course of their duties, which itself has become a major problem over the last eight weeks.

We believe it would be most timely for the League of Arab States to express its concern for the safety of all humanitarian workers in Lebanon and to call on the governments of Syria and Lebanon to make a public statement that it will bring its influence to bear on all these groups, official or unofficial, with which they have relations to ensure that the work and safety of all humanitarian workers is respected.

Yours sincerely

Martin Barber
Director

Chairman Lord Chitnis
Vice Chairman Sir Leslie Kirkley CBE
Vice Chairman and Honorary Treasurer H A Shaw OBE
Director Martin Barber Ph.D
Registered under the Charities Act 1960 No 283993

UNITED NATIONS NATIONS UNIES
UNITED NATIONS RELIEF AND WORKS AGENCY FOR PALESTINE REFUGEES
VIENNA INTERNATIONAL CENTRE
P.O. BOX 700
A-1400 VIENNA, AUSTRIA

Press Release HQ/1/87
12 January 1987
For immediate publication

UNRWA Commissioner-General in Lebanon

"I am equally sorry for all people in Lebanon who suffer. UNRWA's mandate is to assist one group of people. But it is obvious that presently other groups are also in dire need of assistance. I strongly recommend that an initiative be taken to alleviate the sufferings of all destitute people in Lebanon."

Thus UNRWA's Commissioner-General Giorgio Giacomelli summarized his impressions after a three-day vist to Lebanon during which he met a number of prominent Lebanese. UNRWA is the United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East. Ambassador Giacomelli also visited Musseitbeh in West Beirut, where at present some 16,500 displaced Palestine refugee civilians have taken refuge from combat areas.

"It is important" Mr. Giacomelli continued, "that it is widely understood that UNRWA has no role to play in finding political solutions. Its mandate is limited to assistance to Palestine refugees in the Near East. UNRWA is a humanitarian organization. The best way to overcome the present difficult situation would probably be if others could be encouraged to help all other groups in urgent need, primarily of food."

Among those who met Commissioner-General Giacomelli to discuss what needs to be done were Finance Minister Camille Chamoun, Speaker Hussein Husseini, Amal Deputy Chairman Akef Haidar and Sheikhs Shamsaddin and Fadlalah.

UNRWA provides education, health and relief services to Palestine refugees in Lebanon, Jordan, the Syrian Arab Republic, the West Bank and the Gaza Strip.

*****

For information media. Not an official document.

For further information please call:
Vienna 26 31 45 30 or telex 135310 (UNRA)

SAFETY OF HUMANITARIAN ASSISTANCE WORKERS IN LEBANON

Following the assassination of UNICEF official Nabila Breir on 18 December, voluntary agency workers in Lebanon have become extremely concerned for their personal safety. They have requested that agencies outside Lebanon approach their Governments, the European Community, the United Nations and the Arab League and ask:

i] that they express their concern for the safety of all humanitarian workers in Lebanon

ii] that they urge the Syrian and Lebanese Governments to make a public statement that they will bring their influence to bear on all those groups, both official and unofficial, with which they have relations to ensure that the safety of all humanitarian workers is respected.

A number of agency workers, Lebanese, Palestinian and expatriate, believe Nabila Breir's murder may be the first in a sequence of killings unless something is done to discourage the perpetrators. Already over 100 Palestinian women in Beirut have been detained by militiamen (presumably Amal) and a figure exceeding 120 Palestinian women (~~out of~~ an estimated 1,000 males) have been likewise detained in Tyre area. Among these are believed to be those responsible for running kindergartens and sewing centres for refugees.

A related threat to the continued operations of local agencies is the danger that they will be unable to continue operating legally if no one dares to stand for the various offices required of any registered charity. Local agencies, legally constituted under Lebanese law, may be forced to cease operating unless assurances can be obtained for the safety of the workers involved. This is quite apart from the harassment and difficulties experienced by both ICRC and UNRWA staff in the course of their duties, which itself has become a major problem over the last ~~eight~~ nine weeks.

The support of voluntary agencies outside Lebanon is urgently needed by those working within the country. Given the threat to the continuation of humanitarian work in Lebanon, a response from European voluntary agencies is of great importance. I do hope you will be able to make representations as suggested. It would be most useful if you could inform me of any action you have taken and the response it has received.

Paul Jeremy, Lebanon Information Processing Service
6/1/87

TELEX

No. 0124

The Secretary General has asked me to reply to your cable of 31st December concerning humanitarian operations in the Lebanon. The Secretary General was appalled by the callous murder of Mrs. Brier; he has for some months been increasingly concerned by the dangers to which humanitarian workers are exposed in the Lebanon and in particular by UNRWA's. He has made a brief public statement calling on all concerned in the fighting to do everything possible to avoid the civilian casualties and to facilitate the work of the humanitarian agengies. Marrack Goulding, a senior United Nations officer, will be visiting Lebanon this week and has been instructed by the Secretary General to make a major effort to get the Governments and Militias concerned to stop harrassment of UNRWA and other humanitarian agencies whether governmental or non-governmental.

As you will be aware the Security Council has also made a number of appeals to mitigate the suffering of civilians in the Lebanon, most recently in a statement on 2nd December in which the members of the Council encouraged all concerned to facilitate the efforts of various United Nations agencies, particularly UNRWA, as well as non-governmental organisations to provide humanitarian assistance.

Virendra Dayal,
Chef du Cabinet,
United nations.

Received 5/1/87.

TELEX TO SECRETARY GENERAL PEREZ DE CUELLAR, UNITED NATIONS, NEW YORK

FOLLOWING THE ASSASSINATION OF UNICEF OFFICIAL NABILA BREIR IN BEIRUT ON 18 DECEMBER, ALL HUMANITARIAN WORKERS PROVIDING ASSISTANCE TO REFUGEES AND DISPLACED PEOPLE ARE JUSTIFIABLY ACUTELY ANXIOUS FOR THEIR OWN SAFETY.

THERE IS THE GREATEST DANGER THAT IN THESE CIRCUMSTANCES ALMOST ALL HUMANITARIAN WORK WILL COLLAPSE. UNRWA HAS ALREADY BEEN VIRTUALLY PARALYSED IN ITS SERVICES IN SOUTH LEBANON AND IN PARTS OF SOUTH BEIRUT, AND HAS THE GREATEST DIFFICULTY MOVING SUPPLIES BETWEEN BEIRUT AND SIDON, LET ALONE FURTHER SOUTH. A NUMBER OF OTHER LEBANESE AND PALESTINIAN WORKERS ENGAGED IN PURELY HUMANITARIAN WORK ARE OBVIOUS TARGETS TO THOSE WHO WISH TO DESTROY ALL HELP TO THE REFUGEE CAMPS.

THE BRITISH REFUGEE COUNCIL CALLS ON YOU URGENTLY TO CONVENE A MEETING OF THE PERMANENT REPRESENTATIVES OF THOSE MEMBER STATES ABLE TO INFLUENCE THE SITUATION, TO OBTAIN AN AGREEMENT THAT THEY WILL USE THEIR BEST ENDEAVOURS TO SECURE THE SAFETY OF BOTH UN AND NGO HUMANITARIAN WORKERS, AND THAT THEY WILL IMPRESS UPON ALL MILITARY UNITS IN LEBANON WITH WHICH THEY HAVE RELATIONS TO RESPECT THE WORK AND PHYSICAL SAFETY OF ALL HUMANITARIAN AGENCY EMPLOYEES, REGARDLESS OF THEIR RELIGIOUS OR NATIONAL IDENTITY. WE ALSO REQUEST THAT SUCH AN AGREEMENT IS MADE IN THE FORM OF A PUBLIC STATEMENT BY THE PARTIES CONCERNED, IN ORDER THAT CONFIDENCE MAY BE RESTORED AMONG THOSE PROVIDING RELIEF AND ASSISTANCE TO NEEDY PEOPLE.

MARTIN BARBER
DIRECTOR
BRITISH REFUGEE COUNCIL

0345 010 510 telex

Sent 31/12/86.

משרד החוץ
ירושלים

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

שמור

ירושלים, יד' בשבט התשמ''ז
13 בפברואר 1987

מזת/715

שפחים - כלולת זעם
מזת/120.4/ו'

אל : מר ברוך בינה, ניו-יורק

מאת: מזת'ים

הנדון: הועד להגנה על עתונאים
לשלך נר 292

1. עתונאים ערבים בירושלים : המידע שמסר סניורא מדוייק, אך המימשל וגורמי הבטחון אינם מעורבים בנושא. מדובר בתלונה שהגיש עו'ד אליקים העצני למשטרה על מאמר מסויים כאשר המתלונן טוען שכך עברו העתונאים על התיקון לפקודה למניעת טרור. הטיפול בענין מתנהל בצנורות משטרתיים רגילים.

2. כתב העת באום אל-פחם : מדובר בפרסום של חוגים איסלאמיים פונדמנטליסטים במשולש. מלשכת השר ארנס נמסר לנו שמדובר בפרסום הפועל ללא רשיון ומנסה לעקוף את החוק בכך שכל פעם (אחת לחודש) יוצא לאור בשם חדש. באשר לקיום הפשיטה, כדברי גודלשטיין, בודקים ועוד נודיעך.

ב ב ר כ ה,

משה בר

העתק: הסברה/חכנים

מחלקת הקשר ניו-יורק
טופס מברק

רחיפות: מיידי

סווג כטחון: שמור

תז"ח: 121300

נר: 0292

סמנכ"ל יעל ורד , הסברה/תכנים

עתונות, ניו יורק

1. אריק גולדשטיין מהועדה להגנה על עתונאים מוסר מפי חנא סניורה המבקר כאן על חקירת עתונאים בירושלים. לדבריו נחקרו שני עתונאים מכתב העת "אל-עודה" - העורכים אליאס זנאניירי ואברהים קראין - ושני עורכים מ"אלפג'ר" - דאוד כותאב ועדאי אבו-ע'רביה. הם נשאלו בדבר כתיבת מאמר המביע תמיכה באש"פ, ונמסר להם כי לאחר בדיקת תשובותיהם יוחלט אם להגיש נגדם כתבי-אישום. "אלפג'ר" דיווח כי 2 עורכי "אל עודה" שוחררו בערבות לאחר שנחקרו.

2. עוד שאל גולדשטיין על פשיטה משטרתית שנערכה לדבריו במשרדי כתב העת "אלסראט" באום אלפחם.

3. התוכלו לבדוק את הארועים השונים כדי שאוכל לענות לפונה?

בינה

12.2.87	שם השולח: כ. בינה	אישור:

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
וושינגטון

יג' בשבט תשמ"ז
12 בפברואר 1987

שלחים - כפולה
"אדם" - 120.4/שגר

אל : קונכ"ל, פילדלפיה

מאת: הסברה, וושינגטון

הנדון: <u>האשמות בדבר עקירת עצים בכפר קטאנה</u>
מכתבך מ-10.2.87

א. האשמות תושבי הכפר בדבר עקירת עצים עלו על רקע שתילת עצי זית ברחוב ע"ש מרטין לותר קינג בירושלים. לטענתם, העצים נעקרו מהכפר ונשתלו ברחוב ע"ש קינג. האשמותיהם קיבלו פרסום במאמר של Nat Hentoff ב- Village Voice (המצ"ב).

ב. בינתיים, במידה ואנו נשאלים על כך (והפניות הן מעטות ביותר, בעיקר בניו-יורק, שיקגו, ואצלכם) אנו עונים כדלקמן :

(ו) <u>אם מעלים את הקשר לרחוב מרטין לותר קינג</u>, אנו עונים שאין כל הוכחה שהעצים שנשתלו שם נעקרו מהכפר. קק"ל, אשר שתל את העצים, מביא עצים ממקומות שונים בארץ במסגרת השתילה השנתית.

(ב) לכל הפונים אנו משיבים שיש חילוקי דעות בקשר לבעלות על האדמה שממנה נעקרו עצים. התושבים עתרו לבג"צ בענין. עד לשבוע הראשון בפברואר טרם התקבלה החלטה, אבל מתקיימות שיחות בין הצדדים ויש להמתין לתוצאות.

ב ב ר כ ה ,

צוריאל רפאל

העתקים : הסברה/תכנים
מנהל מחלקת הסברה
מ צ פ " א
מ ז ת י " ם

מחלקת הקשר ניו-יורק	
טופס מברק	
סמנכ"ל ורד, מע"ח, מצמ"א, דו"צ	
השיגיטן - אשר נאוס	
עתונות, ניו-יורק	

עצי זית ברח' מרסין לותר קינג - בהמשך לשלנו מהיום.

להלן הקטע המסיים את הכתבה של השבוע שעבר, 17.12. ראשית הכתבה (ורדובה) עוסקת במרכז של מבארכ עואד.

On January 11 of this year, in a hamlet that is part of the small village of Qatanna, northwest of Jerusalem on the West Bank, the residents were astounded to see their olive trees being uprooted. As described by Matthew Neavisky in *Present Tense*: "... they saw a crew of Israeli workers ... trimming the trees' branches and whitewashing the trunks with chemical preservatives. Then the tractors wrenched each tree, roots intact, from the earth. The men transferred the trees to the trucks. When a truck was fully loaded, it drove off."

The Palestinians protested, some placed themselves in front of the tractors, but the work went on. Those in front of the tractors were dragged away. The Israeli workers were part of the Green Patrol in the Nature Reserve Authority of the Ministry of Agriculture. They had their orders, they said. They were only doing their job. Those trees were newly planted, they said, on land that was part of Israel proper, and therefore the Palestinians had no claim to the trees.

The villagers, seeing several thousand olive trees disappear, displayed documents showing that the land was clearly theirs, and had been for a long time. And they had additional proof that the trees were from 20 to 50 years old. One of the documents, issued by Jordan, goes back to 1956 and includes the planting dates of some of the trees on that particular piece of land.

Mubarak Awad heard what was going on, and saw this as a way to get the Palestinian Center for the Study of Nonviolence a lot better known than it had been. He went to see the villagers and found them "totally defeated." He began to tell them they didn't have to give up, they could resist this injustice by planting new trees on the very same land. Some of the villagers thought the idea too quixotic, but others decided to give it a try and began organizing committees to replant the grove. Also joining in was the recently formed Israel/West Bank branch of the International Fellowship of Reconciliation.

Awad takes up the story in the newsletter of his center:

"On Saturday, January 25, Tu Beshvat, the Jewish New Year of Trees, a group of over one hundred Palestinians, Israelis, and expatriates [Europeans] joined villagers from Qatanna to plant five hundred olive seedlings on the same terraced land from which the olive trees had been uprooted only a few weeks before. The five hundred olive seedlings were purchased with the dinars, dollars and shekels contributed by many, many people....

"Upon their arrival at the land, the volunteer planters were met by policemen, the Green Patrol, and soldiers. The volunteers, working in deliberately integrated groups under the leadership of eight landowners from whose land the trees had been taken, remained nonviolent even as they were harassed and threatened with arrest for trespassing.

תאריך: 23.12.86	שם השולח: ב. ביגה	אישור:

603/61 2/6

"As the Green Patrol uprooted the newly planted olive seedlings, village children scampered over the terraces to find the tossed aside seedlings and return them to the volunteers to be planted again. Some seedlings were replanted two or three times, but no tools or stones were raised in anger."

Also present was Virginia Tilley, a reporter for the Palestinian paper, *Al Fajr*:

"[The Israeli authorities] were not prepared for all these foreigners, all these Israelis. They couldn't be brutal to this large group of blatantly nonviolent foreigners, at least not under the TV cameras of the ITV [Israeli television] film crew following them around."

A view from the center of the demonstration, that of Nancy Nye: "We changed tactics. People were placed, sitting, around each sapling. This meant that to remove the saplings, the troops would have to drag people away over rough ground and arrest them."

The soldiers chose to do nothing.

At last, a jeep drove up. In it was an Israeli major, an emissary from the military governor of Ramallah. The major said that the newly planted saplings would not be disturbed again until such time as a thorough land survey was completed to determine whether the villagers' claims were justified.

In celebration of the truce, the demonstrator-planters went to the village to have lunch. The Israeli soldiers were invited to join them, and a few accepted. Prayers were said for the trees; and after lunch (which included olives from the last harvest of the abducted trees), the volunteers prepared to leave the area.

Before they left, *Al Fajr* reported, the army "tried to arrest four Palestinian men who had forgotten their IDs, but the group sat with them—refusing to allow them to be separated—until they were released."

Mubarak Awad relates the end of the first chapter of "The Olive Trees of Qatanna":

"The following day, villagers reported that an hour after the planters had left the area, Green Patrol workers returned and broke the agreement by uprooting and taking all five hundred of the newly planted olive seedlings."

The nonviolent planters had been duped. An explanation was demanded from the authorities. The authorities are always ready with an explanation. This one was that the military governor of Ramallah had had no business entering into a truce or any agreement with the villagers and their friends. The military governor of Ramallah has jurisdiction only over the West Bank, and that olive grove is in Israel.

But the villagers have documents proving the grove is not and never has been part of Israel.

Case closed, said the authorities.

Not yet, as we shall see next week when the villagers go in search of the trees that were taken from them in the first raid by the Green Patrol. By the end of their search Coretta Scott King has come into the story. ■

להלן הכתבה מהיום (כמלואה)

3/6

668/61

NAT HENTOFF: *The Peasants' Gift to Martin Luther King*

... Terrorism is not everywhere. There are other things besides terrorism.
—Mubarak Awad

Last January, the Israeli Green Patrol suddenly descended on the Palestinian village of Qatanna, northwest of Jerusalem on the West Bank, and uprooted more than 2000 olive trees. The Israelis said the trees were on Israeli land; the Palestinians had documents proving otherwise. As they argued, the tractors kept wrenching each tree from the earth.

A villager said, "God sees this act. God will not forget." An Israeli worker said, "We are the gods."

Ordinarily that would have been the end of it. A lawsuit maybe. A protest to officials. But every day, the empty groves would have mocked the villagers, nakedly revealing their powerlessness.

But this time, it was decided—with the involvement of the Palestinian Center for the Study of Nonviolence and the International Fellowship of Reconciliation—to do something. Olive seedlings were bought, 500 of them, and a kind of rainbow coalition gathered in Qatanna to replant the groves. Included were villagers of Qatanna, a number of Israelis hooked on justice, and various Europeans.

Israeli soldiers tried to stop them. But, nonviolently, the planters would not be moved. The Israelis called a truce, but the truce turned out to be a trick. When the nonviolent brigade left the groves, Israeli workers came and uprooted the seedlings.

So much for nonviolent direct action, right? What did it get them? They had been made fools of.

Maybe, but the coalition still wouldn't give up. It wanted to find out where those trees had gone. The authorities shrugged. Who knows? Who can tell? All those trees look alike. Trees are constantly being transplanted all over Israel—in army camps, towns. The olive trees of Qatanna could be everywhere, anywhere.

One day, as Matthew Nesvisky later reported in *Present Tense*, an Israeli peace activist who had been in Qatanna as part of the nonviolent action to replant the olive trees noticed something familiar in Jerusalem's Liberty Bell Park. His eyes fixed on "16 olive trees, the branches lopped off and [their] trunks whitewashed a ghostly white."

The trees had just arrived in the park, and they were lining a new lane that leads to the puppet theater in the park. The lane had just been given a new name. There it is on that large stone in the photograph on this page. Inscribed in Hebrew, English, and Arabic, the stone proclaims the naming of the street for Martin Luther King Jr. And indeed there had been a ceremony of dedication there a few days before—on the birthday of Martin Luther King.

But how could one be sure that these trees were among those that had been uprooted in Qatanna? The official line remained that the trees could be anywhere now. But one official, Rafi Davara, spokesman for the West Jerusalem municipality, said to the Palestinian paper *Al Fajr*, after having received letters of protest, that, yes, some of those trees had come from Qatanna. "We needed some trees and called up the Israeli Land Authority," which told the municipality to send a couple of trucks.

Devara said he was sorry people were upset. He hadn't known the trees were controversial. If he had known, West Jerusalem would have gotten its trees somewhere else. But to return the trees, Devara shook his head, is "childish."

Sorry was not good enough for the villagers, for the Palestinian Center for the Study of Nonviolence, for the ecumenical crew that had tried to replant the trees where they belonged. Mubarak Awad, who heads the Center for the Study of Nonviolence, and his fellow practitioners of (in Martin Luther King's phrase) creative tension sent telegrams to Israeli officials, Coretta Scott King, Andrew Young, the American State Department, Jimmy Carter, and the Congressional Black Caucus. Protests were held in front of the office of then prime minister Shimon Peres.

This is grotesque, the telegrams said politely. Honoring Martin Luther King with trees stolen from poor villagers! And in an American-funded park, yet.

On March 4 of this year, Israelis and Arabs, including villagers from Qatanna, joined in a demonstration on Martin Luther King Jr. Street, putting yellow ribbons and placards on the 16 kidnapped olive trees. The placards read: "I want to go home to Qatanna." The demonstrators sang "We Shall Overcome" in Arabic, Hebrew, and English, and read from the works of Dr. King.

Mubarak Awad issued a statement to the press: "It is good news that Martin Luther King is given such respect in Israel. We need many more like him to confront nonviolently the conditions existing in the Occupied Territories. The homes and land in the very area of the new Martin Luther King Jr. Street in Jerusalem tell the story of suffering, deprivation, and the expulsion of their owners. Perhaps only those with the courage and vision of the late Martin Luther King could understand and could dream of peace and justice for the Palestinians."

Mubarak Awad also wrote to Coretta Scott King. An excerpt: "For those of us who have been followers of your husband for many, many years, it was a shock to learn that some of the trees which we are attempting to replace have been planted in the newly dedicated Martin Luther King Memorial Plaza. This is a sacrilege which we cannot bear.

"As we continue in this nonviolent effort, we welcome—moreover, we need—your support. We invite you to investigate this situation with whomever you choose. But we urge you to not allow olive trees stolen from Palestinian peasants to be used in a charade of honor for Martin Luther King."

Nonviolent action, however, has to be flexible if it is to remain relevant. Accordingly, in a quite brilliant stroke, the following happened, as reported in the newsletter of the Palestinian Center for the Study of Nonviolence:

"A demonstration of protest was held [at the Martin Luther King Jr. Memorial in Jerusalem], but what should be the next step?

"In a meeting with the farmers of Qatanna, they said, 'If the trees were uprooted again, they would die. We know that Martin Luther King Jr. was a great man. If someone asked us to give trees in his honor, we would do this. So let the trees remain.'

"This message was given, personally, to Coretta Scott King by Mubarak Awad when he visited her in Atlanta, Georgia."

And in the same issue of the newsletter, there is a letter from Coretta Scott King on the letterhead of the Martin Luther King Jr. Center for Nonviolent Social Change:

"To the Farmers of Qatanna:

"I have learned from Mr. Mubarak Awad of the olive trees that are planted along Martin Luther King Jr. Street in Jerusalem.

"Thank you for the donation of these beautiful trees in honor of my husband."

But these are trees that Israeli officials say belong to the State of Israel. So how could the Palestinian farmers of Qatanna have donated them? That is a question that has now been planted alongside the trees. The answer is clear, of course. Accordingly, the fruit of these trees along Martin Luther King Jr. Street will henceforth be a reminder of Palestinian as well as black needs for justice. This is not to the liking of Israeli officials. But what can they do? They can't uproot those olive trees—again.

Mubarak Awad has another idea concerning olive trees, because other Palestinian villages have also had their trees uprooted by the marauding Green Patrol. "There seems to be a strong feeling from many people, from many different places," he says, "that there should be a campaign to collect funds to plant trees in Palestine.

"Farmers tell us that the trees should not be planted before the rainy season has come. January, February, and March are the best months, they say. But money to buy the trees (only $1 to $3 for each tree) could be collected all year round. Children could participate. Occasions

4/6

668/61

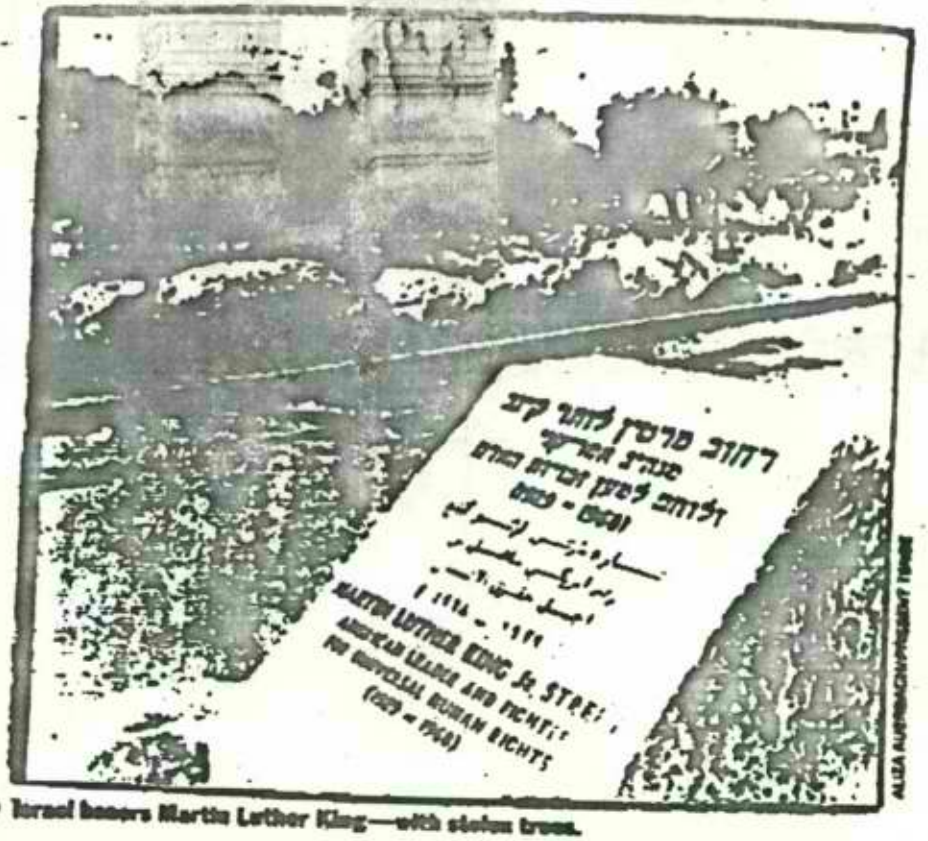

Israel honors Martin Luther King—with stolen trees.

though the trees were not recovered, those involved in the experience came away with more than they had before.

Nancy Nye, who is married to Mubarak Awad and works in the Palestinian Center for the Study of Nonviolence, spelled out part of what may last beyond the stripped olive groves:

"First of all," she told me in a recent conversation, "people, Palestinians and Israelis, came together in that action who had not known each other before. Many of the Palestinian villagers involved had not had any experiences with Israelis who were not soldiers.

"And very significantly, the Israelis who came to help made clear: 'We are here to follow the direction of the Palestinian owners of the land. They will tell us where to plant and what else to do.'" The Israelis were not running things.

"Also," Nancy Nye continued, "we had lots of children and young people up to the age of 18 in that action. They were involved in a confrontational situation, and many of the adults were concerned about whether the children could remain disciplined. They had had no training in nonviolence, but they were told that they were not to throw stones—under any circumstances.

"Stones were everywhere, but not one could be celebrated with the giving of trees. Groups could have projects to raise funds.

"We hope that someone reading this report of the endangered olive trees of Palestine will be led to start a campaign to not only save the trees, but to plant new orchards and forests."

In this country, it shouldn't be all that difficult to coordinate a trees-for-the-Occupied-Territories campaign connecting various Arab-American groups and such Jewish organizations as the New Jewish Agenda and Friends of Peace Now. Print and television stories should generate additional donors. It's no big deal. It won't bring peace to the Middle East. But it's also a lot better than despair, than not doing anything. And people can enjoy trees for a very long time.

But what about the tree replanting at Qatanna as a case history of nonviolent action in the Occupied Territories? What was accomplished? The first batch of stolen trees is gone forever. So is the second. So what was the point?

I am not an expert in nonviolent direct action, but I did spend a lot of time studying its theory and practice while writing a biography of A. J. Muste, the radical pacifist, and editing a collection of his essays. It seems to me that even

668
6/6
6/6

was thrown. The children also had tools in their hands, but they did not use those tools except to replant the seedlings as the Israelis workers were uprooting them."

Those youngsters of Qatanna now do have training in nonviolence. Not enough for certain kinds of actions, but they have learned by experience that it is possible to creatively resist injustice against huge odds by setting the terms and conditions of the battle.

Everyone involved in the action—not only the youngsters—learned that. "The soldiers told us a number of times," says Nancy Nye, "that we were trespassing on state land and would be arrested if we persisted in replanting the trees. Yet all of us went ahead and did what we had come to do. And all of us remained nonviolent. And none of us were arrested."

The next time, they may well be arrested; but before the world, the occupiers will be on the defensive.

Next week: A conversation with Mubarak Awad, and then a break for the annual A. J. Muste–Rex Stewart Journalism Awards before closing this series with an account of how democracy in Israel keeps diminishing as the state refuses to let go of the Occupied Territories, where there is no democracy. ■

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 11.02.87

בלמס ירצא

חדזם:5132,2
אל:גנבה/121,נר/378,ורש/352
מ-:המשרד,תא:110287,זת:1620,דת:מ,סג:ב
נד:0

בלמס/מיידי

תפוצת מאיה + גנבה,נר,ורש,שטרקהולם,ארסלו

שטחים התפתחויות

1.במהנה הפלישים בלאטה שליד שכם התדרדרה ב-10.2 תהלוכה שקטה,שלדברי מארגניה נועדה למחות נגד אמצעי הבטחון החמורים במחנה,להפגנה אלימה וברועה.המתרחש במחנה בלאטה גלש לאוניברסיטת אל-נג'אח,שם הוקמו מחסומי אבנים על הכביש,הסטודנטים החלו ליידות אבנים ולהתפרע ולהניף דגלי אש"ף.
צה"ל נישה לפזר שתי הפגנות בשקט ובאשר זה לא הועיל,ירו התיילים באויר וזרקו רימוני גז,אך גם אמצעים אלו לא התריעו המפגינים התיילים ירו לעברם כדורי גומי. בהפלן ההפגנות נפצעו 11 מפגינים.

2.המהומות באוניברסיטת אל-נג'אח היו חמורות ואלימות ושלטונות האוניברסיטה הודהרו בעבר כמה פעמים,כולל לאחר מתודה של שהב"ט רבין לפני שבועיים שאפשר פתיחת האוניברסיטה,שינקטו צעדים תקיפים והאוניברסיטה תסגר שוב אם תמשיך לשמש מוקד למהומות במקום לשמש את יעודה האקדמי. לאור האמור ובוי להרגיע המצב ולמנוע שפיכות דמים הוחלט לסגור האוניברסיטה לחודש ימים.

3.הבוקר נזרקו כמה בקבוקי תבערה על מכוניות באיזור קלנדיה ובן ארעו מהומות באוניברסיטת חברון,ובן בתאן יונס.

4.קשה להצביע על סיבה מיידית למהומות,אך נראה שהפגנה או ארוע במקום בלשהו ביוש"ע יש לו השלכות מיידיות על מקומות

1. The Contractor shall provide all labor, materials, and equipment necessary to perform the work described in this Agreement, including but not limited to the following:

2. The Contractor shall commence work on the project on or before the date specified in the Schedule of Work, and shall complete the work in accordance with the terms and conditions of this Agreement.

3. The Contractor shall maintain adequate insurance coverage for the duration of the project, including but not limited to general liability insurance and workers' compensation insurance, and shall provide proof of such insurance to the Owner upon request.

4. The Contractor shall indemnify and hold harmless the Owner from any and all claims, damages, losses, and expenses arising out of or in connection with the performance of the work, except to the extent caused by the negligence or willful misconduct of the Owner.

אחרים אשר אינם רוצים להראות במסיבבים. במקביל נראה שלארועים שהפלסתינאים מעורבים בהם בלבנון סביב מלחמת המחנות יש השלכה על יו"ש ע המתבטאת בתסיסה.

מזתים

תפ: מזתים

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

שמור

י"ב בשבט תשמ"ז
11 בפברואר 1987

אל : מר ד. מתני, היועץ המדיני, שגרירותנו בוושינגטון
מאת: סגן מנהל ארב"ל ג.

הנדון: אגודת המשפטנים לזכויות-אדם בי"ל

... רצ"ב לידיעתך העתק מכתב שקיבלנו בנושא ממשרד המשפטים.

נהיה כמובן מעוניינים לקבל את הדו"ח שתפרסם האגודה על זכויות- האדם בשטחים.

בברכה,

עוזי מנור

העתק: מצפ"א
מזתי"ם
הנציגות ג'נבה

משרד המשפטים

המשרד הראשי

תאריך:ס בשבס התשמ"ו
8 פברואר, 1987

אל: נציג דובר צה"ל, בית אגרון, ירושלים

הנדון: אגודת המשפטנים לזכויות אדם בינלאומיות

אגודה זו, שמושבה בארה"ב, מאגדת אנשים בעלי מעמד והשפעה ציבורית, והיא פעילה מזה שנים אחדות.
בכוונתה לפרסם בקרוב דו"ח על זכויות האדם בשטחים. במסגרת איסוף חומר לדו"ח זה, נהלה האגודה בשנתיים האחרונות התכתבות עם משרד המשפטים ועם גורמים אחרים, וכן שגרה לישראל חוקרים מטעמה ומשלחת שנפגשה, בין השאר, עם המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, גב' יהודית קרפ, עם התצ"ר, עם ראש ענף הדין הבינלאומי, ועם היועץ המשפטי של איו"ש וצוות עוזריו. המשלחת בקרה גם בכלא פרעה בלווי אנטי לשכתו של היועץ המשפטי של איו"ש.

יש לציין שהאגודה הנ"ל לא הסתירה מאיתנו שבמקביל למגעים עמנו היא מקיימת גם מגעים עם גורמים שאינם ידידותיים לנו ואשר יש להניח מספקים לה חומר ביקורתי ואף עויין.

לקראת סיום הכנת הדו"ח, המשתרע על כ-250 עמודים, שגרה האגודה לישראל בימים אלה את מר ביל ברקלי (BILL BERKELEY), בוגר הרוורד ועתונאי במקצועו, כדי להשלים ולעדכן מספר נקודות. מר ברקלי ישהה בישראל עד סוף החודש.

בפגישתו עמנו בסוף השבוע שעבר ביקש מר ברקלי לסייע בידו בשלושת אלה: להיפגש עם רע"נ הדין הבינלאומי, אל"מ יואל זינגר; לבקר בכלא פרעה; ולהיפגש עם חוקר או חוקרים של עצירים בטחוניים. (הדו"ח דן בהרחבה בנושא של נוהלי חקירה).

הננו סבורים שעל ידי גילוי נכונות מצידנו לסייע לאגודה נוכל להשפיע על תוכן הדו"ח, או לפחות למתן את נקודות הביקורת השליליות שיש להניח שאף הן ימצאו בו ביטוי.

אנו ממליצים, איפוא, להיענות בחיוב למשאלותיו של מר ברקלי, במידת האפשר. (שוחחתי הבוקר טלפונית עם אל"מ זינגר שהודיע שהוא מוכן להיפגש עמו).

אודה על התייחסותכם הדחופה לפניה זו כדי שמר ברקלי יוכל לתכנן ולתאם אתכם את ביצוע משימתו.

ב ב ר כ ה,

תמר גולן

עוזר בכיר למנכ"ל

העתק: רע"נ דבל"א, מפק' פצ"ר
היועץ המשפטי, משה"ח
מנהל ארב"ל 3, משה"ח

1987-02-11 21:29 1 1480125 01

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד. (ממישראל בוסטון, איטבה. - בדחיפות בפקס)

1/6

315

טופס סגור

דף...1..מתוך...1..דפים

סווג בטחוני..בלמ"ס.....

דחיפות.....מיידי.....

תאריך וזמן...10:30 - 11.2.87

מקי מברק.....

מזתי"ם, ארבי"ל 3.

דע : מצפי"א, הסברה/תכנים, קונסייל בוסטון, הסברה/אוטבה. - נשלח בפקס ישירות

אנו מבקשים מידע והנחיות לתשובה על פעילי אש"ם הנזכרים במסמך המצ"ב.

אנא לטיפולכם בכל ההקדם.

תודה,

צוריאל רפאל

שלחתי - לפי שיחה
שלמן 1204 " "

-12-

נושא נדבכי לאורה תכתים ורוד ארבל
אוטל הסברה

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
Pacific Northwest Region
220 Bush Street, Suite 550
San Francisco, CA 94104
(415) 398-8885

2/6

חקונסוליה הכללית של ישראל
סן פרנציסקו

315

10.2.87

אל: אשר נעים, ציר הסברה וושינגטון

מאת: יעקב סלע, קונכ"ל סן פרנציסקו

אשר שלום,

רצ"ב מכתב שתועבר לפירסום בעיתון אגודת המתמתיקאים בארה"כ.

תמכתב והמאמר המצורפים אליו מעלים האשמות קשות כנגד ישראל בנוגע לפרופסור מונטיר סלח מאוניברסיטת אל-נג'ח.

אודה לך על חעברת מידע אלינו בהקשר להאשמות המועלות על מנת שנוכל לערכן את חפונים אלינו בנידון.

בכרכח,

יקי

1987-02-11 21:30 1 1480126 03

FEB.10 '87 13:16 CONSULATE OF ISRAEL SANFRANCISCO P.02

Department of Mathematics

UNIVERSITÉ YORK UNIVERSITY

FACULTY OF ARTS

4700 KEELE STREET • NORTH YORK • ONTARIO • CANADA • M3J 1P3

3/6

315

December 10, 1986

The President & Council of the American Mathematical Society
PO Box 6248
Providence, R. I. 02940

Dear Colleagues:

Enclosed please find a copy of a letter submitted for publication in the Notices of the American Mathematical Society. In it you will note, i.a., reference to Dr. Munthir Salah. In addition to being President of Al-Najah University he is Professor of Computer Science there. Although born in Nablus, his residence and work permits have been revoked by the Israeli military authorities. This situation interferes with his natural human right of living and working in his birth-place and also excludes him from his teaching and research functions in computing science, a field which the American Mathematical Society has regarded as within the competence of its own activities when human rights violations are alleged.

Accordingly, I request the AMS Council to take prompt action on behalf of Dr. Salah and his colleagues to assure undelayed restoration to their academic functions and respect for their human rights.

Sincerely yours,

Lee Lorch

Lee Lorch

cc: Professor Chandler Davis, Chair, Human Rights Committee AMS
Professor E. Pitcher, AMS Secretary ✓

7/6

315

Dep't. of Mathematics
York Univ.
4700 Keele St.
North York, Ont. M3J 1P3
Canada
Dec. 8, 1986

Notices of the American Mathematical Society
American Mathematical Society
P.O. Box 6248
Providence, R.I. 02940
USA

~~Gentlemen~~ Dear Colleagues:

Because of the urgency of these cases, and the special interest AMS should take in the case of our colleague, Dr. Munthir Salah, we request that you publish the following as soon as possible.

* * * *

As academics, we know the value of the principle of academic freedom, and can well imagine the havoc to education caused by its violation, by deportations and administrative detentions of faculty and students, by censorship and by closures of schools and universities as collective punishments. At this time we are especially alarmed at the worsening situation at Al Najah University in the Israeli-occupied West Bank which has been subjected to periodic closures and to increasing pressures in recent months.

Unfortunately, Al Najah's current difficulties reflect an established pattern of Israeli repression directed against the four Palestinian universities in the West Bank and Gaza, all of which have been closed frequently and for substantial periods of time, many of their student leaders placed under administrative detention, some of their faculty deported, others arrested, all of their texts subjected to censorship, their laboratory equipment to seizure and their offices to raids by the Israeli military authorities. For example Birzeit University has in some academic years been closed more than it has been open. Bethlehem University, operated by the Roman Catholic Church, has also been closed periodically, and, like Birzeit, its student leaders arrested, often without charges or trial, and its facilities raided. These closures are usually effected on the grounds that some students have been unruly, but they have involved

far more than the cancellation of classes: teaching staff have also been locked out, forbidden access to offices, libraries and laboratories, thus foreclosing their research and scholarly activities.

At Al Najah University Dr. Saeb Eraqat, a political scientist, faces a military tribunal in December (a postponement from Oct. 23) because of an article and an editorial in the University's newsletter describing and condemning the detention, beating and torture of Al Najah students. On Sept. 30, Israeli authorities imposed a travel ban against Dr. Eraqat. Dr. Abed Sattar Qasem, also a political scientist, will be tried in November because of his book, Prison Experience, documenting Israeli mistreatment of Palestinian political prisoners. On Sept. 2, the leaders of the Al Najah Student Council were placed in Janeid Prison, Nablus, under six-months' "administrative detention" -- no criminal charges were laid, no trial held. Those students are: .

President Student Council, Hamdan Safian
Deputy Pres., Ahmad Salhoub
Student Affairs Director, Abd al-Majad Sweiti
Chief Financial Secretary, Abed Hadi Aweis

Another member of the Al Najah University Student Council, Ghassan Atteili was placed under town arrest.

On Sept. 18, Israeli authorities cancelled the work and residency permits of Nablus-born Dr. Munther Sallah, President of Al Najah University, preventing him from carrying out his duties as President and from serving as Professor of Computer Science.
They have also cancelled the work permit of Dr. Muhammad Shaddid, Chairman of the Department of Political Science at Al Najah University because of his role in supervising the widely-publicized poll of Palestinian public opinion on the West Bank and in Gaza, published Sept. 12, 1986 in Al Fajr. The poll was conducted in co-operation with the Australian Broadcasting Corporation and Newsday. Prof. Shaddid holds a US passport; his visa expires Dec. 14.

The Canadian and American academic communities have protested similar attacks on faculty, students and universities elsewhere. We should extend our concerns to Al Najah University and other embattled Palestinian educational institutions. Time is pressing, as the killing and wounding of Bir Zeit students protesting harrassment during their examination period tragically demonstrate. We request that AMS take immediate action to call upon the Israeli authorities to drop the charges against Drs. Eraqat and Qasem, to lift the travel ban imposed against Dr. Eraqat, to release the above-named student leaders from prison, to

6/6

rescind the town arrest of Mr. Atteili, and to reinstate the work and residency permit of President Munther Salleh, as well as the work permit of Prof. Muhammad Shaddid so that they may resume their normal academic functions at Al Najah University. This can be done by writing to the Israeli Ambassador to the USA, and directly to The Hon. Shimon Peres, Minister of Foreign Affairs, to The Hon. Yitzhak Rabin, Minister of Defence, and to the Military Governor of Nablus; the two last-mentioned exercise power as occupation authorities in this area. Copies should be sent to Mr. Hikmat Al-Masri, Chairman of the Board of Governors of Al Najah University. We also ask that you obtain supporting action from the US State Department. We also ask you to publish the full text of this letter.

The importance to academic freedom of these issues is such that we also request a major effort by AMS in securing the support of other academic and public bodies, both in Canada and abroad, in pressing the Israeli occupying authorities to restore and respect the freedoms of administrators, faculty and students at Al Najah University.

Baha Abu-Laban, Sociology, Univ. of Alberta
D. Bertels, Anthropology, Memorial Univ.
J. R. Blackburn, M. E. & Islamic Studies, Univ. of Toronto
John Butrick, Economics, York Univ.
Michael Copeland, Economics, York Univ.
Chandler Davis, Mathematics, Univ. of Toronto
A. K. Dewdney, Computer Science, Univ. of Western Ontario
B. Fawcett, Physics, Univ. of Toronto
Arthur Forer, FRSC, Biology, York Univ.
Marvin Glass, Philosophy, Carleton Univ.
Danny Goldstick, Philosophy, Univ. of Toronto
James A. Graff, Philosophy, Univ. of Toronto
R. H. Haynes, FRSC, Biology, York Univ.
Lorne M. Kenny, M. E. & Islamic Studies, Univ. of Toronto
Atif Kubursi, Economics, McMaster Univ.
Richard B. Lee, FRSC, Anthropology, Univ. of Toronto
Lee Lorch, FRSC, Mathematics, York Univ.
Peyton Lyon, Pol. Sci., Carleton Univ.
C. Brough Macpherson, Pol. Sci., Univ. of Toronto, FRSC
Eli Mandel, FRSC, Eng. & Humanities, York Univ.
M. E. Marmura, M. E. & Islamic Studies, Univ. of Toronto
Martin E. Muldoon, Mathematics, York Univ.
Clarence Munford, History, Guelph Univ.
Paul Noble, Pol. Sci., McGill Univ.
Willard Oxtoby, Religious Studies, Univ. of Toronto
Cranford Pratt, Pol. Sci., Univ. of Toronto
Philip Resnick, Pol. Sci., Univ. of British Columbia
Hadia Dijani Shakeel, M. E. & Islamic Studies, Univ. of Toronto
John Sigler, Pol. Sci., Carleton Univ.

קונסוליה כללית של ישראל
פילדלפיה, פנסילבניה

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
LEWIS TOWER
225 SOUTH 15TH STREET
PHILADELPHIA, PA 19102
TEL. 546-5556

יא' שבט תשמ"ז
10 פברואר 1987
114 - 81

אל : הסברה/תכנים, משה"ח
מאת: הקונכ"ל פילדלפיה

הנדון: <u>האשמות בדבר עקירת עצים</u>
<u>בכפר קטאנה ב-25.1.86</u>

1. מצ"ב מכתב מיום 12.12.86 המתייחס להאשמות שנמסרו "ע"י מקור מוסמך" בדבר עקירת עצים בכפר הנ"ל.

2. אנו מבקשים מכם <u>למסור לנו מהו הרקע לספור זה ומהן העובדות.</u>
תודה.

בברכה,

דוד בן-דב

העתק: מנהל מחלקת הסברה, משה"ח
מצפ"א, משה"ח
מר צוריאל רפאל, שגוושינגטון
מז"תים, משה"ח

Exact copy of handwritten letter:

H.E. Meir Rosenne, Ambassador Extraordinary
and Plenepotentiary
Office of the Embassy
3514 Internaitonal Drive
Washington D.C. 20008

Dear Ambassador Rosenne,

I recently heard about an unfortunate incident which occurred on Jan. 25, 1986 on the West Bank.

Palestinian farmers from the village of Qatenna found that the Green Patrol from the Israel Ministry of Agriculture had uprooted 2,000 olive trees belong to eight Qatanna families.

A group of over 100 Palestinians gathered to plant 500 olive seedlings on the same land. The Green Patrol then uprooted the newly-planted seedlings. The village children found the seedlings and planted them again.

Finally, a special emissary from the West Bank arrived and a compromise was reached. Everyone was to go home until the matter was settled in court. But on the next day, the Green Patrol retunned, uprooted the seedlings and took them with them.

This incident was reported by a reliable source.

This kind of behavior can only escalate ill will and eventually more violence.

Is there any way that such incidents can be halted? Is there reason to hope that Middle Eastern countries can eventually live peacefully?

Sincerely,

Patsy E. Dean

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
ONE GREENWAY PLAZA EAST, SUITE 722
HOUSTON, TEXAS 77046-0196

קונסוליה כללית של ישראל
היוסטון, טכסס
PHONE: (713) 627-3780

10 לפברואר 1987
י"א שבט תשמ"ז

אל: סמנכ"ל מז"ת
מצפ"א

מאת: סגן הקונסול, היוסטון

שלום רב,

הנדון: פרסי יוקרה לאישים פלשתינאים
למכתבך 595 מ-15.1.87 ובהמשך לשלי מ -6.1.87

א. נושא הענקת הפרס לשחאדה ולקוטאב הגיע לידיעתנו מספר שבועות לפני הארוע – באנמצעות ה אי.די.אל המקומי.
הקונכ"ל פנה בזמנו למתאם הפעולות בשטחים לקבלת אינפורמציה על השנים אך לא נענה.
לעצם הענין, ברור ששילוב הפלשתינאים בין מקבלי הפרסים בארוע יוקרתי כמתואר במכתבי שבנידון מהווה הצלחה תעמולתית לענינם. יחד עם זאת באיזור שמרני כאיזורנו (המוכר לך היטב) כל אקט שבו משתתף הנשיא לשעבר קארטר מעורר דחייה אינסטינקטיבית בציבור המקומי.

ב. בבדיקה שערכנו התברר כי בין חברי ועדת הפרס נמצאת אמריקאית ממוצא ערבי (לבנוני) בשם NABILA DRUBY בת למשפחה לבנונית מכובדת כאן.
הנ"ל מוכרת כפעילה פרו ערבית באיזור.
להערכת האי.די.אל המקומי היתה מעורבת עמוקות בהחלטה לשלב 2 הפלשתינאים בין מקבלי הפרס.
הגורם הדומיננטי מאחורי הארוע כולו היא מולטימיליונרית מקומית בשם דומיניק דה מניל (מופיעה בקביעות ברשימת 400 העשירים בארה"ב של הירחון FORBES) המממנת מכספה את הארוע.
דה מניל ידועה כפילנטרופית בעלת דעות ליברליות רדיקליות, אם כי אין להגדירה כאנטי ישראלית. יחסיה עם גופים יהודים מקומים קורקטים ולאחרונה מנסה האי.די.אל המקומי ליצור עמה דיאלוג ובין היתר לגייסה לתרום לפרויקטים שונים של הארגון.

ג. רצ"ב דף פרסום לספר שהוציא שחאדה ב 1985 הנקרא
OCCUPIER'S LAW: ISRAEL AND THE WEST BANK
שזכה כמופיע בדף הפרסום לביקורות חמות של "ידידים וותיקים" כאנטוני לואיס מהניו יורק טיימס, ג'וזף הירש מכריסטשין סיינס מוניטור ועוד.
הספר מופץ ע"י INSTITUTE FOR PALESTINE STUDIES בוושינגטון.

בברכה,
שמואל בן שמואל

העתק
ציר הסברה וושינגטון
מנהל מזת"ים
מנהל הסברה
מנהל ארב"ל 3
ממ"ד

Now available from the
Institute for Palestine Studies
Washington, D.C.

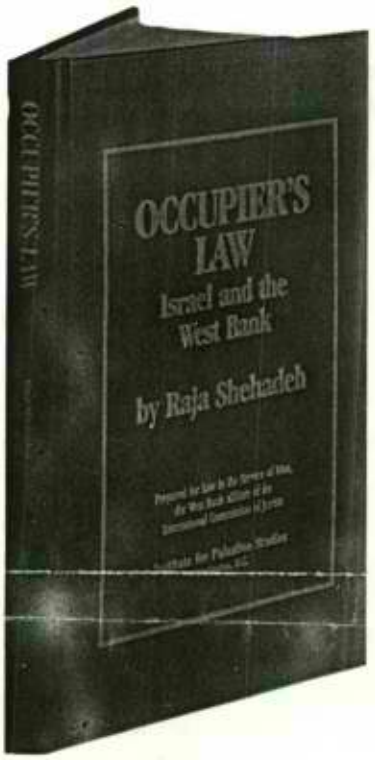

OCCUPIER'S LAW: Israel and the West Bank

by Raja Shehadeh

Prepared for Law in the Service of Man, the West Bank affiliate of the International Commission of Jurists

Published November 1985

Occupier's Law is an exhaustive analysis of the legal and human rights aspects of Israel's occupation of the West Bank. Raja Shehadeh describes how Israel has achieved what appears to be a legally impossible task of annexing the West Bank and Gaza without an actual annexation. The book also discusses what the effect has been on the local Palestinian population living in the area.

WHAT OTHERS ARE SAYING ABOUT *OCCUPIER'S LAW.*

"By the sheer weight of evidence, Raja Shehadeh makes a singular contribution to clear thinking on the implications for Israel if the Arab-Israeli conflict is allowed to drag on. Shehadeh's South African analogy is compelling precisely because it is carefully drawn."

—Philip Geyelin, Syndicated Columnist
The Washington Post

"Essential resource material for anyone studying Middle East affairs."

—Joseph C. Harsch
Christian Science Monitor

"Everyone who cares about the future of Israel and peace in the Middle East should read Raja Shehadeh's *Occupier's Law*. Mr. Shehadeh writes with a lawyer's skill and a subject's passion."

—Anthony Lewis
The New York Times

"*Occupier's Law* gives a valuable account of the complex legal maneuvers by which Israel has massively appropriated land in the West Bank, as well as some vivid accounts of restrictions and violations to which the Palestinian people are subjected."

—Niall MacDermot, Secretary General
International Commission of Jurists, Geneva, Switzerland

"*Occupier's Law* is highly recommended as a sober, detailed examination of how Israel, a close ally of the United States, treats Palestinians under occupation."

—Joseph L. Ryan, S.J.
New England Region Society of Jesus

"Raja Shehadeh has skillfully melded legal analysis and relevant anecdotes and testimony. *Occupier's Law* will prove indispensable to legal scholar and justice advocate alike."

—William P. Thompson, Esq.
Former Stated Clerk, Presbyterian Church (USA)
Associate Secretary General,
World Conference on Religion and Peace

JPS

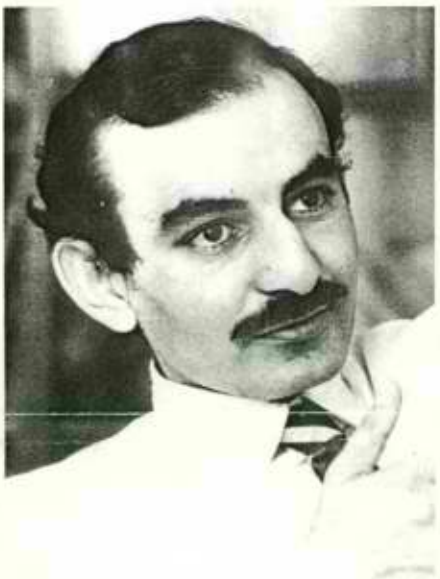

About the author . . . .

Raja Shehadeh graduated from the American University of Beirut and was called to the English Bar in 1976. He has been practicing law in Ramallah since 1976, where he founded and is now codirector of the human rights organization, Law in the Service of Man, the West Bank affiliate of the International Commission of Jurists. Mr. Shehadeh is a member of the International Advisory Council of the Netherlands Institute of Human Rights, and of the Human Rights Advisory Group of the Commission of the Churches on International Affairs of the World Council of Churches, Geneva. His studies on legal and human rights aspects of the Israeli occupation of the West Bank have appeared in *The New York Times, Harper's,* the *Review of the International Commission of Jurists,* the *Journal of Palestine Studies, Middle East International,* and several anthologies published in the U.S. and Europe. His books include *The West Bank and the Rule of Law* and *Samed: A Journal of Life in the West Bank,* which has appeared in six languages.

Title: ***Occupier's Law: Israel and the West Bank***

Author: **Raja Shehadeh** ISBN: 0-88728-149-4, Clothbound Price: **$17.95,** Clothbound

212 pages 6" x 9"

CALL TOLL-FREE

1-800-874-3614

ORDER BY MAIL HERE

QTY.		PRICE EACH	TOTAL AMOUNT
____	Clothbound copies	@ $24.95	$_____
U.S. Shipping & Handling:			
	4th Class	@ $1 each	$_____
	Standard	@ $3 each	$_____
	2-Day Delivery	@ $4 each	$_____
	Next-Day Delivery	@ $13 each	$_____
Overseas:			
	Surface Delivery	@ $2.50 each	$_____
	Airmail Delivery	@ $11 each	$_____
	TOTAL AMOUNT		$_____

☐ Payment enclosed

☐ Charge to my ☐ VISA ☐ MasterCard ☐ American Express

Credit Card Number

Authorized Signature Exp. Date

Name

Address

City State Zip

Ship To:

Name

Address

City State Zip

Sign gift card from: _____

Please return this form with checks payable to:
Institute for Palestine Studies, P.O. Box 25301
Georgetown Station, Washington, D.C. 20007
(All orders must be pre-paid)

4010

תאריך : 19.02.87

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נכנס **
**
**
**

שמור

חדזם:4010/2
אל:המשרד
מ-:קונסהגן/נר:32/תא:090287/זח:1300/דח:ב/סג:ש
נד:@

שמור/בהול

אל: הסברה - מזתים
דע : שטרקהולם

ישראל והשטחים - סרט הטלביזיה '' ארמץ מעבר לחיץ
''

א. סרטו הג'ל של הבמאי הסמריקני-יהודי פרל שרנפלד שהוקרן ברשת הטלביזיה השניה בשבדיה ב 26/1 עורר להיות מוצג בטלבזיה הדנית ב - 12דנא. הסרט מדגיש השחתת המידות בישראל עקב ה'כיבוש' והצורך להביא להפסקתו וזאת בפי ישראלים שבשוליים וערבים 'מתונים' המוצגים במתנגדים לשימוש באלימות.

ב. ההקרנה משבדיה - שנקלטה כאן ובמיוחד הסצנות של השפלת ערבים ע'י משמר הגבול והצגת הדברים המעורתים ע'י אנשים קיצוניים שבשוליים, עם רמזים שבשל השואה מצפים מישראל לרמה מוסרית גבוהה, גרמר כאן לרושם קשה, וקבלנו הדים מגורמים ידידותיים שבעקבותיהם אנו עוקלים פניה מוקדמת לטלביזיה במגמה להחדיר הערות שבישראל רואים הסרט בחד צדדי ומייצג תופעות חריגות וזאת בנסיון להביא ליתר איזון בהקרנה הדנית.

ג. היש בידכם ניתוח וביקורת על הסרט שתוכלו להבריקנו בחוזר לשמוש למנייתנו הג'ל .

שגרירות==

תם: אביטל/תרבות/הסברה/ליאור/מזתים/שנוג/אירא/אירב

```
                                                                    
                                                                    
                                                                    
```

ג'נבה, ב' בשבט תשמ"ו
9 בפברואר 1986

שטרם

א ל: הסברה, תכנים

העתק: מזת"ים
ארב"ל 3

מאת: השגריר, ג'נבה

הנדון: נתונים משודרים לגבי ההתפתחויות בשטחים

רצ"ב טבלה באנגלית וצרפתית, שהוכנה לקראת מסיבת העתונאים שלי בנושא השטחים, שבאה בתגובה לדיון בנושא הועדה לז"א. העתונאים שיבחו הצגת הנתונים ודומה שכדאי לתת מהלכים לחושר כפי שיראה לכם.

ב ב ר כ ה ,

פנחס אליאב

MISSION PERMANENTE D'ISRAËL
auprès des Nations Unies à Genève

SERVICE D'INFORMATION

5th February 1987

Subject - Macro-economic data
Judea and Samaria
1945-1966-1984

Comparison table of macro-economic data for 1945, 1966 and 1984. Data are provided in $ current value.

	1945	1966	1984
		(in million of $)	
Gross National Product		165	1063
Industrials Production		11	61
Agricultural Production		35	148
Gross Investment		25	199
Public Consumption		35	120
Private Consumption		124	850
Gross National Product Per Capita	52	186 $	1420 $
Consumption Per Capita		140 $	1094 $
% Unemployment		7%	3,7%
		(for 1000)	
Infant Mortality	140		34,1
Universities and Colleges		0	11

9, chemin Bonvent, 1216 Cointrin — Téléphone 98 05 00 — Télex 22681

No. 24

שגרירות ישראל

בברכה מאת

נציגות ישראל ליד משרד האומות המאוחדות

והארגונים הבינלאומיים בג'נבה

Avec les compliments de la

MISSION D'ISRAËL

Genève

9, chemin Bonvent, 1216 Cointrin, Tél. 98 05 00

MISSION PERMANENTE D'ISRAËL
AUPRÈS DE L'OFFICE DES NATIONS UNIES
ET DES ORGANISATIONS INTERNATIONALES A GENÈVE

נציגות ישראל
ליד משרד האומות המאוחדות
והארגונים הבינלאומיים בג'נבה

Statement by D. Danieli

under Item 4 of the Agenda

of the 43rd Session of

the Commission on Human Rights

5th February 1987

9, chemin Bonvent, 1216 Cointrin — Téléphone 98 05 00 — Télex 22 681

Mr. Chairman,

Mr. Chairman, we gather here once more under this agenda item in what has become the annual baneful exercise of "do not confuse me with facts, my mind is already made up". The chief accusers of Israel have not changed either, the ever-ready, self-styled advocates of human rights, representatives of governments which have always been in the forefront of human rights, especially inside their own countries.

Mr. Chairman, on December the 1st 1986, the so-called "International Day of Solidarity with the Palestinian People" was commemorated in this very building. As usual, noble words were heard about inalienable rights, along with harsh condemnations of my country in abusive language, also as usual. Those who found no reason to be there could at least read U.N. press release WS/1313 entitled "Highlights of U.N. events".

Interestingly enough, the same document gave also an account of the hell being experienced by Palestinian refugees in Shatila and Burg El-Baragneh camps in Beirut, and refugee camps in the Tyre and Sidon areas, as reported by the Commissioner-General of the U.N. Relief and Work Agency for the Palestinian Refugees, Mr. Giacomelli.

Indiscriminate shooting and shelling, heavy death toll among Palestinian inhabitants of those camps, expulsion of thousands of Palestinians from their homes in the camps, as well as brutal attacks against and killings of UNRWA personnel. In his appeal, Mr. Giacomelli asked "all concerned, to try to avoid causing suffering to the refugees, particularly to women and children who are already bearing such a heavy burden". Since those named "all concerned" could not be identified at the time, the appeal passed unheeded.

What would have been more appropriate for the participants at this "Day of solidarity" than to address Shatila and Burg El Baragneh and Tyre, unless they have turned heartlessly away, from the suffering of their brothers and sisters there? Apparently, nothing was sufficiently shocking to make that gathering a pro-Palestinian one. It was, as usual, an anti-Israel festivity. Such is "Arab solidarity" with the Palestinian people, "solidarity" the most salient feature of which is, as you know, Mr. Chairman, the respect for human life, which has been manifested notably in most parts of the Arab world, up to these very days. Equally irrelevant to the true situation and needs of the Palestinians, are the slanderous resolutions, passed annually at this anti-Israeli ritual under the prompting of the Arab delegations by a Commission ostensibly entrusted with a humanitarian mandate.

This comedy of absurdity and hypocrisy, Mr. Chairman, would have been merely laughable were it not meant, after 39 years, the continuation of bloodshed and hatred, because of the shortsightedness

and irresponsability of certain Arab leaders, day-dreaming of wiping off the map the State of Israel,even up to this very day.

Indeed, when it comes to the Middle East, Mr. Chairman, this Commission becomes very selective, and at the same time rather permissive. It chooses to turn a blind eye and a deaf ear to the agony of millions, living in disastrous human rights conditions in most countries of that region, plagued by the "War of the Cities", or the "War of the Camps", or the more prosaic forms of bloodshed, so common in the fraternal Arab family of nations.

My delegation has no illusion about the political forces and interests which drive this cynical onslaught on my country, making mockery of the very notion of respect for human right. This has long been the bitter fruit of the unholy crusade aimed at the politicization of every issue within the U.N. including the noble issue of human rights. This politacization is equally at the root of Arab indifference to the rights of the Palestinians prior to June 1967.

We have has no inhibitions, Mr. Chairman, in addressing ourselves to the situation of the Palestinians in Judea, Samaria and the Gaza District. The State of Israel is at the present time, and has been for the last 20 years the only state which is engaged directly in the promotion of the well-being, the safety and the socio-economic development of the Palestinian Arabs. The Palestinians who are under its administration, have made substantial progress in each and every

area of life as compared to the situation which prevailed before 1967, or the present situation in most of the neighbouring countries. The drafting of voluminous reports and the passing of countless condemnations cannot obliterate these facts.

My Government does not try to paint an idealised picture, to conceal difficulties or to evade sensitive topics. It does not deny that, behind the day-to-day life, there are political implications, and frustrations. It certainly does not claim that a comprehensive settlement could be reached without tackling the political aspects of the problem, which go well beyond the mandate of this Commission. However, it has always strived to give as accurate and objective overview as possible on the situation of the Palestinian population, with regard to those aspects which determine the level of well-being and the degree of freedoms enjoyed by the individual, and by society as a whole. Contrary to certain neighbouring countries, we do not draw an "Iron curtain" behind which we would have free hands to oppress, supress, kidnap, execute or to terrorize the local population. Israel has always been completely open to the world as any truly democratic nation should be, though Israel has not and will not cooperate with the "Special Committee". We do not complain about its practices, as was wrongly asserted here. We simply ignore it.

Mr. Chairman, the administration of Judea, Samaria and the Gaza District came under Israel's control as a result of the Six Day War in 1967, a war of agression waged by Arab states. Judea, Samaria and the Gaza District are being administered by Israel pending final

determination of their status in a peace treaty among the parties concerned.

The aim of the civil administration in these territories is to maintain normal life for the population, to ensure public order, to promote economic growth and walfare (I may assure you that it has not done so because of any assurances given in any European capital). In discharging its duties in the areas, and in addition to the welfare activities carried out by the Civil Administration, the Government of Israel has long instituted an open policy of liberalisation towards the involvement of International Organisations, voluntary organizations and well-meaning Governments, in promoting economic growth on behalf of the local population. With some of those organizations, full cooperation had been already established immediately after the cessession of hostilities in 1967. Such is the case of UNRWA for example to which the Israeli Administration has provided since 1967 substantial financial support, in an amount of over $ 150 million, directly or indirectly.

Over 18 years, and as at 31.12.1985, 934 applications for projects have been submitted by the main private voluntary organisations in a total amount of about $ 110 million. Organisations were to participate in these projects with 50%. Out of these applications, 685, total $ 73 million have been approved.

The U.N. Development Programme (UNDP) has established recently a permanent representation in Jerusalem. It commenced operational

activities in the areas in 1980, and has either completed or committed to specific projects a total of $ 9.5 million. Since then, a further $ 8 million have been earmarked for the cycle 1987-1991. We also work through UNDP with the World Health Organization three collaborating Centres in the area, which are engaged in a most praise-worthy effort to help in the promoting of the public health standards.

Mr. Chairman, the population of Judea, Samaria and the Gaza District has grown from 942 thousand in 1968 to 1.3 million in 1984, due to high fertility and declining mortality rates and to reduced net emigration. Life expectancy at birth rose during this period by average of 20 years. The trend has not been therefore one of "depopulating" the areas, or "liquidating", "expelling" or "deporting" their inhabitants. What a reality of "liquidation", "cremation" and "genocide", "unprecedented in contemporary history of mankind". Whar words, Mr. Chairman. This upwards trend of population growth has been accelerated recently with the return of thousands of Palestinians who lost their jobs in the Gulf states. I can assure you, Mr. Chairman, that they are not really in concentration camps.

This local population, after 19 years of total economic stagnation under the former Jordanian administration, managed to augment its gross national product by 3.4 times in Judea and Samaria and by 2.3 times in the Gaza district during the time span 1967-1984. Per capita consumption grew 2.2 times, and average net income per capita reached $ 1534 in 1985. Living standards went up strikingly by any indicator. This remarkably rapid growth rate and amelioration of

standards of living is explainable, in economic tems, only by the full exploitation of the relative advantages enjoyed by the economy of the areas, following the renewal of their economic ties with Israel since June 1967, while maintaining traditional trade relations in Arab markets.

The progress made with regard to health services and education at all levels, has been, as you know, Mr. Chairman, even more impressive. Israel established 6 universities and other high learning institutions (there were ~~more~~ none in June 1967). It more then doubled the number of pupils, teachers and classrooms and the overall percentage of participation in the educational system which follows in all levels Jordanian Curricula and textbooks. May I also draw your attention Mr. Chairman, that the first open heart surgery in the territories which we are discussing, was performed successfully last week at the Ramallah hospital. We hope that in due course, most cases of this kind, which for the time being are being treated in Israeli hospitals, could be carried out there. Full elaboration on these and other important aspects is to be found in the Eighteen Years Survey (1967-1985) issued last July by the Ministry of Defence, which carries out the Government policy in the areas.

Well, Mr. Chairman, one might still come and say: "All this nice progress means nothing since it is being imposed on the local population which take no part in carrying out the various programmes". Nothing of the kind. Local participation and responsibility are encouraged at all levels. Out of about 17.000 persons working in the

civil administration, some 98% are Arab residents of the areas. Most municipal affairs are conducted by the residents themselves, including service in the local police. In all townships, I repeat in all, Palestinian appointees are in charge.

All these achievements for the benefit of the inhabitants were possible also due to the fact that only a negligible part of this population has been involved in terrorist or other illegal activities throughout the years. Only a handful of individuals out of 1.3 million were affected by this activity or by the measures relunctantly resorted to, by the Israeli authorities.

In 1986 as a whole, 26 local Palestinians and 2 Israelis were killed. 70 local inhabitants and 20 Israelis were wounded. There were 18 incindents of shooting, 7 incidents of grenade throwing and 100 incidents of throwing of Molotov cocktail. To which areas in which parts of the world should I compare, Mr. Chairman? 14 local Palestinians were expelled to Jordan in the years, 1985 and 1986. Are those the "deportations" referred to in article 49 of the Fourth Geneva Convention or in Nuremberg tribunal as asserted here? As much as these measures, are distasteful and therefore resorted to in the most extreme cases, indiscriminate terror is more distasteful. In addition, 32 houses were sealed and 17 destroyed in 1986. All measures taken by the authorities, conform with the law (in most cases the Jordanian Law in force in the area) and are subject to judicial control, as are all other acts of the administration which can also be appealed by any inhabitant right up to the Israeli Supreme Court.

One might still refer to the situation in the universities and other academic institutions, some of which have become a source of inspiration for terrorist activities, and have been brought to the headlines from time to time. My delegation would submit that no one could clash with the security in universities which were non existent in the areas until June 1967. By and large Mr. Chairman, the territories have been more tranquil, safe and better-off even than some regions in this European part of the world, not to speak about others, like Punjab or Pakistan for example. Shall we consult with their respectives Governments or adopt their methods in dealing with civilian populations? What will then be the result?

Mr. Chairman, suffice it for us to point out, once more, at the seemingly innocous heading of this agenda item "the Occupied Arab territories including Palestine", to grasp the true nature and objectives of this debate. Does it covers also Tel-Aviv, Haifa or my home-town Natanya?

According to Mr. Farouk Kadoumi, head of the terrorist PLO's political department, the answer to these question is yes, an emphatic yes (it is an ambiguous one, only in the mind of those who fail to see realities as they are). In the Arabic daily al-Sharq al-Awsat, as recently as 7th October 1986, he said : "Our people are to be found not only in the West Bank; the West Bank is part of Palestine, Galilee is part of Palestine. We reject UN Security Council Resolution 242, and we do not accept the 1967 borders".

Mr. Abu Iyad, terrorist PLO's number 2, supplemented these words in Kuwait on January 1st this year saying: "We have to say Palestine and not the West Bank and not something else.... a Palestinian state on that narrow territory will serve as a spring board to liberate Jaffa Acre and the whole of Palestine."

Terrorist organizations are not by themselves, in pursuing negative approachs. Certain Arab governments do their best not to beg behind. The denial of Israel's right to exist, the boycott and threatening of those in the family who dare to utter the words "peace" and "recognition" are basic features of most Arab states and of all their collective proclamations. It was saddening to read a strong Syrian reservation even with regard to the Declaration of the 40th International Conference on Education, last October, which calls upon governments to strenghthen policies concerning education for international understanding, cooperation and peace. Even that document was not spared this contamination.

In conclusion, Mr. Chairman, we know quite well that there are Arab states and inherent forces in the Middle East, who seek to solve the conflict which has besetting our part of the region for so many years, by other means, than war and terrorism.

My Government is determined to continue in the future, as it has constantly done in the past, its search for true dialogue with Arab Governments and with Palestinians, with a view of peaceful settlement to the protracted Arab-Israeli conflict in all its aspects. In our

mind, the Camp David Accords are, beyond doubt, a proven recipe for peace to be picked up and tested by others. But as we have stated repeatedly Israel does not demand that Camp David be accepted as a sine-qua-non condition for coming to the negotiation table. We simply say: "Let Arabs and Jews sit down together with no pre-conditions and discuss peace solutions".

My delegation can assure you that the Government of Israel will spare no effort to make for its part a good contribution towards this goal. We do that against the difficult background of rulers and regimes which, for their part, spare no effort to spread the poisonous ripple of constant bloodshed and hatred. Their representatives here have just displayed their ugly merchandise. It is a great pity. Some of them at least, still could do better for their own interests, and the true need of the Palestinians.

Finally, Mr. Chairman, as I already stated here, the Palestinians do not need to be protected from Israel. They rather need such protection from the Arab states themselves. Suffice it to look inside Syria, Lebanon, Iraq, Kuwait or Lybia to grasp the perils posed by their rulers for the Palestinians in their territories, if not to their populations as a whole. It is about time that they were assisted to depart from the ways of terror and bloodshed and be brought to seek a constructive peaceful co-existence.

BOTSCHAFT DES STAATES ISRAEL

שגרירות ישראל

בון - ו' בשבט תשמ"ז
5.2.1987

שמור

440

אל : ארב"ל 3

מאת : השגרירות - בון

הנדון : העציר יוסף אל חריתי

עוזרו של הקנצלר לשעבר וילי ברנדט, המסייע לנו רבות בשאלות של יהודי בריה"מ ואחרות, פנה אלי בבקשה לברר מה עומד מאחורי פרשת מעצרו (ה-14 במספר ו?) של יוסף אל חריתי תמיזה. מדובר בפנייה של אחי העציר לקשת רחבה של אישים ומוסדות.

אודה לכם באם תוכלו לצייד אותנו במידע, שיאפשר לנו להשיב לידידנו. תשומת לבכם גם לתאורו הקשה של האח על מעצרו הוא והעינויים שעונה; אם מדובר ביותר מדמיון מזרחי עשיר, אזי אבוי לנו . . .

ב ב ר כ ה ,

גד כתן

העתק : אירופה 1

Simrockallee 2 · 5300 Bonn 2 · Tel. 02 28 / 823-1

... Taleb Al-Harithi, Ernststr. 103, 6024 Bellenhofen 16.12.86

An die

Sozialdemokratische Partei Deutschlands

Bonn

Betr.:Bitte um Ihre Unterstützung zur Freilassung meines Bruders Josef Al-Harithi Tmeizeh , z.Z. in einem israelischen Gefängnis.

Sehr geehrte Damen und Herren .

Ich bitte um Ihre Intervention und Hilfe für meinen Bruder Josef Al-Harithi Tmeizeh , geb. 1957 , verheiratet , zwei Kinder ,z.Z. zum 14.Mal wieder verhaftet.

Er ist ein Mitglied der Palästinensischen Allgemeinen Gewerkschaftsbundes und Vorsitzender der Sektion Idna (Hebron). Er nimmt seine Arbeit als Gewerkschaft ernst und wurde deswegen sehr häufig grundlos nachts verhaftet ,mißhandelt und ins Gefängnis unter unvorstellbaren Verhältnissen gesteckt. Er wird ständig grausamen Folterungen ausgesetzt , bei deren Beschreibungen schon der Mensch Scham , Schande und Ekel empfindet.

Seit Jahren leidet er deshalb unter schweren Magenbeschwerden. Sein Gesundheitszustand verschlechtert sich ständig.

Es ist besonders tragisch und schmerzlich, daß ihm solche Behandlung widerfährt, da er für Verständigung, Gleichheit und Frieden sich einsetzt.

Ich habe selbst sehr viel unter den israelischen Folterungen und menschenverachtenden Mißhandlungen gelitten. Ich fühle mich verpflichtet sein Fall publik zu machen und bitte Sie Ihr möglichestes zu tun um ihm zu helfen und um seine Freilassung möglichst bald durchzusetzen.

Ich danke Ihnen für Ihre Bemühungen und bitte Sie mir mitzuteilen was Sie in dieser Sache tun werden.

Mit freundlichen Grüßen

Dr.Taleb Al-Harithi

(Beilage: Ein Berecht über meine eigenen Erfahrungen in israelischen Gefängnissen).

cc:

Amnesty International
International Red Cross Committee/Central Tracing Agency/Geneva
Bundespräsidialamt/Außenpolitische Abteilung
UNO/Der Hohe Flüchtlingskommissar Der Vereinten Nationen in BRD
Deutsche Partien(SPD ; CSU ; CDU ; GRÜNEN ; FDP .....)
Deutsche Presse.....
Seine Heiligkeit der Papst
American Congress
Europäische Menschenrechtscommission/Strassburg
DGB
Geselschaft für Menschenrechte/München
und viele andere Stellen

Bericht vom Herrn Dr. Taleb Al-Harithi über ein Teil, de-ram eigenen Leib erfahrenen Schikanen und Folterungen in israelischen Gefängnissen.

Nachts zwischen zwei und drei Uhr wurde ich aus dem Schlaf gerissen. Israelische Soldaten mit zwei Militärwagen standen vor dem Haus. Mit Fußtritten und Beleidigungen haben sie mich in den Wagen geschoben. Mir wurden Handschellen angelegt und meine Augen verbunden.

Sie brachten mich in das Gefängnis Hebron. Nachdem sie mich im Auto unter Gelächtern mit Schlägen und Beschimpfungen primitivster Art bearbeitet haben. Ich wurde mit Schlägen ,Fußtritten und Anspucken in eine Art Betonschrank ca 60 x 60 cm gesteckt, mein Kopf mit einem äußerst übelriechenden Leder- Sack übergestülpt. Meine Hände und Füße wurden gefesselt. Vom Gestank geplagt mußte ich sofort brechen. Ca zwei Tage lang blieb ich darin ohne Reinigung und ohne die Möglichkeit eine Toilette zu besuchen. Alle 15-30 Minuten kam einer schimpfend und drohend mit Schmuzwasser und goß es auf mich. Er freute sich mich immer wieder zu schlagen und mich als dreckiger stinkender Palästinenser zu nennen. In dieser Lage wünschte ich oft zu sterben.

Dann wurde ich in eine Art Dusche mit kaltem Wasser und ohne Seife geworfen. Ich habe mich und meine Kleidung so gut ich konnte gereinigt , denn die Zeit war sehr kurz bemessen. Nun trat ein unsympathischer Boxertype mit Glatze und Bart hinein und fing an sofort mich zu schlagen und mit den Füßen zu treten. Er ließ mich auf einem Stuhl sitzen und fesseln und schob mich mit gebundenen Augen eine Treppe mit ca. 5-6 Stufen hinunter. Er begann zu toben ,zu schimpfen und verlangte , daß ich bellen muß. Er schlug dabei mich ständig und gebrauchte primitivste Schimpfausdrücke. Ich mußte oft den Mund öffnen, damit er reinspucken konnte. Ich war nun in einem Folterkammer mit Zangen , Stöcken, Haken Schellen und Stöcken deren Köpfen mit Nägeln bespickt sind.

Ich wurde an den Füßen gehängt und mit einem Stock lange geschlagen Nun nach langem Betteln erhielt ich ein Glas Wasser, leider war es warmes sehr stark gesalzenes Wasser, so daß ich sofort brechen mußte. Zwischen diesen Grausamkeiten wurde ich immer ermahnt nun auszusagen. Da ich nichts auszusagen hatte wurde der Folterer immer wütender und drohte mich mit allen möglichen Grausamkeiten.

Nun kam ich in eine Zelle zum Schlafen, wobei in der Nacht oft einer kam um mich mit den Füßen zu treten und auf mich ein Eimer Wasser goß. Tagesüber mußte ich wieder in den Betonschrank.

30 Tage hat dieser Zustand gedauert. Danach kam ich in ein Gefangenen-Zimmer, zuvor wurde ich mit einer Chemikalie besprüht, wegen der ich bis Heute unter
einer Allergie leide. Das Gefangenenzimmer war so mit Menschen überfüllt, daß nur ein Teil von uns jeweils schlafen konnte .Jeder bekam zwei Decken Der kalte Boden war nicht warm zu kriegen .

Ein zwölfjähriges Kind war unter uns. Wir haben für ihn den Platz auf der im Zimmer befindlichen Toilettendecke reserviert. Man sah es ihm oft an, daß er so gern zu seiner Mutter wollte.

Es sind viele , die Rheuma oder Nervenkrankheiten von diesen Folterungen bekamen.

Ich bin bereit diesen Bericht unter Eid auszusagen.

Dezember 1986

Dr. Al-Harithi Taleb

1713

תאריך : 04.02.87

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נכנס **
**
**
**

שמדר

חודם:2,1713
אל:המשרד
מ-:ברן/נר:13/תא:040287/זח:1200/דח:ר/עג:ש
נד:@

שמדר/רגיל

אל:מנהל מז'תים

TERRE DES HOMMES
מכתבן מז'ת/669 מ-28.1

מכתבן הגיע באיחור.ביודן שכל תזכורותינו לא נענו
(מברקינו נר 75 מ-22.12 ונר 2 מ-5.1) משרנו
להם בע"פ תשובת יעל ורד ע"פי מברקה (נר 612
מ- 20.12).

ענתבי=

ע.ש.=

תפ: מזתים

```
                                                    ****
                                                      **
                                                      **
                                                      **
```

שם: מטלה 1 , ת.ז: 12345678 , מייל: mtala@cs.huji.ac.il
קורס: מעבדת מחשבים-מערכת הפעלה , קבוצה: 01 , סמסטר: חורף 2022
תרגיל: 1 , מספר שאלה: 1 , מספר מחשב: 0080

הדפסה/צילום אסורים בהחלט!

שאלה 1. הקצאת זיכרון

1. מבוא: בתרגיל הקרוב עליכם לממש ספריית C- 28 הקצאת זיכרון
   אך ברמה אחת מעל מערכת ההפעלה. ספריית הקצאת הזיכרון תכיל
   הקצאת זיכרון. הקצאת הזיכרון תבוצע בגודל קבוע מראש.
   הספרייה תכונה "הקצאה בלוקים".

2. הוראות:

א. בשאלה זו מותר להשתמש בפונקציות הספרייה הסטנדרטית.
ב. יש להשתמש בפונקציות הספרייה בלבד.
אם ברצונך להשתמש בפונקציה אחרת, שאל/י את המתרגל/ת.

ג/ו

מבוא

בשאלה זו נממש ספריית הקצאת זיכרון. הספרייה תכונה "הקצאה בלוקים".
מבנה הספרייה: הספרייה מורכבת מרשימה מקושרת של בלוקים. כל בלוק
מורכב משני חלקים: בלוק הניהול (block) ואזור המידע (data).
בלוק הניהול מכיל מידע על הבלוק, כגון גודלו, האם הוא פנוי או תפוס,
ומצביעים לבלוק הבא ולבלוק הקודם ברשימה המקושרת.

Property of the Hebrew University, CS, All rights reserved
3456@cs.huji.ac.il

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3525 יוצא שמור

** **
** **

אל: הלסינקי, נר: 502, מ : המשרד
דח: ד, סג: ש, תא: 010287, זח: 1600

שמור/רגיל

השגריר

דע:תמר גולן,ממשפטים.

מעצר סטודנטים לשלך 49 מה-20/1.

1.לגבי הסטודנטית שאריף מובר נצו הגבלה מה-25 ספט' 86 עד 25 מרס 87.(מתגוררת בירושלים).
פעילה בכירה בארגון עויין כאוניבי ומסיתה אחרים כפעילות עויינת.

2.נאשר לסלקון,נשלחה לך בדיפ' חשונה מפורטת.
ארב'יל 3

חפ: ורד,ארנלד,ליאור,מרתים,סייבל,משפט,ענוג,אירב
חח: גולן ממשפטים

3000 ת.ד. 36995 ירושלים 91360 טלפון 02-6705555

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

ב' בשבט התשמ"ז
1 בפברואר 1987
22

אל : מר דוד בן-דב, הקונסול הכללי, פילדלפיה

מאת: מנהל ארב"ל 3

דדי היקר,

הנדון: <u>פגישה עם נציגי הקוויקרים למזה"ת</u>

הא' והגב' הוריס ומרי אוטנריט HORACE & MARY AUTENRIETH
QUAKER MIDDLE EAST REPRESENTATIVE, AMERICAN FRIENDS SERVICE COMMITTEE הכירו בביקור קודם בארץ את מר גדעון רפאל. לקראת ביקורם בפעם החקשרו אתו שוב, ומאחר והוא עמד לצאת לחו"ל, ביקש ממני לקבלם לשיחה.

הם הגיעו ב-28/1 למשרדנו, בליווי של מר WARREN WITTE ASSOCIATE EXECUTIVE SECRETARY במשרדם הראשי בפילדלפיה, האחראי כנראה לאינפורמציה. השתתף בפגישה גם מר עוזי מנור, ס/מנהל ארב"ל 3.
מאחר ומקום ישיבתם של הזוג אוטנריט הוא עמאן, קיווינו לשמוע מהם משהו על הנעשה בירדן. אולם הדבר היחיד שסיפרו לנו היה על הצעדים החמורים בהם נקט המלך החוסיין בעקבות המהומות שאירעו לאחרונה באוניברסיטת הירמוך. המלך דיכא כנראה את המהומות ביד קשה ומהעובדה שנאסרה הגישה לחדרי המתים של בתי החולים, אנו מסיקים שהיו כמה וכמה הרוגים.
סגני ואני תיארנו בפני האורחים את פעולותיה העיקריות של מחלקתנו, על רקע גישתנו הרצינית לנושאי זכויות האדם, כמדינת חוק וחברה דמוקרטית פתוחה.
העלו מצדם את הנושא של איחוד משפחות בשטחים, אך להפתעתי (לאור גישתם הידועה כלפינו), ללא מילה של ביקורת, ויכלת לחשוב, לפי תוכן הפגישה, שהם מבין מעריכנו ומעריצינו.

ב ב ר כ ה ,

סיני רום

העתקים: ד"ר יהוידע חיים, מנהל מזחים
מר מיכאל שילה, מנהל מצפ"א
גב' יעל ורד, ראש אגף ארב"ל

K"3/1204/ae 390

מ: עי מתאם הפעולות באי"ש ואזח"ע

אל: (לסמוך) דובר צה"ל בירושלים/משרד החוץ - מר יהודע חיזם

מידות דחיפות
רגיל
(נקבע אם ע"י מוען אותו)

בסוד 137
לידיעה
בסוד

בנ: (לידיעה) רל"ש רי שב"כ; רע"ן הדין הבינלאומי 87 FM 13 11:07

משה

סימון המחבר: גמ-7(2)- 3237 ⊙

סיווג בטחוני: מוגבל

הנדון: מחמד יוסף דחלאן - גרוש

1. הנדון, תושב אזח"ע - גרושו אשר ע"י שר הבטחון. צו הגרוש ייחתם היום-ימסר לו.
2. להלן נוסח להודעה ראשונית ע"י דובר צה"ל:
   א. אלוף פיקוד הדרום הוציא צו גרוש נגד מחמד יוסף שאכר דחלאן מחן יונס.
   ב. דחלאן משמש כראש ומנהיג תנועת הי"שריבה" בחבל עזה. שהיא תנועת הנוער של הפת"ח. בתוקף תפקידו הינו חיוזם המרכזי ונותן ההוראות לפעילות בשטח.
   ● לצורך פעילותו קיבל הוראות וכספים ממפקדות הפת"ח בחו"ל.
   ד. דחלאן, אשר קרא ותסית למאבק צבאי נגד השלטונות, תיה היוזם והאחראי לביצוע הפרות סדר בחבל עזה וקיבל את הנחיותיו מאבו עלי שאהין, אשר גורש בזמנו מרפיח.
   ה. כעבר, נעצר דחלאן שש פעמים ונדון לתקופות מאסר על פעילותו, אך הדבר לא עזר והוא המשיך בה ואף הגביר אותה.
   ו. עקב זאת, הוציא נגד דחלאן צו גרוש כאמור.
3. את ההודעה יש לשחרר רק ע"י אישור נוסף מהחתום מטה.
4. האמור בהודעה, בהתאם למת שאושר ע"י מכו' ג'.

(1)

13103

השולח: רון קרומר
שם: ע' מתאם הפעולות באי"ש ואזח"ע
תפקיד: (למחוק מי שלא נכון) קצין בלבד
דרגה: סא"ל מספר: 2058
מחלקה:

מחלקת הצרד קצר

טופס 2001 מק"ם 441 [illegible]

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

שמור

כ"ז בטבת התשמ"ז
28 בינואר 1987
17

שגרה - נכ"ל ו/ופ
שגרון 120.4 " "

אל : הנציגות ג'נבה

מאת : סגן מנהל ארב"ל 3

הנדון: המצב בכלא המרכזי ביהו'ש-הועדה לזכויות אדם

בסיכום מודיעין של התפ"ש מס' 87/15 מ - 25.1.87 מופיע הדיווח הבא: "הועד למען האסיר" (הפלשתינאי) שלח באחרונה אגרת אל נציב שרות בתי הסוהר ובה הוא מזהיר מפני מה שכונה "התפוצצות" בתוך כלא ג'ניד (הכלא המרכזי ביהו"ש ליד שכם). לטענת הועד, מאז ינואר 1986 "חלה החמרה בתנאי האסירים וביחסו התקיף והאלים של מנהל הכלא". הועד מפרט מספר תחומים בהם חלה החמרה זו, בעיקר בתחום תנאי המחיה והמאסר של הכלואים ותובע מהנציב לתקן את העיוותים "שאם לא כן יבוא המצב להתפוצצות". עד כאן.

שר המשטרה נשאל לאחרונה בכנסת באותו נושא.

בררנו היום עם הנוגעים בדבר בשרות בתי סוהר: קיימת תסיסה וחשים בכוונות להתארגנות לקראת שביתה. הדבר לא חוזר לא נובע מהרעה בתנאים או סיבה מיוחדת אחרת, אלא נעשה במסגרת ההתססות "התקופתיות" כדי לא להשאיר את המצב רגוע וכדי לא להורידו מסדר-היום. יתכן והמועד קשור גם במושב הועדה לזכויות אדם שיפתח בראשית פברואר. (כזכור היו שביתות ו"ארועים" גם באוקטובר 1986 "בעיתוי" הועידה הבינ"ל ה-25 של הצל"א שהתכנסה אז בג'נבה).

בנפרד העברנו אליכם לפני זמן מה רשימה של הקלות ושיפורים שהוכנסו בבית הכלא. כותה יפה גם כיום.

לידיעתכם אם תדרשו לנושא.

ב ב ר כ ה,
עוזי מנור
עוזי מנור

העתק: גב' י.ורד, ר' אגף ארב"ל
✓מזחי"מ
נאו'מ, ניו יורק
מר ד.מחני, יועץ מדיני, וושינגטון

11487 משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך 01.87

נכנס **
**
**
**

שמור

תודם:1/11487
אל:המשרד
מ-:גנבה/נר:180/תא:270187/זח:1230/דח:מ/סג:ש
נד:@

שמור/מיידי

אל:מנהל ארג'ל 3

דע: מז"תים

ICJ - לשלבם נר 198/ 184

תודה לתשובתכם המהירה. ICJ הוביח עוינותו אלינו בעבר. אך אם היכנם מקבלים הקו של שתוף פעולה עם מקדמום בעת הזו/ מתוך כוונה להעמידו במבחן מחודש הרי איננו רואים כל טעם בדחיית מסירת המידע המבוקש שעה שהנדון גורש כבר/ הלכה למעשה/לירדן. בעבר המתין שבועות וחודשים לתשובה מאתנו על פניותיו. נסיון לשנות ארגי התייחסותו אלינו/ לא ימוצה אם ננהג כבעבר. בהנחיית השגריר מסרתי הימם לעוזרתו/ המידע שנתקבל מכם. הקדמתי המסכת העקרונית של עמדתנו בסוגיה.

זנ יאלי=

תפ: מנכל/ורד/ארבל3/ליאור/מזתים/סיבל/מתאם שטחים

10666 תאריך : 26.01.87

משרד החוץ-מחלקת הקשר

יוצא ** שמור

**
**
**

חודם:1/10666
אל:גנבה/198
מ-:המשרד/תא:260187/זה:1402/דח:ר/סג:ש
נד:8

שמור/רגיל

דניאלי .

ICJ בהמשך למברק 184 מה-23.1 של מזתים:

אין למהר למסור את המידע על דחלאן/ובאשר תשיבו מבקשים שתקדימו למידע את טיעוניכם העקרוניים בקשר לגירושים המופיעים במכתבו בנדון של היועץ המשפטי לממשלה מירם 15.2.86 אותו קיבלתם בזמנו.

אנו סבורים שמקדמות וארגונו ימשיכו בקו האנטי-ישראלי שלהם ובשתף פעולה אתם רק בשל ה- FACADE שהם מעמידים
של ארגון נייטרלי כביכול.אין להתייחס אליהם באותה הצורה בה אנו מתייחסים לצל"א או לאמנסטי.

מנהל ארבל 3

תפ: מנכל/ורד/ארבל3/ליאור/מזתים/סיבל/מתאמשטחים

```
                                                    **
                                                      **
                                                        **
```

2169
בלמ"ס יוצא

אל: אתונה , בון , בריסל , האג , לונדון , פריס , רומא ,
מילנו , מדריד , קופנהגן , ליסבון , אוטבה , נר: חורם 677,
מ : המשרד
דח: מ, סג: ב, תא: 260187, לח: 1630

בלמס/מידי

וש, אוטבה , גינבה

תפוצת מאיה

גרוש מחמד יוסף דחלאן . בהמשך למברקנו מ-14.1
היום גורש מחמד יוסף דחלאן מהארץ לירדן
הוא החליט לא לפנות לועדת הערר הצבאית וגם לא לעתור לבג"צ
בטענה שהוא לא מכיר בחוק ובמערכת השלטון הישראלית.
מו"ח. ==

תפ: שהח,מנבל,ממנבל,שהבם,מצפא,ענוג,אירא,אירב,ורד,
ארבל3,ליאור,מוחים,סיבל,מעת,הסברה,שמורק,מתאמשמחים,
ר/מרבו,ממד

9943 תאריך : 23.01.87

משרד החוץ-מחלקת הקשר

יוצא בלמס

חוזם:1,9943
אל:גנבה/184
מ-:המשרד,תא:230187,זח:1436,דח:מ,סג:ב
נד:@

בלמס/מיידי.

דניאלי.

ICJ - דחלאן. שלן 158.

א. אלוף ניקוד הדרום הוציא צו גרוש נגד מחמד יוסף שאבר דחלאן מחאן-יונס.

ב. דחלאן משמש בראש ומנהיג תנועת ה"שביבה" בחבל עזה, שהיא תנועת הנוער של הפת"ח. בתוקף תפקידו היבו היוזם, המדרבן ונותן ההוראות לפעילות בשטח.

ג. לצורך פעילותו קיבל הוראות וכספים ממפקדות הפת"ח בחו"ל.

ד. דחלאן, אשר קרא והסית למאבק צבאי נגד השלטונות, היה היוזם והאחראי לביצוע הפרות סדר בחבל עזה וקיבל את הנחיותיו מאבו עלי שאהין, אשר גורש בזמנו מרפיח.

ה. בעבר נעצר דחלאן שש פעמים ונדון לתקופות מאסר על פעילותו, אך הדבר לא עזר והוא המשיך בה ואף הגביר אותה.

ו. עקב זאת, הוצא נגד דחלאן צו גרוש באמור.

מזתים .=

תפ: מנבל,ורד,ארבל3,ליאור,מזתים,טיבל,מתאמשטחים

```
C:\DOS\EDLIN.COM
EDLIN
End of input file
*?
?
*L
1:*
2:*
3:*
4:*
5:*
6:*
7:*
8:*
9:*
10:*
11:*
12:*
13:*
14:*
15:*
16:*
17:*
18:*
19:*
20:*
21:*
22:*
*E
C:\>
```

9596 תאריך [illegible] משרד החוץ-מחלקת הקשר

נכנס ** **
שמור ** **

חרזם:1/9596
אל:המשרד
מ-:גנבה/נר:158/תא:220187/זח:1730/דח:מ/סג:ש
נד:@

שמור/מיידי

אל:ארב'ל 3

ICJ

1. התקשר המזב'ל מקדרמוט, אמר שרוצה לפעול על פי עצת השגריר לקשר פתוח פורמלי ומעביר בקשה לקבל פרטים המלאים בעניינו של מוחמד יוסיף שקעה DAHLAN סטודנט מחן יונס אשר נעצר במהלך 1986, הושם במעצר מנהלי ובאחרונה הוצא נגדו צו גירוש.
הרעדה המיועצת ליד המושל הצבאי עמדה לדון בפניתו נגד הגרוש אמש, אך בקשת הערעור הוסרה ברגע האחרון.
עה"ד שלו לאה צמל. אמר כי הפרטים הנ"ל נתקבלו באמצעות LSM
(קשור עם ICJ).

2. הגבתי כי איני מכיר פרטי המקרה ואפעל להשיגם. הזכרתי עמדתנו והרקע לגרושים בעבר ואופצית הערעור הפתוחה בפני המתלונן, אשר בחר לוותר עליה.(לא היה לו הסבר).

3. נודה אם השגרירנו בהקדם פרטי המקרה לצורך מסירה למקדרמוט. יש להעמיד במבחן יכולתו להיות פתוח עדין לנו באמצעות קשר פתוח יותר, אף שכמובן לא יהיה בכך משום מטגנון "על כל שאלה תשובה".(עיתוי הרעדה לז"א והיותו פעיל בה הינו גם שיקול במועד זה).

דניאלי=

חס: מנכל/שה בט/ורד/ארב3/ליאור/מזתים/סייבל/מתאסשטחים

1204/86 אלה - אפי

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: כ"א בטבת התשמ"ז
22 בינואר 1987

מספר:

אל: הנציגות

מאת: סגן מנהל ארב"ל 3

שלח/1204 - צפ' ל " 2350

הנדון: פנית אמנסטי בנושא עדנאן מנסור ג'אנם

ארגון אמנסטי פנה אלינו בשנה שעברה בבקשה לבדוק את הטענות כאילו הנ"ל עונה בתקופת מעצרו וכאילו נשללה ממנו הזכות להפגש עם עורך דין.

האירגון גם פרסם דו"ח בנושא, "שזכה" לתהודה נרחבת. סניפי אמנסטי במדינות השונות פנו אלינו. כן קבלנו פניות מאירגונים שונים.

רצ"ב תגובתו המפורטת של היועץ המשפטי לממשלה בענין. היא נמסרה למזכ"ל אמנסטי בעת ביקורו השבוע בישראל.

מעבר להתייחסות לטענות הספציפיות, יש כאן גם תאור של הרקע למעצרו ופעילותו באירגוני הטרור.

לשימושכם.

בברכה,

עזרי מנור

העתק: גב' י. ורד, ראש אגף ארב"ל
הסברה
מזתי"ם

Jerusalem,
8th January, 1987

File No. 164.1-280

Dear Sir/Madam,

This letter is in response to your enquiry concerning Adnan Mansour Ghanem. An investigation has been conducted concerning allegations that Ghanem was subjected to torture and was denied access to a lawyer during the period of his arrest, from December 23, 1985 until his expulsion to Jordan on February 10, 1986. Officials involved have been interrogated and the medical and other documents have been examined. Following are the findings of this investigation.

Interrogation of Ghanem

Although Ghanem was subjected to an intensive and taxing interrogation, we find no persuasive evidence that he was tortured. The facial bruises and skin irritations were the result of an incident which took place on the night of the 9th of January, and it was Ghanem, himself, who instigated this event.

On the night of the 9th of January, while Ghanem was sitting in the corridor awaiting interrogation, he began to shout and scream in an attempt to incite the other detainees in the corridor against the authorities. His self-induced agitation reached such a peak that it appeared as if he had gone berserk. He somehow managed to free one of his hands from the handcuffs. When approached by one of the interrogators, Ghanem tried to attack him -- cursing, spitting and using his handcuffs as a weapon. After the attempt to subdue Ghanem physically failed, it was found necessary, as a last resort, to use tear gas. It was only then that Ghanem was finally restrained.

A medical officer treated Ghanem for bruises and the effects of the tear gas. He was then returned to the corridor to await interrogation. His head covering was replaced, as is called for by the regulations, in order to prevent the detainee from identifying or being identified by other detainees present.

The investigation revealed that the replacement of Ghanem's head covering so quickly, exacerbated the effects of the tear gas, causing irritation and swelling to his face. Thus the bruises and effects of the tear gas were still in evidence when, on January 16, 1986, Ghanem was brought before a military judge in Gaza.

To summarize our findings:

1. Ghanem was not tortured during his interrogation.

2. Ghanem was responsible for creating the incident in which the application of force was inevitable and justifiable.

3. The application of force and the use of tear gas to subdue Ghanem was reasonable under the circumstances.

4. The replacement of the head covering was premature.

Following this investigation, new regulations concerning the appropriate use of tear gas were issued.

It should be noted that the Popular Front for the Liberation of Palestine ("PFLP"), of which Ghanem is a senior member, has issued specific instructions concerning the conduct of its members under interrogation. These instructions call for active resistance and provocation. The PFLP member in Israeli custody is explicitly called upon to take actions which include hunger strikes, verbal as well as physical provocations, and self-inflicted injuries.

Access to a Lawyer

Ghanem's lawyer, Lea Tsemel, was active on her client's behalf immediately following his arrest on December 23. On December 24, she submitted a request for his release on bond. On December 26, that request was reviewed at a court hearing in which she represented her client. On January 6, 1986, a law clerk from her office represented Ghanem at an additional hearing reviewing the extension of his arrest. Ms. Tsemel was present at the hearing which took place before a military judge on the 16th of January. Thus Ghanem's right to legal counsel was not impaired.

Ms. Tsemel's request on January 14, 1986 to meet with Ghanem was denied, and her ability to communicate with him was restricted. This was in accordance with section 11 of the Order concerning Prison Installations, 1967, which gives the prison governor the power to curtail the right of a detainee to meet with counsel if this is seen as a threat to the course of the investigation. The very serious nature of the investigation into the organization of the PFLP and newly-uncovered plans of terror required limiting Ghanem's communication capability.

It should be noted, however, that, in accordance with a special agreement between the State of Israel and the International Committee of the Red Cross ("ICRC"), a delegate of the ICRC visited Ghanem, without witness, on January 6, 1986, and again on January 20, 1986.

While it was not the main concern of our investigation, Ghanem's history and the nature of his activities are important in understanding both the very serious attitude of the Israeli authorities concerning his re-arrest on December 23 and Ghanem's credibility as a source of information on Israeli policy.

Background to Ghanem's Arrest and Interrogation

Amnesty International omitted from its press release on Adnan Mansour Ghanem any mention of the facts indicating that he is a hardened and committed terrorist. In 1967, after two years of training and following the direct orders of Yasir Arafat, Ghanem led a group of 17 terrorists into the administered areas in order to set up a terror network and carry out armed attacks. He was caught in December 1967. He pleaded guilty to the charges against him and was sentenced to life imprisonment.

In prison, Ghanem switched his loyalty from the PLO to the radical PFLP, attaining a leadership position. He was in direct correspondence with George Habash, the PFLP leader. He was active in the indoctrination of other prisoners, to whom he expounded on the necessity for the destruction of Israel and explained the use of small arms and explosives. He also planned the murder of those he believed co-operated with the authorities.

In May 1985 Ghanem was released as part of a prisoner exchange [illegible]nt for the return of three Israeli soldiers held prisoner by the Ahmad [illegible] terror faction.

Ghanem immediately renewed his contact with another PFLP member[illegible] Hafez Hashem Aziza, in order to establish a terror cell and carry out[illegible] attacks on Israeli targets. He organized funds and weapons for the c[illegible] Fortunately, the group was uncovered on the eve of its first planned[illegible]. He was re-arrested on December 23, 1985 and taken to Gaza Prison whe[illegible]was interrogated and, then, on January 21, was transferred to Ashkelon P[illegible] to await expulsion.

Summary

While it is perhaps understandable that a senior official of the[illegible]ist PFLP, such as Ghanem, would try to make as much political capital[illegible] possible out of his situation, the facts of Ghanem's case do not suppo[illegible] allegations that he was tortured, nor do they substantiate claims tha[illegible] is a policy of torture. In fact, before the international campaign co[illegible]ng Ghanem had developed, Ghanem's lawyer, Lea Tsemel, wrote in her compl[illegible] January 17, 1986, in reference to the period following the above-men[illegible] prisoner exchange of May 1985: "I want to point out that while Adnan [illegible] is not the first of the exchange prisoners to have been re-arrested a[illegible] terrogated, he is, to the best of my knowledge, the first of such pri[illegible]on the West Bank to have complained of torture." Since then, however, ma[illegible] false allegations have suddenly appeared in an attempt to give a dece[illegible] impression of a concerted campaign of torture.

As has been proven so often in the past, baseless allegations of[illegible]re are part of a politically-motivated, propaganda strategy and, as such[illegible] expected to continue.

Sincerely yours,

Joseph Harish
Attorney General

cc: Embassy of Israel,

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
LEWIS TOWER
225 SOUTH 15TH STREET
PHILADELPHIA, PA. 19102
TEL. 546-5556

א' טבת תשמ"ז
22 ינואר 1987
114 - 4

אל: מנהל מחי הסברה, משה"ח

מאת: קונכ"ל פילדלפיה

הנדון: רצועת עזה
מכתבי מיום 26 דצמ.1986 מס- 610

1. במכתבי הנ"ל מסרתי פרטים על הנזק הנגרם כתוצאה מהופעותיה של הגב' שרה רואי מהרברד והתייחסתי להרצאתה הפומבית בפילדלפיה ב - 7.12.86.
על מחקרה בשם:

"Development under Occupation: A Study of U.S. Government Economic Assistance to the Palestinian People in the West Bank and Gaza Strip"

יחד עמה הופיע איש אש"פ עפיף סאפיה הנמצא אף הוא בהרברד . פרטים על עברו בשרות אש"פ מופיעים במאמר המצורף.

2. מאמר עויין זה חובר ע"י אחת ג'ינני סילבר שהשקפותיה על הסכסוך ברורות מתוך מאמרה.

3. שימו נא לב לתאור עצבונותו ומסכנותו של נציג אש"פ בעת הופעתו וכן להצגה המפורטת של טענותיה האנטי ישראליים הבוטים של שרה רואי.

4. כן מצ"ב מכתב למערכת שפורסם בפילדלפיה אינקווירר ב- 30.12.86 בהקשר להופעות הצמד חמד הנ"ל.
שימו נא לב כיצד המחברת מתאמצת להוכיח שהטרור הנו פונקציה בלעדית וישירה של הסבל הנגרם לעם הפלסטיני המדוכא ושהשוואה חייבת הייתה ללמדנו שאין להתעלם מסבל מסוג זה.
(הכותבת למדה לדבריה שנתיים באוניברסיטה העברית.)

בברכה,

דוד בן-דב.

העתק: הסברה / תכנים
מצפ"א
ציר הסברה , וושינגטון
מר צוריאל רפאל, וושינגטון.

The Philadelphia Inquirer

An Independent Newspaper

Published Every Morning by Philadelphia Newspapers, Inc.
400 N. Broad Street, P.O. Box 8263, Philadelphia, Pa. 19101

SAM S. McKEEL
Publisher and Chairman

EUGENE L. ROBERTS JR.
Executive Editor and President

EDWIN GUTHMAN
Editor

Tuesday, December 30, 1986 Page 8-A

Mideast injustice

To the Editor:

I was pleased to see The Inquirer's coverage (Dec. 8) of the lectures by Sara Roy and Afif Safieh on the Palestinians in Gaza. I was present at the lectures. Having lived in Israel for two years and studied at Hebrew University, I found both speakers to be sensitive witnesses to a painful and immoral situation.

I do not understand why American journalists, those of The Inquirer included, provide such little coverage of this suffering. Americans lament terrorism, as well they should, but they seldom look at its roots. In the Middle East the roots of terrorism are the injustices visited upon the Palestinian people. The media must serve the public better in this regard.

Precisely because the Holocaust has occurred, we must never again be silent in the face of evil. This is one of the greatest lessons of Jewish history.

Mary Hansbury
Philadelphia.

...a forum for Philadelphians since 1971

Welcomat

VOL. XVI, No. 22 Philadelphia, December 17 — December 23, 1986

In Israel:

Learning the price of injustice

by Genie Silver

Sara Roy is a young Jewish woman who is completing her Ph.D. dissertation at Harvard on "Development Under Occupation: A study of United States government economic assistance to the Palestinian people in the West Bank and Gaza Strip." Before speaking recently on the Israeli destruction of Palestinian culture and economy in the Gaza Strip, Roy made sure that her audience at the Philadelphia Ethical Society knew that her parents were survivors of ther Lodz and Warsaw ghettos, the Auschwitz and Dachau concentration camps, that her first language was Yiddish and she came from a family of Rabbinical scholars. Her credentials, so to speak, are impeccable.

Afif Safieh, a visiting scholar at Harvard's Center for International Affairs, was on hand to present evidence of peaceful Palestinian endeavors for self-determination within Israel to the same audience. But he did not have a background that would so easily find empathy in Center City. Born in East Jerusalem in 1950, he is a Palestinian whose parents had been evicted from West Jerusalem during Israel's 1948 War of Liberation. He was the deputy director of PLO observers to the United Nations in Geneva from 1976 to 1978, and from 1978 to 1981 he was a member of PLO chief Yassir Arafat's staff in Beirut. With Christ'l Safieh, he wrote *Self-Determination*, published in 1986 in Jerusalem.

Whereas Roy appeared sure of herself and comfortable with the predominantly Jewish audience, Safieh seemed jittery and defensive. On the podium behind him were Roy, a moderator and two colleagues from the Israel/Palestine Dialogue Group of Greater Philadelphia. As he addresssed the audience, Safieh often quickly turned back to his colleagues for support and reassurance, his voice drifting off as his mouth left the microphone. He seemed to feel that he did not need to prove to them, as he did to the audience, that he was not a terrorist. Although smoking was prohibited in the building, after an hour and a half, Safieh took out a cigarette and nervously fingered it, dropping and retrieving it from the floor.

As a scholar and a Jew, it was painful for me to see a man of such academic stature beseeching a Jewish audience for understanding of his people's despair. Afif Safieh was not putting on a show to win sympathy. The dark, deep circles under his eyes suggested a man driven by worry and loss. He was trying to demonstrate that a Palestinian state could exist within Israel and to make *some* Jews see that this would not mean Israel's destruction. The only time he seemed beyond despair was in answering a question as to how a Palestinian state within the borders of Israel would function *vis-a-vis* the international political community.

Sherry Ackerson

"Yes, I have imagined that, madame, I have thought about that," Safieh replied. "I hope we would sit at the UN between Panama and Pakis-

tan. . .We would be the territories of the Gaza Strip and the West Bank and Jerusalem. Jerusalem would be two cities and joint municipal responsibility. . .We would reduce the tensions in Lebanon by taking care of the refugees. . .We would promote the social, political, economic and cultural development of the refugees. We would have a constitution, a democratic, constitutional assembly. . .Yes, madame, there is much to state building."

'It was painful to see a man of such academic stature beseeching a Jewish audience for understanding of his people's despair.'

Roy presented details of her research and her three months in the Gaza Strip. Since the Israelis began occupation of Gaza 19 years ago, she reported, they have built 18 Jewish settlements there. The crowded strip is 140 square miles, and by year 2000 its estimated population will be close to 1 million inhabitants. Two of the most revealing facts about the difference between Palestinaians and Israelis in the Gaza Strip is that the Israeli residents in settlements there occupy 2.68 acres per person and the Palestinians in refugee camps occupy .006 acres per person. The Israelis consume 2,360 cubic meters of water per year per person and the Gazans, 237 cubic meters. There are restrictions on Palestinian farmers: for example, if they want to plant a tree they must acquire permission from Israeli officials—which takes up to five years. In an article published in the *Jewish Post and Opinion* last July, Roy wrote, "Since its occupation of the area, Israel has taken over one-third of the (Gaza) land (approximately 28,750 acres) through various methods ranging from declarations of state land to direct confiscation. . . . The Gaza Strip is quickly becoming the 'Soweto of the State of Israel'."

For one hour, I wrote down Roy's facts. I wrote down her stories of Israeli dehumanization of Palestinians, including one about an Israeli soldier harassing an old Palestinian man until finally forcing him to kiss the rear end of his donkey. She concluded by saying that this dehumanization "reminded me of the many stories my folks told me about the 1930s, about how the Jews were dehumanized and degraded. We need the truth to break the cycle of accusation. We need to learn from our own history: there is an intolerably high price we *all* pay for human injustice."

Roy asked the audience to try and reach the mainstream Jewish population, to inform them of what is happening between Israeli and Palestinian in the occupied territories. She said that often Jews have accused her of being brainwashed, and she could only respond with a suggestion that her accusers travel to Israel to see for themselves.

The woman sitting next to me leaned over and whispered. "I did try to go there. I visited my niece in Israel last summer and she wouldn't take me."

"Why not," I asked.

"She was afraid," the woman said.

Listening to Roy's straight-forward account of life in the Gaza Strip and to Safieh's more emotional recounting of PLO diplomatic attempts—he did not deny the violence—to gain seld-determination, I wondered if what they said would reach mainstream Jews. I don't think so. Here's why:

1) Jews, on the whole, don't care about what's happening to Palestinians. Worse, most Jews may well be glad that the Palestinians are either being driven out of Israel or destroyed within Israel.

2) American Jews can only see the PLO as their enemy, and, consequently, they can accept nothing good that the PLO could do. Much the same thing holds true for American-Soviet relations, of course. The image of "the enemy" is so strong that it prohibits individual open-mindedness.

3) If a Jew comes out and agrees that a Palestinian state is needed within Israel, he or she is branded as an anti-Semitic or "self-hating" Jew and thereby discredited.

4) Sara Roy believes that "Truth will break the cycle of accusation." I understand why she believes this, and I wish it were true. But I'm afraid that truth means very little when emotion and property are at stake.

Beth Israel, a Reconstructionist congregation in Media led by Rabbi Brian Walt, was the only synagogue in the Philadelphia area which hosted a discussion with Sarah Roy and Afif Safieh. Sitting in the audience at the Philadelphia Ethical Society, I thought, "This meeting should be taking place at the synagogues in Philadelphia." But would the Jews come? Maybe, if their rabbis were willing to take the lead.

Genie Silver is a peace activist and a doctoral candidate at the University of Pennsylvania. She lives in Penn Wynne.

9437 תאריך 22.01.87 משרד הפנים-מחלקת הקשר

שמור נכנס **
**
**
**

תוזם:1,9437
אל:המשרד
מ-:גנבה,נר:148,תא:220187,זח:1800,דח:ר,סג:ש
נד:ם

שמור/רגיל

אל:ארג'ל 3

דע: מזתים, תפ''ש/משהבם

הועדה לז''א- יש'ע

1. תודתנו על הנתונים אשר כבר העברתם.
האם ניתן לקבל גם מספר נתונים בולטים (4-5) לפי בחירתכם
, עדכניים לסוף שנת 1986, המתייחסים לקידום נושאי
כלכלה חברה ורווחה בישע.

2. נודה גם אם תוכל להעביר בקשה לנוגעים להעביר בדיפ'
הקרוב 50 עותקי דו''ח 1967-1985 של מתאם הפעולה.
(לנציגויות ועתונאים ידודותי'מ).

דניאלי=

תפ: ורד,ארבל3,ליאור,מזתים

תאריך : 23.01.87 8825

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בלמס יוצא

מזדם:1,8825
אל:גבבה/161,ורש/561,בי/599
מ-:המשרד,תא:210187,זה:1701,דה:מ,סג:ב
נד:0

בלמס/מידי

אסירים פלשתינאים.

למכתבנו בנושא מ-15.1

1. לצערנו נפלו טעויות במספרים. להלן המספרים הנכונים:

2. א. סהכ' אסירים 4196

ב. באיו"ש 2811

ג. בעזה 1385

ד. סהכ' בטחוניים איו"ש 2408

ה. פליליים איו"ש 403

ו. סהכ' בטחוניים עזה 921

ז. פליליים עזה 464

3. אין בהבדלים אלה שינוי מהותי לגבי התמונה הכללית, קרי ההגזמה שבוירותים על כ- 8000 אסירים.

ארבל3

ל/ח

תם: ארבל3

```
[illegible]                                                    [illegible]

                                [illegible]                    [illegible]


[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]



[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]:

[illegible]

   [illegible]

   [illegible]

   [illegible]

   [illegible]

   [illegible]

   [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
```

כ' בשבת תשמ"ז
21 בינואר 1987

אל: מר י.לידור, סמנכ"ל מז"ת

מאת: דב שמורק

שלח/120.4 " " " " שלח/120.4

הנדון: <u>פרס יוקרה לאישים פלשטינאים</u>

לסמכרך מס' 595 מ-15 בח"ז בנדון :

לסעיף א' שבמזכרך - התשובה היא שלילית. לא היתה לנו כל ידיעה מוקדמת בנידון.

לסעיף ב' שבמזכרך - אם אין, כדבריך, חומר "מפליל" נגד שני מקבלי הפרס יהיה קשה יותר לבוא בטענות אל מעניקי הפרס, גם אם ברור כי מגמתם היתה עוינת כלפינו. אשר לשאלתך בדבר הרכב ועדת הפרס, הקונכל"ות בהילסטון, שקיבלה עותק מזכרך, בודאי תשיב עליה.

ב ב ר כ ה,

דב שמורק

העת': מנהל מזת"ם

מנהל הסברה
ארג"ל 3
מצפ"א
ציר הסברה, וושינגטון
הקונכ"ל, הילסטון

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

8240 משרד החוץ-מחלקת הקשר תאריך : 20.01.87

נכנס ** שמור
**
**
**

תודס:8240,1
אל:המשרד
מ-:הלסינקי,נר:49,תא:200187,זת:1130,דת:מ,סג:ש
נד:@

שמור/מיידי

אל: ארבל 3, עוזי מנור.

דע: תמר גולן, ממשפטים

מעצר עיר של הסטודנטית מביר-זית - באטימה ירמוך שאריף.

עוד ב-.2.12 נשלח מכתב למשרד רוה"מ מאמנסטי בנידון ושרב קבלנו תזכורת.

נמר כן טרם נענינו על שלנו 12 מה-.8.1 בענין מעצר מינהלי של הסטודנט JAMAL IDRIS SALQUN

הבריקו נא.

שג'.

ע.ש.

תפ: ורד,ארבל3,סיבל,משפט,ליאור,מזתים,@תמר גולן/ממשפטים

[illegible] : 20.01.87 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] JAMAL IDRIS SALGUN

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

י"ז בטבת התשמ"ז

18 בינואר 1987

שמור

אל : השגריר הלסינקי

מאת: ארב"ל 3

הנדון: פנית אמנסטי - ג'מאל יוסוף אידריס סולקאן
סכ. 573 מ-8.1

1. הנדון חינו עצור מנהלי למן ה-28 באוקטובר 86 לתצי שנה.

2. הסיבות למעצרו של הנדון חינן היותו פעיל לאומני בכיר באוניב' בזר-זית המשפיע ומתסיס אחרים למעול במסגרות עוכבות. לידיעתך בלבד הנדון חינו חבר הפת"ח.

3. הננו להביא לידיעתך ולשימושך ע"מ חצורך כי הצעיר כבן 22 נעצר לראשונה במעצר מינהלי ב-5 ינו' 86 ולאחר דיון בפני שופט קוצרה תקופת מעצרו והוא שוחרר ב-4 במאי 86.

4. מן הראוי לציין שענינו של הנדון יובא בפני שופט ב-28 ינו' 87.

ב ב ר כ ה ,

גיל מנחסי,

העתק: הגב' תמר גולן, ע. בכיר למנכ"ל משרד המשפטים
אירופה 2
מזתי"ם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

6666 תאריך : 16.01.87

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי יוצא **
**
**
**
**

תדזם:1,6666
אל:דוש/427
מ-:המשרד,תא:160187,דה:1552,דח:מ,סג:ס
ד:@

סודי/מיידי

לוסאנגלס

דש: וושינגטון

כנס פלסטיני - ישראלי בסאן דייגו. בהמשך לשלגר מהיום.

אך ורק לגורמי ממשל אמריקאיים רשמיים תובלו להוסיף שנטשה ואבר רחמה מוברים היטב כתומכי אש"ף (אמנם מתונים). שני אלה מנועים ע"י ירדן להכנס לשטחה ולאחרונה אבר רחמה אפילו הוחזר ע"י הירדנים מהגשר כאשר רצה לצאת דרך ירדן לחו"ל. לא נוכל לדרוש מהירדנים לפעול נחרצות נגד גורמי טרור באש"ף הפועלים בירדן אם אנחנו נאפשר לצאת לחו"ל לאדם שהם לא מאפשרים לו לצאת לחו"ל דרך שטחים.

מזת"ים - מצפ"א.===

ב/א

תפ: מזת"ים,מצפא

[illegible] 16.01.67 [illegible] 0000

[illegible] [illegible] **
**
**
**

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

רשות השידור-הטלוויזה הישראלית

נמען

בקשה

1/6647:סידורי
428/ש11:לשכה
א.מנכ"ל/ח.מערכת/1546:חדשות/160187:מ-מ
ד"ר:ב

לכבוד
מר אריה דיסנצ'יק
מנכ"ל משרד התקשורת
ירושלים

שלום רב,

הנדון: בקשה לקבלת אישור לשידור סרט

1. ברצוני לקבל אישורך לשידור הסרט "מלחמת הכוכבים" (אפיזודה 4) בטלוויזיה הישראלית.

2. הסרט הוא בן 121 דקות, ומשך השידור המתוכנן הוא 150 דקות.

3. הסרט יוקרן בשידור חי מאולפני הטלוויזיה בירושלים, ביום שבת, 24.1.87, בשעה 21:00.

4. הסרט מתאים לכל המשפחה, ואין בו כל קטע שעלול לפגוע ברגשות הציבור.

5. אנא הודיעני בהקדם האפשרי אם יש מניעה כלשהי לשידור הסרט בתאריך ובשעה הנ"ל.

בכבוד רב,
אריה דיסנצ'יק
מנכ"ל

העתק: ד"ר יוסף אלמגור

מצ"ב 75 דפים.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3805

בלמ'ס יוצא

אל: בון, נר: 635, ס : המשרד
דח: ר, סג: ב, תא: 160187, רח: 1500

בלמס/רג'ל

קינג.

אמירים פלשתינאים.
שלך 82.

תגובה בר'פ'.

ארב'ל 3-מרת'ים

רו

חפ: ארבל3,מרת'ים

שלחה כבוד "שגרירות" צרפת.
שבת 1204

דף: 1 מתוך 2	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	רחיפות: סווג בטחוני:
א ל : מנהל מצפ"א		תז"ח: 161230
ד ע : צוות העיון. סמנכ"ל/ורד		נר : 0434
מאת : יעקב רוזן, ניו-יורק		

ששחים - יום עיון בביה"ס לדיפלומטיה ע"ש פלצ'ר.

שמות - כשלב מאוחר

שמות/120.4

נא ראונא מכתב הקונכ"ל בבוסטון. אכן הגלריה מעניינת.
אנא איתור אישיות ישראלית מרכזית במוצא.

רוזן

4.2 - 25" - המרכז הרפואי

מנט, מאוס מדשה שאוכן הסברה ורך ראוי לה.
שמות מתאים שמות

תאריך: 16/1/87	שם השולח: יעקב רוזן	אישור:

יעקב רוזן - הגני לא ידעתי בדבר.

434 2/2

קונסוליה כללית של ישראל
בוסטון

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
1020 STATLER OFFICE BUILDING
BOSTON, MASS. 02116
TELEPHONE (617) 542-0041

י"ד בטבת תשמ"ז
15 בינואר 1987
/ 21

אל : מנחל מצמ"א
דע : מר יעקב רוזן, ג"י (חועבר)
חשגריר, וושינגטון (חועבר)
מאת: חקונכ"ל בוסטון

הנדון: <u>יום עיון ב"פלצ'ר" על חשטחים</u>

בזכור מארגן ביה"ס לדיפלומטיה ע"ש פלצ'ר סמיגד על חשטחים אשר יהווה מעין קיגלה רב משתתפים לקורס על השטחים שנמשך כבר מאז אוקטובר. את הקורס מנחל מיודענו פרופ' שרמן מייכמן והוא גם מארגן את יום העיון. האירוע מעורר התעניינות רבה חן מצד התקשורת וחן מצד האקדמיה. התחיחה תחיה במוצ"ש 28/2 והסיום ביום א' 1/3.

מייכמן ביקשני לבדוק האם אחד או שניים מהאישים הבאים יהיה מוכן לחשתתף בסמינר ולשאת נאום בפני הפורום חמלא: עזר וויצמן, אבא אבן, משה ארנס, יוסי ביילין. כמו כן משאירים לשקולכם הצעות נוספות, מימון חנסיעה ע"ח האוניברסיטה כאן. להלן רשימת האנשים שכבר אישרו השתתפותם מישראל: מירון בנבנישתי, מאטי הרכבי, יובל נאמן, מרק חלר, אריה שלו, יורם דינשטיין, אמשי מרגלית, גליה גולן, אליקים העצני, יורם פרי, נעמי חזן וכן קשהו מ"עוז ושלום".

מחצד חערבי: גבי בָּרְמָקִי מביר זית, מוּנָה וָשְׁמִנִי מראמאללה, וואליד חלידי, נסיר ארורי, אמיף סמיה, חנא סניורא, ג'ק חזמות (עורך עתון בארה"ב), אליה זוריק (סוציולוג מאונטריו), אמיל סחליה (אקדמאי - במקורו מביר זית), איברחים מאקר וסרי נוסייבה (אולי). כמו כן חזמינו סטודנט אחד מהאוניברסיטה חעברית ואחד מביר זית וכן את דויד שיפלר, שרה רוי (מהרווארד שביצעה המחקר עליו מבוסס דו"ח בנבנישתי) ואחרים.

נודה על השובה בחקדם האפשרי.

בברכה

ארסוה אבנון

נכנס בלמס

חודש:6394/1
אל:המשרד
מ-:לוסאנגלס/נר:75/תא:150187/זת:1500/דת:מ/סג:ב
נד:8

מיידי/בלמ"ס

אל: הסברה

אל: בציג המשרד בשטחים

אל: מצפ"א

דע: וושינגטון---נר 11 בנמרד -------

מאת: שגן קונס"ל / לוסאנגלס

הנדון: כנס פלשתינאי -ישראלי מצרי בסאן דייגו

1) אמצעי התקשורת בסאן דייגו ובלוס אנג'לס מלאים פרטים של ביטול כנס מטעם מכון הנסן לשלום בנ"ל / שבו היו אמורים להשתתף בשבוע הבא פלשתינאים מהשטחים שבעה חברי כנסת ישראליים, ושלושה חברי האסיפה הלאומית המצרית. מהצד האמריקני היו אמורים להשתתף עמואל לואיס והרולד טאונדרס. זהו כנס שלישי מסוגו / שעמד המכון לקיים בסיוע בספי ובשידוד מחמ"ד. מנהל המכון הטיל אחריות הביטול הכנס על ישראל / שמנעה ממצטמא נטשה דעו"ד מאיז אבו רחמה לצאת את גבולות הארץ בטענה שהשניים ייפגשו עם "" אלמנטים עוינים "" כשיהיו בסאן דייגו לשלושה פלשתינאים אחרים ישראל בן הטכימה לתת אישור יציאה.

2) מבקשים שתבריקונו במודר פרטים והנחיות להסברת הנושא ומה עוד שתנא סניורה עומד להופיע ב-וורלד אפאיירס קאונסיל של לוס אנג'לס בעוד שבועיים והנושא יזנה

שרב לתהדה.

3) אחד הפרשנים בטאן דיגר השורה את מדיניות ישראל למדיניות ברה"מ המונעת יציאת יהודים משטחה.

אנא הנחיות והסברים

יצחק אלדן

תמ: שהח,רהמ,שחבט,מנכל,ממנכל,סמנכל,ממד,רם,אמן,הסברה,משת, מצנא,מצרים,מדתים,מהאסשטחים,ארבלג,ירדנבנסת

משרד החוץ
ירושלים

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

ירושלים, יד' בטבת התשמ''ז
15 בינואר 1987

595

אל : סמנכ'ל אמית'ק

מאת: סמנכ'ל מז''ח

שת/3/120.4 ק.

הנדון: פרס יוקרה לאישים פלשתינאים

א. מכתבו הרצ'ב של בן שמואל מפתיע למדי בהיותו האינדיקציה הראשונה שהגיעתנו בנושא שהוא בעל חומרה לא מעטה מבחינתנו.
האם לא היתה לנו כל אינדיקציה מוקדמת בנדון?

ב. מצידנו כיסתה מז'ח למצוא חומר ''מפליל'' על השניים אולם מתאם הפעולות בשטחים גורס שלא קיימת מספיק תחמושת כדי לחקוף הבעיה מזוית זו.

שמא כדאי לבדוק מהו הרכב ועדת הפרס?

ב ב ר כ ה,
(-) יצחק ליאור
יצחק ליאור

שטחים — נ.ב. לשם

העתק:מנהל מזח''ם
מנהל הסברה
ארבל 3
מצפא
ציר ההסברה וושינגטון
הקונכ'ל היוסטון

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
ONE GREENWAY PLAZA EAST, SUITE 722
HOUSTON, TEXAS 77046-0196

קונסוליה כללית של ישראל
היוסטון, טכסס
PHONE: (713) 627-3780

6 בינואר 1987

אל: ארב"ל 3
מצפ"א

מאת: סגן הקונסול, היוסטון

שלום רב,

הנדון: פרסי יוקרה לאישים פלשתינאים

ב-10.12.86 התקיים בהיוסטון אירוע מרשים של חלוקת פרסים ללוחמי זכויות האדם ברחבי העולם. שם הפרס ROTHKO CHAPEL- AWARDS- והוא מחולק זו הפעם השניה.
באירוע שהתקיים באוני' מקומית ושזכה לכיסוי נרחב, כולל שידור ישיר בכלי התקשורת כאן השתתפה שמנה וסלתה של העיר יוסטון: אורחי הכבוד היו הבישוף דזמונד טוטו והנשיא לשעבר קארטר.
הזוכים בפרס, 7 במספר, היו לוחמי זכויות האדם מדרום אמריקה, בריה"מ, ומזרח אירופה ועוד. ברשימה המכובדת של מקבלי הפרסים השתרבבו 2 פלשתינאים מרמאללה - ג'וזף קוטאב וראזה שחאדה (כנראה בנו של עו"ד שחאדה המפורסם שנרצח לפני מס' שנים) שייסדו בשטחים ארגון להגנה על זכויות האדם בשם LAW IN THE SERVICE OF MAN.
האירוע נוצל כמובן ע"י השנים להתקפה על "הכיבוש הישראלי".
חלוקת הפרסים לפלשתינאים היתה הישג תעמולתי נקי ונדיר לענינם.

מבקשים בחוזר מידע מפורט על השנים. ניתן לנצלו גם לאחר האירוע, למשל בעת פגישות מתוכננות עם מממנת הארוע, פילנטרופית ליברלית ידועה בשם דומיניק דה מניל ולצרכים עתידיים אחרים.
ה-ADL המקומי הגיב אמנם (בעידודנו) בעתון ה"יוסטון קרוניכל" על ההחלטה להעניק הפרס היוקרתי ל 2 פלשתינאים הקשורים לאש"ף, אך כמובן שלצורך פעולה הסברתית יעילה יותר בנושא אנו זקוקים באמור למידע מפורט על השניים ופעילותם בשטחים.

העתק:
ראש אמית"ק
ציר הסברה, וושינגטון
הסברה - מרחבי
ממ"ד

בברכה,
שמואל בן שמואל

בית הדפוס לחברות בע"מ
ת.ד. 1234, ירושלים, טל: 02-6512345, פקס: 02-6512346
info@printhouse.co.il

בית הדפוס-חברת הדפוס
9265 עמוד 1 מתוך 2

אל: מר יוסי כהן, מנכ"ל, חברת אלומיניום ישראל בע"מ, רח' התעשייה 12, אזור תעשיית עמק הירדן, 1540

מאת: מחלקת הדפוס, בית הדפוס לחברות בע"מ

תאריך: 3 באפריל 2024

הנדון: הצעת מחיר להדפסת חוברת הדרכה למשתמש

בהמשך לפנייתכם מיום 28 במרץ, אנו מתכבדים להגיש את הצעת המחיר שלנו להדפסת חוברת ההדרכה למשתמש עבור מערכת ניהול המלאי החדשה שלכם.

1. כמות: 500 עותקים.

2. מפרט: חוברת בגודל A5, 48 עמודים, כריכה רכה, הדפסה בצבע מלא על נייר גלוסי במשקל 130 גרם למ"ר.

3. עטיפה: הדפסה בצבע מלא על נייר כרטון במשקל 300 גרם למ"ר, עם ציפוי למינציה מבריקה.

4. מועד אספקה: 10 ימי עבודה ממועד אישור ההזמנה ומסירת הקבצים הסופיים.

5. תנאי תשלום: שוטף + 30 מיום קבלת החשבונית.

6. ההצעה אינה כוללת עיצוב גרפי, תרגום או הקלדה מחדש של התוכן.

ההצעה תקפה למשך 30 יום מתאריכה. אנו נשמח לעמוד לרשותכם לכל שאלה נוספת.

בברכה,
רונית שלום, מנהלת מחלקת הדפוס
טל: 02-6512345, שלוחה 210
נ.ב: אם תבחרו להזמין, נוכל להציע לכם גם הדפסת כרזות בגודל A2 במחיר מיוחד.

מערכת הזמנות-רכישות ומלאי

מס' הזמנה: 0000

לכבוד

ח.פ/ע.מ

ת.ד. 1539 ת"א 140187 טל': 03-6347/8

אנו מבקשים לרכוש את הפריטים המפורטים להלן:

מס'	מק"ט	תיאור	כמות	יחידה	מחיר	סה"כ
1						
2						
3						
4						
5						

1. יש לציין את מספר ההזמנה בכל התכתובת והמשלוח.

2. המחירים יהיו קבועים ולא יוצמדו למדד.

3. משלוח יבוצע תוך 30 יום מיום ההזמנה, אלא אם צוין אחרת.

4. אי עמידה בתנאי ההזמנה תזכה את החברה בביטול ההזמנה ו/או בפיצוי מוסכם.

5. החברה שומרת לעצמה את הזכות לבטל הזמנה זו, כולה או מקצתה, ללא הודעה מוקדמת.

6. כל המשלוחים יהיו מלווים בתעודת משלוח מפורטת.

7. החשבונית תוגש לאחר קבלת הסחורה ואישורה.

8. התשלום יבוצע בתוך 60 יום מתאריך הקבלה.

חתימה מורשה

שם: ____

תפקיד: ____

תאריך : 16.01.87 משרד החוץ-מחלקת הקשר

נכנס בלמס

חדזם:5119,1
אל:המשרד
מ-:ברן,נר:82,תא:130187,זח:1800,דח:ר,סג:ב
נד:@

בלמס/רגיל

אל : מז"ת

מאת : שגבירן

מז"ת

אסירים פלסטינאים

ב"פרנקפורטר אלגמיינה" מה-8 בינואר פורסם מאמר מפי נתבם ברבת-עמון אשר מצטט מדוח המשרד ל"שטחי הכבושים" הירדני בו נאמר שמעריכים כי ישנם כ-8450 פלסטינים בבתי סוהר ישראליים.

נמר כך הודגש שהאסירים עוברים עינויים תמידיים שמאז 1948 הקימו השלטונות הישראליים כ-19 בתי סוהר עובר הארבלוסיה הערבית.

אנא התייחסותכם.

קינר.

===אג.

תפ: עבוג,אירא,ליאור,מזתים,ורד,ארבל3,מתאמשטחים,ר/מרכז,ממד, שמורק,מעת,הסברה

ΣΧΕΔΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ

ΠΡΤΩ:Φ115ς1
ΜΣ:ΠΠΜΜΡΣ
Ω=:ΣΡΡ1ς,ΣΡ:ΣΘ4ς,ΜΜ:ΣΘ1Θ2Γ,ΤΠ:ΩΩΘ1ς,ΓΓ:ΡςΦΑ:Σ
ΣΡ:Φ

ΣΧΕΔΙΟ\ΡΣΡΡ

ΜΣ : ΩΣ'Π

ΩΜΠ : ΨΑΣΡΓ

ΩΣ'Π

ΜΩΡΡΡΩ ΣΡΩΟΡΣΜΡΩ

Σ''ΩΡΣΓΩΣΡΡΟΡ ΜΣΣΩΡΡΣΩ'' ΠΩ-Θ ΣΡΣΓΜΡ ΩΡΡΩΩ ΩΜΩΡ ΠΩΡ
ΣΠΣΩ ΣΡΣΩ-ΨΩΡΓ ΜΩΡ ΩΣΩΩ ΩΣΓΓ ΠΩΩΡΣ Σ'ΨΩΩΡ ΠΣΣΡΨΡΩ
'' ΩΡΡΣΓΡ ΣΡ ΣΜΩΡ ΨΩΩΡΡΣΡΩ ΣΡ ΡΨΩΣ Σ-ΘΣΘΘ ΣΣΩΩΡΣΡΩ
ΣΣΠΡ ΩΡΩΡ ΡΨΡΜΡΡΡΩ.

ΣΩΡ ΣΡ ΠΡΡΣΨ ΨΩΜΩΡΡΠΩ ΩΡΣΡΩ ΨΡΣΡΡΩ ΠΩΡΡΡΩΩ ΨΩΜΡ
ΘΑΩΡ ΠΨΡΩΡ ΠΨΣΩΡΣΡΩΠ ΠΡΨΡΜΡΡΩ Σ-ΘΡ ΩΠΡ ΩΡΩΩ ΩΡΣΡ
ΠΜΡΣΣΡΩΡΩ ΠΩΡΣΡΩ.

ΜΣΜ ΠΠΡΠΩΡΩΩΩ.

ΠΡΣΡ.

ΡΡΡΡΜΣ.

ΠΩ: ΩΣΡΣς,ΜΡΡΜς,ΣΡΜΡΡς,ΡΠΩΩΩ,ΡΡΡς,ΜΡΣΣ,ΜΠΜΘΘΠΜΩ,Ρ\ΠΡΣΡς,ΠΩΡς
ΠΡΡΡΩ,ΨΠΜΠς,ΠΩΣΡΩ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5252 תאריך : 14.01.87

** נכנס שמור

**
**
**

חוזם:1,5252
אל:המשרד
מ-:אוטבה,נר:30,תא:130187,זח:1600,דח:מ,סג:ש
נד:@

שמור/מיידי

אל מזת''ים

אל נג'אח - שלכם 56

לסעיף ו' - להלן שמות ותפקיד (נטען שהושמו במעצר מנהלי)

נשיא מועצת התלמידים - HANDAN SAFIAN

מזכיר לענינים פיננסיים - HBED HADI AWEIS

הבריקונא פרטים.

גיל==

תפ: ליאור,מזת''ים,ורד,ארבל3,סיבל,משפט,מתאמשטחים,מעת,הסברה

[illegible] בינואר 1987

אל : השגרירות, בון (מר י. קינר)

מאת: סגן מנהל ארב"ל 3

נ.נ. 120.4/[illegible]

הנדון: אסירים פלסטינאים
מב. 82 מ-13.1

1. הנתונים שפורסמו ב"פרנקפורטר אלגמיינה" מסולפים, כיאות למקור ממנו הובאו. להלן אינפורמציה בנושא, לשימושכם כפי שתמצאו לנכון.

2. סה"כ האסירים תושבי השטחים: 3871
מהם בטחוניים: 3159
פליליים: 712

זהו חצי מהמספר הנקוב במאמר, וההגזמה איננה במקרה.

3. בנושא הטענות על עינויים, אנו מוזרים ושומעים על כך, והטיפול בטענות שיטתית. העברנו אליכם בנפרד חומר (כולל תגובות משרד המשפטים לפניה של אמנסטי), ומציעים להשתמש בו שוב.

4. אשר לבתי הסוהר: קיימים 8 בתי סוהר לאסירים בטחוניים מהם 6 בשטחים ו-2 בישראל.

ב-6 בתי סוהר נוספים בישראל ישנם אגפים המוקצים לאסירים בטחוניים.
למעשה הוקם בשטחים אך בית- סוהר אחד (בית הסוהר המרכזי ליהו"ש בשכם) מאז 1967.
בית כלא נוסף, נפחה, הוקם בישראל כדי להקל על הלחץ. בתי כלא אחרים ביהו"ש, שימשו ליעוד זה גם לפני 1967.

נכון שקיימת צפיפות בבתי-הסוהר כאשר הסיבה לכך היא גידול במספר האוכלוסיה הכללית (ומכאן גידול יחסי במספר העבריינים בכלל) וכן הפעילות החבלנית. כאן המקום לציין שישראל הואה עצמה אחראית לשמירת הסדר והבטחון בשטחים, ועל כן היא נוקטת בכל האמצעים לשם מניעת פעולות חבלה ושיבוש חיי היומיום של האוכלוסיה. ברור שאנשים המתכננים או נתפשים בנסיונות לפיגועים מוענשים ונשפטים למאסר.

העתק: גב' י. ורד, ראש אגף ארב"ל
הנציגות, ג'נבה
מזתי"ם

בברכה,
עוזי מנור

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1. [illegible]

2. [illegible]

[illegible]

3. [illegible]

4. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

8671

בלמ"ס יוצא

אל: ברן , פריס , לונדון , אוטבה , נר: חוזם 272,
מ : המשרד
דח: מ, סג: ב, תא: 120187, זח: 1700

בלמס / מיידי

גנבה, ברן, פריס, לונדון, וושינגטון, ניו יורק +נאומ',
אוטבה

דר' סלח ג'וואד - ביר זית

א. נדון אמש ב-39 ימי מעצר בפועל, 6 חודשים מאסר על תנאי וקנס של 2500 ש"ח, לאחר שהורשע עפ"י הודאתו באי-הצגת תעודת זהות במחסום ואי-סיוע לפנות סטודנטים שהתגודדו במקום.
ב. הסעיף בו הואשם בהסתה הוחלף בעסקת טיעון בסעיף אחר בו הואשם בהפרעה לחייל במילוי תפקידו ובו נמצא חייב.
ג. שוחרר ממעצרו לאחר שבפועל ריצה את מכסת הימים לה נדון.

מרת"מ'

מ/א

תפ: שהח,מנכל,ממנכל,מרת"ם,מתאמשטחים,ענוג,אירא,אירב,
מצפא,סיירכל,משפט,ר/מרכז,ממד
תח: יצחק ליאור

שגתיים - כנ"ל

י"א בטבת התשמ"ז
12 בינואר 1987

אל : מר שמואל בן-שמואל, סגן הקונסול, הירוסטון

מאת: מנהל ארב"ל 3

הנדון: ירנתן קוטאב וראזה שחאדה
מנהל: LAW IN THE SERVICE OF MAN
מכתבך מ-6.1.1987

אני מסופק אם ניתן להשיג מידע על שני הנ"ל שיהיה לכם לעזר בהסברתכם. שניהם פעלו כנראה תמיד בזהירות ובתחכום רב כדי למנוע מציאת דופי כלשהו במעשיהם, והם "נקיים" במידה כזאת שיקשה עלינו לבוא אליהם בטענות כלשהן.

אני מעביר בכל זאת העתק ממכתבך למח' מזת"ס, המרכז עתה את נושא השטחים, וראוי הם, או חסברה, יוכלו להמציא לכם מידע נוסף בנדון.

ב ב ר כ ת ,

סיני רוס

העתק: מזת"ס
חסברה
הגב' יעל ורד, ראש אגף ארב"ל

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
ONE GREENWAY PLAZA EAST, SUITE 722
HOUSTON, TEXAS 77046-0196

קונסוליה כללית של ישראל
היוסטון, טכסס
PHONE: (713) 627-3780

6 בינואר 1987

אל: ארב"ל 3
מצפ"א

מאת: סגן הקונסול, היוסטון

שלום רב,

הנדון: פרסי יוקרה לאישים פלשתינאים

ב-10.12.86 התקיים בהיוסטון אירוע מרשים של חלוקת פרסים ללוחמי זכויות האדם ברחבי העולם. שם הפרס -ROTHKO CHAPEL- AWARDS והוא מחולק זו הפעם השניה.
באירוע שהתקיים באונ' מקומית ושזכה לכיסוי נרחב, בולל שידור ישיר בכלי התקשורת כאן השתתפה שמנה וסלתה של העיר יוסטון. אורחי הכבוד היו הבישוף דזמונד טוטו והנשיא לשעבר קארטר.
הזוכים בפרס, 7 במספר, היו לוחמי זכויות האדם מדרום אמריקה, בריה"מ, ומזרח אירופה ועוד. ברשימה המכובדת של מקבלי הפרסים השתרבבו 2 פלשתינאים מרמאללה - ג'וזף קוטאב וראזה שחאדה (כנראה בנו של עו"ד שחאדה המפורסם שנרצח לפני מס' שנים) שייסדו בשטחים ארגון להגנה על זכויות האדם בשם LAW IN THE SERVICE OF MAN.
האירוע נוצל כמובן ע"י השנים להתקפה על "הכיבוש הישראלי".
חלוקת הפרסים לפלשתינאים היתה הישג תעמולתי נקי ונדיר לענינם.

מבקשים בחוזר מידע מפורט על השנים. ניתן לנצלו גם לאחר האירוע, למשל בעת פגישות מתוכננות עם מממנת הארוע, פילנטרופית ליברלית ידועה בשם דומיניק דה מניל ולצרכים עתידיים אחרים.
ה-ADL המקומי הגיב אמנם (בעידודנו) בעתון ה"יוסטון קרוניכל" על ההחלטה להעניק הפרס היוקרתי ל 2 פלשתינאים הקשורים לאש"ף, אך כמובן שלצורך פעולה הסברתית יעילה יותר בנושא אנו זקוקים באמור למידע מפורט על השניים ופעילותם בשטחים.

העתק:
ראש אמית"ק
ציר הסברה, וושינגטון
הסברה - מרחבי
ממ"ד

בברכה,
שמואל בן שמואל

THE SECOND ROTHKO CHAPEL AWARDS for Commitment to Truth and Freedom

FOR IMMEDIATE RELEASE
November 11, 1986

Recipients of Rothko Chapel Awards Announced

Jailed Soviet Psychiatrist, Leaders in Anti-Apartheid Movement Among Seven Winners

Dominique de Menil, founder and president of the Rothko Chapel, today announced the recipients of seven **Rothko Chapel Awards for Commitment to Truth and Freedom.** Each will receive an unrestricted grant of $10,000 in a ceremony at the Rothko Chapel on December 10. All of the recipients are expected to be present except those who are in jail or are denied the right to travel by their governments.

The Rothko Chapel instituted its awards program in 1981 when it honored twelve individuals and groups for their exceptional dedication to truth and freedom. According to Mrs. de Menil, the intention of the Rothko Chapel Board when they established the Awards for Commitment to Truth and Freedom was not only to honor a few of the heroes in the battles against oppression, but to alert the world to the practices systematically used to silence those who oppose repression, the distortion of the truth, and the exploitation of the poor. "It is our hope that these awards will expose the incredible suffering inflicted by the powerful on the weak," said Mrs. de Menil.

A special award is being created and is to be dedicated to the memory of Oscar Romero, archbishop of San Salvador, who was assassinated in 1980 for his outspoken opposition to the forces of violence and oppression in his country. It will be given to men and women who exemplify the kind of integrity and courage associated with Archbishop Romero. Archbishop Desmond Tutu has accepted the invitation of the Rothko Chapel to present the **Oscar Romero Memorial Award** at the December 10 ceremony.

Those selected to receive the 1986 Rothko Chapel Awards are:

Charter 77 (Czechoslovakia) An association of people striving "to make it possible for all Czechoslovak citizens to live and work as free people."

Myles Horton (U. S. A.) Founder of the Highlander Folk Center in Tennessee and for over fifty years an important catalyst in the struggles for civil rights and human justice in America.

Helen Joseph and Albertina Sisulu (South Africa) Activist-leaders for more than three decades in the cause of human rights for all South Africans.

Anatoly Koryagin (U. S. S. R.) Psychiatrist jailed for his activities documenting the use of psychiatry against political prisoners.

Jonathan Kuttab and Raja Shehadeh (Occupied West Bank) Founders and co-directors of Law in the Service of Man, the only human rights organization in the territories occupied by Israel since 1967.

Leonidas Proaño (Ecuador) "Bishop of the Indians." As bishop of Riobamba from 1954 until 1985 he worked tirelessly for the benefit of the oppressed Indian population. Bishop Proaño has been chosen for the **Oscar Romero Memorial Award.**

Sanctuary (U. S. A.) A nationwide movement providing assistance to refugees from the political violence in Central America.

The selection process for the Rothko Chapel Awards involved over a year of research by a small search committee which tapped numerous sources both in the United States and abroad. Human rights professionals, journalists, scholars, former government officials, and religious leaders were interviewed in depth as a list of over fifty nominees was developed. The committee then narrowed that list to about twenty finalists, from whom the seven recipients were chosen by the Rothko Chapel Board of Directors at a meeting in early September.

-end-

Recipients of the Second Rothko Chapel Awards for Commitment to Truth and Freedom

Charter 77 refers to itself as an "association of people. . . united by a common desire to work. . . for respect of human rights." It came into being as a manifesto signed by 257 Czechoslovak citizens and published on January 1, 1977. Its initial purpose was to monitor the government's adherence to the Helsinki Accords, but it has become the foundation upon which a whole human rights and cultural survival program has been built. Leaders of the movement have been harassed and jailed, and the government has made a concerted effort to discredit and destroy it altogether. This award comes on the eve of Charter 77's tenth anniversary.

Myles Horton was the founder and for almost fifty years the director of the Highlander Folk School in Tennessee. He has been a catalyst in virtually every struggle for civil rights and human justice from the labor organizing days of the thirties through the civil rights movement in the sixties up to today's concern for oppressed third world peoples. Under the inspiration of Myles Horton, the Highlander Center has helped people learn to take control of their own lives and make things change for the better. Many of the most important leaders, not to mention scores of workers, in the civil rights movement came through Highlander Center. At 81 years old Myles Horton remains active in the battle for social justice both at home in Tennessee and around the world.

Helen Joseph and Albertina Sisulu have both been active in the campaign against apartheid in South Africa for over thirty-five years. Both were supporters of the African National Congress before its banning, both held leadership roles in the Federation of South African Women, both have endured jail, banning, and extended periods of house arrest for their activities. Helen Joseph is honorary patron of the United Democratic Front, and Albertina Sisulu is its president.

Anatoly Koryagin is a Soviet psychiatrist who in the early 1980s undertook to study the use of psychiatry as a method of punishment against political dissidents. Knowing full well the consequences of his work, he nonetheless documented on a case-by-case basis the lack of evidence of mental illness, the discrepancy between diagnosis and treatment, and even the political background of the "patients." Before his studies were published he was arrested, convicted, and sentenced to seven years labor camp. He has been severely mistreated in prison and at last report was in very ill health, weighing less than half his normal weight. Anatoly Koryagin is 48 years old.

Jonathan Kuttab and Raja Shehadeh are the founders and volunteer co-directors of Law in the Service of Man, a legal aid and human rights office in the occupied West Bank. Under their leadership LSM has argued test cases relating to such issues as identity cards, land and water rights, the harassment of universities and students, punitive home demolitions, and the like. It also provides assistance to local lawyers in understanding the human rights implications of the maze of Jordanian and Israeli laws and over 1000 Military Orders which carry the weight of law. LSM is an affiliate of the International Commission of Jurists and is the only human rights office in the territories occupied by Israel since 1967. Both men also initiate and participate in various projects to establish cooperative, nonviolent alternatives to the conflict between Israelis and Palestinians.

Leonidas Proaño, retired bishop of Riobamba, Ecuador and president of the Department of Indian Ministries of the Ecuadoran Conference of Bishops, has been chosen to receive the **Oscar Romero Memorial Award**. During the over thirty years he was bishop, he worked tirelessly to improve the lot of the Indians, who are often the forgotten people in South America. He established a group of missionaries to evangelize to them, he organized a study center where young people are taught self-development skills, he created radio schools to address the problem of illiteracy, he founded an institute to teach management skills, he helped establish an Indian cooperative, and he delivered diocesan lands for agrarian reform. With his assistance a truly Indian church has come into being.

Sanctuary is an association of individuals and institutions which provide shelter and assistance to refugees entering the United States to escape the political violence in Central America. The movement came into being in response to the United States policy on refugees that forces some 97% of all Central American refugees to return to their countries, while accepting virtually anyone who applies for political asylum from some other areas of the world. The movement includes countless individuals, over three hundred churches, a number of municipalities, and three states which have vowed to disregard Immigration and Naturalization Service regulations and openly provide asylum for these refugees.

-end-

Editors please note: The participants in the December 10 awards ceremony will be available for private interviews with the press. They will begin arriving in Houston on December 8 and some will remain until December 12. Most of the international participants will be traveling via New York.

THE ROTHKO CHAPEL 1409 SUL ROSS HOUSTON 77006 (713) 524-9839

CONTACT: Dean Dalton

תאריך : 08.01.87 משרד החוץ-מחלקת הקשר

נכנס ** **
**
**

שמור

מזדם:2799,1
אל:המשרד
מ-:הלסינקי,נר:12,תא:080187,זת:1030,דת:מ,סג:ש
נד:@

שמור/מיידי

אל: ארבל 3, עוזי מנור.

דש: תמר גולן, ממשפטים

מעצר מינהלי של הסטודנט ג'מל אידרים SALQUN

אמנסטי בפינלנד, בדרכו, שיגר מכתב לרה"מ, שהב"ט והיר"מ, המבקש הסבר על הנל".

המכתב בדיפ.

הבריקו נא.

שג'.

תפ: שה"ר המ,שהבט,מנכל,ממנכל"ר/מרכזרם,אמן,ממד,ורד,ארבל3,
טייבל,משפט,ליאור,מזתים,מתאמשטחים,שמורק,הסברה,
@תמרגולן/ממשפטים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7907 יוצא
** שמור
**
**
**

אל: ברן, נר: 542, מ : המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 080187, זח: 1630

שמור/מידי

ענתבי

דר עבד אל ג'יאד צאלח מביר זית שלך 4
1. הניל עצור ויועמד למשפט ביום ראשון 11 דנא באשמת הסתה והפרעה לסדר הציבורי.

2. הוא מוחזק עם גופים קיצוניים באשפ'.
3. המטרה באילו ניסה 'להרגיע' את המשתתפים בהפגנה היא מגוחכת. לידיעתך, הוא נחשב לאחד המסיתים הראשיים שגרמו לשרשרת האירועים בביר-זית.

4. לשקולך אם לענות תשובת בינים לפונים, או לחכות עד לתוצאות המשפט.

ארב'ל 3

תפ: שהח,מנכל,ממנכל,ורד,ארבל3,ענוג,אירא,שמורק,הסברה,
מרחים,מתאמשטחים,סייבל,משפט
תח: ליאור ליאור

תאריך 01.87

שמור נכנס **
**
**
**

שמור

תרזם: 1/1714
אל: המשרד
מ-: פריס/נר: 56/תא: 060187/זח: 1600/דח: מ/סג: ש
נד: @

שמור/מידי

אל: מדתים

דע: אירופה 1

מאת: הציר / פאריס

אירועי בירת זית (4.12.86)

זקוקים לפרטי כתב האישום נגד סלאח עבדל ג'ראאד.
נא הבריקו.

ט.מ.

תפ: ליאור/מדתים/ענוג/אירא/ורד/ארבל3

תאריך: 06.01.87 משרד החוץ-מחלקת הקשר

נכנס

בלמס

חרדם: 1,1761
אל: המשרד
מ-: לונדון,נר:42,תא:060187,זת:1830,דת:ר,סג:ב
נד:0

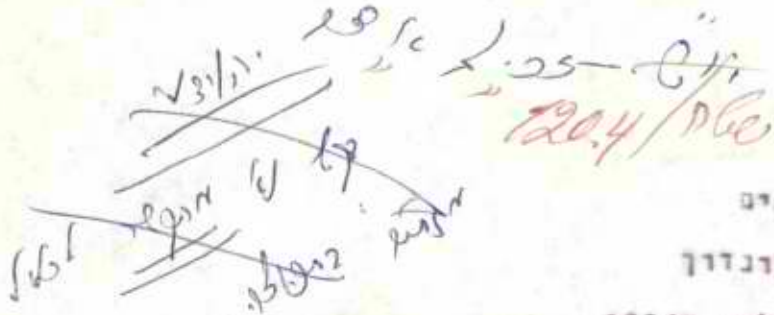

בלמס/רגיל

אל: הסברה/תכניים

מאת: שתונדות לונדון

אברם הנייה. שלנם ח/922.

ההדים בתקשורת בבריטניה לא היו חזקים. הנושא הופיע בידיעות קטנות בעתונים שונים החל מנובמבר אך העתון שהצטיין בדיווח בנושא היה הגארדיין בעל הנטיות השמאלניות והאנטי-ישראליות. בלאק מהגארדיין נתן פרסום ראשון לפרשה ב-11.4 והמשיך לעקוב אחר העניין כולל הדעם בשטחים בעקבות החלטה לגרשו, מאבקו למנוע הגירוש והתערבות שצ'רנסקי בעניינו. ב-29.12 פרסמו כל העתונים דגם הבי.בי.סי דבר גירושו לאירופה.

מנוד.

ידר

תפ: שהח,מנכ ל,ממנכ ל,ענדג,אירא,אירב,שמורק,מעת,הסברה,ליאור, ורד,ארבל3,ר /מרכז,ממד,סייבל,משפט,מתאשטחים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 02.01.87

נבנס

בלמס

חרזם:1,475
אל:המשרד
מ-:אנקרה,בר:4,תא:020187,זת:1130,דת:ר,סג:ב
נד:@

אל: הסברה/תבניים

דע: מדתים,איסטנבול (נר 2)

מאת:אנקרה/הדס

בלמס/רגיל

אברם הנייה (לחרזם 922 31.12).

מלבד ציטוט דיווחי טרבניות הידיעות בנדון (בעמודי חדשות החוץ) לא היתה בתקשורת התורכית כל התייחסות ספציפית לנושא.

הדס

תפ: שמורק,הסברה,מעת,ליאור,מדתים

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] (L? 5)

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] ([illegible] [illegible]).

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

EMBAIXADA DE ISRAEL

טגדירות ישראל

ברזיליה, 31 בדצמ' 1986
כט' בכסלו תשמ"ז

421 ✓

אל : גב' יעל ורד - יועצת לשר.
מאת: השגרירות, ברזיליה

הנדון: אכרם הנייה
שלנו נר 62, שלכם נר 653

מצ"ב צלום מברקו של נשיא אגודת העתונאים של ברזיל ותשובת השגריר שהוכנה בהתבסס על המברקים שבסמוכין.

לידיעתכם, עד כה לא התפרסמה מחאת נשיא אגודת העתונאים בתקשורת בברזיל.

בברכה,

אורי נוי

העתק: הסברה/תכנים
אמל"ט 2
הקונסוליה ס"פ
הקונסוליה ריו

1218.1625
611093FIST BR
611792FNJO BR

AC EXMO. SR.
RAHAMIM TIMOR
M.D. EMBAIXADOR DE ISRAEL NO BRASIL

SENHOR EMBAIXADOR,

A DECISAO DE DEPORTAR O JORNALISTA AKRAM HANIEEH, EDITOR DO JORNAL AL-SHAAB, UM DOS MAIS ANTIGOS PERIODICOS DO MUNDO ARABE, REPRESENTA UMA AFRONTA AA CONSCIENCIA DEMOCRATICA MUNDIAL. A FEDERAÇAO NACIONAL DOS JORNALISTAS, REPRESENTANDO 25 MIL JORNALISTAS BRASILEIROS, EXPRESSA O SEU PROTESTO CONTRA ESSA DECISAO, ESPERANDO VEH-LA IMEDIATAMENTE REVOGADA.

ATENCIOSAMENTE,

ARMANDO SOBRAL ROLLEMBERG

PRESIDENTE

EM ATENÇAO SEU TELEX DE 15.12.86, ACHO NECESSARIO ESCLARECER O SEGUINTE:

A) A IMPRENSA EM ISRAEL, INCLUSIVE A IMPRENSA ARABE, DESFRUTA DE UMA LIBERDADE AMPLA, QUE SOH EXISTE EM POUCOS PAISES DO MUNDO- NAO MENCIONAR A SITUAÇAO DA IMPRENSA NO MUNDO ARABE.

B) A DECISAO DE DEPORTAR O SR. AKRAM HANIEEH NAO ESTAH RELACIONADA DE FORMA ALGUMA COM O SEU DESEMPENHO PROFISSIONAL, ANTES, PELO CONTRARIO, RESULTA DE ATIVIDADES DO REFERIDO SENHOR, QUE CONSTITUEM UMA OFENSA AO ESPIRITO DA NOBRE PROFISSAO JORNALISTICA.
A REFERIDA DECISAO FOI TOMADA COM BASE EM PROVAS CONCRETAS E DOCUMENTOS, OS QUAIS ESTABELECEM QUE O SR. AKRAM HANIEEH EH UM LIDER DE DESTACADA DAS ORGANIZAÇOES TERRORISTAS, ATUANDO NA CISJORDANIA E INSTIGADOR DE INICIATIVAS TERRORISTAS.

C) APESAR DO EXPOSTO ACIMA, FOI OFERECIDA AO SR. AKRAM HANIEEH A POSSIBILIDADE DE RECORRER AO SUPREMO TRIBUNAL ISRAELENSE, ASUA ULTIMA INSTANCIA NO SISTEMA JUDICIARIO DE ISRAEL, POREM ELE PREFERIU NAO FAZE-LO.
VALE CHAMAR A ATENÇAO PARA O FATO DO SUPREMO TRIBUNAL ISRAELENSE BENEFICIAR DO CONCEITO O MAIS ELEVADO, POR PARTE DAS INSTANCIAS INTERNACIONAIS. OS PROPRIOS HABITANTES DA CISJORDANIA RECONHECEM EM DIVERSAS CIRCUNSTANCIAS A INTEGRIDADE E OBJETIVIDADE DO SUPREMO TRIBUNAL ISRAELENSE.

APROVEITANDO A OPORTUNIDADE, FORMULO A V.SA. OS MELHORES VOTOS DE UM FELIZ ANO NOVO E SUBSCREVO-ME, CORDIALMENTE,

ITZHAK SARFATY
EMBAIXADOR DE ISRAEL NO BRASIL

לכבוד
סגן ניצב
ישראל ישראלי
מפקד מחוז מרכז

שלום רב,

הנדון: בקשה לרישיון-מקלע מספר 12/13034

1. בהמשך לבקשתך שבנדון, הרינו להודיעך כי לאחר בחינת הבקשה והמלצת הגורמים המקצועיים, הוחלט לדחות את הבקשה.

2. הנימוקים לדחיית הבקשה הם כדלקמן:
- מרשם הנשק מצביע על כך שמבקש הרישיון כבר מחזיק ברישיון-מקלע אחד, ואין הצדקה מיוחדת להגדיל את מספר כלי הנשק שברשותו.
- לא הוצגה בפנינו הוכחה לכך שמבקש הרישיון נדרש לשאת נשק במסגרת תפקידו, ולא הוצגה המלצה מתאימה מגורם מוסמך.
- מבקש הרישיון הורשע בעבר בעבירה של נהיגה בשכרות, ועברו הפלילי כולל גם עבירות נוספות.

3. לאור האמור לעיל, ולאחר שקילת כלל השיקולים הרלוונטיים, הגענו למסקנה כי אין מקום להיעתר לבקשה.

4. ככל שברצונך לערער על החלטה זו, הדבר ניתן לעשות בפני ועדת הערר המחוזית, בתוך 30 ימים מיום קבלת הודעה זו. הערר יוגש בכתב ויפורטו בו כל הטענות והנימוקים.

בכבוד רב,

יוסף בן-דוד
קצין נשק מחוזי
מרכז

העתק:
1. מר דוד כהן, מבקש הרישיון
2. עו"ד רונית שלום, ייצוג משפטי
3. תיק מרכז

14.12.86

פרס לראשי "החוק בשרות האדם"

10. נמסר, כי עוה"ד רג'א שחאדה וג'ונתן כתאב זכו בפרס כספי בסך חמשת אלפים דולאר כ"א מטעם מכון אמריקני על פעילותם בהגנה על זכויות האדם, ובפרט באזורים ("אלקדס", 12 דצמ').

בט"ש

11. סוף השבוע (11-13 דצמ') המשיך להתאפיין בהפרות סדר רבות, כולל עשרות מקרי ידוי אבנים ובקבוקי תבערה, ונראה, כי חלקה של אזח"ע רב יותר.

שמ/1204/כ"א

אב/ענת

2.86

בברכה מאת

נציגות ישראל ליד משרד האומות המאוחדות

והארגונים הבינלאומיים בג'נבה

Avec les compliments de la

MISSION D'ISRAËL

Genève

9, chemin Bonvent, 1216 Cointrin, Tél. 98 05 00

ICJ NEWSLETTER

Nº 31

October / December 1986

INTERNATIONAL COMMISSION OF JURISTS

ACTIVITIES IN ASIA

Mission to Pakistan

On 30 November to 11 December 1986 an international mission visited Pakistan on behalf of the International Commission of Jurists. The mission was composed of the Hon. Gustav Petren , former Supreme Court Judge and former Ombudsman of Sweden; Helen A Cull, barrister and member of the ICJ's New Zealand Section; Jeremy McBride, lecturer, Faculty of Law, University of Birmingham, England; and Daniel Ravindran, ICJ legal office for Asia. Their mandate was to enquire into the present situation concerning the Rule of Law and human rights after the return to civilian rule, with particular reference to developments in the field of economic, social and cultural rights as well as the traditional civil and political rights.

Members of the mission visited Karachi, Quetta, Lahore, Peshawar and Islamabad, and had meetings with representatives of the Federal Government, provincial governments, the judiciary, bar associations, trade unions, women's organisations and others. Their report will be published shortly.

Deportation of West Bank editor ordered

On 3 November 1986, the ICJ sent a telex to the Israeli Minister of Foreign Affairs expressing its concern over the report of a deportation order served that day on Akram Abdel Salam Hanniye, editor of *Al-sha'ab* daily newspaper. The ICJ requested information as to the legal authority for such a deportation as it seemed that Mr Hanniye had not been charged with any offence.

Jordanian arrested in West Bank

The ICJ sent a telex to the Israeli Minister of Foreign Affairs concerning a Jordanian, Yazid Jamil Qumieh, who was arrested during a visit to the West Bank and has been interrogated at the so-called Russian Compound.

The ICJ was informed that he signed a false confession to the effect that he agreed to be 'organised' 12 years ago, though he denies that this was in fact the case. The ICJ requested that, if this is so, he be released.

Professors summarily dismissed in Jordan

On 3 October 1986, the ICJ wrote to His Majesty King Hussein of Jordan expressing its concern about an appeal it had received from a professor at Yarmouk University who was one of 15 professors who had been summarily dismissed from their posts. The ICJ urged that a judicial enquiry should be established, in which any allegations against the dismissed staff could be examined dispassionately by an independent tribunal with full rights of defence, participation and representation for those dismissed.

Clerics detained in Korea

On 12 November 1986, the ICJ wrote to the Ambassador of the Republic of Korea concerning the detention of Rev. Koh Yong-Kun and Rev. Park Hyung-Kyu. The ICJ understood that they were detained on 30 October 1986 on suspicion of spreading 'groundless rumours' and making 'slandering' remarks, in one case during a sermon and in the other in the benediction at a prayer session. The letter continued " If this is true, it appears to us extraordinary that they are detained on such vague grounds and that their detention be based on a sermon and benediction.
"We would be grateful if you could seek early confirmation of their detention and the reasons for it, and enquire whether they will be charged and brought to trial. In any event, we strongly urge their release pending any such proceedings."

MEM003

BRITISH REFUGEE COUNCIL

Bondway House, 3-9 Bondway, London SW8 1SJ

MIDDLE EAST COMITTEE

Minutes of Meeting of 2 December 1986

Held at Bondway House

1. ATTENDANCE

Present:	Lord McNair	In the Chair
Members:	Hedley Sutton	Amnesty International
	Sandra Singer	British Red Cross Society
	Anna Campbell-Johnston	Christian Aid
	Ruth Black	International Social Service
	Riyad Khreishi	Medical Aid for Palestinians
	Maureen Alexander	Medical Aid for Palestinians
	Simon Mortimore	NSA of the Baha'is of the UK
	Chris Mowles	OXFAM
	Alison Kelly	Quaker Peace and Service
	Joc Wingfield	Save the Children Fund
	Frances Moore	Save the Children Fund
	Joyce Scroxton	YWCA
Observers:	Barry Lowen	Foreign & Commonwealth Office
	David McDowall	LIPS/West Bank & Gaza Project
	Jon Horsley	PACE
	Robert Dillon	UNRWA
BRC Staff;	Alan Phillips	Deputy Director
	Harriet Adams	Committee Secretary
	Mike Brown	Publications
	Paul Jeremy	LIPS/West Bank & Gaza Project (took the minutes)

Apologies for absence were received from: Mrs J. Wyeth, ODA; Bob Grose, UNAIS; Debbie Dorman, UNIPAL; Sarah Heywood, WUS.

The Chairman welcomed Alison Kelly, the new QPS representative, and Robert Dillon, Deputy Commissioner-General of UNRWA, to the meeting.

2. MINUTES OF MEETING OF 2 SEPTEMBER 1986

The minutes of the last meeting had been circulated. The Chairman signed the minutes as a correct record.

3. MATTERS ARISING

3.1 Palestinians in West Germany

(Minute 7) Paul Jeremy (BRC) replied to an enquiry made by Frances Moore (SCF) at the last meeting. The new Aliens and Asylum law in the Federal Republic of Germany had ruled on "areas of crisis" with reference to civil war situations, and the possibility of returning asylum-seekers to their countries of origin if there was a "domestic flight alternative". Although overall government policy recommended caution, individual states could legislate seperately. Berlin and Bavaria were the states most likely to return Palestinians to Lebanon. Berlin was believed to have returned two Palestinians to Beirut already.

The Committee was concerned by this report, given the current situation for Palestinians in Lebanon. It was agreed that the Chairman would write to and raise the question of such deportations with the UNHCR representative in London.

4. REPORT FORM ROBERT DILLON, DEPUTY COMMISSIONER-GENERAL, UNRWA.

Robert Dillon (UNRWA) said that he would have been with UNRWA for three years in January. Prior to his secondment to the UN he had served in the US diplomatic service, with whom his last appointment had been in Lebanon. He gave a summary of UNRWA's work, ponting out that whilst UNRWA had a mandate to provide educational and health services to registered refugees, they were not in a position to solve political problems. The problem would not go away until there was a political settlement. They operated only in a specific area, and had no responsibility for resettlement. Historically he felt UNRWA had been successful. Owing to UNRWA's presence the refugee population was relatively healthy, refugees had reasonable access to education and had been able to participate in the economic "boom" in the Middle East in the sixties and after. The region was now suffering economically and employment oppurtunities were decreasing.

70% of UNRWA finances went into education, a labor intensive activity. There were over 600 UNRWA schools serving 350,000 children aged between six and fifteen years old, as well as various vocational training programs. The school population was growing at about 2% per annum, slightly less than the overall population growth rate. Staff costs could be expected to rise, as for every 50 new children a new teacher had to be employed, and for every 100 new children a new school room had to be built. UNRWA ceased general distribution of rations to all registered refugees in 1982, and now only gave rations to special hardship cases. He felt it had been due to a variety of vested interests that general ration distribution had continued so long.

In Lebanon UNRWA had been undertaking more traditional relief activities. It had given immediate assistance to the displaced and had assisted reconstruction work in the camps. The latter had been done by giving cash grants to individual refugees, which was felt to be a more efficient and faster method of reconstruction. Although some use of tents was still made, they were not favored as they gave little protection. The situation in Lebanon was too unsettled at present to start major reconstruction work, and UNRWA's aim was to keep educational and health facilities operative for the time being. Reconstruction work would involve a special appeal.

UNRWA continued to be under-funded, though they had survived the serious financial crisis of 1985 by cutting expenses and stopping a proposed pay rise. UNRWA were between $1.5 - $2 million short of their budget for 1986. The pledging conference for 1987 in New York had been successful. The US contribution had remained the same, UNRWA being the only UN agency to which the US government had not reduced its level of funding. He would be seeing UK government officials whilst in the country to discuss funding of UNWRA. UNRWA were keen to broaden their funding base, particularly by encouraging Arab states to give more. Eastern bloc countries contributed nothing at present, the Japanese contribution and EEC bilateral contributions had increased. On a per capita basis, the Scandinavian countries were the most generous.

He hoped that if UNRWA found itself with extra funds, they would increase their vocational training programs. At present UNRWA had to turn away many applicants for these courses, priority being given to those categorised as special hardship cases. These programs appealed to Governments and others who wished to see the refugees becoming more self-sufficient. He had no adequate feedback on the proportion of those who did vocational training courses that subsequently found employment.

5. MEETING WITH TIMOTHY RENTON, MINISTER OF STATE, FCO.

A memorandum submitted to the Foreign Office, a note on the meeting and a letter from the FCO had been circulated with the agenda. Owing to pressure of time, there was no further discussion on this topic.

6. LEBANON

6.1 Field Reports

Maureen Alexander (MAP) had been working as a physiotherapist with the Norwegian Aid Committee (NORWAC) in Lebanon from August to the end of October. She had been involved in preventative health care work in all the Palestinian camps near Tyre. The NORWAC vaccination programmes had been working well and the first results were now showing. When fighting started at Rashadiyeh camp at the end of September she had been unable to get into the camp. She had tried to make an assessment of the medical needs within the camp. There had been one general practioner in the camp when the fighting started, and stocks of medicines were low due to the previous state of intermittent siege. As they had no facilities for cross-matching blood, some patients had bled to death. The PRCS clinics were working as much as their equipment would allow. She had left at the end of October as the situation had made it very difficult for her to move around.

Chris Mowles (OXFAM) reported on the problems facing Palestinians in three areas in Lebanon. In Beirut, the camps of Borj el Barajneh and Shatila were under heavy seige and Palestinians had great difficulty leaving the camps. However it was thought there were large stocks of food and medical supplies witihin these camps. Since the fighting of June 1985, they had been preparing for such eventualities. Although Palestinians had resisted leaving the camps, there were signs that were now doing so. Palestinians outside the camps were harrassed and some had had their shops burnt. Women also were now harrassed, tortured and even raped. In the south the situation was worse, where not only Palestinians were being harrassed, but also human rights and relief organisations. Many refugees had left Ein Hilweh camp and had sought shelter in UNRWA schools and Sidon town. The Palestinian presence was strong within the Sidon area but not outside. Ein Hilweh and Mieh Mieh were already overcrowded. He felt an agreement was needed among the powers that be that no attempt would be made to remove the Palestinians from Tyre. Many Palestinians had been kidnapped on the road between Tyre and Sidon. UNRWA was being harrassed at the same level as local agencies. The main burden of the fighting was being borne by the Palestinians, but there were also signs that other Lebanese organisations who did not share Amal's beliefs were also being harrassed.

He thought it would be mistaken to see the fighting as another conflict between two armed presences. The aim of the fighting was to forcibly evict the Palestinians from the Tyre area.

Bob Dillon (UNRWA) agreed that it was not just another militia clash. He thought reporting of "exchanges" had given the wrong impression, it mainly being assaults by Amal upon the Palestinians. He felt it unlikely that the Palestinian presence in the Tyre area would be there for long. Asked if there was any role UNIFIL could play, he said that whilst he would favor it, UNIFIL was already stretched very thinly on the ground and the troop-contributing countries were wary of increasing their involvement. It would also require a change in UNIFIL's mandate. The only hope for such a change would be if the Israeli army withdrew from Lebanon and the "South Lebanese Army" were disbanded. There was a school of thought in UNRWA which believed an increase in the number international officials would be a major deterrent to violence.

6.2 Meeting with British Ambassador to Lebanon

This meeting was held on 30 October at the Foreign Office. A note on the meeting had been circulated with the agenda. There was no further discussion.

6.3 LIPS Bulletins

Paul Jeremy reported that he had sent a LIPS bulletin out the day before. Suggestions were made as to where LIPS could get more information, such as details of missing persons.

7. WEST BANK AND GAZA STRIP

7.1 Field Reports

Frances Moore (SCF) had returned from the area the previous week. Tensions, particularly concerning money from Jordan, had made work much harder. The stabbing of a Jewish student and the subsequent retaliation against the Arab population of the Old City of Jerusalem had made life yet more difficult. 40% of Gaza's annual rainfall had come in the first week of November, consequently much of it had run off into the sea. However, in the Jordan valley some wells had had water for the first time in four years. The resettlement of Palestinians in Rafaa camp was proceding at snail's pace.

Chris Mowles (OXFAM) had also just returned from the region. He had been surprised at the petty harassment of UNRWA vehicles by the Israeli authorities. He reported that some doctors working with the Medical Relief Committees had been told that their contracts prohibited them from doing voluntary work, others had been told their contracts would not be renewed.

Bob Dillon said he felt UNRWA's relations with the Israelis were fairly normal. Sta[redacted] were under orders not to react to provocation.

7.2 Deportation of West Bank Editor

Paul Jeremy reported on current moves to deport Mr.Akram Hanniye, editor of the West Bank newspaper, Al Sha'ab. The Israeli High court was due to make a final decision on 16 December.

David McDowall said that deportation of this type was a breach of the Fourth Geneva Convention, and he believed it was the duty of other signatories to see the Convention was adhered to. Mr. Hanniye had been detained under the Defence (Emergency) Regulations (1945), which had been introduced to the area by the British during the time of its mandate in Palestine. These regulations were cancelled by King George VI in 1948 and had never formed part of Jordanian law.

Barry Lewin (FCO) said that the Foreign Office repeatedly told Israel that it must fulfil its responsibilities.

It was agreed that the Committee would request a ruling from the Foreign Office on its view regarding the current legal status of the Defence (Emergency) Regulations. It was agreed that the Chairman would liase with Paul Jeremy on the best method of doing this.

8. ANY OTHER BUSINESS

8.1 International Coordinating Committee for NGOs on Palestine

Paul Jeremy said he had received a newsletter from the International Co-ordinating Committee for NGOs on the Question of Palestine. Anyone interested in receiving copies should contact him or Jean-Marie Lambert directly in Geneva.

8.2 UNRWA/ICVA Consultation Follow-Up Meeting

This meeting would be held in Geneva on 11 December. It was the second follow-up meeting to the consultation in Amman in February. Harriet Adams said she would be attending the meeting on behalf of the BRC. Any agencies not attending but wishing to have some input to the meeting should contact her.

9. DATES OF MEETING FOR 1986

The dates for meetings in 1986 were agreed as follows:

3 March, 2 June, 1 September, 1 December.

All meetings will be on Tuedays at 2.30 in the Conference room at the British Refugee Council.

BRITISH
REFUGEE
COUNCIL
Bondway House 3/9 Bondway London SW8 1SJ
Telephone 01-582 6922 *Cables* BREFCON LONDON SW8

Mr Timothy Renton MP
Minister of State
Foreign & Commonwealth Office
King Charles Street
London SW1A 2AH

3 December 1986

BRITISH EMERGENCY POWERS (DEFENCE) REGULATIONS, 1945

As you will know, the British Refugee Council is most concerned by the practice of the deportation of inhabitants of the West Bank and Gaza Strip by the Israeli authorities. The legal basis commonly used by Israel for this practice is the British Emergency Powers (Defence) Regulations, 1945.

I am enclosing a copy of a paper written by Mr. Andre Rosenthal, an Israeli lawyer, which considers the history of the Defence Regulations, in particular their cancellation by His Majesty King George VI in 1948. I believe this paper raises an important issue and one of direct concern to the British Government. I would be most grateful if you were able to give HMG's position on the current legal status of the Defence Regulations.

Our concern on this issue has been heightened by the current deportation order served on Mr. Akram Hanniye, editor of the West Bank newspaper, Al Sha'ab. Bearing in mind that Mr. Hanniye's appeal against his deportation is due to be heard in the Israeli High Court on 16 December, I do hope that you will be able to give me a prompt response.

Lord McNair
Chairman, Middle East Committee

Chairman Sir Arthur Peterson KCB MVO
Vice Chairman Sir Leslie Kirkley CBE · *Vice Chairman* Joyce Pearce OBE
Honorary Treasurer V H Chapman FCA · H A Stein OBE · *Director* Marion Barber PhD
[illegible] Registered under the Charities Act 1960 No. 281451

Paul

BRITISH
REFUGEE
COUNCIL
Bondway House 3/9 Bondway London SW8 1SJ
Telephone 01-582 6922 *Cables* BREFCON LONDON SW8

Mr Timothy Renton MP
Minister of State
Foreign and Commonwealth Office
King Charles Street
London SW1

30 December 1986

Dear Minister of State,

I am writing to express the concern of the British Refugee Council at the deportation from Israel of the East Jerusalem newspaper editor, Mr. Akram Hanniye which took place on 28 December. The BRC welcomes the prompt response taken by H M Government, in its capacity as president of the European Community, to deplore the deportation by making a formal protest to Israel and offers you its full support for this action.

Mr. Hanniye's deportation was made under the British Emergency (Defence) Regulations, 1945, about which Lord McNair, Chairman of the BRC's Middle East Committee wrote to you on 3 December 1986. The BRC would therefore be grateful if you would inform us of H M Government's position regarding the current legal status of these Defence Regulations.

I do hope that you will be able to give us a response to this as soon as possible.

Yours sincerely,

Martin Barber
Director

Chairman Lord Chitnis
Vice Chairman Sir Leslie Kirkley CBE
Vice Chairman and Honorary Treasurer H A Shaw OBE
Director Martin Barber Ph.D
Registered under the Charities Act 1960 No 283993

Foreign and Commonwealth Office

London SW1A 2AH

From The Minister of State

2 January 1987

Dear Lord McNair,

Thank you for your letter of 3 December enclosing a copy of Mr Rosenthal's paper on the British Emergency Powers (Defence) Regulations 1945.

I agree that, in view of the Palestine (Revocations) Order in Council 1948, the Palestine (Defence) Order in Council 1937 and the Defence Regulations 1945 made under it are, as a matter of English Law, no longer in force.

The status of the Defence Regulations under Israeli law is of course a matter to be determined by the Israeli authorities, and is therefore not one on which I would wish to express a view. Nevertheless I can assure you that we share your concern about Israeli practices in the Occupied Territories, including deportation. We call for the withdrawal of the Israelis from territories occupied in 1967 and, pending this, urge them to fulfil their obligations as occupying power under the Fourth Geneva Convention.

I have also just received Martin Barber's letter of 30 December. You too will have seen the statement we issued on behalf of the Twelve following the deportation of Mr Hanniye. We are naturally grateful for your support in this unfortunate matter and you can rest assured that we shall continue to make our views very clear in our regular contacts with the Israeli authorities, both here and through our Embassy in Tel Aviv.

Yours sincerely

Tim Renton

Tim Renton

Lord McNair
British Refugee Council
Broadway House
3/9 Broadway
LONDON
SW8 1SJ

BRITISH
REFUGEE
COUNCIL
Bondway House 3/9 Bondway London SW8 1SJ
Telephone 01-582 6922 *Cables* BREFCON LONDON SW8

Dr Adnan Al Amad
Director
The League of Arab States
52 Green Street
London W1Y 3RH

31 December 1986

Dear Dr Al Amad

I write to you on a most urgent humanitarian matter. As you probably are aware, on 18 December a UNICEF official, Nabila Breir, was assassinated in Beirut. It is the first time a voluntary agency worker has been deliberately killed in this manner. There is little doubt among other agency workers in Beirut that she was killed on account of her effective work among needy Palestinians, for which UNICEF employed her. She herself had already been harassed and her husband had been abducted by Amal militiamen for ten days last April. After that they left the country, but she felt obliged to return to assist in the relief necessary to the refugee camps during the "Ramadan war" last May. Since then she was increasingly apprehensive for her own safety, an apprehension tragically well-founded. A number of agency workers, Lebanese, Palestinian and expatriate, believe she may be the first in a sequence of killings unless something is done to discourage the would-be perpetrators. Already over 100 Palestinian women in Beirut have been detained by militiamen (presumably Amal) and a figure exceeding 120 Palestinian women (quite apart from an estimated 1,000 males) have been likewise detained in Tyre area. Among these are believed to be those responsible for running kindergartens and sewing centres for refugees.

Local and expatriate agencies are now extremely apprehensive concerning the safety of their staff, let alone the ability to continue their work. Local agencies, legally constituted under Lebanese law, may now be forced to cease operating unless assurances can be obtained for the safety of the workers involved. Apart from anything else, they will be unable to continue operating legally if no one dares hold the various offices required of any registered charity. This is quite apart from the harassment and difficulties experienced by both ICRC and UNRWA staff in the course of their duties, which itself has become a major problem over the last eight weeks.

We believe it would be most timely for the League of Arab States to express its concern for the safety of all humanitarian workers in Lebanon and to call on the governments of Syria and Lebanon to make a public statement that it will bring its influence to bear on all those groups, official or unofficial, with which they have relations to ensure that the work and safety of all humanitarian workers is respected.

Yours sincerely

Martin Barber
Director

Chairman Lord Chitnis
Vice Chairman Sir Leslie Kirkley CBE
Vice Chairman and Honorary Treasurer H A Shaw OBE
Director Martin Barber Ph.D
Registered under the Charities Act 1960 No 283993

BRITISH
REFUGEE
COUNCIL
Bondway House 3/9 Bondway London SW8 1SJ
Telephone 01-582 6922 *Cables* BREFCON LONDON SW8

Mr Timothy Renton MP
Minister of State
Foreign and Commonwealth Office
King Charles Street
London SW1

31 December 1986

I write to you on a most urgent humanitarian matter. As you probably are aware, on 18 December a UNICEF official, Nabila Breir, was assassinated in Beirut. It is the first time a voluntary agency worker has been deliberately killed in this manner. There is little doubt among other agency workers in Beirut that she was killed on account of her effective work among needy Palestinians, for which UNICEF employed her. She herself had already been harassed by militiamen, and her husband had been abducted by Amal militiamen for ten days last April. After that they left the country, but she felt obliged to return to assist in the relief necessary to the refugee camps during the "Ramadan war" last May. Since then she was increasingly apprehensive for her own safety. A number of agency workers, Lebanese, Palestinian and expatriate, believe she may be the first in a sequence of killings unless something is done to discourage the perpetrators. Already over 100 Palestinian women in Beirut have been detained by militiamen (presumably Amal) and a figure exceeding 120 Palestinian women (quite apart from an estimated 1,000 males) have been likewise detained in Tyre area. Among these are believed to be those responsible for running kindergartens and sewing centres for refugees.

Local and expatriate agencies are now extremely apprehensive concerning the safety of their staff, let alone the ability to continue their work. Local agencies, legally constituted under Lebanese law, may now be forced to cease operating unless assurances can be obtained for the safety of the workers involved. Apart from anything else, they will be unable to continue operating legally if no one dares hold the various offices required of any registered charity. This is quite apart from the harassment and difficulties experienced by both ICRC and UNRWA staff in the course of their duties, which itself has become a major problem over the last eight weeks.

Despite the rupture in relations between Britain and Syria, we believe it would be most timely for the European Community to express its concern for the safety of all humanitarian workers in Lebanon and to call on the government of Syria (and also of Lebanon) to make a public statement that it will bring its influence to bear on all those groups with which it has relations to ensure that the work and safety of all humanitarian workers is respected.

Martin Barber
DIRECTOR

Chairman Lord Chitnis
Vice Chairman Sir Leslie Kirkley CBE
Vice Chairman and Honorary Treasurer H A Shaw OBE
Director Martin Barber Ph.D
Registered under the Charities Act 1960 No 283993

UNITED NATIONS NATIONS UNIES
UNITED NATIONS RELIEF AND WORKS AGENCY FOR PALESTINE REFUGEES
VIENNA INTERNATIONAL CENTRE
P.O. BOX 700
A-1400 VIENNA, AUSTRIA

Press Release HQ/1/87
12 January 1987
For immediate publication

UNRWA Commissioner-General in Lebanon

"I am equally sorry for all people in Lebanon who suffer. UNRWA's mandate is to assist one group of people. But it is obvious that presently other groups are also in dire need of assistance. I strongly recommend that an initiative be taken to alleviate the sufferings of all destitute people in Lebanon."

Thus UNRWA's Commissioner-General Giorgio Giacomelli summarized his impressions after a three-day vist to Lebanon during which he met a number of prominent Lebanese. UNRWA is the United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East. Ambassador Giacomelli also visited Musseitbeh in West Beirut, where at present some 16,500 displaced Palestine refugee civilians have taken refuge from combat areas.

"It is important" Mr. Giacomelli continued, "that it is widely understood that UNRWA has no role to play in finding political solutions. Its mandate is limited to assistance to Palestine refugees in the Near East. UNRWA is a humanitarian organization. The best way to overcome the present difficult situation would probably be if others could be encouraged to help all other groups in urgent need, primarily of food."

Among those who met Commissioner-General Giacomelli to discuss what needs to be done were Finance Minister Camille Chamoun, Speaker Hussein Husseini, Amal Deputy Chairman Akef Haidar and Sheikhs Shamsaddin and Fadlalah.

UNRWA provides education, health and relief services to Palestine refugees in Lebanon, Jordan, the Syrian Arab Republic, the West Bank and the Gaza Strip.

*****

For information media. Not an official document.

For further information please call:
Vienna 26 31 45 30 or telex 135310 (UNRA)

SAFETY OF HUMANITARIAN ASSISTANCE WORKERS IN LEBANON

Following the assassination of UNICEF official Nabila Breir on 18 December, voluntary agency workers in Lebanon have become extremely concerned for their personal safety. They have requested that agencies outside Lebanon approach their Governments, the European Community, the United Nations and the Arab League and ask:

i] that they express their concern for the safety of all humanitarian workers in Lebanon

ii] that they urge the Syrian and Lebanese Governments to make a public statement that they will bring their influence to bear on all those groups, both official and unofficial, with which they have relations to ensure that the safety of all humanitarian workers is respected.

A number of agency workers, Lebanese, Palestinian and expatriate, believe Nabila Breir's murder may be the first in a sequence of killings unless something is done to discourage the perpetrators. Already over 100 Palestinian women in Beirut have been detained by militiamen (presumably Amal) and a figure exceeding 120 Palestinian women (~~quite apart from~~ an estimated 1,000 males) have been likewise detained in Tyre area. Among these are believed to be those responsible for running kindergartens and sewing centres for refugees.

A related threat to the continued operations of local agencies is the danger that they will be unable to continue operating legally if no one dares to stand for the various offices required of any registered charity. Local agencies, legally constituted under Lebanese law, may be forced to cease operating unless assurances can be obtained for the safety of the workers involved. This is quite apart from the harassment and difficulties experienced by both ICRC and UNRWA staff in the course of their duties, which itself has become a major problem over the last ~~eight~~ nine weeks.

The support of voluntary agencies outside Lebanon is urgently needed by those working within the country. Given the threat to the continuation of humanitarian work in Lebanon, a response from European voluntary agencies is of great importance. I do hope you will be able to make representations as suggested. It would be most useful if you could inform me of any action you have taken and the response it has received.

Paul Jeremy, Lebanon Information Processing Service
6/1/87

TELEX TO SECRETARY GENERAL PEREZ DE CUELLAR, UNITED NATIONS, NEW YORK

FOLLOWING THE ASSASSINATION OF UNICEF OFFICIAL NABILA BREIR IN BEIRUT ON 18 DECEMBER, ALL HUMANITARIAN WORKERS PROVIDING ASSISTANCE TO REFUGEES AND DISPLACED PEOPLE ARE JUSTIFIABLY ACUTELY ANXIOUS FOR THEIR OWN SAFETY.

THERE IS THE GREATEST DANGER THAT IN THESE CIRCUMSTANCES ALMOST ALL HUMANITARIAN WORK WILL COLLAPSE. UNRWA HAS ALREADY BEEN VIRTUALLY PARALYSED IN ITS SERVICES IN SOUTH LEBANON AND IN PARTS OF SOUTH BEIRUT, AND HAS THE GREATEST DIFFICULTY MOVING SUPPLIES BETWEEN BEIRUT AND SIDON, LET ALONE FURTHER SOUTH. A NUMBER OF OTHER LEBANESE AND PALESTINIAN WORKERS ENGAGED IN PURELY HUMANITARIAN WORK ARE OBVIOUS TARGETS TO THOSE WHO WISH TO DESTROY ALL HELP TO THE REFUGEE CAMPS.

THE BRITISH REFUGEE COUNCIL CALLS ON YOU URGENTLY TO CONVENE A MEETING OF THE PERMANENT REPRESENTATIVES OF THOSE MEMBER STATES ABLE TO INFLUENCE THE SITUATION, TO OBTAIN AN AGREEMENT THAT THEY WILL USE THEIR BEST ENDEAVOURS TO SECURE THE SAFETY OF BOTH UN AND NGO HUMANITARIAN WORKERS, AND THAT THEY WILL IMPRESS UPON ALL MILITARY UNITS IN LEBANON WITH WHICH THEY HAVE RELATIONS TO RESPECT THE WORK AND PHYSICAL SAFETY OF ALL HUMANITARIAN AGENCY EMPLOYEES, REGARDLESS OF THEIR RELIGIOUS OR NATIONAL IDENTITY. WE ALSO REQUEST THAT SUCH AN AGREEMENT IS MADE IN THE FORM OF A PUBLIC STATEMENT BY THE PARTIES CONCERNED, IN ORDER THAT CONFIDENCE MAY BE RESTORED AMONG THOSE PROVIDING RELIEF AND ASSISTANCE TO NEEDY PEOPLE.

MARTIN BARBER
DIRECTOR
BRITISH REFUGEE COUNCIL

0345 010 510 telex

Sent 31/12/86.

TELEX

No. 0124

The Secretary General has asked me to reply to your cable of 31st December concerning humanitarian operations in the Lebanon. The Secretary General was appalled by the callous murder of Mrs. Brier; he has for some months been increasingly concerned by the dangers to which humanitarian workers are exposed in the Lebanon and in particular by UNRWA's. He has made a brief public statement calling on all concerned in the fighting to do everything possible to avoid the civilian casualties and to facilitate the work of the humanitarian agengies. Marrack Goulding, a senior United Nations officer, will be visiting Lebanon this week and has been instructed by the Secretary General to make a major effort to get the Governments and Militias concerned to stop harrassment of UNRWA and other humanitarian agencies whether governmental or non-governmental.

As you will be aware the Security Council has also made a number of appeals to mitigate the suffering of civilians in the Lebanon, most recently in a statement on 2nd December in which the members of the Council encouraged all concerned to facilitate the efforts of various United Nations agencies, particularly UNRWA, as well as non-governmental organisations to provide humanitarian assistance.

Virendra Dayal,
Chef du Cabinet,
United nations.

Received 5/1/87.

DOCUMENT

Israel Ministry of Foreign Affairs · Information Division · Jerusalem

HCJ 777/86 AKRAM HANIYA vs. HEAD OF IDF IN JUDEA-SAMARIA

(Excerpts from the affidavit submitted to the Israel High Court of Justice by the head of IDF in Judea-Samaria in response to the appeal of Akram Haniya)

The reader's attention is directed, in particular, to two key sentences - in Paragraph 7(d): "The decision to expel the petitioner was not taken against the background of journalistic activity and the 'political writing' of a journalist. The decision to expel the petitioner was taken - despite his being a journalist - because of his extensive and dangerous activity, above and beyond journalistic writing for its own sake."

...

1. (a) The decision to expel the petitioner from the area was taken after all who share responsibility for security, peace and orderly governance in the area - including military and security personnel at the highest military, security and political echelons - sought counsel and carefully considered whether the expulsion was essential. All were convinced that the petitioner's status, position and activity in Fatah make it imperative that the radical measure of expulsion be taken in his case.

(b) A large body of evidence that had accumulated in the possession of the security forces was presented to the aforementioned persons and to myself. This evidence was sufficient to convince us unequivocally that the petitioner is a senior activist in Fatah and a senior member of the "Fatah Central Committee in the West Bank" - which is, in fact, the organization's command in that area - and that he operated, until his arrest, to consolidate the organization's infrastructure and promote its subversive goals.

...

2. (a) Expulsion is a preventive instrument which, thus far, has been employed mainly for the purpose of distancing from the area individuals whose activity is subversive in nature and ongoing, and creates a special danger in the area. The danger stems from the ability of these individuals to influence, incite and perform specific duties for their organizations, because of their high status and their positions in the terror organi-

zations. In most cases of expulsion, the issue is not necessarily a danger involving direct association with violent terror operations or attacks.

(b) According to the evidence presented to me and the other security personnel, the petitioner belonged to the senior leadership of the terrorist organizations in the area. With regard to these individuals, our security policy is predicated on the view that the only efficient instrument for securing the area against their subversive activity in the service of the terror organizations is the radical, harsh and - in our view - unavoidable measure of expulsion.

(c) Without belittling the actions attributed to persons expelled before the petitioner, it is not correct to say that the nature of the petitioner's subversive activity was different from the activity of all the other individuals expelled from the area thus far. In terms of his position in the hierarchy of the terror organization he represents, Fatah, his close relations with senior Fatah commanders abroad and the operations he performed in their service, the petitioner is no less important, and certainly claims a more central position than some of them, insofar as the positions of key figures in a subversive organization can be ranked with precision.

(d) In order to clarify the significance and purpose of the expulsion decision, the petitioner's personality and function should be shown in the correct light, as the petitioner is known to me and to the security factors. The decision to expel the petitioner was not taken against the background of the journalistic activity and "political writing" of a journalist. The decision to expel the petitioner was taken - despite his being a journalist - because of his extensive and dangerous activity, above and beyond journalistic writing for its own sake.

3. (a) The description of the petitioner's activity appearing in the petition creates the misleading impression that the activity which I and the security personnel attribute to the petitioner constitutes overt activity in overt organizations. However, I have no doubt whatsoever that the petitioner was involved in clandestine, subversive activity, as a position-holder in the service of Fatah.

(b) It would seem unnecessary to speak at excessive length before this esteemed Court in describing the objectives and operative practices of Fatah. The organization espouses "armed struggle," which, in practical terms, means murder and terror against Jews and Arabs alike. In these very days it has once again publicly assumed responsibility for blood-drenched terrorist activity, and has actually participated in such activity. Fatah and the other terror organizations operating in the region, for whom terror attacks are among the routine purposes and patterns of operation, do not confine their activity to attacks alone; characteristically, they engage in extensive activities aimed at consolidating their position in the area for purposes of terror and subversion against Israeli rule. Anyone who undertakes to represent the organization in performing major functions related to consolidating its organizational infrastructure and forging ties with other terror organizations, to further their shared goals, creates a real danger in the area. The implications of this danger with regard to security and governance are grave, even if the functions of this particular individual in the system do not relate to the execution of one or another specific terrorist attack, by way of a concrete field mission.

...

4. (a) The petitioner's ties with Fatah began in the 1970's. Over the years, he performed active duties in and for Fatah, as he climbed the ladder of the organization's hierarchy. From 1980 onward, information built up about the petitioner's membership in the National Guidance Committee, an umbrella organization which coordinated the activities of the terrorist organizations in the area, and the petitioner was active in this body as a representative of Fatah. The National Guidance Committee was declared an illegal organization in March 1982, and the petitioner had been a member of this body throughout its period of activity.

(b) Because of his subversive activity, the petitioner was served in August 1980 with an administrative order limiting his movement to the city of Ramallah. This order was extended four times, and remained in effect until early 1983. This preventive measure did not put an end to the petitioner's subversive activity. There is information to the effect that he made arrangements with friends to circumvent the aforementioned administrative orders.

(c) Addressing the Advisory Committee, my representative described the petitioner's standing as an intermediary and an arranger of compromises in disputes among the various organizations active in the area and in Gaza. The significance of this status was not confined to his being a dominant figure and an important operator in forging ties among the various terror organizations. Information in our possession indicates that the petitioner thereby fulfilled a role in the service of Fatah, aimed at preserving unity of ranks and helping weld various operatives working for the terror organizations into a unified infrastructure, as opposed to the fragmentation which, by their lights, erodes and diminishes their strength.

5. The information points not only to the petitioner's status in mediating disputes among the various bodies, but also to his role in coordinating among organizations in various frameworks - a coordination which the supreme bodies of the terror organizations and the PLO institutions consider highly important in their fight against Israel.

...

6. The petitioner has been engaged in extensive "financial" activity, in the form of accepting substantial sums of money from Fatah for the newspaper Al-Sha'ab and for various organizations which Fatah is interested in financing. Among other things, the petitioner has forwarded money intended for the financing of subversive activity in the area. He also receives his own monthly personal allocation from Fatah.

7. The petitioner's connections with senior Fatah officials abroad, such as Abu Jihad and Zohair Manasira, who are responsible inter alia for terror and murder operations in the area, have not been in the form of the normal relations of an independent journalist, as the petitioner claims. Rather, these connections have included receiving operational instructions and guidelines from them, and reporting to them.

8. During the past year, much intelligence information about the petitioner's subversive activity has come in. This activity is part of the attempts of Fatah and other terror organizations to expand their base in the area at

the present time, to strengthen their infrastructure, to step up subversion and to take concerted action to unify the ranks among the different organizations.

...

9. (a) The petitioner is being expelled because it is my duty to fulfil my responsibility for maintaining security in the area, and for ensuring normal life, public order and appropriate governance there.

In terms of tranquillity in the area, and in terms of the governmental, security and military functions entrusted to us, we believe that the area's security, its residents' well-being and Israel's security require us to act to frustrate the present attempts in the area to undermine and subvert governance, to prevent a strengthening of the terror organizations' infrastructure and to frustrate their design to achieve internal unity and cooperation - a design that is liable to undermine security and public order.

(b) The issue here is not a new policy but, rather, concerted action to prevent the subversive phenomena being organized in the area. The series of preventive measures taken in the area after the expulsion of the petitioner's associates in Fatah and the Democratic Front should also be viewed in this context. These associates, inter alia, are Abu Ali Shahin, Khalil Abu Ziad and Dr. 'Azmi Shu'abi, whose cases were brought to judgment before this esteemed Court. The aforesaid preventive measures include the administrative detention of other senior activists in the terror organizations.

שלח - K-3-120.4

דף: 1 מתוך: 8	**מחלקת הקשר ניו-יורק** **טופס מברק**
	דחיפות:
	סווג כטחוני:
א ל : המשרד	תז"ח:
ד י :	נר : 0634
מאת : נאו"ם ניו יורק.	

אל: ארב"ל 2.
מאת: יעקב רוזן, נאו"ם.

<u>ועדה מדינית מיוחדת , סעיף שטחים.</u>

רצ"ב לעיונכם דברי השגריר דובק בועדה, בעת שביצל זכות תשובה ע"מ להשיב למקטרגינו.
בדבריו הדגיש את הרקורד הנמוך ביותר בנושא זכויות האדם שיש לכל המדינות שהאשימו את ישראל בהתנהגות בלתי אנושית בשטחים וכן חזר על דברי שמעון פרס בינואר 86 בדבר רצוננו בשלום עם הפלסטינים.

נאו"ם.

תאריך: 19/11/86	שם השולח: יעקב רוזן,		אישור:

חמשלחת חקבועח
של ישראל לאומות חמאוחדות

PERMANENT MISSION OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

634 2/8

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

General Assembly
41st Session
Special Political Committee

Check against delivery

Statement by Ambassador Ephraim Dowek

in right of reply to the delegations which intervened

on item 71

NOV 19, 1986

1986-11-19 18:52 *** MEMISRAEL/NEW-YORK ** 14081129 02

634 3/8

Monsieur le President,

Ma delegation a demande la parole pour repondre collectivement aux delegations de la Syrie (29), la Bielorussie (20), la Chine (23), le RDA (33), la Jordanie (poor), l'Arabie Seoudite (28), l'URSS (20), la Tchecoslovaquie (36), l'Indonesie (36), l'Afghanistan (bad), le Koweit (50), la Bulgarie, le Bangladesh, la Lybie, l'Oman, la Malaisie, l'Irak, Les Emirats Unis, la Mongolie, le Cuba, Le Soudan, L'Ukraine, L'Albanie, Le Yemen, Le Pakistan, [redacted], et le Qatar. Plus que tout ce que ma delegation pourrait dire, cette liste reflete avec la plus grande clarte a quelles forces et avec quoi Israel est confronte. Plus que les discours les plus eloquents, elle montre contre quoi se bat et se debat Israel depuis plus d'un demi-siecle pour assurer sa survie, non seulement en tant que nation et en tant que democratie veritable, mais aussi pour assurer la survie physique -- dans toute la signification du terme -- de ses citoyens, juifs et arabes.

La grande majorite des delegations que j'ai citees representent les forces les plus obscures, les plus retrogrades de la planete. Elles se presentent en tant que vaillants defenseurs des droits humains, de la liberte, de la democratie, de la paix dans le monde, du fair-play dans les relations internationales. En verite, elles personnifient l'antithese de tous ces nobles ideaux, de par leur ideologie, de par leurs regimes et de par

634 4/8

leurs actions. Aucun de ces pays ne connait ce qu'est la vraie democratie meme si certains d'entre eux s'intitulent pompeusement "Democratie Populaire." Quasi tous ces pays jugule d'une main de fer toute opposition interne et ont instaure un systeme de parti unique abolissant toute possibilite d'elections libres. Bien qu'en republique, leurs dirigeants se maintiennent, par tous les moyens, au pouvoir de longues annees, devenant de veritables monarques a vie detenant le pouvoir le plus absolu. Tous ces pays foulent aux pieds, sans complexes et sans velleites de camouflage, les droits humains les plus elementaires et oppriment cruellement leurs propres citoyens, leurs minorites et parfois d'autres nations qu'ils ont asservies par la force brutale. Certains d'entre ces pays sont a l'avant-garde de la subversion, du crime politique, du terrorisme international, du fanatisme religieux et ideologique, de l'obscurantisme. Ils sont le porte-drapeau des normes fallacieuses imposees a la communaute internationale, du double standard, ou plutot du non-standard, dont nous sommes temoins tous les jours dans les instances internationales. Ce sont ces memes forces qui se guident a la lumiere du slogan "la fin veut les moyens", et pervertissent l'essence meme de la coexistence et de la cooperation internationale pour servir leurs interets du moment. Dans le guide des droits humains dans le monde, pour l'annee 1985, publie par l'Economist de Londres, apres une etude tres approfondie, tous ces pays, a l'exception de 3, fluctuent entre la cote de 20 a 30 sur 100 et je dois rappeler que

634 5/8

l'Afrique du Sud, le pays de l'apartheid recoit la cote 22. Vous pouvez facilement comparer.

Rassurez-vous, Monsieur le President, il n'est nullement dans mon intention d'exposer dans le detail le sinistre dossier de chacun de ces pays qui se presentent en "champion" des Arabes palestiniens mais qui, en realite, les utilisent cyniquement et les poussent a sacrifier leurs interets les plus vitaux en echange de resolutions de propagande. Monsieur le President, les propos des delegations que j'ai citees suscitent en ma delegation une indignation profonde devant les mensonges grossiers, les calomnies honteuses, les demi-verites, le manque total d'objectivite, la sanctification de la guerre et du terrorisme et les appels a peine voiles a la destruction d'Israel et du Royaume Hachemite de Jordanie auxquels elles ont recours. Le tout enrobe d'un petit relent d'antisemitisme. Mais bien plus qu'indignation, leurs propos suscitent en ma delegation tristesse et angoisse car elle ne peut que realiser qu'apres 5 guerres, qu'apres 37 longues annees de terrorisme aveugle, rien n'a change, rien n'a bouge. Toujours le meme refus de la main tendue, toujours la meme intransigeance, la meme haine, le meme fanatisme, toujours la meme volonte inebranlable de vouloir detruire par tous les moyens un peuple et son etat. Les mots, les tactiques, la strategie, les buts sont restes les memes.

Monsieur le President, a deux mille ans de distance, l'histoire de David et Goliath se repete. Le geant arabe, fier de

 G34 6/8

ses cent millions d'habitants, de ses richesses inepuisables, de ses 1.800.000 km2, de ses 3 millions d'hommes sous les armes, de ses 17.000 chars, de ses 2.000 avions de combat, de ses missiles, de son artillerie lourde, le geant arabe aveugle par sa force militaire, superieure aux forces combinees de l'Alliance Atlantique, et par les 24 milliards de dollars qu'il consacre annuellement a se muscler encore plus, rassure par la preponderance de son influence internationale et par l'appui de ses allies inconditionnels, le geant arabe s'acharne sur le petit David avec ses 4 millions d'habitants et ses 28.000 km2. Il le cerne de toute part, et le harcele par de continuelles escarmouches, sur le terrain et dans l'arene internationale. Le geant arabe ne veut se contenter de rien de moins que d'une victoire totale, definitive, absolue. David se defend avec l'energie du desespoir, rendu fort par sa foi dans la justice de sa cause. Il reagit, resiste, se bat a son corps defendant et sort victorieux, car s'il veut vivre, s'il veut preserver sa liberte, son identite, il ne peut que vaincre. Il ne peut perdre, ne serait-ce qu'une seule fois. Il tombe, se releve, continue a se battre et doit vaincre a nouveau. Mais ce n'est pas la victoire qu'il cherche, son plus cher desir, son voeu le plus ardent est de pouvoir cesser de se battre et d'obtenir de vivre en paix, en cooperation fraternelle, en amitie reelle avec son gigantesque voisin.

Croyez-moi, Monsieur le President, il y a de quoi etre triste,

634 7/8

il y a de quoi avoir la gorge serree quand on ecoute les discours sinistres de ces delegations qui, signifient que juifs et arabes devront continuer pendant de longues annees encore a payer un lourd tribut de sang et de larmes, et cela quand le Premier Ministre d'Israel reaffirme d'une voix claire dans un discours prononce a Londres le 22 janvier 1986 "Israel alone cannot solve the Palestinian problem. Yet, the Palestinians alone can prevent a solution. We are convinced that the only way to resolve this problem is through diplomatic means. Under no circumstances can violent methods prevail .... Extreme positions which call for the destruction of Israel, together with terrorism, have brought tragedy to the Palestinians, sorrow to Israel, anguish to innocent bystanders and obstacles to peace... They are the reason for our own measures of self-defense. Our hearts are heavy when we are forced to resort to emergency measures. By choice, we oppose any form of violence, of terrorism, of war, of annexation. Our enemy is not the Palestinian People. Our enemy is terrorism. Just as we are firm in our resolve to take action against terrorism, so we remain firm in our willingness to talk with legitimate representatives of the Palestinians. It is the Palestinians who must choose between radical policies, evasive tactics and violent means on the one hand, and moderate positions, willingness to compromise and a commitment to peaceful dialogue on the other. This is their choice -- and our hope ... Negotiations will be conducted without pre-conditions. Nonetheless, there are two

1986-11-19 18:59 *** MEMISRAEL/NEW-YORK ** 1408129 07

END

634 878

issues that are not negotiable -- for Jordanians, Palestinians and Israelis alike: existence and self-respect. In fact, negotiations are intended to enhance them: to provide the parties with the means to mould their own future and that of the region, thus affecting each other's destiny ... These are moments of truth -- for the Palestinians, for the Jordanians and for ourselves - each has the potential to transform the history of our region. Our bodies have been wounded by war. Our hearts are full of hope for peace. Let us not consign this moment to the fate of missed opportunities. To the Palestinians, we say: Coexistence is possible, peace is attainable. We owe it to our children."

Merci Monsieur le President.

X

1986-11-19 19:00 *** MENISPAEL/NEW-YORK ** 14081129 08

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6583
** יוצא שמור
**
**
**

120.4

אל: לונדון , וש , נד: חוום 546, מ : המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 091186, זח: 0800

שמור / רגיל

שני דע: מתני

סיהם ברגותי. שלך 30

1. פניות בנושא אנו מקבלים גם מנציגויות אחרות.
2. העובדה שמאפשרים לברגותי לצאת ולשהות עם בעלה מפריבה את המענה של פגישה בנסיבות אלו. להיפך, מתוך התחשבות בשיקולים הומניטריים איננו מונעים יציאתה.

3. נכון שמתנים יציאה בנו באי שובה תוך שלש שנים ואת מסיבות במחוניות. יש להוביר שברגותי עצמה אינה ''יחמימה'' בל כך. ב-1983 נידונה בבית המשפט בראללה לחמש שנות מאסר (מתוכן שנתיים וחצי בפועל). בהיותה פעילה בכירה באירגון הסרור הקיצוני החרית הדמוקרטית של נאיף חאוותמה, ברגותי הודתה אז באשמה שיוחסה לה (חברות באירגון). יש מקום ''להוביר'' לפונים את טיבו ופעולותיו של אירגון סרור זה.

ארב''ל 3

מ/א

חפ: שהח,מנכל,ממנכל,ורד,ארבל3,מצפא,ענוג,אירב,סייבל,
משפט,שטחים,מתאמשטחים
חת: תמרגולן ממשפטים

14764 הדפסה רא של נאמנה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6790

בלמ"ס יוצא

אל: לונדון, נר: 629, מ : המשרד
דח: ר, סג: ב, תא: 091186, דח: 1830

K13-120.4

בלמס/רגיל

שנ'.

אברם הניה עורך ''א-שטב''. לשלך בנדון.
אלוף פיקוד המרכז קבל המלצת ועדת הערר הצבאית לגדש את הגלי.
פרקליטתו של הניה, עו''ד פליציה לנגר, הודיעה אתמול כי היום
היא תחתים את אברם הניה על עתירה לבגצ' נגד ההחלטה לגרשו.
ארבל 3=

ל/ת

תפ: שהח,מנכל,ממנכל,ורד,ארבל3,ענוג,אירב,סייבל,משפט,
עמורק,מעת,הסברה,ר/מרכז,ממד,שחים,מתאמשחים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6583
** יוצא שמור
**
**
**

אל: לונדון , וש , נר: חוזם 546, מ : המשרד
דח: ד, סג: ש, תא: 091186, זח: 0800

שמור / דגיל

שני דע: מתני

סיהם ברגותי. שלך 30

1. פניות בנושא אנו מקבלים גם מנציגויות אחרות.
2. העובדה שמאפשרים לברגותי לצאת ולשהות עם בעלה מפריכה את הטענה של פגיעה בזכויות אדם. להיפך, מתוך התחשבות בשיקולים הומניטריים איננו מונעים יציאתה.

3. נכון שמתנים יציאה כזו באי שונה תוך שלש שנים ונאת מסיבות בטחוניות. יש להכיר שברגותי עצמה אינה "תמימה" בל נך. ב-1983 נידונה בבית המשפט בירושלים לחמש שנות מאסר (מתוכן שנתיים וחצי בפועל). בהיותה פעילה בכירה באירגון הטרור הקיצוני החזית הדמוקרטית של נאיף חאוותמה, ברגותי הודתה או באשמה שיוחסה לה (חברות באירגון). יש מקום "להכיר" לפונים את טיבו ופעולותיו של אירגון טרור זה.

ארביל 3

מ/א

חפ: שהח,מנכל,ממנכל,ורד,ארבל3,מצפא,ענוג,אירב,סייבל,
משפט,שטחים,מתאמשטחים
תת: תמרגולן ממשפטים

3022

תאריך: 03/11/86 משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור

נכנס **
**
**
**

תודם:3022,11
אל:המשרד
מ-:לונדון,נר:63,תא:071186,זת:1900,דת:מ,סג:ש
נד:8

שמור-120.4-סיג

שמור/מידי

אל: אירופה 2, ארבל 3

מאת: היועץ המדיני

1. התקשר טלפונית מייקפים מהטוראנס' תוך התנצלות על ההטרדה בבית:

א. בידם ראשון יובהר עניינו של אברם הנייה עורך אל שעב.

ב. מבקשים שנרשום לפניהם דאגתם בנושא הגירוש שמתקבל באן בערבים מרוטעה.

2. הסברתי שהאיש הואשם שעסק בהתמדה בפעילות עוינת נמכל מקום אעביר המסר בבקשתם.

יורם שני.

יור

תפ: שחח,מבבל,ממנכל,ענרג,אירא,איירב,ורד,ארבל3,שטחים, מתאמשטחים,סייבל,משפט,שמורק,מעת,ר/מרכז,ממד

[illegible] 3022

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1. [illegible]

[illegible]

2. [illegible]

3. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

6369
** יוצא שמור
**
**
**

fs-120.4

אל: לונדון, נר: 602, מ : המשרד
דח: ר , ר, סג: ש, תא: 071186, זח: 1530

שמור/רג'יל

שני.

הגבלות על פלסטינאים, שלך 34.

1. מדובר במקרים שיש לנו אינדרס מיוחד מסיבה זו או אחרת להענות לבקשה או סיבות הומניטריות מיוחדות.
2. אל-אלול יבול לקבל אשרת מבקר לשלושה חודשים. עם סיום המועד, יבול להגיש בקשה להארכה לעוד שלושה חודשים - סהכ שהיה בת ששה חודשים. אם הנסיבות מחייבות, יש דרך להאריך גם מעבר לחצי שנה.

ארבל 3=

ל/מ

חפ: קונס,אבידות,אשרות/פנים,ורד,ארבל3,ענוג,אירב,סיבל,
משפט,שחים,מתאמשחים

2367 תאריך: 06.14.86 כושרו וחוץ-מחלקת הקשר

שמור נבנס **
**
**
**

חרזם:2367,11
אל:המשרד
מ-:גנבה,נר:46,תא:061186,זת:1530,דת:ר,סג:ש
נד:@

שמור/רגיל

מע"ת, הורס, נרדי זן, מתאם הפעולה בשטחים, בטחון

שרי רובר חזרה מלאת תודה והערכה על טיפולכם בה, בשעת ביקורה. חן חן שכן הוא ראויה לכך והדבר אף יעמיק קשרינו באן ובבר שוב מסיעת בנושא חשוב לנו.

אליאב=

תפ: שמורק,מעת,מזאר,שטחים

**
**
**
**

תאריך: 05.11.86 כושרד החוץ-מחלקת הקשר

נבנס ** ** ** **

שמדר

חדזם:11,1667
אל:המשרד
מ-:לונדון,נר:34,תא:051186,זת:1300,דת:ד,סג:ש
נד:@

דחוף/שמדר

אל:ארבל 3

מאת:הירשץ המדיני לונדון

הגבלות על פלשתינאים . אלאלול. שלנם 551.

1. הבריקו נא מספר דוגמאות לאותם מקרים חריגים בהם
כך מאושרת הבקשות לאיחוד משפחות.

2. סעיף 2 לא ברור. המושג אשרת שהייה לא מופיע ברשימת
סוגי האשרות. הבריקו נא המושג המדויק באנגלית.

א

תם: ורד/ארבל3,סייבל,משפט,ענוג,איר ב

4964
** יוצא שמור
**
**
**

אל: לונדון, נר: 551, מ : המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 041186, זח: 1500

שמור/רגיל

שני.

הגבלות על פלשתינאים. אלאלול.

1. הבקשה לאיחוד משפחות נדחתה (סב. 1985) לאחר בדיקה משום שאינה נכללת במסגרת אותם מקרים חריגים בהם מאושרת בקשות לאיחוד משפחות.

2. בנין הטיפול באב, הרי שהוא יבול להגיש בקשה לאשרת שהייה.

ארביל 3.

ד.ן.

חפ: שנוג,איר,ורד,ארבל3,מוחים,שמחים,מתאמשמחים

נכנס בלמס

חדזם:11,1076
אל:המשרד
מ-:בוקרשט,נר:12,תא:041186,זח:1300,דח:ר,סג:ב
נד:@

בלמ"ס/רגיל

אל:מזא"ר

דע:שטחים

בעתונות ה-4 דנא דיווח מת"א על מעצרו של העתונאי
מ"אל שע"י בין השאר נאמר כי:

"מעצרו נעשה במסגרת מערכה המנוהלת ע"י השלטונות
הישראליים בנגד אינטלקטואלים ומוסדות חינוך פלסטינאים".

שגרירות

תפ: שהח,רהמ,שחבט,מנכל,ממנבל,ר/מרכז,רם,אמן,ממד,מזאר,ורד,
שטחים,מתאמשטחים,ארבל3,סיבל,משפט,שמדרק,מעת,הסברה

תאריך : 04.11.86 1076

[illegible] [illegible]

חוזם:1076,11
אל:המשרד
מ-:בוקרשט,נר:12,תא:041186,חז:1300,דח:ב,סג:ש
בל:[illegible]

[illegible]

אל:[illegible]

דע:[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

תפ: שהח,רהמ,[illegible]

ב"ה - ערב ר"ח

בהתעוררות שמחה גדולה
בשורה לכל עם ישראל
שמו של הרבה בניהו
שאחר מבין העוסקים
בהפצת בשורה.

משה

נת ישראל
שרד החוץ

הוראות למילוי הטופס
מעבר לדף

ח על הוצאות ייצוג

וספה .....

טים	הסכום	הערות

משרד החוץ
ירושלים

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

סמוך ל-20.4/מכ"א

לכבוד אלמגור, בחשון התשמ"ו
4 בנובמבר 1986
836

שמור

אל : משה מלמר, מנהל ארכ"ל 3

מאת: גרי אבנר, ארכ"ל 1

הנדון: תלונה על השפלה בגשר אלנבי

להלן תשובת איתן הבר, יועץ התקשורת במשרד הבטחון, שהופנתה ליוסי גל בוושינגטון אתמול בטרוק ק"ז 660:

1. האיש עורר חשד ולכן הופרד מיתר הקבוצה. נערך עליו חיפוש אך יחס החיילים אליו לא היה משפיל כלשהו.

2. שלק הן החומר שהוחרם - הוחזר לו במקום, לאחר בדיקה. דיסק המחשב הושבו לבדיקה בשנית ואנו נבטח לאשרו (אם לא הושחר כינתיים).

3. כל זה נעשה בהתאם להוראות ונוהלי הבטחון בגשרים.

4. כראי להזכיר, לצרכי הסברה, שמדובר בגבול פתוח בין שתי מדינות אויב, בו עוברים למעלה מ-5,000 איש מידי יום. יש מבין לשמור עליו בכוח ורק הוראות בטחון כאלה מצליחות למנוע, במעט טרמאלים, החדרת אמל"ח וחמרי הסתה.

5. במידן שמצטערים על אי הנעימות שנגרמה לאיש, אך הדבר היה הכרחי.

עד כאן.

ב ב ר כ ה ,

גרי אבנר

נכנס בלמס

הודם:1201/11
אל:המשרד
מ-:ברזילה/נר:4/תא:041186/זת:0900/זח:ר/סג:ב
נד:@

K3-120,4

בלמ"ס/רגיל

אל: אמל"ס 2 / יעל וורד
דע: הקונסוליה ס.פ/ הקונסוליה ריו (הועבר בנפרד)

למיה מערוף חסן - בהמשך למברקנו 2 ו-3 מאתמול.

בקוריירו ברזיליינסה מתפרסמת בהבלטה תגובתנו בכותרת:
" ישראל מותחת בקורת על איירטון סווארש"
להלן הידיעה :
" שגרירות ישראל בניתה אמש את ההאשמה של הציר איירטון סווארש,לפיה השלטונות בישראל מסיתים את האוכלוסיה נגד הברזילאית למיה מערוף חסן, שתשפט ב -24 דנא באשמת שת"פ בחטיפת ורצח החייל דוד מנוס בשנה שעברה . ישראל במדינה מתורבתת והמכבדת את החוק, אינה מסיתה איש נגד מואשמים בפשע".
מוסרת ההודעה התתומה ע"י המזכיר הראשון אורי נרי.
לשגרירות שעבורה ההליכים המשפטיים מתנהלים בצורה נורמלית , " לא מובנים המניעים הדוחפים את הציר איירטון סווארש להפיץ ידיעות מסולפות בנושא זה". השגרירות מאמינה" שעל עורך דין ובמיוחד פוליטיקאי להסתמך בהתבטאויות המשקפות את המציאות בלבד".

עד כאן הידיעה .

הערה: בתגובתנו לקורייר על הידיעה הדגשנו גם כי הגברים בכנופיה נדונו למאסר עולם על רצח ולא על השתייכות לארגון עויין - כפי שפורסם בידיעה בקורייר.
את החלק הזה של תגובתנו העתון לא פרסם .

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מעבירים הבזיר בזים .

שגרירות ===

תפ: שהח,מנכל,ממנכל,גוראריה,אמלט,שמורק,מעת,הסברה,ורד,ארבל3,
שטחים,מתאמשטחים,ר/מרכז,ממד

4964
** יוצא שמור
**
**
**

אל: לונדון, נר: 551, מ : המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 041186, זח: 1500

שמור/רגיל

שני.

הגבלות על פלשתינאים. אלאלול.

1. הבקשה לאיחוד משפחות נדחתה נפב. 1985 לאחר בדיקה משום שאינה נכללת במסגרת אותם מקרים חריגים בהם מאושרת בקשות לאיחוד משפחות.

2. בענין הטיפול באב, הרי שהוא יכול להגיש בקשה לאשרת שהייה.

ארביל 3.

ד.ן.

חפ: ענוג,אירב,ורד,ארבל3,מרתים,שחים,מתאמשחים

1510 תאריך : 05.11.86

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור נכנס **
**
**
**

תוזם:11/1510
אל:המשרד
מ-:לונדון/נר:30/תא:041186/זת:1800/דת:מ/סג:ש
נד:@

120.4

שמור/מידי

אל:אירופה 2/ ארבל 3.

מאת:יועץ מדיני/לונדון

הגבלות על פלשתינאים.
בשיחה עם מייקפיט מסר שלאחרונה הגיעו לשולחנו של שר
המדינה רנטון שתי תלונות אותן הוא מבקש לברר בעזרתנו:

א. חזרה נרשת 4 הרופאים באגודה בעזה. בזמנו עניתי
בנמברק ארבל 3/ נר 524 מיום 30 ספט' תוך הסבר כי
בטיום התקירה המשטרתית בעניין ההחלטה לידיעתם. אנא
השיבונו.

ב. הנושא החדש הינו נרשת ההגלית של עלי אבו- הילאל.לדברי
התלונה הרי אשתו שנשארה בארץ רוצה לבקרו אילו השלטונות
הישראלים קבעו שאם תצא לבקרו לא תורל לחזור חזרה
לביתה. שם האשה SIHAL BARGHOUTI .

ירדם שני.

אף

תפ: שהח/מנכל/ממנכל/ענרג/אירב/נרד/ארבל3/סיירבל/משפט/ר/מרנז/
ממד/שטחים/מתאמשטחים

```
                                                                    0151
                                                                    0152 **
                                                                    0153 **
                                                                    0154 **
                                                                    0155 **
```

שחר/1204/כ"א

3.11.86

הצלב האדום הבינ"ל תובע ביקורים במתקן הכליאה "אל-פרעה"

13. הצל"א הבינלאומי תובע מישראל לבקר במתקן "אל פרעה" וזאת בהתאם לנהלי "זכויות האדם". עתון "אלשעב" (1 נוב') מצטט את קול-ישראל באומרו כי רק לאחרונה נדחתה בקשת הארגון לבקר במתקן למרות שהובטח לקבוצה של אנשי הצל"א שהגיעה במיוחד מג'נבה שתוכל לבקר ("אלשעב", "אלקדס", "אלפג'ר" 1 נוב').

CLD 0101

UTILI:	
GIALLI:	Lug. 00.
N°:	GIALLI

C I C L

(QUADERNI A RIGHE GIALLI LEGGERI)

תאריך : 03.11.86 משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור נכנס **
**
**
**

חדזם:11,581
אל:המשרד
מ-:שטרקהולם,נר:4,תא:031186,זת:1200,דת:ד,סג:ש
נד:@

דחוף/שמור

אל:ארב'ל 3.

אמנסטי פרשת עדאנן מנאצרר ג'אנם. ראו שלנם חדזם 1143, 1536.

אמנסטי באן טוענים שב-21 בינואר 1986 נשלחד טלקסים בשגיבר של הנ'ל אל סגן אלוף אנרים קרני דאל הירשץ המשפטי פרופ' זמיר. והעתקים נשלחד לשגרירותנו בלונדון שאישרה קבלתם בחתימת השגריר. במאי 1986 נשלחד מכתבים רבים לממשלה בירושלים. עד כאן. דברים אלה נוגדים האמור בשלנם חדזם 1536 סעיף 3. עד המקרה הזה היתה לנו הרגשה שמצליחים במידה לא מבוטלת להכניס את אמנסטי כאן לספקות ולהתגרננרת. חשוב מאד להבריך את טענותיהם הנ'ל בעניין גאנם.

הבריקונא.

אראל.

תפ: שהח,מנכל,ממנכל,ורד,ארב3,שמורק,הסברה,סייבל,משפט,שטחים, מתאמשטחים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

2765

תאריך : 07.11.86 משרד החוץ-מחלקת הקשר

נכנס ** שמור
**
**
**

חדם:11/2765
אל:המשרד
מ:שטרקהולם/נר:4/תא:031186/דח:1200/דח:ד/סג:ש
נד:ם

ו"ש-1204

דחוף/שמור

אל:ארב'ל 3.

אמנסטי מרשת עדאנן מנאצור ג'אנם. ראו שלנם חדם 1143 1536.

אמנסטי באן טרעדים שב-21 בינואר 1986 נשלחו טלקסים בענינו של הנ'ל אל סגן אלוף אברים קרני ואל היועץ המשפטי מרנ"י זמיר. והעתקים נשלחו לשגרירותנו בלונדון שאישרה קבלתם בהתימת השגריר. במאי 1986 נשלחו מכתבים רבים לממשלה בירושלים. עד נאן. דברים אלה נוגדים האמור בשלנם חדם 1536 טעיף 3. עד המקרה הזה היתה לנו הרגשה שמצליחים במידה לא מבוטלת להבניס את אמנסטי באן לטפקות ולהתגוננות. חשוב מאד להפרין את טענותיהם הנ'ל בעניין גאנם. הבריקונא.

אראל

תפ: שהח,מנכל,ממנכל/נרד,ארבל3,סייבל,ענרג,אירב,שמורק,הסברה, שטחים,מתאסשטחים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

678

תאריך : 03.11.66 משרד החוץ-מחלקת הקשר

בלמס

נבנס

חודם:11,678
אל:המשרד
מ-:בוזילית,נר:3,תא:031186,זת:1200,דת:ר,סג:ב
נד:ם

בלמ"ס / רגיל

אל: אמל"ט 2 - יעל בורד
הקונסוליה ס.ם - הקונסוליה ריו (הועבר בנפרד)

1. בקוריור בוזילינסה מה - 1 דנא מודיעה הסתמכת על הציר איירטון סוראדש לפיה למיה מערוף חסן תועמד למשפט ב - 24 דנא לפני בית דין צבאי בשכם . בין היתר נאמר בידיעה : " לדברי איירטון , השלטונות הישראליים מסיתים את האוכלוסיה נגד עצורים פוליטיים ובוי ".

2. שלחנו מכתב למשרבת העתון ובו תגובה מתאימה .

3. נעביר בדים הפרטים .

שגרירות ===

תם: שתח,מנכל,ממנכל,שהבט,גוראדיה,אמלט,בורד,ארב32,סייבל,משפט, שטחים,מתאמשטחים,שמורק,מעת,הסברה

4495 יוצא בלמ"ס

אל: האג, נר: 515, ם : המשרד
דח: ר, סג: ב, תא: 031186, רח: 1600

בלמס/רגיל

רבויות אדם בשחים.

מעבירים בדיפי נוסח תגובה (באנגלית) של היועץ המשפטי לממשלה בנושא צו 1164 (הקמת בתי דין בשחים).
אדבל 3==

תפ: ורד,ארבל3,סיבל,משפט

תאריך : 02.11.86

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נבנס

בלמס

חדם:11/169
אל:המשרד
מ־:גנבה,נר:2,תא:011186,זת:2000,דת:מ,סג:ב
נד:@

בלמס/מידי

ארב'ל-3

דע: ורד, משפט, וושינגטון.

ועידת הצל'א - אש'ס.

להלן הודעת נשיא הוועדה שנמסרה בטיוט , בעניין פניית אש'ס למעמד משקיף בוועידה. (בהמשך למסקה השלישית הנ"ל בקצרה כי אותו נרהל יתפרס ביחס לבקשות דומות אחרות).

EN COURS DE CONFERENCE, J'AI RECU UNE LETTRE DE L'OBSERVATEUR PERMANENT DE L'ORGANISATION DE LIBERATION
DE LA PALESTINE (OLP) AUPRES DE LA OFFICE DES NATIONS UNIES A' GENEVE, EXPRIMANT LE VOEU QUE L'OLP PUISSE PARTICIPER EN QUALITE D'OBSERVATEUR AUX TRAVAUX DE LA XXV'EME CONFERENCE INTERNATIONAL DE LA CROIX-ROUGE.

LE BUREAU A PROCEDE A UN EXAMEN APPROFONDI DE CETTE DEMANDE SOUS SES DIFFERENTS ASPECTS. IL EST CONSCIENT DU FAIT QUE L'OLP A PARTICIPE ACTIVEMENT AUX DELIBERATIONS DE LA CONFERENCE DIPLOMATQUE SUR LA REAFFIRMATION ET LE DEVELOPPEMENT DU DROIT INTERNATIONAL HUMANITAIRE APPLICABLE DANS LES CONFLITS ARMES. IL EST AUSSI CONSCIENT QUE L'OLP A DECLARE S'ENGAGER A RESPECRE LES CONVENTIONS DE GENEVE ET LEURS DEUX PROTOCOLES

ADDITIONNELS. LE BUREAU EST DES LORS PARVENU A LA CONCLUSION QU'IL Y A UN INTERET LEGITIME A CE QUE L'OLP PUISSE PARTICIPER COMME OBSERVATEUR A LA CONFERENCE INTERNATIONAL DE LA CROIX-ROUGE.

TOUTEFOIS, COMPTE TENU DES CIRCONSTANCES PREVALANT A CETTE CONFERENCE, J'AI DECIDE, EN ACCORD AVEC LE BUREAU, DE TRANSMETTRE CETTE REQUETE, EN MEME TEMPS QUE L'OPINION DU BUREAU LUI-MEME EN LA MATIERE A LA COMMISSION PERMANENTE, POUR EXAMEN EN VUE DE LA PROCHAINE CONFERENCE INTRNATIONAL DE LA CROIX ROUGE ET DU CROISSANT ROUGE.

LA POSITION DU BUREAU ET CETTE DECISION ONT ETE COMMUNIQUEES PAR ECRIT A L'OBSERVATEUR PERMANENT DE L'OLP EN REPONSE A SA LETTRE.

LE BUREAU DE LA CONFERENCE EST CONSCIENT QUE LA POSITION ET LA DECISION QU'IL A PRISES RENCONTRENT DES OBJECTIONS DE LA PART DE CERTAINES DELEGATIONS. JE TIENS CEPENDANT A ASSURER LA CONFERENCE QUE CETTE LIGNE DE CONDUITE A ETE ADOPTEE APRES MURE REFLEXION ET A LA SUITE DE CONSULTATIONS MENEES AVEC LES DIVERSES PARTIES CONCERNEES, DANS L' INTERET D'UNE CONCLUSION HARMONIEUSE DE NOS TRAVAUX.

משלחת

תפ: שהח,מנכל,ממנכל,ורד,ארבל3,סיידל,משפט,ר/מרכז,ממד

ADDITIONNELS. LE BUREAU EST DES LORS PARVENU A UN
CONCLUSION QU'IL Y A UN INTERET LEGITIME A CE QUE
L'OLP PUISSE PARTICIPER COMME OBSERVATEUR A LA
CONFERENCE INTERNATIONAL DE LA CROIX-ROUGE.

TOUTEFOIS, COMPTE TENU DES CIRCONSTANCES PREVALANT
A CETTE CONFERENCE, L'AI DECIDE, EN ACCORD AVEC
LE BUREAU, DE TRANSMETTRE CETTE REQUETE, EN MEME
TEMPS QUE L'OPINION DU BUREAU LUI-MEME EN LA MATIERE
A LA COMMISSION PERMANENTE, POUR EXAMEN EN VUE
DE LA PROCHAINE CONFERENCE INTERNATIONAL DE LA CROIX
ROUGE ET DU CROISSANT ROUGE.

LA POSITION DU BUREAU ET CETTE DECISION ONT ETE
COMMUNIQUEES PAR ECRIT A L'OBSERVATEUR PERMANENT
DE L'OLP EN REPONSE A SA LETTRE.

LE BUREAU DE LA CONFERENCE EST CONSCIENT QUE LA
POSITION ET LA DECISION QU'IL A PRISES RENCONTRENT
DES OBJECTIONS DE LA PART DE CERTAINES DELEGATIONS.
JE TIENS CEPENDANT A ASSURER LA CONFERENCE QUE
CETTE LIGNE DE CONDUITE A ETE ADOPTEE APRES MURE
REFLEXION ET A LA SUITE DE CONSULTATIONS MENEES
AVEC LES DIVERSES PARTIES CONCERNEES, DANS L' INTERET
D'UNE CONCLUSION HARMONIEUSE DE NOS TRAVAUX.

תאריך : 02.11.86

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נכנס

בלמס

חדם:11/167
אל:המשרד
מ-:גנבה/נר:3/תא:011186/דת:2000/דח:ר/סג:ב
נד:@

120.4

K.3/120.4/ארב

בלמס/רגיל

ארב'יל-3.

דע:נרד ורשינגטון

ועידת הצל'א - אימוץ דוח הוועדה הראשונה.

1. נדרשנו להתערבות מה- FLOOR בדי לתקן נוסח שאינו משקף נכונה התבטאותנו את שאמצה הצעת ההחלטה בנושא חוק בינלאומי הומניטרי. אליאב מטר בדלקמן והוסיף על כן הסייפא:-

SINCE THE FORMATION OF PARAGRAPH 2.1.9 AT THE REPORT WHICH REFERS TO A STATMENT MADE BY MY DELEGATION DOESN'T IN OUR VIEW REFLECT THE STATEMENT CORRECTLY MY DELEGATION WOULD LIKE IT TO READ AS FALLOWS:
''THE DELEGATION OF THE GOVERNMENT OF ISRAEL RECORDED A NOTE OF OBJECTION TO THE INCLUSION OF THE SEVENTH PRESMBULAR PARAGRAPGH WHICH RECALLS RESOLUTION 3 OF THE 24TH INTERNATIONAL CONFERENCE OF THE RED CROSS BECAUSE ISRAEL VOTED AGAINST THAT RESOLUTION REFERED TO IN THE SAID PARAGRAPH.
FURTHERMORE, THE WORDS ''IN 1967'' DID NOT APPEAR IN THAT RESOLUTION''.

הסייפא:-

Mr. Speaker, I am pleased to announce that the Government has decided to accept the recommendation of the Committee on Foreign Affairs and Defence that the Canadian Forces should be maintained at their present strength for the next three years.

I would like to take this opportunity to express my appreciation to the members of the Committee for the thorough and careful manner in which they have carried out their responsibilities. Their report is a valuable contribution to the public debate on this important matter.

As the Committee has pointed out, the present international situation is one of uncertainty and instability. The Government believes that it is prudent to maintain our defence capabilities at their present level in order to meet our commitments to the United Nations and to our allies.

I would also like to thank the Minister of National Defence and his officials for their assistance to the Committee during its deliberations.

I WOULD LIKE TO TAKE THE OPPORTUNITY TO EXPRESS
OUR REGRET THAT THERE IS, A TERRITORIAL SINGING
OUT IN THE SAID PREAMBULAR PARAGRAPH, WHICH WE
STEEL REJECT ALSO HERE. I WOULD BE OBLIGED IF THAT
ATTITUDE BE REFLECTED IN THE RECORD OF THIS MEETING.

2. הסורי הגיב על דברי אליאב ואמר כי האיזכור היחיד
להחלטת מנילה היכן ויתור גדול מצד הקבוצה הערבית
שהרי טוריה הגישה הצעת החלטה אקסקלוסיבית בנושא השטחים
על כן אין מקום להתנגדות ישראל.

3. עיראק רשמה מחאתה בקשר אותה החלטה על שנאלצה להתפשר
ולוותר על הצעת ההחלטה שלה בעניין מלחמתה באיראן.

4. בציג אגודת הצל'א של שבדיה (שתאם התבטאותו עם
אליאב) אמר בין השאר כי יש להצטער שלא ניתן היה לשמור
על האיזון בהצעת האומניבוס המקורית של הצל'א. ניתן
היה לשמור האיזכורים השונים לקונפליקטים באזורי עולם.
הדבר לא נעשה אך לעומת זאת יש איזכור מפורש רק 'לשטחים
הכבושים', על כן הדגר האיזון שבהחלטה שנתקבלה בסופו
של דבר.

עד כאן.

משלחת.

תפ: שהח,מנכל,ממנכל,ורד,ארב'3,סיידל,משפט,ר/מרכז,ממד

Dear Mr. Smith,

I would like to take the opportunity to express
our sincere thanks for your kind assistance during
our recent visit to your factory. As a token of
our appreciation, we have sent you a small gift
which we hope you will accept.

We look forward to welcoming you to our factory
in the near future.

Yours sincerely,

John Brown

3896
** יוצא שמור
**
**
**

אל: גנבה, נר: 504, מ : המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 011186, רח: 0800

שמור/רגיל

ועידת צלי"א - זכויות אדם בשטחים שכתם 235, 236.
בסעיף 2 בשלבם ~~235 : נכון~~, אם כי בעינה נשאר העובדה שבכל החלטה יש רק איזכור מפורש אחד לסיכסוך מקומי : ההיתקות לי'שטחים הערביים הכבושים במוהית מאז 1967''.
ארבי 3.

ד.ן.

מפ: שהח,מנכל,ממנכל,זדד,ארבל1,ארבל3,סיבל,משפט,מצפא,
שטחים,מתאשטחים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3621

יוצא

בלמ"ס

אל: וש , גנבה , נר: חונם 2066, מ : המשרד
דח: מ, סג: ב, תא: 311086, זח: 1730

בלמס/מיידי

נאום. שג. נציגות.

וכויות אדם בשטחים.

מעבירים בדי"פ' העתק באנגלית מתשובת היועץ המשאטי לממשלה לפונים מאמנסטי ואחרים בנושא:

א. 32 עצירים מינהליים.
ב. 12 עצירים מינהליים - חברי איגודים מקצועיים בשטחי
.

ג. הצו בדבר מועצת לשבת עורכי דין באי"ש (1164).
לש'מושכם.

ארב'ל 3.=

תפ: ורד,ארבל3,ארבל2,שטחים,מתאשטחים,מצפא,סייבל,משפט

3621

יוצא בלמ"ס

אל: וש , גנבה , נר: חוזם 2066, מ : המשרד
דח: מ, סג: ב, תא: 311086, זח: 1730

בלמס/מיידי

נאום. שג. נציגות.

נכויות אדם בשטחים.

מעבירים בדייפי העתק באנגלית מתשובת היועץ המשאטי לממשלה לפונים מאמנסטי ואחרים בנושא:

א. 32 עצירים מינהליים.
ב. 12 עצירים מינהליים - חברי איגודים מקצועיים בשטחי.

ג. הצו בדבר מועצת לשכת עורכי דין באיו"ש (1164).
לשימושכם.

ארביל 3.=

תפ: ורד,ארבל3,ארבל2,שטחים,מתאמשטחים,מצפא,סייבל,משפט

3621

יוצא בלמ"ס

אל: וש , גנבה , נר: חוום 2066, מ : המשרד
דח: מ, סג: ב, תא: 311086, רח: 1730

בלמס/מיידי

נאום. שג. נציגות.

נכויות אדם בשטחים.

מעבירים בדיפי העתק באנגלית מתשובת היועץ המשאטי לממשלה לפונים מאמנסטי ואחרים בנושא:

א. 32 עצירים מינהליים.
ב. 12 עצירים מינהליים - חברי איגודים מקצועיים בשטחי .

ג. הצו בדבר מועצת לשבת עורכי דין באיו"ש (1164). לשימושכם.

ארביל 3.=

תפ: ורד,ארבל3,ארבל2,שטחים,מתאמשטחים,מצפא,סייבל,משפט

14764 ISRAEL TO MTA PLATES

מח' מו"פ, מכון פלדמן לחקלאות, ת"ד 9, רחובות 76100
טל: 08-9483333, פקס: 08-9466263, דוא"ל: vilkop@agri.gov.il

14764 ISRAEL TO MTA PLATES

3528
**
**
**
**
מרוץ

המכללה למנהל, בית הספר למשפטים, ת"ד 13195, 6113101 טל: 03-6381111, פקס: 03-6381122, info@colman.ac.il

18764 3528 סמסטר חורף תשע"ו

**

**

**

**

35281 נקודות 70

בהצלחה!

משך הבחינה: שלוש שעות.
חומר עזר מותר: כל חומר כתוב.

בבחינה 4 שאלות, בנות 25 נקודות כל אחת.
יש לענות על כל השאלות.
בכל שאלה יש לבחור תשובה אחת בלבד מבין ארבע התשובות המוצעות.
בכל שאלה מבין ארבע התשובות המוצעות, רק אחת נכונה.
תשובה נכונה תזכה את הנבחן בנקודות.
אין נקודות שליליות על תשובות שגויות.
בשאלות שבהן יש לחשב תשובה מספרית, יש לעגל את התוצאה הסופית לשתי ספרות אחרי הנקודה העשרונית, אלא אם כן נאמר אחרת בשאלה.
בכל מקום שבו יש צורך בשימוש בערך המדויק של π, יש להשתמש בערך 3.14.

בהצלחה!

18764 3528 סמסטר חורף תשע"ו

11323

תאריך 30.10.86

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור

נכנס **
**
**
**

חוזם:10,11323
אל:המשרד
מ-:בון,נר:213,תא:301086,זת:1500,דת:מ,סג:ש
נד:@

שמור/מידי

אל : ממנכ"ל ארב"ל

דע : ארב"ל 3, אירופה 1, הסברה

מאת: הציר בון

גברת סיהאם אלברגותי - ידיש

1. הגיעו אלינו שורה של גלויות בנוסח זהה הטרעבות שהגל' בעילת איגוד מקצועי וחברת הועד הפועל של WOMEN'S WORK COMMITTEE מבועה עי' שלטונות לבקר את בעלה עלי אבו הילאל שגורש מיו"ש ב-31/1/86 אלא בתנאי שתצא לצמיתות או שלא תשוב במשך שלוש שנים. הכותבים מוחים על פגיעה בזכויות האדם ותובעים שהשלטונות יאפשרו לה לבקר בעלה ללא תנאים . ברור שמדובר במערכה מאורגנת של גלויות מודפסות מראש שעליהם החתימו אנשים עם כתובות ממקומות שונים אך בולן נושאות את חותמת הדאר של קלן מ -29.10. נראה החתימו את האנשים בבנס.

2. נבקש להבריק לנו בהקדם מידע מתאים שיאפשר לנו להשיב לפונים ענינית.

בדון

====מש

תפ: שהה,מנבל,ממנבל,ורד,ארבל3,שמורק,הסברה,ענוג,אירא,סייבל,
משפט,שטחים,מתאם שטחים,ר/מרכז,ממד

11323 [illegible] 30.10.86 [illegible]

[illegible]

[illegible] 10.11323

[illegible]

[illegible]

1. [illegible]
WOMEN'S WORK COMMITTEE
[illegible] 29.10 [illegible]

2. [illegible]

[illegible]

1632 ** 1234 **
**
**
**

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אל: פריס , ווש , לונדון , נר: חורם 1687, מ : המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 261086, רח: 1800

שמור/דגיל

לשלכם 338, 210

מעצרים מנהליים. מספר העצורים במעצר מנהלי עתה 26.

ורד

רד

תפ: ורד,שחחים,שמורק,הסברה,סייבל,משפט,ארוב2,אידא,אירב,
ר/מרכז,ממד

9401 תאריך : 26.10.86

שמור

** יוצא **
**
**
**

מזרחית אירופה 120.4
תדם

חוזם:10,9401
אל:בי/415
מ-:המשרד,תא:261086,זח:1715,דח:ר,סג:ש
בד:8

מור/רגיל

פאריס

דע: ושינגטון, ניו יורק, לונדון.

לשלכם 338, 210.

מעצרים מינהליים. מספר העצורים במעצר מנהלי עתה 26.

ורד.===

פ/א

תפ: ורד

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

משרד החוץ-מחלקת הקשר

23 יוצא שמור

** **
** **
**

כבודות אדם 120.4

אל: גנבה, נר: 699, מ : המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 211086

שמור/מידי

ועידת הצלי'א. עצורים ומוגבלים בשטחים.
להלן מספרים מעודכנים שקבלנו הבקר מהפרקליטות:
א. מספר המוגבלים 60 (מהם שנים בערה).
ב. מספר עצורים מינהליים 26 (מהם 3 בערה). 25 מהם בתקופת
מעצר ראשונה ורק אחד מעבר לחצי שנה.

ארבל 3.

גיא

תפ: ורד,ארבל3,שמחים,סיבל,משפט

1 לשכה מרכזית אפ"ק
" " 720.4/שלח

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: כ"ז באלול התשמ"ו
1 באוקטובר 1986
מספר:

אל : השגרירות, וושינגטון

מאת: סגן מנהל ארב"ל 3

הנדון: ראג'י צוראנר
מברקכם 758 מ-29.9

רקע מפורט על הפרשה מצוי במכתבה מ-9.5.86 של תמר גולן ממשרד המשפטים, שנשלח לפונים ממדינות שונות בעניינו.
העתק העברנו גם אליכם עם מכתבנו 341 מ-21.5.86.

ריצ"ב לנוחיותכם העתק נוסף.

נגד הנ"ל הוצא ב-23.6.86 צו המגביל אותו להפגש עם עצירים בטחוניים ולייצגם במשפטים. תוקף הצו לחצי שנה (ולא לשלושה חדשים) כפי שמציין הפונה אליכם). בתום התקופה של חצי שנה ירחלט אם לחדש את הצו. ההגבלה היא לייצוג עצירים בטחוניים בלבד. כעו"ד הוא רשאי כמובן לעסוק בייצוג לקוחות בעניינים אחרים.

צו ההגבלה הוצא הירת נהנ"ל בצל לרעה את מעמדו כעו"ד לקידום המטרות של "ארגון החזית העממית לשחרור פלסטין".

מציעים לענות לפונה תשובה מפורטת, כולל איזכור מטרותיו של הארגון הטרור ופעולות הטרור בהן היה מעורב.

בברכת שנה טובה,

עוזי מנור
עוזי מנור

העתק: גב' י. ורד, ראש אגף ארב"ל
גב' תמר גולן, עוזר בכיר למנכ"ל משרד המשפטים

X 4

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

MINISTRY OF JUSTICE

משרד המשפטים

Circolo Culturale Luigi Einaudi
Corso Matteotti 14
22053 Lecco, ITALY

Jerusalem, 9th May, 1986
File No. 164.1-254

To Whom It May Concern,

I would like to respond to your recent letter concerning the administrative detention of Raji Sourani. I have investigated the matter and wish to inform you as follows:

Prior to receiving an administrative detention order, Sourani was arrested on 21 July, 1985 on suspicion of membership in the so-called Popular Front for the Liberation of Palestine ("P.F.L.P."). A cell of the P.F.L.P. had been uncovered in the Gaza District. Sourani's name came up as someone who had joined this Damascus-based, neo-Marxist, extremist branch of the terrorist P.L.O. whose primary aim is the destruction of the State of Israel by the use of violence. The P.F.L.P. has opposed the policies of the al-Fatah faction, which it has criticized as not being extreme enough. Among the numerous acts of murder and sabotage committed by the P.F.L.P. was the hijacking to Entebbe, Uganda, of an Air France plane, and the 2 March, 1986 assassination of the Arab mayor of Nablus, Zaafar al-Masri.

On 18 August, 1985 Sourani was indicted and charged with violation of regulation 85(1)(a) of the Defense (Emergency) Regulations, 1945, which forbids membership in terrorist organizations. However, the Chief Military Prosecutor decided to close the file against Sourani because the nature of the evidence against him would have necessitated the presentation in court of testimony of undercover intelligence sources. Use of such evidence or the appearance of such witnesses in court would naturally place them in danger of terrorist assassination or other retribution.

The evidence gathered by the authorities indicated that Sourani had, by the summer of 1983, become a senior activist of the P.F.L.P. Sourani had not been deterred by the prison sentence that had earlier (in 1979) been imposed upon him for membership in a terrorist organization. This evidence justified the issuance of a six-month administrative detention order against Sourani on 22 September, 1985. (See the enclosed copy of Attorney General Zamir's paper "Administrative Detention as a Preventive Measure", which explains the legality of such orders under local and international law.) On 26 September, 1985 the order was reviewed and confirmed by a judge, who stated in his opinion that Sourani and his associates in the P.F.L.P. posed a danger of "real violence" to the public and to the Israel Defense Forces.

On 10 November, 1985, Sourani, through an attorney he retained to represent him, appealed his detention to the President of the Military Court in the Gaza District. After reviewing the evidence presented, the President of the Court upheld Sourani's detention order, pointing out that although Sourani had earlier served three years in prison for a security offense, he had not been deterred from terrorist involvement. The judge stated that Sourani had exploited his position as a lawyer to serve as a facade for subversive activities and that he was very active on behalf of and held a senior position in the P.F.L.P.

On 23 March, 1986, Sourani's detention order expired and he was released. He was warned not to resume his activities within the framework of the P.F.L.P. and told that legal measures would be taken against him if he failed to heed this warning. He was also asked to sign a statement acknowledging that he had been warned. Sourani refused to sign.

Sincerely yours,

Tamar Gaulan, Advocate
Senior Assistant to the
Attorney General

Encl.
cc: Embassy of Israel, Rome

29 Salah-a-Din Street • P.O. Box 1087 • 91010 Jerusalem, ISRAEL • Tel: (02) 270111

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

1/2

758

סוג מברק

דף.....מתוך.....דפים

סווג בטחוני: ב.ל.ת.י.ס

דחיפות: ר ג י ל

תאריך ושעה: 29.9.1950

מס' מברק.....

נציג המשרד בשטחים .

עו"ד ראג'י סוראני .

מצ"ב פניה שקיבלנו בנדון.

אנא הנחיותיך לתשובה.

צוריאל רפאל

ורה שטרית אשת שלמה אחלב ס"בל נשבע

OSU The Ohio State University

College of Law
1659 North High Street
Columbus, Ohio 43210-1391
Phone 614-422-2631

2/2 758

September 15, 1986

Ambassador Meir Rosenne
Embassy of Israel
3514 International Drive, N.W.
Washington DC 20008

Dear Ambassador Rosenne:

I am writing to urge that the government of Israel not renew the order issued June 23, 1986, that forbids Attorney Raji Sourani from representing clients in military courts. My understanding is that the order will expire September 23 unless renewed.

I consider the order a serious infringement on the right of legal representation. If the government has demonstrable reasons why Mr. Sourani is not fit to represent clients in the military courts, it should publicly state those reasons and bring an appropriate action against him. The order of June 23, according to information available to me, does not specify any reasons.

I ask that you direct this communication through appropriate channels and that you encourage the appropriate authorities to allow the June 23 order to expire.

yours sincerely,

John Quigley
Professor

7491
** יוצא שמור
**
**
**
**

אל: אתונה , בון , ברייסל , האג , לונדון , פריס , רומא ,
מדריד , גנבה , וינה , אוסלו , ברן , הלסינקי , קופנהגן ,
שטוקהולם , ליסבון , קנברה , וולינגטון , ווש , אוטבה ,
ני , נר: חורם 1443, ס : המשרד
דח: מ, 20: ש, תא: 170986, וח: 1630

טיידי שפל/שמור

הודעת אמנסטי על ''עינויי עצירים''. שלכם 72.
1. שרם קיבלנו את הנוסח המדויק של הודעת אמנסטי מ-15 דנא על ''עינויי עצירים'' בשטחים. עם קבלתו נובל להתייחס ביתר פרטים. להלן הנחיות לשמושכם בהתאם לצורך.
2. הבחישו נא מכל ובל טענות על עינויים. מתפקאים על שארגון הטוען לאיצטלה של אוביקטיבית נותן ידו לתעמולה חסרת בל רסן נגד ישראל, ונותן פרסום ואמינות לטענות של אנשים אשר דק איבתם לישראל אינה מוטלת בספק.

3. לישראל רקורד מרשים של תשובות בבתב לפניות המגיעות ממרבו הארגון בלונדון ומסניפיו ברחבי העולם. התשובות של מס' ישראל ניתנות ע'י הרשות המשפטית הגבוהה ביותר - היועץ המשפטי לממשלה אחרי בדיקה וחקירה קפדנית.
4. הווגמא אותה מביא הארגון בהודעתו הנל' קדי, המקרה של עדנאן מנצור ג'אנם היא דוגמא לסילוף העובדות: המדובר במחבל, משוחרר ''ומידות חרשות'' (מאי 1985) שהיה שפוט פעמים למאסר עולם על הסתננות מונית לביצוע פיגועים באיו"ש, ממעם ארגון הפתח'- בוחות השחרור. (בעת שהותו בכלא עבר לארגון החוית העממית- חבש). ב-23.12.85 נעצר ברמאללה ונחקר אודות פעילותו (לאחר שחרורו במאי) להקמת התארגנות חבלנית ועמידה בראשה. ב-10.2.86 גורש לירדן בגלל היותו מסתנן ומאז הוא מנהל תעמולת וולעה נגד ישראל. פניות בעניינו קבלנו ומקבלים בעקבות בך מגורמים בינל' שונים.

בעקבות תלונותיו של היחס לו וכה בביכול בבית הכלא, נבדקו אלה ע'י הגורמים המוסמכים. הוא שבת מזת לעת שביתות רעב

וניסה להעמיד פני משוגע. אין זה נכון כי בתקופת החקירות לא ישן כלל, שכן בהפסקות ובין החקירות התאפשר לו לישון בחור מיוחד שהוקצה לו או בתא המעצר. אין זה נכון כי איימו על חייו או איימו עליו בכלל וגם השענות על מקלחות קרות מצוצות מהאצבע. אשר למשענותיו זל מכות, חניקות או שאר סוגי שימוש נכוח- להרס'.

בשום שכב לא הופעלה בלפיו אלימות והטענות הן שקר ובוב.
5. אשר להתייחסותנו כנושא הבכא באלחיאם ראו נא מכתבנו 666 מ- 1.9.86 נחוור ונדגיש שנייתן להשתמש בו מבלי לציין המקור, קרי אגרתנו לבצא'.

ארבל' ג.

א.א

חפ: שהם,רהם,שהבם,מנכל,ממנכל,סמנכל,סמנכל,ממד,רם,אמן,
אוקיאניה,מצרים,מצפא,איראן,איראב,מואר,אסיה,מאפ,אמלט,
מוחים,ארבל2,ארבל3,בשבט,הסנדה,שטחים,מתאבשטחים

147696 330002 מכון הצילום הממשלתי

שאלון הסמכה לתפקיד מדריך/ה

שם: _____ כתובת: _____ טל': _____ גיל: _____
השכלה: _____ עיסוק נוכחי: _____

1. מה, לדעתך, מהות תפקיד המדריך/ה? מה עיקר תפקידו?

2. מהם מאפייני אישיות שלדעתך נחוצים למדריך/ה?
מדוע בחרת דווקא בתפקיד זה?

3. הסבירו את שלבי הקבוצה לפי מודל טקמן (1965-1). מה לדעתך תפקיד המדריך/ה בכל שלב?
מה, לדעתך, יהיו הקשיים העיקריים שיעמדו בפני המדריך/ה בכל שלב?

4. מהי, לדעתך, מידת ההשפעה שיש למדריך/ה על הקבוצה? הסבירו.
מהי מידת ההשפעה שיש לקבוצה על המדריך/ה?
מהי, לדעתך, מידת ההשפעה שיש לקבוצה על המדריך/ה?

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2399

בלמ"ס

אל: המשרד, נר: 170, מ : לונדון
דח: מ, סג: ב, תא: 160986, זח: 1800

בלמס/מידי

אל:ארבל 3 מעת אירופה 2

מאת:עתונות לונדון

אמנסטי

אני נשאל מדי יומיים עי התקשורת האלקטרונית והכתובה בנושא דוח אמנסטי על האשמות ישראל בעינויים בשטחים ובאזל. מקרהו של גאנם מפורט במיוחד . אני משיב בכללית שכל דוחות אמנסטי וסובויות נכויות אדם אחרות נלקחים ברצינות על ידנו הפרטים נבדקים ותשובה מפורטת ומנומקת נשלחת בהתאם.

דרך אגב בטיימס פורסמה ב 17 ביולי כתבה על גבריל רגוב ועדנאן מנסור גאנם והעינוים שכביכול עברו. כתבתי להם מכתב תשובה על בסיס חומר שקיבלתי מארבל 3 כולל בנושא גאנם.

א

תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,סמנכל,ממד,רם,אמן,ארבל3,
אירא,אירב,מעת,הסברה,שטחים,מתאמשטחים

פאקס 1115 - ב/120.4/מב

Ill-treatment claimed in areas

J. Post 16.9.86

Amnesty International: Israel ignores complaints

By MENACHEM SHALEV
For the Jerusalem Post

Amnesty International yesterday published allegations of torture and ill treatment of prisoners in the territories by Israeli security forces. Similar complaints were made about the South Lebanese Army's behaviour in South Lebanon.

The world-wide human rights organization claims, in a report released internationally, that Israel has ignored appeals to investigate the allegations and publish the results of such a probe.

The report presents testimonies by former prisoners on torture they had been subjected to at Khiam, a detention camp in south Lebanon run by General Antoine Lahad's Southern Lebanese Army "under Israeli supervision".

It also details allegations of torture made by Adnan Mansour Ghanem, a suspected terrorist, who was deported to Jordan last February 10, after being held for three months at Gaza prison.

Sources at the Justice Ministry told *The Jerusalem Post* yesterday that the ministry was "making an effort" to complete, "within a short time", an investigation into allegations that Ghanem's lawyer submitted in February.

An IDF spokesman said allegations about the camp might be referred to the SLA, since the Justice Ministry has no jurisdiction in that area.

Attorney Yehosua Shifman, of the Association for Civil Rights in Israel, told *The Jerusalem Post* that he had written to Defence Minister Rabin on December 30, 1985 citing earlier Amnesty reports of the maltreatment of prisoners at Khiam. But, he said, he had received no reply.

Amnesty says that detainees at the camp are denied any judicial process, are not formally charged, and have no access to representatives of the International Committee of the Red Cross. Over 200 people, "including teenagers, women and old men," are held at Khiam, the report says.

The organization also claims to have received reports during the past year from a number of former detainees who have alleged that they were hooded, beaten, given electric shocks and suspended for hours from a cross bar during interrogations at Khian.

One ex-detainee, the report says, claimed that he was tortured by members of the SLA, but that they were "supervised by Israelis who asked the questions and gave instructions."

Amnesty says that this detainee claims that for most of the six or seven days of his interrogation, "he was hooded with a thick black canvas bag and his hands were tied behind his back. He was kicked all over the body and beaten with fists and a thick electric cable. On a number of occasions he was taken from his cell and, still hooded and handcuffed, he was stripped and soaked with water and subjected to electric shocks. Electrodes were applied to all parts of his body, including the testicles (but not the face)."

The ex-detainee also reportedly said that on three different occasions, usually after the electric shock treatment he was taken outside and suspended by his handcuffed wrists from a cross bar for three to five hours.

"In this position, he was kicked and beaten and soaked with cold water," the report said. "The hairs on his chest and arms were pulled out, his nipples were squeezed and his skin burnt with cigarettes," it continued. The man said that during his first week he was taken to a hospital in Marjayoun, South Lebanon, and "treated by Israeli doctors."

Amnesty claims that the case of Ghanem reflects "many other reports from territories occupied by Israeli forces."

Ghanem, 41, spent 17½ years in prison for terrorist activities before he was released in the May, 1985 prisoner exchange with Ahmed Jibril's organization. He was detained again last December on suspicion of renewing his PLO activities.

Ghanem's lawyer filed th[illegible] complaints of torture and ill-t[illegible]ment with the Shin Bet (General Security Service) and various military legal advisers.

Ghanem alleges that he was hooded and strangled. "My hands were in cuffs behind my back, I was made to lie on the floor, a Security Service interrogator sat on my legs and another strangled me, winding the bags around my neck."

He claims that he was sometimes interrogated while naked and was subjected to seven or eight ice-cold showers a day.

Ghanem describes how, when he was not being interrogated, he was forced to stand for long periods with his hands tied behind his back to a plumbing pipe with a hood over his head. As a result, he claims, he could sleep for only brief stretches of time. At a court appearance, he claimed that he had slept only four ti[illegible] in 15 days.

After complaining of the tortures in court, Ghanem claims, he was told by a Shin Bet man that "now they would show him what beatings were." His head was covered with a bag and he was beaten all over his body, he said.

"After that, he was taken to another room with a bag over his head" and beaten on the middle section of his head with a blunt instrument, the Amnesty report says.

Ghanem also claims: "An interrogator ordered me to crawl before him on all fours. When I resisted, he sprayed gas into my mouth and used force to make me kneel down." He said he was told that if he failed to admit his guilt he would end in an insane asylum.

The Amnesty statement says that although the Red Cross is allowed access to prisoners in the territories, its reports to the authorities – and the authorities' replies – remain confidential.

ooks at Autohenge, a full-size replica of the British Stonehenge
ed cars. Autohenge was built in a field 40km. east of Toronto with
as Stonehenge. (Reuter telephoto)

s on role in int'l talks

"The conference is an international not an American one," Arafat said. "No[illegible] can ignore us because the PLO [illegible] observer status at the United Nations, and we attend UN meetings as representatives of the Palestinian people.

"The American side seeks an American settlement which it would call an international settlement," he added.

Arafat also said he was ready to meet face to face with any Israeli official at the UN "because that would be an acknowledgement of the Palestinian people's right to self-determination." He did not elaborate.

Yehuda Litani adds from Cairo: A ranking PLO official said yesterday that the organization would recognize UN resolutions 242 and 338 only after Israel recognized the Palestinians' right to self-determination.

In Syria, state-run Damascus Radio also charged yesterday that Peres's talks in Washington are aimed at excluding the Soviet Union from the "so-called" Middle East peace process, despite the prime minister's agreement to work for an international peace conference.

The radio commentary said the the summit agreement was "a cover to impose capitulation on the Arabs and bypass UN decisions and resolutions," the radio said.

Arafat, in his interview, also charged that Jordan's King Hussein was "destroying" the February 1985 accord with the PLO on a joint peace negotiating strategy.

He blamed the demise of the accord on the July closure of PLO offices in Amman, and Jordan's expulsion of Arafat's deputy Abu Jihad (Khalil Wazir).

"In light of the Jordanian escalation, I don't think we can deal with the Jordanian government on the basis of that agreement," he added.

It was the closest Arafat has come to confirming reports that his mainline Fatah organization had agreed to abrogate the accord, a demand by other PLO factions.

EC votes for limited

100 Cubans released in deal with U.S.

MIAMI (AP). – More than 100 Cubans, including some jailed since Fidel Castro seized power 27 years ago, arrived in the U.S. yesterday on a flight that followed two years of negotiations, U.S. officials said.

The 117 people – made up of 71 former prisoners and 46 members of their families – were one of the largest groups of Cubans to arrive in this country in years.

"Glory to God, Thanks to God," said Nery Tejera, whose 44-year-old brother, Samuel Tejera Milian, was among those listed as being on the flight from Havana to Miami International Airport.

The Cuban government kept Milian behind bars for 18 years before his release in May, she said. His wife and young son were accompanying him, she said.

The permission for the emigres to leave Cuba came after two years of negotiations between the Cuban government, the White House and the Roman Catholic Church

President Reagan's administration had refused to take more Cuban refugees because Castro has refused to take back criminals who immigrated to Miami during a 1980 boatlift. But three weeks ago, Reagan announced that all Cuban political prisoners jailed for more than 10 years could seek entrance to the U.S.

New Reagan drive against drug abuse

WASHINGTON (AP). – President Ronald Reagan yesterday ordered the heads of each government agency to establish mandatory drug-testing programmes for "employees in sensitive positions."

He also endorsed a house-passed measure that provides the death penalty for some drug-related offences.

"This is the Federal Gover[illegible]

AMBASSADE D'ISRAEL

שגרירות ישראל

964 שטוקהולם ו' אלול התשמ'ו

10 ספט' 1986

אל:גב' ב.גליל - קונסולרית.

מאת:מ.לוי, שטוקהולם.

הנדון:נאסר נאסר.

למען הסדר הטוב ברצוני לאשר כי מסרנו תוכן מכתב מה-23.6 לידיעת אנדרס לידן,דסקאי המזה"ת במשה"ח המקומי. היו לו מספר שאלות כגון מדוע חזר בו מעתירתו והאם כבר עזב בפועל את הארץ. השבתי כי מסרתי לו כל הידוע לי בנושא. פורמלית אין אנו חייבים למסור הבהרות נוספות,אך אם הדבר ניתן נשמח להעבירן.

בברכה

מרדכי לוי.

העתק:אירופה 2.

גב' יעל ורד,סמנכ"ל.

מ.פ.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8404
** יוצא שמור
**
**
**

אל: 011, דר: 820, מ : המשרד
דח: ד, 20: מ, תא: 250786, חח: 1330

שמור/דגיל

כמדן.

נאסר תמאיל.

מברקך 328.

ומבתנך מ-14.7.

מובנים לאשר צאתו אם יתחייב כצאת את הארץ לשלוש שנים.
לשם כך עליו לפנות למנהל האוכלוסין בראשלה ולמסור התחייבות
בכתב, לפי הנחיותיהם.

ורד.

תפ: ורד, שטחים, מתאם שטחים, מצפה

6966

יוצא

בכמ"ס

אל: נ', נד: 691, מ : המשרד
דח: ר, סג: ב, תא: 220786, זח: 1400

בכמס / רגיל

שטחים - אבו עין.
בהמשך לשכון 276 מ-8/7.

ב-21/7 הסתיים משפטו של ויאד אבו עין. נגד הנאשם הוטלו סעיפי האישום הבאים:

א. השתתפות באסיפה כלא רשיון, אסיפה בה הושמעו שירי תמיכה באש"ף, הונפו דגלי אש"ף ופלסטין ותמונותיהם של מנהיגי אש"ף.
ב. נשיאת נאום הסתה נגד באי האסיפה.

ג. קשירת קשר ושידול לביצוע עבירה - יצר קשר עם 4 תושבים מבני-סוהיילה במטרה לחטוף אוטובוס ישראלי, כמו כן נאשם בכוונה לסכן נפש לביצוע החטיפה.

נמצא אשם בכל סעיפי האישום. נפסקו לו 33 חודשי מאסר בפועל ו-21 חודשי מאסר על תנאי. מרצה את מאסרו מ-24/10/85, עת נעצר בחשד העבירות הנ"ל.

ארנב 2.

ע.ג.

תפ: שהח,מנכל,ממנכל,ורד,שטחים,מתאמשטחים,אלי'אב,ארנב2,
ארנב3,ר/מרכז,ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4203

נכנס

בלמ"ס

אל: המשרד, נר: 170, מ : לונדון
דח: מ, סג: ב, תא: 170786, זח: 1700

בלמס/מ"ד.

אל: יעל ורד -יועצת לשהח הסברה/תכנים מעת
מאת: עתונות לונדון

ברים וולקר -עיתונאים עי השבב'.

1.בט"מס היום 17 דנא מאמר המתבסס על דברי רוהמ' שחקירה בפרשת השבב' הנוכחית תביא לגילוי תקדימים נוספים.המסקנה:זו הזדמנות שישראל משתמשת בשיטות קשוחות נגד עצורים ערבים.

2.המאמר מביא שני מקרים ספציפיים:

א. JABRIL RAJOUB המתאונן ששמו שק על ראשו והחריקוהו 9 ימים בבית שי'מוש/עבר מקלחות קרות ומכות.
ב. ADNAN MANSOUR GHANEM המתאונן על שיטות כמעט חנק של שק והפעלת מיכל גז מדמיע במקביל

3.במאמר האשמות כלליות על חוסר מוון,שינה,בידוד למשך ימים.כמו כן על קיומן של קבוצות מעקב אחר נבויות אדם בשטחים פעולתם של עורכי דין יהודים וערביים לטובת העצורים הערביים.

4.לפני מספר ימים שודרו כמה כתבות ברדיו על שיטות פעולתו של השבב' ובמיוחד דרכי השגת הוצאות מנאשמים והשינויים העוברים על העצורים.
5.המאמר בט"מס והכתבות מבי בי סי ברדיו הקרוב. אנו מעריכים שעשויות להופיע כתבות נוספות הנוגע לקבל פרטים ספציפיים עד כמה שניתן על שני המקרים בסעיף 2 וכן הצעותיכם על טיפול בנושא באופן כללי. למעת- תל אביב- אנא חוות דעתך על ברים וולקר שהיה בזמנך בתב הט"מס בארץ

שא

שגרירות ישראל
וושינגטון

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

14 יולי 1986

אל :- י. ורד - יועצת לשר
מאת :- קצין קישור לקונגרס

הנדון :- נאסר המאיל

1. כידוע, מסרתי בזמנו לעוזרים בוועדת החוץ בסנט את תוכן מברקך 806 מה-28 באפריל, בו ציויין כי הגורמים הנוגעים במקרה של הנ"ל "מוכנים לחזור ולשקול עמדתם אם יבקש (המאיל) לצאת מהאיזור לתקופה של לא פחות מ-5 שנים ויתחייב על כך בכתב".

2. במקביל התקבל המאיל לתכנית מ.א. במחלקת הסוציולוגיה שבאוניברסיטת סינסינטי, ובנתיים אביו של אשת המאיל (שהוא פרופסור בסינסינטי ממוצא ערבי) שלח את ההתכתבות הרצ"ב לאנדי סמל בוועדת החוץ. החומר מדבר בעדו.

3. על אף התאריך במכתב סמל אלי (ה-18 ביוני) הזא הגיעני רק לאחרונה - נראה לפי התאריך במכתב מפרופסור אבושי בסינסינטי שהטיפול התעכב במקצת אצל סמל. מאידך, יש דחיפות - מה בנושא אם רוצים לאפשר להמאיל לצאת לקראת הסתיו. נודה איפוא אם תוכלו לברר את הנעשה בנדון, ובמידת הנחוץ תנסו להחיש את הטיפול.
לידיעתכם, סמל יגיע ארצה בסוף השבוע הזה כמשתתף במשלחת הקונגרסיונלית שבאה לטקס גלילת מטוס ה"לביא". לא מן הנמנע שינסה למצוא הזדמנות בהיותו בארץ להעלות את הנושא.

ב ב ר כ ה

יוסף למדן

RICHARD G. LUGAR, INDIANA, CHAIRMAN

JESSE HELMS, NORTH CAROLINA
CHARLES McC. MATHIAS, JR., MARYLAND
NANCY L. KASSEBAUM, KANSAS
RUDY BOSCHWITZ, MINNESOTA
LARRY PRESSLER, SOUTH DAKOTA
FRANK H. MURKOWSKI, ALASKA
PAUL S. TRIBLE, JR., VIRGINIA
DANIEL J. EVANS, WASHINGTON

CLAIBORNE PELL, RHODE ISLAND
JOSEPH R. BIDEN, JR., DELAWARE
PAUL S. SARBANES, MARYLAND
EDWARD ZORINSKY, NEBRASKA
ALAN CRANSTON, CALIFORNIA
CHRISTOPHER J. DODD, CONNECTICUT
THOMAS F. EAGLETON, MISSOURI
JOHN F. KERRY, MASSACHUSETTS

M. GRAEME BANNERMAN, STAFF DIRECTOR
GERYLD B. CHRISTIANSON, MINORITY STAFF DIRECTOR

United States Senate
COMMITTEE ON FOREIGN RELATIONS
WASHINGTON, DC 20510

June 18, 1986

Mr. Josef Lamdan
Embassy of Israel
3514 International Drive
Washington, D.C. 20008

Dear Josef:

As we have discussed, I would appreciate your assistance in facilitating a decision on Nasser, Abdul Jawad Hamayel, a resident of the West Bank, who has requested travel papers to the United States to continue his graduate studies at the University of Cincinnati, in Ohio.

As I understand the issue, Mr. Hamayel has been admitted to the University of Cincinnati (Cincinnati, Ohio) for graduate studies in Sociology. He has been admitted along with his wife, an American citizen and daughter of Professor Wasif Abboushi, a Professor of Political Science at the University of Cincinnati -- and a former colleague while I was a professor at the University.

I believe, Mr. Hamayel has requested permission to come to the United States with an agreement that he can return to Israel after a period of three to five years.

Enclosed are letters from Professor Abboushi spelling out the particulars in the case and from the University of Cincinnati notifying Mr. Hamayel that he has been accepted for graduate studies at the University of Cincinnati.

I believe there is some urgency in reaching a decision since the University of Cincinnati has asked Mr. Hamayel to indicate if he will attend the University this Fall. Moreover, his wife also must chart her future plans as soon as possible and they are dependent upon those of her husband.

Thank you very much for your assistance. I deeply appreciate any help you can offer and any suggestions that you may have for expediting a resolution to this issue.

Best regards,

Andrew K. Semmel

Andrew K. Semmel
Professional Staff Member

AS:gp

Enclosures

University of Cincinnati

Department of Political Science

1017 Crosley Tower (ML 375)
Cincinnati, Ohio 45221-0375
Phone (513) 475-3211

June 3, 1986

CERTIFIED AIR MAIL

Dr. Andrew K. Semmel
Professional Staff Member
Senate Committee on Foreign Relations
Rm. 443 Dirkson Senate Office Building
Washington, DC 20510

Dear Dr. Semmel:

For some time now you and I have been communicating on the subject of Nasser, Abdul Jawad Hamayel who is not allowed by the Israelis to leave the West Bank. Being my son-in-law, the restriction on his freedom of movement is of concern to me and my family.

However, as Jenine's father, I am concerned about the material well-being of her family. Nasser will not be able to provide her with the security she needs to raise a family unless he and she are able to continue their graduate studies outside the West Bank. This is why I am hoping you can pursuade the Israelis to allow Nasser out of the West Bank to join us here in Cincinnati where he can pursue his studies with my daughter, Jenine, for a period of three years.

Since I am a professor at the University of Cincinnati, their education will cost very little, and I will be able to help them financially. They will be living in my house while going to school.

Any delay in Nasser's coming to the United States will make it difficult for me to help them financially. I am fifty-five years old and I plan to have an early retirement, perhaps at the age of fifty-eight or sixty.

Nasser and Jenine have been admitted to the University of Cincinnati, and they are scheduled to begin school this fall. This is why it is essential that I know soon whether Nasser's exit would be possible or not. In fact, I should let the University know within the month, because Jenine has a scholarship that requires early committment. As you know, Jenine will not come to the United States alone. She has already told you, when you were in Cincinnati, that she will not leave the West Bank without her husband.

I believe, as I am sure you do, that education is essential for improving relations among nations. As a part of knowledge, it is a prerequisite for human civilization, world peace and the universal unity of mankind. Thank you for pursuing this humanistic goal to bring about the release of my son-in-law, the reunion of our family, and the alleviation of distress and agonies in our lives.

Sincerely,

Wasif Abboushi

Wasif Abboushi
Professor

:lhs

University of Cincinnati

McMicken College of Arts and Sciences

Department of Sociology

1005 Crosley Tower (ML 378)
Cincinnati, Ohio 45221-0378

April 8, 1986

Mr. Nasser A. Hamayel
c/o Dr. Wasif Abboushi
202 Greendale Avenue
Cincinnati, OH 45220

Dear Mr. Hamayel:

We are pleased to inform you that you have been admitted to the Department of Sociology for graduate study in our M.A. program.

If you plan to enter our program in the Autumn of 1986, please confirm your intention to me in writing as soon as possible. If you choose not to accept this offer of admission, please also let me know as soon as possible, so that we can offer a position to another qualified applicant.

We hope that you will decide to accept the offer of admission, and we look forward to having you join our program.

Sincerely,

Jon W. Hoelter
Director of Graduate Studies

JWH:jpw

cc: International Services

[illegible] ISA
IS. 7-86

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

GREEK ORTHODOX PATRIARCHATE

JERUSALEM

SECRETARIAT

Tel. 284917
P.O.B. 19632 - 633

Mrs. Yael Vered,
Director of Department
for Christian Affairs,
Ministry of Foreign Affairs,
Jerusalem.

Dear Mrs. Vered,

Further to the conversation you had with H. Beatitude on the 20th of August, I am enclosing to you herewith a copy of the letter addressed to Mr. Albaldes by instructions of H. Beatitude, concerning the son of our Parish Priest.

His other son Anton Jabra Baddour cannot get permission to cross the Bridge and continue his studies in Greece.

Any assistance to that matter or information will be appreciated.

After the completion of the programme about the peace celebration of October I'll forward it to you soon;

With regards,

Jerusalem,
August 23rd, 1986

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Archimandrite Timothy,
CHIEF SECRETARY.

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

GREEK ORTHODOX PATRIARCHATE
JERUSALEM
SECRETARIAT

Tel. 284917
P.O.B. 19632 - 633

Tat Nitsav Haim Albaldes,
Inspector of Police
for Jerusalem Area,
Russian Compound.

Dear Sir,

Instructed by His Beatitude Diodoros I, Patriarch of Jerusalem, I would like to bring to your attention His concern about the case of Basil Jabra Baddour, son of the Parish Priest of our Community, who has been studying abroad and was recently accused of participating in P.L.O. activities, and because of that he is in prison till his trial.

Knowing very well the family , who have close relations with the Patriarchate, and consequently the behaviour of their children , I would appreciate very much if you could study carefully the case and take into consideration that Basil Baddour has confessed, after he was arrested and was under pressure. His Beatitude would appreciate also if He could be informed of the kind of the guilt and the possible proofs.

Relying on your always kind disposition towards our Patriarchate, I hope that you will examine the case, and we will accept your objective investigation,which undoubtedly will ensure the safety of the people that are entrusted to the Government's care.

With thanks in advance, I remain,

Jerusalem,
7th August, 1986

Sincerely yours,

Archimandrite Timothy,
CHIEF SECRETARY.

6952
** יוצא שמור
**
**
**

אל: הלסינקי, נר: 613, מ : המשרד
רח: מ, סג: ש, תא: 200886, רח: 1400

שמור/מיידי

הילר מחמד אבו זרדה- בהמשך לשלי 606.

ב-23.11.85 בלילה נערך חיפוש בבמה בתים במחנה בלאטה בעקבות מידע מוקדם.נמצא נשק קר וחם וחומר הסתה כולל הוראות להכנת מטעני נפץ. נעצרו כ-50 איש מחציתם שוחררו באותו לילה. בבית הורי הילר נמצא חומר הסתה. 2 אחיו נעצרו,אחד שוחרר מיד. הילר עצמו לא נעצר בכל ועיקר.הוא ואביו תושאלו ע"י המושל לאחר פרטים השמצות בעניינו והשיבו תשובות סותרות. בחקירת מצ"מ שנערכה אחר כך הודו האב,האם והילד שהוא לא נעצר מעולם.במה ימים אחרי החפוש נא למחנה צוות טלויזיה זרה ואר הילר ביומאתו טפר להם טיפור הבנוי בתקווה שבבך יביא לשחרור אחיו.עד כאן

נובלו להשתמש במידע זה כראות עיניכם.

ורד

נ/א

גפ: שהח,מנכל,ממנכל,ענוג,אירב,ורד,ארבל3,שמורק,מעת,
הסברה,שטחים,מתאטשטחים,ר/מרכז,ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7747
** יוצא שגרירות
**
**
**
**

אל: וש, נר: 815, מ : המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 260686, זח: 1700

שמור/רגיל

מתני.

בשיר ברגותי. לשלנו 749.

1. היום ג'הארצ' כי שר הפנים הארין בשנה נוספת את הצו האוסר על עו"ד באמל אל דאהר דובר "התנועה המתקדמת" לצאת מהארץ. הוא עושה זאת לאחר ששובנע "כי יציאתו לחו"ל תסכן את ביטחון המדינה". יצוין כי ענינו של עו"ד דאהר נדון לפני כמה שבועות בבגצ", עתירתו את עתירתו נגד שר הפנים". עד כאן.
2. אנו מביאים זאת לידיעתכם. אין צורך להתייחס לכך בתשובה העניינית הקצרה לפונה מאמסטי בנושא ברגותי, אם יעלה הנושא בפגישה בהקשר זה, או בפגישות אחרות בהן משלים הפונים מאמנסטי שאלות הקשורות באי איזור יציאתו של תושב מהשטחים לחו"ל, תובכו לציין שאי מתן איזורים מסוג כזה ושיקולים בטחוניים באלה, מנחים את הנוגעים בדבר לא רק לגבי תושבים בשטחים אלא גם בישראל. ואם לגבי תושבי ישראל נוקטים בצעד כזה, על אחת כמה וכמה לגבי תושבי השטחים.
ארב'ל ג

אד

תפ: ממנכל, מצפא, סייבל, ורד, ארבל3, משפט

120.4 שגרת

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

ח' בסיוון תשמ"ו
15 ביוני 1986
394

אל :מר י.יעקב, הקונסל וושינגטון
מר ד.מתני, יועץ מדיני, וושינגטון

מאת :ע.מנור, סגן מנהל ארב"ל 3

הנדון: מחמד דיב חילו - אמנסטי
מב.מ - 9.6

חשוב לדעתנו להסביר גם לפונים מוושינגטון את הרקע למאסרו, ומבחינה זו לא ברור לנו לשם מה נחוץ עדכון (שלכם סט"ף 6).

מציעים לענות להם בכתב ובאריכות בהתאם לנוסח שבתשובת משרד המשפטים (יוני 1985) ולפרט בהזדמנות זו את טיבה של "החזית העממית לשחרור פלסטין" ואת הפיגועים שבהם היו מעורבים אנשיה. בחברי אמנסטי, על הפונים גם לדאוג לגורלם של אלה שנגדם מכוונת פעילות הטרור של "החזית", קרי אנשים, נשים וילדים חפים מפשע. ברור שזו חובתה של ישראל לדאוג לשלום התושבים, לחוק ולסדר בשטחים.

ב ב ר כ ה ,

עוזי מנור

העתק: מצפ"א
גב' י.ורד, יועצת לשה"מ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2638 יוצא שמור

** ** ** **

אל: גנבה, נר: 162, מ : המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 110686, זח: 1400

שמור/דג'כ

בשלנו ח/761 נפכו מספר ש'בושים , בסע'ף 5 להלן מחדש כל הסע'ף

5. להלן התיחסות למספר נושאים המוזכרים במברקך:
א. קרקעות ומים. במסגרת דו''ח מחמ''ד מציעים כנ''ל לא להכנס לסוגיות אלה משמעים המובנים ודאי גם לכם. נמשיך לעדכנכם בחמר. לגבי ה''כוונות האמיתיות'' המוזכרות בשלכם סע'ף ב' 1, הרי ברור שאין מקום לכך בדוח מחמ''ד גם פורמלית, קרי המדובר בריווח על מציאות ולא כוונות.

ב. שלכם סע'ף ב' 2, לא ברור כלו מה הקשר עם ''150 מדינות''. הרי אין מצלנו דומה לשאר. ש דרכים לפתור את הבעיה.

ג. לסע'ף ב' 4 - העברנו הערותינו בנפרד. מבתבינו 118 מ'-27.2 1-142 מ'-3.3

ד. לסע'ף 5 א '- איננו מציעים להכנס לפרטי מה שנראה מבאן בחיטום. לשם מה דרוש מידע נוה?

ה. לסע'ף 5 ב'- לא היו בבכא פרעה ''התרחשויות'' מיוחדות. מדוע הוא מתעניין, נזמנו העברנו אליכם פרטים על הבכא. הבהירו נא.
ורד- ארב''ל 3.===

תפ: שהח,מנכל,ממנכל,ורד,ששחים,מתאמששחים,אלי'אב,ארבל1, ארבל2,ארבל3,מצפא,סי''בל,משפט

אל: וש , גנבה , נר: חום 761, מ : המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 100686, זח: 1600

שמור / רגיל

רובינשטיין. מתנ. דע: נציגות

דו״ח מחמ״ד על ובויות אדם. שלך 557.
1. תודה.

2. נוכיר שוב שבשלב זה נראה כנו במוקדם מדי להבנס לדיון יסודי עם שיפטר בענין הדו״ח ומצעים שמבחינתנו לפחות לא נחפו.

3. שיפטר אמנם בורך את נושא הדוח על ובויות אדם יחד עם נושא איבות החיים בשטחים, אך ברור לכם שאין כנו כל ענין שנושאים אלה ״יאוחדו״ ביון שע״י כך נומתוקף צפקידו של שיפטר הוא הופך את הנושא איבות החיים כנושא ובויות אדם בולל התיחסות מפורטת בדוח השנתי. מטרתנו איפוא לעשות הפרדה בין שני הנושאים.

4. בדאי להבהיר כו את הפרובלמטיקה הקשורה בהצגת ההתפתחויות והמצב בשטחים:

א. כדי להבין מה קורה באוזרים אלה יש להשוות את המצב הנוכחי נכלכלי, דימוגרפי, תעשייתי וכו׳) הן למצב ששרר ב-1967 והן למצב של אוכלוסיות דומות בארצות הערביות באוזר. השוואה למצב בישראל (או במסגרת קריטריונים מערביים מקובלים אחריש) אינה במקומה ומעוות את התמונה.

ב. הן ביהו״ש והן בעוה היה המצב ב-1967 קשה מבחינת ההיבטים הקשורים לצורך הבדיקה במונח ״איבות החיים״ היות ודוח מחמ״ד אמור לתת תמונת מצב ולא עורך השוואה בין מה שהיה והמצב הנוכחי הרי שהרושם המתקבל ש״י הקורא אינו משקף אץ

אשר באמת ארע.

ג. ישראל פעלה ופועלת רבות לשיפור איכות החיים בשטחים. בהקשר זה מציעים להביא לידיעתו את הדו"ח שהובן ע"י משרד העבודה לועידת אע"ב והדו"ח שהובן ע"י משרד הבריאות לועידת אב"ע. פעילותנו זו נובעת הן מהיותנו אחראים למצב באורים אלה והן מהכרתנו שיפור במצב מסייע כדב האובלוסיה ומרחיקה מהשרור. ארגוני השרור מחבלים באופן שיטתי במאמצים אלה ומתנגדים לפעולות הפיתוח היות והדבר משמיט את הקרקע מגיוס תמיכה מאסיבית של האובלוסיה לפעולותיהם קרי השתתפות אקטיבית נרחבת בפעולות שרור.

ברור שמצב גדוע מבחינה בלבלית ותנאי חיים האו גורם מדרבן להתגיסות בנ"ל.

5. להלן התיחסות למספר נושאים המוזכרים במברקך:
א. קרקעות ומים. במסגרת דו"ח מחמ"ד מציעים בנ"ל לא להיבנס לסוגיות אלה משעמים המובנים ודאי גם לכם. נמשיך לעדכנכן בחומר. לגבי "הכוונות האמיתיות" המוזכרות בשכם סעיף ב' 1 הרי ברור שאין מקום לכך בדוח מחמ"ד גם פורמלית, קרי המדובר בדיווח של מציאות ולא כוונות.
ב. שכם סעיף ב' 2. לא ברור כלו מה הקשר עם "150 מדינות". הרי אין מצבנו דומה לשאר. מה גם שיש דרכים לפתור את הבעיה, בפי שהוא מנסה להציגה.

ג. לסעיף ב' 4 - העברנו הערותינו בנפרד. עוד נדווח.
ד. לסעיף 5 א' - איננו מציעים להבנס לפרטי 118 מ-27.2 1-142 מ-3.3 מה שנראה מבאן בחיטוט. שלם מה דרוש מידע בזה?
ה. לסעיף 5 ב' - לא היו בבלא פרטה "התרחשויות" מיוחדות. מדוע הוא מתעניין, בזמנו העברנו אליכם פרטים על הבלא. הבהירו נא.

ורד-ארב"ל 3

מ/א

תפ: שהח,מנכל,ממנכל,ורד,שטחים,מתאמשטחים,אלי"ב,ארבל1,
ארבל2,ארבל3,מצפא,סי"בל,משפט

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור יוצא ** 263

אל: ברוקיה , ריו , סנפאולו , נר: חוום 300, מ : המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 040686, חח: 1730

מיידי/שמור

השגריר

דע: ריו-סן פאולו

כמיה מערוף-כשלך 3.

1. הריסת הבית נעשתה על פי תקנות לשעת חרום משנת 1945 שהיה נהוג באזור גם בתקופת ירדן. הבית נהרס כדין שבתובו נדקמה ותובענה המוימה כרצח החייל דוד מנוס ז'ל. מציעים שלא חוזר לא תיומו תגובה אלא אם יפנו אלינו.

2. בקשר לנאשמת כמיה מערוף, להלן תמצית בתב האישום: היא גוייסה ע"י בעלה תואפיק אבראהים עבדאללה כארגון פת"ח ומראשית שנת 1984 ואילך היתה חברה בארגון. במשך תקופה זו פעלה הנאשמת יחד עם בעלה ועוד זוג המשתייכים כולם לארגון פתח. בהנחת פצצות זמן במקומות מכוויים וסואנים במטרה לגרום מוות וחבלה המונית וכמו כן השתתפה בתכנון ובביצוע חטיפתו ורציחתו של החייל דוד מנוס ז'ל.

בתב האישום בשלמותו הגיענו רק היום ונעבירו אליך בדיפ'.
אמל'ט 2-'של ורד

מ'א

תפ: שהח,מנכל,ממנכל,גוראריה,אמלט,ורד,שטחים,מתאמשטחים,
סייבל,משפט,תביעות,ר/מרכז,ממד

שגרירות ישראל

EMBASSY OF ISRAEL

530

כח' באייר התשמ"ו

3 ביוני 1986 .

אל : ארבל 3.

מאת: השגרירות, קופנהגן.

הנדון: אמנסטי - עצירים מנהליים .

...רצ"ב העתק מכתב שנשלח אל רה"מ, שהב"ט, שה"ח, שר המשפטים ויו"ר המשפטי לממשלה ושהעתקו נשלח גם אל השגרירות .

ב ב ר כ ה,

רם אבירם .

העתק: אירופה 2.

✓ הגב' י.ורד, יועצת לשר.

amnesty international

DANISH SECTION

GROUP

Date 28.maj 1986.

Your Excellency,

Permit me to approach your Excellency on a matter of great concern.
Amnesty International whishes that you should welcome the release of the administrative detention cases.

I have enclosed the list of all those individuals Amnesty International believes are still under administrative detention. I respectfully request the Israele authorities to conform their continued detention.

I would like to request the full and precise reasons for the administrative detention of all those on the list.

The Amnesty's concern have not been allayed by the fact that people may be administratively detained for the non-violent expression of their political beliefs, and that people under administrative detention are not formally charged or tried in normal judicial process, which Amnesty International believes to be unfair, since those so detained have no effective right to refute the evidence against them.

I look forward to a satisfactory reply.

Yours sincerely

Aase Dalsgaard Jensen

Aase Dalsgaard Jensen,
Sandbjergvej 26, Søvind,
8700 Horsens.
Denmark.

Amnesty International is a worldwide human rights movement which works impartially for the release of prisoners of conscience: men and women detained anywhere for their beliefs, colour, ethnic origin, sex, religion or language, provided they have neither used nor advocated violence. Amnesty International opposes torture and the death penalty without reservation and advocates fair and prompt trials for all political prisoners. Amnesty International is independent of governments and economic interests.

LIST OF PEOPLE REPORTEDLY UNDER ADMINISTRATIVE DETENTION IN ISRAEL/OT

NAME	DATE OF ARREST	PROFESSION
A		
Mahmud 'Afif 'ABDALLAH	28.8.85	Labourer
Maher 'ABD AL-KARIM		
Tariq Husni 'ABD AL-LATIF	2.9.85	
Nabil 'ABD AL-QADIR	27.1.86	Student
Lu'ai Nafih 'ABDO	30.10.85	Student
Issam 'Abd al-Razzaq Rashid ABU BAKR	27.3.86	Student
Tawfiq Muhammad Mabruk ABU KHUSSA	Aug/Sept 1985	Student
Musaddeq ALAWAEH	Aug/Sept 1985	
Muhammad AL-'ARURI	16.9.85	Trade unionist
Khalil Ibrahim Hassan 'ASHUR	11/13.9.85	Student
'Iqab Adel ASSA'AD		
Mustafa Jamil AWDA		
D		
Sami Souada DIB		
Ahmad 'Abd al-Hadi AL-DIK	24.1.86	Student
Saifeddin AL-DIK	3.12.85	Student
H		
'Adil Bashir Mahmud Nayif HAMAD	March 1986	
Bilal 'Umar 'Abd al-Majid HUSSAIN	31.12.85	
I		
Bassam Muhammad Sa'id IQHAIL	31.12.85	
Jamil Qassim Muhammad IQHAIL	31.12.85	
J		
Ibrahim Muhammad Khoudr JA'OUB		
Walid 'Abd al-'Aziz JARAR		
M		
Mahmud Muhammad 'Abdallah MADKUR	29.8.85	Contractor
S		
Assad SA'ADEH		
Adel SALAH	Oct 1985	
'Izzat SALHIYA	6.11.85	
Jamal Idris SALQUN	5.1.86	Student
Walid Zaki Badi' SALTA	2.9.85	
Sami Ataya Zayid SAMHADANA	12.9.85	
Ziad Sulaiman Hassan SHA'ATH	12.9.85	Pharmacist
Jamal AL-SHATI	23.2.86	Student
Y		
Jamal YASSIN	Aug/Sept 1985	
'Adli Khalil Mustafa AL-YAZURI	29.8.85	Student

22.4.86

שגרירות ישראל

EMBASSY OF ISRAEL

505

כ' באייר התשמ"ו

29 במאי 1986.

אל : ארבל 3.

מאת: השגריר, קופנהגן.

הנדון : אמנסטי .

נציג של סניף אמנסטי בדנמרק הביא לשגרירות מכתב מ-28.05.86 שהעתקו מצ"ב, יחד עם דו"ח אמנסטי 1985.

אותו סניף פרסם שנציגיו יגישו אותו יום מכתבים אלה ל-44 שגרירויות בקופנהגן שמדינותיהן מופיעות בדו"ח כמפירות זכויות אדם.

למותר להזכיר שארגון אמנסטי נהנה מיוקרה רבה בדנמרק. בימים אלה נערכים אירועים צבוריים לציון 25 שנה להיווסדו .

יש להניח שהדו"ח הנ"ל ל-1985 נמצא כבר בידכם וכי הכינותם או תכינו תגובה לפרק העוסק בנו (עמודים 315-319), ואולי גם הערות לגבי מדינות אחרות או לשיטות של אמנסטי .

הסדר הטוב מחייב שאשיב למכתב הנדון. תשובתי צריכה להיות מודרכת כמובן ע"י התגובה שתנסחו במשרד ורצוי שנהיה מוכנים להציגה בהקדם אם יפנו אלינו מתעניינים בתגובתנו לדו"ח הנדון.

אצפה, איפוא, להנחיותכם.

ב ב ר כ ה,

שמאי כהנא.

העתק: אירופה 2.

✓ הגב' י.ורד - יועץ לשר.

amnesty international
DANISH SECTION
Frederiksborggade 1
DK-1360 Copenhagen K
Denmark

Phone 01-11 75 41
Giro 4 07 84 70
Telex 19641 amnsty dk

The Ambassador of the State of Israel
Lundevangsvej 4
2900 Hellerup

28th May 1986

Your Excellency,

"Open your newspaper any day of the week and you will find a report from somewhere in the world of someone being imprisoned, tortured or executed because his opinions or religion are unacceptable to his government."

With these words, British lawyer Peter Benenson, began his famous newspaper appeal in The Observer on 28 May 1961. Under the headline, "The Forgotten Prisoners", Benenson called for public support for an appeal for amnesty 1961.

The idea was simple. All over a divided world, state powers were jailing people for their beliefs. Governments were subjecting their own citizens to torture and executions. The idea: stop them.

The idea became a movement. For 25 years members of Amnesty International all over the world have worked to free prisoners of conscience, to guarantee a fair trial for all political prisoners, and to put an end to torture and death penalty, "disappearances" and extrajudicial executions.

To-day, Amnesty International has more than 500,000 individual members in over 150 countries. They are to be found in Africa, Asia, the Americas, Eastern and Western Europe and the Middle East. There are more than 3,400 local groups worldwide fighting for this idea.

Amnesty International bases its work on the internationally recognized standards of human rights as proclaimed in the United Nations Universal Declaration of Human Rights and other international instruments based on this Declaration such as the International Covenant on Civil and Political Rights.

Since 1961 thousands of prisoners of conscience have been freed, steps have been taken to put an end to torture including the adoption in 1984 of the United Nations Convention Against Torture, and a growing tendency has been seen towards abolition of the death penalty in recent years.

But there is an urgent need for further steps to be taken. Peter Benenson's words are also true to-day. In its 1985 report Amnesty International stated:

"The lives of thousands of citizens were deliberately taken by the state in 1984. No precise figure for the victims can be given because secrecy concealed many deaths and governments denied responsibility for killings carried out on their orders or with their complicity. At least 1,500 official executions were

publicly recorded but this figure represents only those known to Amnesty International: the true total was certainly higher. More were the victims of deliberate political killings in various countries: unarmed civilians were killed in large numbers by the army and the police, by other security forces or by "death squads" sanctioned by the authorities. In jails throughout the world, prisoners were tortured to death or allowed to die in prison through deliberate ill-treatment and neglect.

In 1984, the year under review, nearly half the countries of the world held prisoners of conscience in their jails, thousands of political prisoners were incarcerated without charge or trial, and torture was used as an instrument of state policy in many nations."

To-day, on the occasion of the 25th anniversary of the founding of Amnesty International, the Danish Section of Amnesty International takes the opportunity to address the official representatives to Denmark of all those countries mentioned in the Amnesty International Report 1985.

We respectfully draw Your Excellency's attention to pp 315 - 319 of this report explaining Amnesty International's concerns about the imprisonment of prisoners of conscience; the continuing use of administrative measures, with no judicial involvement to physically restrict individuals without charge or trial; arbitrary arrest and short-term detention without charge or trial; and the denial of internationally accepted rights to prisoners captured by the Israeli Defence Force in south Lebanon. Also included in Amnesty International's concerns are allegations of ill-treatment and torture of detainees in Israel, the Occupied Territories and south Lebanon.

We invite Your Excellency to inform the Danish Section of Amnesty International of any steps which have been taken by the government of Israel to bring an end to the human rights abuses mentioned in the Amnesty International Report 1985.

Yours respectfully and sincerely,

Anette Fischer
Chairperson of
Amnesty International, Danish Section

Preben Meier Pedersen
Member of the board of
Amnesty International, Danish Section

without warrant and denied access to a lawyer, his family, consular officials and a doctor. According to his subsequent testimony, he was interrogated on several occasions in an effort to force him to denounce his colleagues and to collaborate with the secret service. During interrogation he was reportedly beaten with fists and rubber truncheons, flogged with electric cables and kicked and trampled on. He was also reportedly hit on the spine with the edge of the hand for prolonged periods, was beaten on the soles of the feet and given electric shocks. He was released on 2 April after being held without charge or trial for 10 months, having reportedly been forced to sign a "confession" admitting espionage and rape. The conclusions of a medical examination carried out in France 17 days after his release read: "The clinical examination of Mr Neji Bennour and the radiological and biological examinations made by the doctor consulted and the various specialists lead to a very high degree of accord between the symptoms described and the torture alleged." Amnesty International received no response to its call for an impartial inquiry into these allegations and for the results to be made public.

A former prisoner who had been held in Baghdad's Abu Ghraib and Central prisons between May 1982 and March 1984 submitted a testimony to Amnesty International in July. He was one of 114 people who "disappeared" after reportedly being arrested by Iraqi security forces between 1979 and 1982. When approached by Amnesty International the government claimed that the names submitted were fictitious. However, this former prisoner said he had been arrested after refusing to collaborate with the secret service, and the report he submitted to Amnesty International detailing places of detention, conditions of imprisonment and torture was consistent with previous reports received by the organization. Part of his testimony read: "At the entrance to the torture chamber [in the Central prison] there is a doormat with 'Welcome' written on it in English. Torture takes the form of electric shocks; gas and cigarette burns; electric hot plates; hanging from the ceiling – handcuffed; being stretched on a special machine with hands and feet bound; beatings with a heavy cable or high pressure hose .... Medical treatment is very poor. Sick prisoners only receive medical treatment when they have reached a critical point. I have heard of many cases of death as a result of torture or of appalling living conditions. In the large cell No. 62 where I spent several months, we actually saw a man die in front of our eyes."

Amnesty International was concerned about the large number of executions reported in 1984. It did not have sufficient information to ascertain the exact number, but believed there were hundreds of executions during the year. A large number of those executed were said to be military personnel: army deserters, soldiers refusing to fight in the war against Iran and officers accused of plotting against the government. Others reportedly executed included school and university students, Kurds – some of whom were said to be members of the Patriotic Union of Kurdistan – alleged members of *al-Da'wa al-Islamiyya* and individuals convicted of criminal offences.

In June and July Amnesty International sent urgent appeals on behalf of seven people sentenced to death whose sentences had been ratified by President Hussain. Amnesty International urged the government to commute the death sentences. In response, the organization received in early November a letter from the Deputy Prime Minister and Minister of Foreign Affairs. Referring to five people found guilty of burglary and theft, and one convicted of desertion, it stated that "the exigencies of protecting the security and safety of our society do not permit the abolition or commutation of these sentences". The seventh person, who had been convicted of murder, "was sentenced to death in accordance with the laws in force in Iraq for murdering with premeditation . . . in compliance with Article 406/1/C of the Penal Code." Amnesty International reiterated its unconditional opposition to the death penalty in its reply at the end of December. It expressed its continuing concern about the long list of criminal and political offences carrying the death penalty in Iraq, and about the continued enactment of legislation increasing the number of capital offences. This included Law No. 32 of 1984 (Penal Code of the Popular Army), which made several offences by soldiers volunteering for military service punishable by death. The organization also noted with concern Revolutionary Command Council Resolution No. 1370, which reaffirmed the death penalty for various offences, including fleeing or defaulting from military service, conspiring against the state, espionage and joining *al-Da'wa al-Islamiya*.

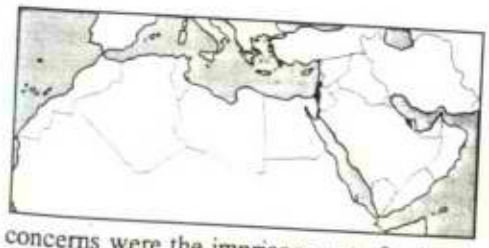

Israel and the Occupied Territories

Amnesty International's concerns were the imprisonment of prisoners of conscience; the continued use of administrative measures, with no judicial involvement, to physically restrict individuals without charge or trial; arbitrary arrest and short-term detention without charge or trial; and the denial of

internationally accepted rights to prisoners captured by the Israeli Defence Force (IDF) in south Lebanon. Amnesty International was also concerned about allegations of ill-treatment and torture of detainees in Israel, the Occupied Territories and south Lebanon.

During 1984 Amnesty International adopted five prisoners of conscience, three of whom were released during the year, and investigated the cases of 32 possible prisoners of conscience, nine of whom were released. Eighteen of the 37 prisoners were convicted of security offences and two were conscientious objectors to military service in Lebanon. Sixteen of them were under restriction orders.

One of the adopted prisoners of conscience was Mahmud Muhammad Al Gharbawi, a bookshop owner from Gaza. He was charged with possessing inciting material, namely copies of a poster depicting three Arabs in front of the walls of Jerusalem, with the colours of the Palestinian flag in the sky. In the opinion of the judge the poster was designed to incite. He was also charged with possessing certain banned books by Palestinian poets and writers. In his defence, Mahmud Muhammad Al Gharbawi said that he had asked the authorities for a list of books banned in Gaza but was told no published list existed. He was sentenced on 16 January to one year's imprisonment, six months of which resulted from a previous suspended sentence passed in 1982 on similar charges. He was released on 24 December. Amnesty International has received many reports of journalists, students and bookshop owners in the Occupied Territories who have been arrested, and in some cases convicted, for similar reasons.

Amnesty International was concerned that some selective conscientious objectors in Israel faced imprisonment for refusing to serve in Lebanon. According to Amnesty International's information, 24 reservists and regulars were sentenced to between 14 and 35 days' imprisonment during 1984, at least four of whom had been given repeated prison terms. Amnesty International considered them to be prisoners of conscience and appealed for their unconditional release.

Amnesty International investigated the cases of 16 people imprisoned for belonging to, or associating with, the Palestine Liberation Organization (PLO). One such was Siham Abd al-Salam al-Barghouti, a teacher from Al Bireh in the West Bank, arrested in February 1982 and sentenced to two and a half years' imprisonment with two and a half years suspended. She was charged with being a member of the Democratic Front for the Liberation of Palestine (DFLP), a faction of the PLO, and actively assisting it. The Israeli authorities, in a letter to Amnesty International on 24 July, said that Siham al-Barghouti held a senior position in the DFLP and quoted from the court decision:

"This is not a case of a one-time activity but a complex network of contacts, the transmittal of messages, the giving and receipt of information, etc., that are likely to create a serious security danger. . . Anyone who is a member of the DFLP automatically subscribes to its policy of using ruthless terrorism as a political tool . . . (therefore) persons such as Siham must be seen to have advocated violence".

Amnesty International, however, reiterated its view that membership of an organization engaged in violent activities does not of itself necessarily demonstrate the use or advocacy of violence. While Amnesty International recognized that military wings of various PLO factions carried out acts of violence, some individuals in, or associated with, the PLO were engaged in exclusively political and diplomatic activity and did not themselves necessarily advocate the use of violence. Nothing in the charge-sheet or in the letter from the authorities showed that Siham al-Barghouti had advocated violence, and Amnesty International considered that she may have been a prisoner of conscience.

Detentions by the IDF in south Lebanon continued to be a cause of concern. Al Ansar detention camp was reopened on 12 December 1983, having been closed on 24 November 1983 following a prisoner exchange (see *Amnesty International Report 1984*). The number of new detainees rose steadily, and by the end of 1984 there were over a thousand inmates including Palestinians and Lebanese Shi'a Muslims suspected of opposition to the IDF. The detainees held in Al Ansar camp were accorded neither the status of prisoners of war under the Third Geneva Convention, nor the right to be confronted with, and refute, any evidence against them. The International Committee of the Red Cross (ICRC) has been given regular access to Al Ansar since 27 December 1983, and family visits were allowed during 1984, but no visits by lawyers were known to have taken place.

Amnesty International was also concerned that people arrested in south Lebanon were held incommunicado for long periods during interrogation by the Shin Beth (the Israeli security forces). Neither families nor humanitarian organizations such as the ICRC had access to interrogation centres in south Lebanon, which were situated in the military barracks at Mar Elias, in the former tobacco warehouse in Nabatiyeh, the Israeli Intelligence Headquarters in Tyre, and the Israeli Army Headquarters in Sidon and in Kfarfalous. The ICRC was permitted to meet detainees 30 days after arrest but not in the interrogation centres themselves.

About 140 Lebanese and Palestinians, almost all of whom had earlier been held in Al Ansar, were transferred in November 1983 to the military prison of Atlit in Israel, in accordance with a 1983 law for the extension of Emergency Regulations. This provided for the arrest and detention of people who were not Israeli citizens or inhabitants of Israel "if there is good reason to presume that considerations of state security or

public safety require it". On 18 April Amnesty International expressed its concern about the incommunicado detention of those in Atlit, saying that they had been denied communication with their families or organizations such as the ICRC and that only two had been allowed to see a lawyer. The organization was further concerned that they had been denied the right to respond to the evidence being used as the basis for their detention, and that the appeal procedures did not provide adequate opportunity to challenge the legality of detention.

The authorities replied to Amnesty International on 23 December stating that "after some delays, ICRC delegates now conduct visits to the detainees on a regular basis, and talk to them freely and without witnesses. The ICRC has a list of all persons being held" but that "to date, security difficulties have prevented actual family visits from taking place". The authorities assured Amnesty International that since the appeals committee started its hearings "every detainee has appeared before it and a number of detainees have been released, either for lack of evidence or for medical reasons", that several lawyers had met and represented detainees, and that some detainees had made use of the right to petition the High Court. Amnesty International noted, however, that the ICRC's first visit to Atlit took place only on 9 July, after seven months' incommunicado detention. The organization remained concerned about reports that only a very few detainees had been able to meet a lawyer, that lawyers had difficulty obtaining permission to visit their clients and that detainees were still denied the right to answer the evidence against them. At the end of 1984 there were still 121 of this group in Atlit prison. There were also three women similarly detained in Neve Tirze prison in Israel who had been arrested in south Lebanon in June.

In November Amnesty International issued a document "*Town Arrest Orders in Israel and the Occupied Territories*" setting out its concerns about the use of administrative measures, with no judicial involvement, to confine people to their towns or villages by day and their homes by night, usually for six-month renewable periods (see *Amnesty International Report 1981* to *1984*). The authorities subsequently informed the organization that a new directive had been issued in September ordering the police to use "every possible means of reducing the damage" to the restricted individual's personal life and livelihood, and that more detailed information was being provided to those restricted regarding the reasons for the orders. During 1984 Amnesty International received details of 70 people under restriction orders, 25 of whom had their orders lifted during the year. They included students, journalists, lawyers and teachers.

Amnesty International continued to be concerned about the widespread practice of arbitrary arrest and short-term detention without charge or trial. It received a number of reports of schoolchildren and

students being kept in incommunicado detention for up to 18 days – most often in Al Fara'a detention centre – frequently without being interrogated or informed of the reasons for their arrest. Some people have been arrested repeatedly in this way.

During 1984 Amnesty International received an increasing number of reports of ill-treatment and torture of detainees in the custody of the police or security forces in Israel, the Occupied Territories and south Lebanon. In Israel proper, dozens of regular, border and military police were charged during 1984 with beating or assaulting criminal or security suspects, on arrest or during questioning at the police station. Seventeen were given suspended sentences of between two weeks' and one year's imprisonment, or prison sentences of one to three months. In the Occupied Territories allegations included the routine use of prolonged periods of hooding and enforced standing, beatings, sleep deprivation and subjection to hot and cold showers, as well as insults, threats to and humiliation of detainees and members of their families. There have also been reports of medical treatment being delayed or denied. Al Fara'a detention and interrogation centre near Nablus, where most of the inmates were young people, was frequently cited. Moshe Biton, one of two police officers convicted in 1984 for ill-treating dtainees in Al Fara'a, was sentenced in September by Tel Aviv district court to four months' imprisonment plus eight months suspended for causing grievous bodily harm to a Jenin schoolteacher in 1983 (see *Amnesty International Report 1984*). He was appealing against sentence.

Amnesty International continued to be concerned that arrest and detention procedures in the Occupied Territories still failed to provide the safeguards necessary to prevent the ill-treatment of prisoners. In particular it noted that any soldier had the power to arrest without a warrant; that security suspects could be held for up to 18 days without legal access before being brought before a court; and that existing safeguards such as *habeas corpus*, trial within a trial (at which the admissibility of a confession is decided), as well as the machinery for investigating complaints of ill-treatment were, for a number of reasons, largely ineffective and unsatisfactory.

In south Lebanon there were reports of the ill-treatment and torture of Palestinian and Lebanese detainees at interrogation centres run by the Shin Beth. The interrogation techniques described were similar to those reported in the Occupied Territories, although there were reports of some instances of harsher treatment.

Two death sentences for murder passed in 1983 (see *Amnesty International Report 1984*) were commuted on 8 August to life imprisonment following an appeal to the military appeals court.

גלולת ארם
120.4/שגת

EMBASSY OF ISRAEL
2 PALACE GREEN
LONDON W8 4QB
Telephone: 01-937 8050

שגרירות ישראל
לונדון

ש מ ו ר

י"ש באייר תשמ"ו
28 במאי 1986
סימוכין: 592

אל: גב' יעל ורד, יועצת לשר החוץ
מאת: הסברה, לונדון

הנדון: <u>מעצרים של עתונאים בירש"ע</u>

מספר מכתבים נתקבלו בנציגות ביניהם העתקי מכתבים שהופנו למשה"ח בענינם של עתונאים אשר נאסרו או נעצרו.

לושים בזה הפרטים של העצורים.

אנא הנחיות והסברים לפונים במברק.

ב ב ר כ ה,

שמואל מוריאל

העתק: מר עוזי מנור, ארב"ל 3
הסברה/תכנים

BIPAC

Mr. S. Moyal,
Israel Embassy,
2 Palace Green,
London, W.8.

JM:md

23rd May, 1986

Dear Shmuel,

The NUJ has come up with a new list of people said to be in detention because of their journalistic activities only. I understand that Yoram Barzilai will also be in touch with you on this matter and I should be grateful if you could ask Israel to give us whatever information they have on the following:-

Mohammed Amiri aged 43, Nablus correspondent Al Quds. Arrested 7.10.85.

Kamel Jabael. Aged 34. Amari refugee camp. Ramallah correspondent of Al-Mithaq. Arrested 2.9.85.

Rebih Talab al-Arari, Areira journalist from al-Durb. Arrested 1.12.85.

Mahmoud Mustafa al-Ramali aged 42. Ramallah correspondent of Al-Fajr. Arrested 20.9.85 - 2.1.86.

Murder of Hassan Mahmoud al Jawad aged 33. 3.10.86. Journalist. Found de-capitated December 1986. Investigating fraudulent land deals.

I hope you will read this on Tuesday morning before coming to my office. I would like you to call me before you leave the Embassy so that we can discuss how you are to be introduced to the representative of Aladdin Books. I do not think it would be a good idea for her to know your responsibilities as it looks too official and may frighten them off. I have to catch a train to Glasgow, leaving the office shortly after 11 a.m. so I will not be able to be at the meeting. It is therefore doubly urgent that I speak to you before then and I may try to get you at home over the weekend.

Yours ever,

Mandy Davis

Jane Moonman (Mrs.)
Director

BRITAIN/ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE
Information & Trade Centre, 126/134 Baker Street,
London W1M 1FH Tel: 01-486 4141

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:
המשרד

564

סוג.....	סווג.....
דף.....	מתוך..... דפים
סווג בסתוני.....	שמור
דחיפות....	רגיל.....
תאריך וזמן	21 .תאי 86
מס' מברק.....	

אל :- ורד, ארב"ל 3

חסן מצטפא אלחדר

מצ"ב מכתב המדבר בעד עצמו.

אנא תשובתכם.

מ ת נ י

AMNESTY INTERNATIONAL USA

Group 158 (Moorhead, Minnesota and Fargo, North Dakota)
707 11th Street South Moorhead, MN 56560 U.S.A.

May 15, 1986

564 2/2

JSN

Ambassador Meir Rosenne
Office of the Embassy of Israel
3514 International Drive
Washington, D.C. 20008

Dear Ambassador Rosenne:

We of Amnesty International local group 158 have been making inquiries for a little over a year about a man, Harbi Hassan Mustaffa Al Hadur (identity card # 96936083) who has been serving a two year sentence for membership in the DFLP. Amnesty International did not adopt him as a prisoner of conscience, but we have been trying to get sufficient information to decide whether or not he was imprisoned merely for his beliefs.

According to a letter we recieved from the office of the Attorney General in June of last year, his sentence was due to expire on 12 February 1986. But we have not had any confirmation of his actual release.

Would you be so kind as to find out for me whether or not Harbi Hassan Mustaffa Al Hadur has been released from prison at the conclusion of his sentence, and what is the state of his health?

I would be most grateful for your reply.

Thank you very much for your help.

Sincerely and respectfully yours,

David Schechter

Daniel Schechter
Route 1 Box 19
Amenia, North Dakota 58004
U.S.A.

Amnesty International is an independent worldwide movement working impartially for the release of all prisoners of conscience, fair and prompt trials for political prisoners and an end to torture and executions. It is funded by donations from its members and supporters throughout the world.

קול מזמר לדוגמא
שמת/120.4/

שגרירות ישראל ...

קבלה סגורה
דף 1 מתוך 2 דפים
סווג בשחוני קודי
דחיפות מיידי
תאריך וזמן 20 0930 מאי 86
מס' מברק

1/2

אל:

המשרד 557
בטחון 351

אל: ורד, ארב"ל 3
דע: ממנכ"ל, מצפ"א, לשכת היועץ המשפטי, מתאם הפעולה ביו"ש ועזה
רע"ן הדין הבינלאומי / מפצ"ר

שיחה עם שיפטר עוזר המזכיר לזכויות האדם:
א. זכויות אדם בי"ש ועזה
ב. "איכות חיים".

א. השיחה, בהשתתפות מתני, ביזמת שיפטר, ביקש לעסוק בשניים-נושאים דלעיל, קרי:
1. זכויות האדם במובן הצר ביו"ש ועזה. בהקשר לדו"ח העתיד, ונסיון לאתר ולמנוע מצבים שאינם צריכים להתארע "במדינה יהודית".
2. איכות החיים - שיחה בלתי פורמלית בעקבות שיחה שלו עם מרפי ולקראת התייעצויות נוספות (ראה להלן).

ב. זכויות האדם.

1. ציין כללית את התמונה שהעלה בעבר כראויים להתייחסות מבהירה ומבארת. הממשל הנוכחי ידידותי לישראל בפסגתו (הנשיא, המזכיר) וגם בדרגי-הקבע יש אהדה רבה יותר מבעבר, אך עם זאת שוררת אצל גופים מסוימים חשדנות כלפי הי"כוונות האמיתיות" ביו"ש, בנוסף ישנה אי בהירות מתמדת, שגם הוא כמשפטן לא הצליח לרדת לסופה, לגבי עניינים עובדתיים ומשפטיים הקשורים בקרקע ובמים. הזכיר כי אחד מעמיתיו עוזרי המזכיר, האמור לכתוב ניירות למזכיר, "לא ידע כי "עיבוי" בחלק מן ההתנחלויות פירושו אכלוס של דירות מגורים בישובים עירוניים, ולא משהו אחר" וכדומה.
2. סקרנו נושא הדו"ח לפי שלכם 357. הדגשנו את אי הנחת במשך השנים מדיווחי הקונסוליה בירושלים (תשובתו: הוא מאמין כי יהיה שיפור בתקופת דרייפר). ביקשנו לראות מראש את טיוטת הדו"ח שלא כבעבר, על מנת להעיר הערותינו. אמר כי הבעיה אינה ישראל אלא 150 מדינות. מכל מקום אמר כי שמע ורשם לפניו ויבדוק.
3. החיים עדכן את שיפטר, בעקבות שיחות שהבייט ותדרוכיכם (שלכם 832/ח, 1201/ח), בנעשה ביו"ש ועזה עהקשר היחסים עם ירדן.

36

שגרירות ישראל

אל:

סוג סדר	
דף....מתוך...2..דפים	
סווג בסתוני.....	
דחיפות.....	
תאריך וזיית.....	
מס' אבוד.....	

2/2

ס"ח 557 351

4. שיפטר ביקש כי נמסור להם הערות מפורטות על הדברים שלא היו מדויקים בדו"ח השנה שעברה, וגם כי נשוה בין הדו"ח אשתקד וזה שקדם לו; לדעתו היו שיפורים.
5. שאלות ספציפיות שביקש התייחסות אליהן (אין כאן מידע מיוחד)

א. יחס שב"כ; מידע על מי שנדונו לדין משמעתי על חריגות (לאחר הערותינו אמר שאולי יספק מידע כללי בלבד).

ב. מצב כלא פרעה.

ג. בעית האדמה; הפקעות וכדומה. פירוט אחוזי האדמה שנלקחה לשימושים שונים; זכויות שימוש; גידורים.

ד. מים, כנ"ל.

ג. איכות החיים. 1. שוחח כאמור עם מרפי כדי לבדוק את האפשרות לקידום הנושא. מרפי כשלעצמו לא דיבר בנימת טענה על ישראל, והסכים למעורבותו של שיפטר. האפשרויות שהוזכרו
1. פיתוח מעשיות; בנק. קיבל הסכמת מרפי לעמוד בקשר עמנו בעניין זה.
2. בדעתו להתייעץ עם קירבי וויילקוקס ולראות מה מעורבותו.
3. ביקשנו והבטיח שלא יעלו רעיונות לפני התייעצויות מוקדמות.
4. אגב, איננו בטוחים מדברינו אם הוא מתודרך במלואן על שיחות המתאם - פלאטן (פלאטן, שלא כפי שתוכנן, לא יעבור השנה להיות סגנו הבכיר אלא יהיה במכון לשירות החוץ לשנה, כי הסגן הקיים מונטגומרי יישאר).

ד. הערות: 1. כוונות שיפטר טובות, והוא מעוניין בשיפור הדו"ח, ואולם, התעניינות מפורטת שהוא חוזר עליה מזה זמן, יש בה בעייתיות משלה. עם זאת יתכן כי אם ניתן יהיה לתעל, בשיתוף פעולה של כל הזרועות הישראליות, את ההתעניינות לאפיקים המקובלים עלינו, לרבות זיסיוע כספי, יצא מתוק מעז.
2. הצענו לשיפטר שבשלב ראשון, מבלי שבכך ימוצה מבחינתו התדרוך המשפטי שביקש , כי יעיין בספר שבעריכת השופט שמגר על המשפט בי"ש ועזה ובספר על שלטון החוק של ארגון המשפטנים.

ה. נודה על הערותיכם.

רבינשטיין

שגרירות ישראל [illegible]

אל:

המשרד 557
בטחון 351

1/2

קוד סדר
דף 1 מתוך 2 דפים
סווג בטחוני קודי
דחיפות מיידי
תאריך וזמן 20 0930 מאי 86
מס' מברק

אל: ורד, ארב"ל 3
דע: ממנכ"ל, מצפ"א, לשכת היועץ המשפטי, מתאם הפעולה ביו"ש ועזה
רע"ן הדין הבינלאומי / מפצ"ר

שיחה עם שיפטר עודד המזכיר לזכויות האדם:
א. זכויות אדם ביו"ש ועזה
ב. "איכות חיים".

א. השיחה, בהשתתפות מתני, ביזמת שיפטר, ביקש לעסוק בשני נושאים דלעיל, קרי:
1. זכויות האדם במובן הצר ביו"ש ועזה בהקשר לדו"ח העתיד, וניסיון לאתר ולמנוע מצבים שאינם צריכים להתארע "במדינה יהודית".
2. איכות החיים - שיחה בלתי פורמלית בעקבות שיחה שלו עם מרפי ולקראת התייעצויות נוספות (ראה להלן).

ב. זכויות האדם.

1. ציין כללית את התקדמות שהעלה בעבר כראויים להתייחסות מבהירה ומבארת. הממשל הנוכחי ידידותי לישראל בפסגתו (הנשיא, המזכיר) וגם בדרג-הקבע יש אהדה רבה יותר מבעבר, אך עם זאת שוררת אצל גופים מסוימים חשדנות כלפי הייכוונות האמיתיות ביו"ש, בנוסף ישנה אי בהירות מתמדת, שגם הוא כמשפטן לא הצליח לרדת לסופה, לגבי עניינים עובדתיים ומשפטיים הקשורים בקרקע ובמים. הזכיר כי אחד מעמיתיו עודדי המזכיר, האמור לכתוב ניירות למזכיר, "לא ידע כי "עיבוי" בחלק מן ההתנחלויות פירושו אכלוס של דירות מגורים בישובים עירוניים, ולא משהו אחר" וכדומה.
2. סקרנו נושא הדו"ח לפי שלכם 357. הדגשנו את אי הנחת במשך השנים מדיווחי הקונסוליה בירושלים (חשובתו: הוא מאמין כי יהיה שיפור בתקופת דרייפר). ביקשנו לראות מראש את טיוטת הדו"ח שלא כבעבר, על מנת להעיר הערותינו. אמר כי הבעיה אינה ישראל אלא 150 מדינות. מכל מקום אמר כי שמע ורשם לפניו ויבדוק.
3. החיים עדכן את שיפטר, בעקבות שיחות שהבייט ותדרוכיכם (שלכם ח/832, ח/1201), בנעשה ביו"ש ועזה בהקשר היחסים עם ירדן.

שגרירות ישראל ...

אל:

סוג סדר

דף ... מתוך ... 2 ... דפים

סווג בסחוני .....

דחיפות .....

תאריך וז"ח .....

מס' מברק .....

2/2

ס"ח 557

351

4. שיפטר ביקש כי נמסור להם הערות מפורטות על הדברים שלא היו מדויקים בדו"ח השנה שעברה, וגם כי נשוה בין הדו"ח אשתקד וזה שקדם לו; לדעתו היו שיפורים.

5. שאלות ספציפיות שביקש התייחסות אליהן (אחד מהן מתייחס את ...)

א. יחס שב"כ; מידע על מי שגדונו לדין משמעתי על חריגות (לאחר הערותינו אמר שאולי יספק מידע כללי בלבד).

ב. מצב כלא פרעה.

ג. בעית האדמה; הפקעות וכדומה. פירוט אחוזי האדמה שנלקחה לשימושים שונים; זכויות שימוש; גידורים.

ד. מים, כנ"ל.

ג. איכות החיים. 1. שוחח כאמור עם מרפי כדי לבדוק את האפשרות לקידום הנושא. מרפי כשלעצמו לא דיבר בנימת טענה על ישראל, והסכים למעורבותו של שיפטר. האפשרויות שהוזכרו:

1. פיתוח תעשיות; בנק. קיבל הסכמת מרפי לעמוד בקשר עמנו בעניין זה.

2. בדעתו להתייעץ עם קירבי וויילקוקס ולראות מה מעורבותו.

3. ביקשנו והבטיח שלא יעלו רעיונות לפני התייעצויות מוקדמות.

4. אגב, איננו בטוחים מדבריו אם הוא מתודרך במלואן על שיחות המתאם - פלאטן (פלאטן, שלא כפי שתוכנן, לא יעבור השנה להיות סגנו הבכיר אלא יהיה במכון לשירות החוץ לשנה, כי הסגן תקיים מונטגומרי יישאר).

ד. הערות: 1. כוונות שיפטר טובות. והוא מעוניין בשיפור הדו"ח, ואולם, התעניינות מפורטת, שהוא חוזר עליה מזה זמן, יש בה בעייתיות משלה. עם זאת יתכן כי אם ניתן יהיה לתעל, בשיתוף פעולה של כל הזרועות הישראליות, את ההתעניינות לאפיקים המקובלים עלינו, לרבות יסיוע כספי, יצא מתוק מעז.

2. הצענו לשיפטר שבשלב ראשון, מבלי שבכך ימוצה מבחינתו התדרוך המשפטי שביקש , כי יעיין בספר שבעריכת השופט שמגר על המשפט בי"ש ועזה ובספר על שלטון החוק של ארגון המשפטנים.

ה. נודה על הערותיכם.

רבינשטיין

שי' ברוות אבפ
" " 120.4/שגת

שגרירות ישראל
הלסינקי

EMBASSY OF ISRAEL
HELSINKI

יא' אייר תשמ"ו
20 במאי 1986

88/212.3

אל: ה' עוזי מנור, ס/מנהל אירופה 3
מאת: השגריר, הלסינקי.

הנדון: צו הגבלה - העתונאי יוסף ז'ובא.
מכתבך 268 מה-8.4.

הרשה נא לחזור אל מכתבך הנ"ל.

ראה נא, רצ"ב, העתק מתשובת סניף "אמנסטי אינטרנציונל"-הלסינקי מיום - 26.4. למכתבנו אליהם מה-21.4, שתוכנו מדבר בעד עצמו.

ב ב ר כ ה,

מ. לדור

העתק:
אגף ארכ"ל
גב' יעל ורד, יועצת לשה"ח
גב' תמר גולן, עוזרת בכירה, לשכת מנכ"ל משרד המשפטים.
אירופה 2

The Ambassador
Mr. Mordechai Lador,
The Embassy of Israel,
Helsinki

Helsinki 26.4.1986

Your Excellency,

We thank you for your reply of 21st April to our letter concerning Yusif Al-Jubeh.

The reasons for applying town arrest orders in Israel, which you explain in your reply, are familiar to us. We especially notice the sentence "No one is subjected to these orders for mere expression of opinion, however hostile". However, in our experience the persons subjected to town arrest have done just this: Expressed their opinions, for instance by belonging to a Palestinian organization, within which they work ideologically. As far as we know, these persons have not used, nor advocated, violence, neither have they been charged or tried for acts of violence. Amnesty's concerns are that people are given town arrest orders without being charged or tried and without being able to refute evidence against them, because the evidence is classified. Amnesty regards such policy as against Human Rights conventions.

We also notice that you do not reply to our question wether the Directives issued by the Attorney General, concerning town arrests, have been taken into account in this case.

We are glad to have been informed that Sami al-Kilani, Physics teacher at the University of Nablus and under administrative detention since last fall, was released in March.

Yours respectfully and sincerely

Liisa Sillanpää

Helen Enckell

Ann Forsten
University of Helsinki
Helsinki

ISRAEL NATIONAL COMMISSION
FOR UNESCO
Secretariat
at Ministry of Education and Culture
91911 JERUSALEM, ISRAEL

Cable Address: ISRUNESCO

Telephone 02-817251 טלפון

הוועד הישראלי לאונסקו
המזכירות
במשרד החינוך והתרבות
ירושלים 91911

בתשובה נא להזכיר
In reply please refer to
No 18-160 מס'
072

ירושלים, י' באייר תשמ"ו
19 במאי 1986

אל: מר משה מלמד, מנהל ארב"ל 3, משרד החוץ

...

בהמשך לשיחתנו אני מצרף כאן תצלום מכתב אונסקו LAD/SYS/E/3656 מיום 25.4.86, בו מוזמן הארגון Law in the Service of Man ברמאללה לשגר נציג לקורס המיועד לרוכשי חבילות תוכנה למיני-מיקרו-מחשבים.

אגב, המרכז הלאומי למידע טכנולוגי ומדעי בתל-אביב הכין בשנים האחרונות חבילות תוכנה למיקרו-מחשבים לשימוש בספריות ובמרכזי תיעוד בחוזה עם אונסקו.

לידיעתך ולטיפולך.

ב ב ר כ ה,

ידידיה שגב

העתק(עם המכתב הנכנס) מר י' לבנון

UNESCO

united nations educational, scientific and cultural organization

organisation des nations unies pour l'éducation, la science et la culture

7, place de Fontenoy, 75700 Paris
1, rue Miollis, 75015 Paris

adresse postale: B.P. 3.07 Paris
téléphone : national (1) 45.68.10.00
international +(33.1) 45.68.10.00
télégrammes : Unesco Paris
télex : 204461 Paris
270602 Paris

הוועד הישראלי לאונסקו
הסוכנות במשרד החינוך והתרב
15-05-1986
דואר נכנס
COPIE POUR INFORMATION

référence :

LAD/SYS/E/3656

25 April 1986

Dear mini-micro CDS/ISIS user,

We are planning to hold a training course in the use of the mini-micro-computer version of the CDS/ISIS software, which will take place at Unesco Headquarters, Paris, from 16-20 June 1986 and will be conducted in English.

As your institution has recently received (or will be receiving shortly) the CDS/ISIS package we are pleased to invite one of your staff to attend the course, which is designed to enable participants the to make the best and most effective use of the software.

If your institution qualifies, Unesco will provide financial assistance to cover the per-diem for the duration of the course. Owing to severe budget constraints, however, we will not be able to pay for travel.

In order to take the fullest benefit from the course, the selected person should be conversant in english and already be familiar with the machine on which the software is (or will be) installed and the MS-DOS operating system, and have preferably some prior experience with other microcomputer software packages.

Should you wish to send a participant to the course please let me know the name of the selected person by no later than 15 May 1986. As the numer of places is limited, early replies will be accepted first.

Yours sincerely,

Giampaolo Del Bigio
Deputy Director
Division of the Unesco Library,
Archives and Documentation Services

Judith DICK
Law in the Service of Man
P.O. Box 1413
RAMALLAH, WEST BANK
Israel

משרד החוץ-מחלקת הקשר

טופס מברק צפו"ן

אל: וושינגטון

דף 1 מתוך 2 דפים

סיווג בטחוני: שמור

דחיפות:

לשימוש מחלקת הקשר

תאריך וזמן רישום 121730

מס. מברק: 357

תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח) _____

לידיעת:

רובינשטיין.

דוח" מחמ"ד. זכויות אדם ביהו"ש ועזה. שלך 268.

1. מברכים על הרצון לפתח דיאלוג בנושא. נשמח כמובן לשתף פעולה ומקוים שהדבר ימצא את ביטויו בדוח לשנת 1986.

2. תשומת לבך למברקנו 16 מ- 31.12.85 ומכתבנו מ- 27.2.86.

3. מניחים שבשלב זה יתרכז חילופי הדיעות בעקרונות ולא בפרטים, כי הדוח אמור להתייחס לכל שנת 1986 ויתפרסם בפברואר 1987.

4. חוזרים על בקשתנו שבתכנון עבודתם בנושא יאפשר לנו להעיר את הערותינו לטיוטת הדוח, עוד בשלב שבו ניתן יהיה להתחשב בהן, הן לצורך העריכה הסופית והן לצורך הכללת תגובתנו בדוח עצמו.

5. הדגישו נא כי בפעולותינו בשטחים אנו חייבים לדאוג; א) לבטחון ישראל ובטחון תושבי השטחים. ב) למהלכם התקין של חיי היומיום של האוכלוסיה (חינוך, בריאות וכו'), ג) פיתוח.

זאת במסגרת המשך המאמצים הבלתי פוסקים להגיע להסדר שלום.

6. כידוע המתנגדים לישראל הן במדינות ערב והן אירגוני הטרור עושים הכל כדי לחבל במהלך תקין זה, ומכאן הפעילות הטירוריסטית על כל צורותיה והנסיונות הבלתי פוסקים לשבש את החיים ע"י פגיעות הן בערבים והן ביהודים. אנו נחושים ברצוננו לאפשר התפתחות מערכת חיים נורמלית בשטחים ומכאן הצורך לנקוט בכל האמצעים העומדים לרשותנו כדי לשמור על השקט הסדר והבטחון, ולמנוע כל הפרעות.

.../2

השולח: ארבל סיקן משפט רומרטל, מ"מ

אישור מנהל המחלקה: _____ אישור לשכת המנכ"ל: _____

(לציין תאריך וזמן העברה לקשר)

משרד החוץ-מחלקת הקשר **טופס מברק צפון**

אל: דף 2 מתוך 2 דפים

סיווג בטחוני: _____

דחיפות: _____

לשימוש מח' הקשר: תאריך וזמן רישום: 121730

מס. מברק: 357

תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח) _____

לידיעת:

- 2 -

7. כאשר באים איפוא לדון בנושא של גירושים, מעצרים אדמיניסטרטיביים, הריסת בתים וכו' יש לבחון זאת על הרקע הנ"ל. (בנפרד העברנו לכם נייר עמדה רקע מפורטים ששימשו בסיס לתגובותינו לטענות שונות שהופנו אלינו ע"י ארגונים ופרטים. תשומת לבכם גם לתגובתנו מיולי 1985 לדוח הצל"א, שבתוכנה ניתן להשתמש מבלי לציין המקור).

8. בנפרד קבלתם את התדרוך על ארגוני הטרור המשבשים את החיים האקדמאים ביוה"ש. ממליצים להעביר לשיפטר. יש להדגיש את המאבק בין הסטודנטים להנהלות כאשר מצדנו כמעט ולא סגרנו אוניברסיטאות. את ההפרעות בתחום חשוב זה יש לייחס לאלה המתסיסים את הסטודנטים ולא לישראל שהיתה זו שאיפשרה פתיחתן וקיומן של האוניברסיטאות ביוה"ש.

9. כדאי להביא את הנושא של חפש המעבר בגשרים כהוכחה לרצוננו ומאמצינו בקיום חיים נורמליים באזור. אנו יודעים שמעבר חופשי כזה מנוצל ע"י אש"ף לגיוס אנשים לפעולות טרור וחבלה כולל העברת אמל"ח, אך סבורים שחשוב לקיים מעבר זה של אנשים וסחורות. (בדיקות הבטחון הנעשות בגשרים הן כמובן לרך שחיוניות ברורה).

10. לבקשתו של שיפטר העברנו אליכם את רשימת הפירסומים האסורים בהפצה, אך יש כמובן להדגיש שהמדובר במיעוט לעומת שפע העיתונים והספרים היוצאים ומופצים ביוה"ש.

11. עוד נחזור לנושאים כלכליים. בשלב זה במסגרת שיחת הרקע תוכלו להביא כדוגמא לאילוצים בהם אנו פועלים את הירידה הדרסטית בהכנסות ממכירת נפט במדינות הערביות, לעובדה זו השלכה ברורה על המצב הכלכלי בשטחים, הקשר הכלכלי עם ירדן ובעיות אבטלה כתוצאה מפיטורים וחזרתם לשטחים של מועסקים ממדינות המפרץ ואחרות.

ורד - ארב"ל 3.

(חתום).

השולח: ענזי מנור אישור סגנ"מ המחלקה: _____ אישור לשכת המנכ"ל: _____

12.5.86

(לציין תאריך וזמן היציאה לקשר)

1169 יוצא

שמור

אל: בון, נר: 104, מ : המשרד
דח: ר, סג: מ, תא: 110586, זח: 1300

שמור/רגיל

גר בהן.

ריאב עכי מרש' מתמון שלך 222

יציאת האי"מ מן הארץ נמנעה בשל שיקולים בטחוניים הקשורים בו אישית.
כצערי אנו מנועים מכתוב פרטים נוספים , אך תובלו לאמר כראוי כי מדובר
בשיקולים בבדי משקל שחורו ונברקו באופן יסודי.
ורד.

תפ: ורד,אכיאב,ארבכ3,סיבל,משפט,שגוג,אידא

דף...מתוך...1..דפים
סווג בשחוני...סודי...
דחיפות....לינם.אי.רגיל
תאריך וז"ח 9.1800 מאי 86
ממי מברק.....

אל: מרץ/120.4 ש- קיות מתאפ"ל
כללות אפק

268

המשרד

אל: ורד, ארב"ל 3, תיאום הפעולה בי"ש ועזה.

זכויות האדם באזורי י"ש ועזה.

1. שיפטר מעוניין לפתח דיאלוג בנושא זה. סבור כי עמדתו הכללית האוהדת של הממשל מאפשרת יתר פתיחות של כולנו במגע. למשל, בעיניו המונח "עיבוי" התנחלויות אינו מוצלח כיוון שבפועל הכוונה לאיוש ידיות שנרכשו, אך אנשים מיחסים לכך משמעות פוליטית רחבה יותר.

2. הוא מעוניין בבירור עובדות ועוד לקראת תכנון דו"ח זכויות האדם הבא.

3. קבע עמנו פגישה בעוד שבוע.
נודה על תדרוך.

רובינשטיין

שלח מנכ"ל משרד ראש הממשלה ליתן עדכון מיידי לשר
סיכם משפט

אל:

דף...מתוך...1..דפים
סווג בטחוני...סודי...
דחיפות....לינם.אי.רגיל
תאריך וז"ח 9.1800 מאי 86
שמי מברק.....

268

המשרד

אל: ורד, ארב"ל 3, תיאום הפעולה בי"ש ועזה.

זכויות האדם באזורי י"ש ועזה.

1. שיפטר מעוניין לפתח דיאלוג בנושא זה. סבור כי עמדתו הכללית האוהדת של הממשל מאפשרת יתר פתיחות של כולנו במגע. למשל, בעיניו המונח "עיבוי" התנחלויות אינו מוצלח כיוון שבפועל הכוונה לאיזו זירות שנרכשו, אך אנשים מייחסים לכך משמעות פוליטית רחבה יותר.

2. הוא מעוניין בבירור עובדות ועוד לקראת תכנון דו"ח זכויות האדם הבא.

3. קבע עמנו פגישה בעוד שבוע.
נודה על הדרור.

רובינשטיין

ש' פרוות אבא
" " 120.4 מס'

הקונסוליה הכללית של ישראל
סן פרנסיסקו

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
693 Sutter Street
San Francisco, CA 94102
(415) 775-5535

ל ניסן תשמ"ו
9 למאי 1986
ש-50

אל: גב' יעל ורד יועץ לשר
מאת: הקונסוליה הכללית סן פרנציסקו

הפגנות באוניברסיטת בר זית

ראו נא המכתב המצורף.

החתומים הינם נציגי ה - A D C באזור סן פרנציסקו ואנו חוששים כי הם יגייסו פוליטיקאים מקומיים.

נשמח לקבל מידע בנושא, למידה שנישאל.

ב ב ר כ ה ,

יגאל כספי .

העתק: הסברה וושינגטון
מצפא
הסברה

April 14, 1986

Ambassador Meir Rosenne
Embassy of Israel
3514 International Dr., N.W.
Washington, D.C. 20008

Dear Ambassador Rosenne,

On Sunday, 30 March 1986, students at Birzeit University held a demonstration to commemorate Land Day, when 6 Palestinians were killed by the Israeli Army in Galilee in 1976.

Because of this demonstration, the Israeli Army moved onto the campus. Soon a confrontation ensued which resulted in:

(A) Jamal Abu-Kueik was shot and beaten by Israeli soldiers and placed under "hospital arrest", which means no one can see him -- family or lawyer. Further, two other students were shot. Fellow students had to take the wounded to Makassad hospital in Jerusalem because the Ramallah Government's ambulance refused to enter the campus.

(B) Hamdi Faraj, a Palestinian journalist, was taken from his sister's house in Dheisheh Refugee Camp, beaten and taken to "Fara's Prison". Recently released prisoners have said that he is under intense interrogation and torture because of a stone throwing incident at Dheisheh Camp, although, Mr. Faraj has proof that he was elsewhere at the time of the alledge incident.

(C) Khalil Ashour, student council President of An-Najah University and Issam Abu-Bakr, a colleague were given six months imprisonment under an administrative Detention Order (articles 78 & 81 of Military Order 378 say an Israeli soldier has the power to search and arrest without any need for the soldier to show reasonable cause or to present a warrant, (Occupier's Law, by Raja Shehadeh).

Because of the above Israeli Terrorist and "Iron Fist" policies, we are protesting these illegal human rights violations. We, therefore, request the immediate release of each student and Mr. Hamdi Faraj. And, we also condemn Israel's policies of collective punishment, which are in violation of the 4th Geneva Convention of which Israel is a signatory.

Sincerely yours,

Richard Hill Donald W. Harris

Richard Hill and Donald W. Harris
667 - 32nd Street
Richmond, CA 94804

628
** יוצא
**
**
**אבק

120.4/סגת

אל: אתונה , א'סטנבול , נר: תוום 655. מ : המשרד
דח: ב, סג: ש, תא: 090586, זח: 1400

סמוך/בהול

חכ'פה סב'ר / א'סטנבול דע אתונה

מו"ם הב'סם - כשלנו מה'ום.

1. להלן הקטע שכ הר'סת בת'ם:

B. DEMOLITION OR SEALING-UP OF HOUSES
THE FOURTH GENEVA CONVENTION, IN ARTICLE 53, EXPLICITLY EVISAGES THE POSSIBILITY OF HOUSES BEING DEMOLISHED FOR SECURITY RESONS, AS DOES REGULATION 119(1) OF THE DEFENCE (EMERGENCY) REGULATIONS (ABOVE). ALTHOUGH THESE PROVISIONS PROVIDE WIDE POWERS REGARDING THEIR IMPLEMENTATION, THEY HAVE BEEN USED WITH EXTREME CAUTION, BEING INVOKED ONLY WHERE HOUSES WERE USED TO PREPARE EXPLOSIVES AND STORE AMMUNITION, AS BASES FOR THE USE OF ARMS AND THE THROWING OF GRENADES AND GENERALLY WHERE SUCH ACTS HAVE RESULTED IN THE MUDER OF INNOCENT PEOPLE. EVERY EFFORT IS MADE TO REPLACE DEMOLITION AS A MEANS OF PUNISHMENT, WITH THE SEALING UP OF HOUSES- OR A SINGLE ROOM IN THE HOUSE- AN OBVIOUSLY LESS DRASTIC MEASURE, WHICH MAY BE REVERSED AT A LATER DATE.

2. להלן קצת הסיום - מסקנות מאותו חומר שתוכלו להשתמש בזיהת הצורך כשיפוטכם:

NOISULCNOC

ISRAEL DOES NOT RELISH HAVING TO RESORT TO SUCH MEASURES AND ,WHERE POSSIBLE,MAKES EVERY EFFORT TO AVIOD THEM. ISRAEL IS AWARE OF THE ADVERSE PUBLICITY WHICH MAY ARISE AS A RESULT OF THEIR USE , BT THE PRIMARY CONSIERATION AND RESPONSIBILITY OF THE ISRAELI AUTHORITIES MUST REMAIN THE PROTECTION OF IH LIVES OF INNOCENT CIVILIANS, ARABS AND JEWS, WHO ARE SUBJECT TO RANDOM THREAT OF TERROR. UNFORTUNATELY , IN RECENT MONTHS TERRORIST ACTS HAVE INCREASED IN NUMBER AND BRUTALITY. THE MEASURES TAKEN IN RESPONSE ARE NECESSARY AND AS INDICATED ABOVE, ARE TAKEN IN FULL ACCORDANCE WITH INTERNATIONAL LAW, AND WITHIN THE CONTEXT JOF ALL THE JUDICIAL GUARANTEES AND SAFEGUARDS OF THE ISRAELI LEGAL SYSTEM, UPHELD BY THE HIGH COURT OF JUSTICE.

מנהל אכ'ג-אדבל 2=

ס/ש

חפ: שהח,מנכל,ממנכל,אל'אג,אדבל,אדנכל2,דדור',אבב,קידר, מות'ם,ורד,ס'יבל,משפט,ר/מדבו,ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7632
** נכון שמור
**
**
**

אל: המשרד, נד: 255, מ : בון
דח: ב, סג: ש, תא: 290406, זח: 0000

שמור/בהול

אל : מנהל קונסולרית

דע : אירופה 1

מאת: שגרירות בון / גד בהן

עבדל מג'יד נסיראת. לשלוח 237 מ-20 דנא.
שר המדינה מולמן פנה בשלישית והעם אישית ובעצמו נדרש
התערבותנו בעניין העצירה הנל'. לדברי הובא נסיראת היום
להארבת מעצרו בפני בית משפט בחיפה ונאמר שבצד המכתב שנמצא
בכליו מואשם גם בייקיום קשר עם ערבים ברפיג'. מפי ידידתו
הגרמנית, שירין פצושות "בעקבות עיתונים" ומולמן דורש
לאפשר לו להבדק על ידי רופא. הבנו גם שיצירת הידידה מהארץ
מתעכבת, משום שחפציה נתפשו יחד עם חפצי נסיראת ונאמר לה
שהחפצים ישוחררו רק יחד עם חפצי.

נסה נא, למרות החג, לברר דברים לאשורם, כדי שנוכל לעמוד
בפני השר הגרמני בכל המאוחר ביום חמישי.
גד בהן

====ס/ש

תפ: מנכל,ממנכל,סיכל,קונס,ענוג,אירא,ורד,אלאב,ארבל3

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

303

רשימת עצורים מנהלים

ת. שחרור צפוי	
~~28.4.86~~	~~1. לוראי עלי נאפע עבדו (שכם)~~
2.6.86	2. סריף א-דין עבדללה מוחמד חסן דיק
12.6.86	3. עדנן חסריין תואפי מקעוראי (שכם)
~~24.6.86~~	~~4. נאריף על נאריף (ג'נין) חולתה פ"ו~~
~~30.6.86~~	5. ג'מאל קאסם חמד חבש קמיל (ג'נין)
4.7.86	6. ג'מאל יוסף אידרים סולטן (בלטה)
14.7.86	7. בשיר עאדל מחמוד נאסר מוחמד (קלנדיה)
22.7.86	8. אחמד פאוזי חלד א-דיק (ג'נין)
19.5.86	9. ג'מאל שאטי יונס הינדי (ג'נין)
26.9.86	10. עיסאם ע/ראזק רשיד אבו בכר (שכם)
26.9.86	11. חליל אברהים אלחסן עשור (שכם)

סה"כ 11 עצורים מנהליים

סה"כ נכון ליום 30.4.86

8 עצורים מנהליים

NY 10E

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אל: 110, נד: 806, 0 : המשרד
דח: ר, סג: 0, תא: 280486, זח: 1600

סמור/נגיד

נאסר המאיר, שלך 696 מ-2 5.2 1-364 מ-14.4.
נגד הנך הוצא צו הגבלה וקיבוח לתקופה של 6 חודשים מ-30.12.85 עקב עבירות בפיקוח תחרותי עונות. כלצערי לא ניתן כפרשה הזו לא הופעל מאחר והמשטרה לא הצליחה לאתרו ולהחתימו על קבלת הצו. בשל כך מתנגדים גורמי הבטחון ליציאתו מן האזור. גורמים אלה מוכנים לחזור ולשקול עמדתם אם יבקש לצאת מהאזור כתקופה של לא פחות מ-5 ימים ויתחייב על כך בכתב עד כאן.

כצערי לא ניתן להקל בגזר הנך

ורד

חב

העתק: שרת, מנכל, ממונה, מצפא, ורד, שחים, מתאמשחים, ר/מרכז, ממר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6299
** יוצא שמור
**
**
**
**

120.4 שת

אל: סנפאולו , ברזיליה , נד: חזום 1722, מ : המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 250486, חז: 1430

מיידי/שמור

ירון.

ברזיליה.

העיתונאי מוישם רבינוביצי.

נפגשתי עם האורח.בשיחתנו גילה ענין בנושאים הקשורים בסכסוך המוח',יחסי ישראל-ברזיל נסיפרתי על היחסים הקרירים בין שתי המדינות) ובעיקר התעניין בפרשת העצורה למיה מערוף.
ביקש מאתנו להסדיר לו ראיון עם העצורה מערוף במטרה לסתור את דברי הסנטור סוארס אשר כדבריו יצא את הארץ עם הבת של העצורה מערוף ולבטח יעשה בה שימוש נגדנו.הסברתי לו שהדבר בלתי אפשרי מהסיבות
המובנות.לשומת ואת הסדרנו לו פגישה עם יעל ורד המטפלת בנושא מטעם המשרד.

בשיחה נוספת סיפר העיתונאי שהצליח להפגש עם ס/הקונסול הברזילאי וממנה שמע דיווח ופרטים משלימים על העצורה.ס/הקונסול אמרה לו שהעצורה הודתה בפניה שהיא אכן והגה במבוגית בה נרצח החייל ובי היחס בכליה מצד הלשטונות היה קורקטי וכא היה שום שימוש בכוח.ברוח זו שכח בתבה לעיתונו.

בשיחה גילה העיתונאי יחס אוהד ורצון לסייע לנו הבטיח שיעשה במיטב יכולתו באמצעות מאמריו כדי לבטום את התעמולה המנוהלת על ידי הסנטור וידידיו.

רבינוביצי יעזוב את הארץ בדרכו לברזיל ביום ב' הקרוב 28/4.אנא פגוש אותו עם שובו ודווחנא.

6187
** יוצא שמור
**
**
**

כללי אפק
120.4/שב

אל: ווש, נר: 744, מ : המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 250486, חמ: 1200

שמור/רגיל

רפאל, דש מתני'

עצורים בשטחים. שלך 578.

1. השתדלו נא להביא לידיעתנו גם מי פנה בבקשה לקבל את האינפורמציה.

2. חמדי פראג'; יש לו עבר פלילי. לפני בשבעה חודשים נעצר ע"י משטרת ישראל בעקבות קטטה בין תומכי החוית העממית לתומכי ה-'אחים המוסלמים' בדהישה.

היה בחמישה חודשים במאסר ושוחרר לפני כחודשיים. המדובר באמור בעניין פלילי גרידא.

ב-31.3.86 נעצר בעוון הפרת סדר בעת הפגנה ושוחרר ב-10.4.

3. חליל אברהים אלחסן עשור ואיסאם עבד אל חאוק רשיד אבו בקר.

נגד השניים הוצא צו מעצר מנהלי ב-26.3.86 למשך שישה חודשים, מסיבות בטחוניות.

לידיעתכם חוור לידיעתכם בלבד, המדובר בפעילים בארגון טרור.

4. ההפגנה נערכה במסגרת 'אירועי' 'יום האדמה' ונעצרו במהלכה מספר מפגינים, רובם שוחררו.

הנל לא חוזר לא נעצרו במהלך הפגנה.

י"ש להדגיש שאנו מצפים מסטודנטים לכמוד זכא לעסוק בהפגנות
ובהפרות הסדר הציבורי.

5. לגבי ביקורים אצל העצורים- חוקים:אין מניעה בתנאי שכא
יופרע מהלך החקירה.

ארבל ג

דד

אפ: ממנכל,מצפא,ודד,שטחים,מתאמשטחים,ארבלג,סיבל,משפט,
שמורק,הסברה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6228 יוצא
** שמור
**
**
**

אל: לונדון, נר: 346, מ : המשרד
דח: ר, סג: מ, תא: 250486, חח: 1500

רגיל / שמור

אמנסטי - עצורים בשטחים.

1. ב"חדשות אמנסטי" אפריל-מאי (מס' 20) שהעברתם אלינו מתייחס אמנסטי לעמוד 22 כ-12 עצורים מינהליים בביכול וממריץ את חבריו כפנות לשר הבטחון בבקשה לשחרורם המיידי.
2. מתוך ה-12 המוזכרים, 9 כבר שוחררו כאשר האחרון מבינהם שוחרר ב-3.3.86. שלושה שמות אינני מאתרים ברשומנו, קרי הם אינם עצורים.

3. להלן השמות ותאריכי השחרור.

4. פנו נא לאמנסטי והביעו נא פליאתנו על האינפורמציה המוטעית שהם מפיצים, ועל כך שנתנו בפרסום שלהם האמור להיות אובייקטיבי מקום בה רב לחומר תעמולה של ה- PLO . שלחנו לכם בנפרד חומר רב בנושא המעצרים המינהליים. הדגישו נא שוב שהאנשים שנעצרים פועלים נגד הסדר הציבורי ובטחון המדינה, והם מנצלים את פעילותם באגודים המקצועיים השונים במטרה לפעילות פוליטית חתרנית.
5. להלן הרשימה:

א. מוחמד עבדלה מוחמד לבדי - שוחרר ב-3 דצמבר 85.
ב. מג'יד עבדלכ מוחמד לבדי - שוחרר ב-3 דצמבר 85.
ג. ח'סים אחמד איל אבו דבאח - שוחרר ב-28 פברואר 86.
ד. ריימון חנא עיסא אבו פרחה - שוחרר ב-28 פברואר 86.

ה. עדנאן אברהים חסן צ'אנח - שוחרר ב-28 פברואר 86.
ו. סלח אברהים אייד - לא אותר.

ז. מוסא מוחמד מוסטיף אלחוגוג - שוחרר ב-4 דצמבר 85.

ח. יאסין אל קואסמה - שוחרר ב-28 פברואר 86.
ט. יוסיף מוחמד ג'עפר - שוחרר ב-3 מרץ 86.
י. מוחמד אחמד וי'אדה - שוחרר ב-28 פברואר 86.
יא.חוסיין אל פקאי - לא אותר.

יב.באשיר אל שאיקה - לא אותר.

ארבל 3.=

ס.ש.

תפ: שהח,רהם,שהבם,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רם,אמן,ורד,ארבל3,
שטחים,מתאמשטחים,סייבל,משפם,שמורק,הסברה,ממר

ש' נכרות אפ"ם
" " 120.4 שמור

משרד החוץ
ירושלים

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

שמור

יג'בניסן תשמ'ו
22 באפריל 1986
304

אל : הסבה לונדון

מאת :סגן מנהל ארב"ל 3

הנדון: <u>זכויות אדם בשטחים</u>

1. גב' מונמן מסרה בעת ביקורה במחלקת ההסברה את ה - PRESS RELEASE הרצ'ב מטעם ה - PALESTINE TRADE UNIONS FEDERATION (PTUF) ובקשה את הערותינו כדי שיוכלו להגיב.

2. בהודעה כלולים שמות של 23 חברי איגודים מקצועיים "עצורים ללא משפט". כללית יש להדגיש שכל פעולה נגד חושבי השטחים (מעצר, צו הגבלה, גרוש וכו') באה בתגובה לפעילות בלתי חוקית, הפוגעת בסדר באזור ובשלום הציבור. אנו מצרפים בזה העתק ממכתבו של היועץ המשפטי לממשלה בנושא צוי גרוש (15.2.86) הכולל בנספח התייחסות גם למקרה של <u>עלי אבו הלאל</u> המוזכר בפרסום של ה - PTUF.

3. בקשר לרשימה של 23 חברי האיגודים המקצועיים: 12 מהם <u>שוחררו</u>. רצ'ב רשימה עם פרטים מלאים עליהם ותאריכי השחרור. לגבי השאר - אין מספיק פרטים כדי לאתרם.

4. לגבי <u>ד"ר פתחיה נאסרו: לידיעתכם בלבד</u> היא פעילה באיגרון עוין אך מסיבות ברורות איך אנו יכולים לפרט בשלב זה. לפרסום ניתן להגיד שיציאתה נמנעה מסיבות בטחוניות.

ב ב ר כ ה ,

עוזי מנדר

העתק: מר פ. אליאב, ר' אגף ארב'ל
גב' י.ורד, יועץ לשה'ח
מנהל הסברה
ארב'ל 1
הנציגות ג'נבה
מר ד.מחני היועץ המדיני, שגושינגטון.

PALESTINE TRADE
UNIONS FEDERATION
MEMBER OF I.C.A.T.U.
MEMBER OF W.F.T.U.

الاتحاد العام لعمال فلسطين
عضو الاتحاد الدولي لنقابات العمال العرب
عضو الاتحاد العالمي للنقابات

PTUF
52 Green Street London W1
Telephone 01-491 8872 / 01-629 8394

PRESS RELEASE 4/3/86

British trade unionists not allowed to hear the voice of Palestinian workers.

Last Thursday , February 27th , Palestinian educationalist and trade unionist ,Dr.Fathiya Nasru , of Bir Zeit University in the Israeli occupied West Bank , was banned by the Israeli authorities from addressing the NUT Women's Conference and attending the conferences of the Women's TUC and the National Organisation of Labour Students.

Fathiya was prevented from crossing the Allenby Bridge into Jordan , from where she was to fly to London , on the specific grounds that she intended to talk to British trade unionists. She returned to her home town of Nablus and the ban on her travelling from the West Bank was confirmed the next day.

A plea for intervention on Fathiya's behalf was addressed to the Zionist labour federation 'Histadrut' , by the TUC. 'Histadrut' replied that Palestinians are only banned from travelling when ,"The purpose of their travel is to conduct political incitement or any kind of subversive activity against the state of Israel."

This reply cynically equates Palestinian trade union activity with 'subversion' and, in another paragraph of the response , Bir Zeit University with "terrorist organisations". It ignores the fact that 'Histadrut' , an organisation with built-in discrimination against Arab workers , fails to represent any of the Palestinian workers in the Occupied Territories. These workers maintain their own trade unions, 140 in all (according to the International Labour Organisation) , unrecognised by 'Histadrut' and two thirds of them illegal under Israeli occupation. Palestinian workers inside Israel's 1948 borders are banned from any form of independent industrial or political self organisation.

The NUT Women's Conference has unanimously condemned the actions of the Israeli authorities in respect of Fathiya , and resolved to send a letter of sympathy to her.

A Palestine Trade Union Federation representative in London stated today,

"The Israeli occupation forces now have a policy of preventing Palestinian trade unionists from talking with workers in Europe. A delegation of Palestinian workers was prevented from visiting NALGO last-year and another member of staff at Bir Zeit was banned from coming to Britain . This policy is a reflection of the very real progress which PTUF and Trade Union Friends of Palestine have made in exposing Israeli oppression of our workers in particular , and the Palestinian people in general . The only response which Israel can make is to try to gag the mouths of Palestinian trade unionists . It will not succeed."

Prohibition on travel to Europe is , in many ways", one of the least of the problems faced by Palestinian workers' organisations. Under the 'Iron Fist' policy introduced by 'Man of Peace' Peres in August 1985 , at least 24 Palestinian trade union leaders are interned without charge (see attached sheet) and others have been deported , including Ali Abu Hilal of Abu Dis Institutions Workers Union who was expelled to Jordan on January 31st. On top of this , unnumbered activists are under town arrest (again without charge or trial). These include no less than 48 journalists. All of these measures are contrary to International Law. Union offices are frequently raided by the Israeli army and intelligence services.

PTUF calls on British trade unions , Labour Party organisations , solidarity group humanitarian bodies , and all socialists , anti-racists , and people of goodwill to immeadiately do the following ;

1) Write to the Israeli authorities.

2) Contact MPs and the Leader of the Labour Party , asking them to intervene in the case of Fathiya Nasru and in support of the rights of Palestinian trade unionists as a whole .

3) Write to national , local , and trade union newspapers , highlighting the situation of Palestinian trade unionists .

4) Campaign for your trade-union or political organisation to affiliate to Trade Union Friends of Palestine or Labour Friends of Palestine , and recognise the Palestine Trade Union Federation .

Expellees

Saddoura Mussa		Public Institutions Workers Union	Jenin
Ibrahim Muhanna		Health Services Union	Al-Maqased Hospital Jerusalem
(1) Yousef Muhammed Jafar	e	Treasurer of the Hotels & Catering Workers Union	Jerusalem
Hamdan Hamdan		Hotel & Catering Workers Union	Jerusalem
(3) Mahmoud Ahmad Ziada	e	Deputy Chairperson of the Hotel & Catering Workers Union	Jerusalem
(10) Gazi Jaradat	e	Transport Workers Union	Hebron
(2) Rimon Abu Farha	e	Secretary of the Administrative Committee of the Carpentry and Olivewood Workers Union	Hebron
(11) Khamis Abu Adhab'at	e	Secretary of the Administrative Committee of the Electricity Workers Union	Bethlehem
(4) Yassim Al-Qawasme	e	Secretary of the Administrative Committee of the Blacksmith and Mechanics Workers Union	Hebron
Salah Ibrahim Ayyad		Secretary of the Public Institutions Workers Union	Hebron
(12) Waleed Nazal		Construction Workers Union	Jerusalem
Ahmed Al-Wshshi		Sewing Workers Union	Qabatya (Jen
(5) Shaker Abu-Allan	e	Public Institutions Workers Union	Bethlehem
Muneer Kamal		Transport Workers Union	Hebron
Khaled Al-Hawani		Transport Workers Union	Jerusalem
Najeeb Al-Quasmi		Transport Workers Union	Jerusalem
Bashir Al-Shaikh		Treasurer of the General Union for Health and Medical Services in the West Bank	Jerusalem
(7) Musa Al-Hujjuj	e	Member of the Administrative Committee of the Construction and Public Institutions Workers Union	Bani Naim near Hebron
(4) Muhamed Al-Labadi	e	Electricitions Union and member of Workers Union Bloc	
(3) Majid Al-Labadi	e	Print Workers Union	
(6) Inan Ibrahim Hassan Sabbah	e	Member of Executive Committee of General Federation of Trade Unions in the West Bank Writers Union	Jerusalem
Hossain Al-Fuqaha'i		Secretary of the Hotel Workers Union	Jenin
Ismael Sulimar		Decorating Workers Union	Jerusalem Ramallah

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: ב' בניסן תשמ"ו
11 באפריל 1986

מספר:

הנדון: רשימת עצורים בישראל ע"פ הודעת ארגון PTUF – לונדון

א. כל הרשומים מטה אותרו ואינם במעצר כיום.

שם	מקום מגוריים	תאריך שחרור
1. יוסוף מוחמד אחמד ג'אעפר	סרואחרה שרקיה, בית לחם	3 מרץ 1986
2. ריימון חנא עיסא אבו פרחה	בית-סחור	28 בפבר' 1986
3. מחמוד אחמד מוחמד זיאדה	חברון	28 בפבר' 1986
4. יאסין חסן מחמוד דרויש קוראסמה	חברון	28 בפבר' 1986
5. שאהר עטא יוסף אבו-עלאן	דהריה, חברון	28 בפבר' 1986
6. עדנאן אברהים חסן צ'אבח	גנין	28 בפבר' 1986
7. מוסא מוחמד מחמוד אל חג'וג'	מנסורה/גני-נעים, חברון	4 בדצמ' 1986
8. מאג'ד עבדלל מוחמד לבאדי	אבו-דיס, בית לחם	3 דצמבר 1986
9. מוחמד עבדללה מוחמד לבאדי	אבו דיס, בית לחם	3 דצמבר 1985
10. זאהי עלא מחמוד האדי מוחמד	ג'רדאת/ סעיר, חברון	2 דצמבר 1986
11. ח'מיס אחמד חילי אבו דבעאת	חברון	28 בפבר' 1986
12. ולייד נדאל	קבטיה, ג'נין	גורש ב - 15/10/85

ב. שאר האנשים לא אותרו בגלל שם שגוי ו/או לא מפורט.

הקריה, רוממה ירושלים, 91950
טל' 235111 (02)

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6059

נבנס בלמ"ס

אל: המשרד, נד: 80, מ : ברוילייה
דח: ר, סג: ב, תא: 220486, זח: 1500

בלמ"ס/רגיל

אל: אמל"ט 2
קונסולרית
יעל ורד

בעתונות נמסר כי מעצדה של למיה מערוף הוארך ב-35 יום ע"י
בית הדין הצבאי בחיפה. עדיין לא הועלו האשמות נגדה. אמש
כחרשות ברשת הטלויזיה "מנשהה" רואיין איידטון סואדש שחדר
עם הבת של למיה מישראל.
איידטון סואדש דיבר בצורה שקולה ושינה גרסתו לפיה למיה בלל
לא שהתה בארץ בזמן רצח דוד מנוס ז"ל.
הוא סיפר כי למיה אכן נסעה ברכב יחד עם בעלה ועם עוד פלסטנאי
נשם מוסטפה. הציעו מרמף לחייל, אך היא ידדה מהרכב באמצע
הנסיעה והשניים המשיכו עם דוד מנוס ברכב.
עוד הוסיף ואמר כי לדעתו על ישראל לגדש את למיה ולא להביאה
למשפט.
שג'

תפ: שהה,מנכל,ממנכל,גוראריה,אמלט,סייבל,משפט,קונס,ורד,
שמחים,מתאמשמחים,ר/מרבי,ממד,רם,אמן,שמורק,מעת,הסברה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4320
** נבנס שמור
**
**
**

לבירורי אדם
120.4/תא

אל: המשרד, נר: 65, מ : ברוילה
דח: מ, סג: ש, תא: 170486, זח: 1415

שמור/מיידי - מפל

אל: קונסולרית - אמל''מ 2
דע: יעל ורד

איירטון סואדש
שלכם 92

מב"ד שלכם הנ''ל אינו קשור למה שנמסר בשלי 41 מ-11/4.
לנו לא ידוע על פניה מטעם נשיא הקונגרס הפדרלי.
בודקים ונבריקכם.

השגריר

פפ: גוראריה,אמלם,קונס,ורד,סייבל,משפם,ארבל3,ר/מרכז,
מד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3677 יוצא
** שמור
**
**
**

ב- לכבוד ארם
שמת/120.4/ " "

אל: ברוכים, נר: 92, מ : המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 170486, זח: 1500

שמור / מיידי מ ף כ

שלכם 32 איירטון סואנג'

הממונה על שגבריל מסר למנהל קונסולרית שהנ''ל נתבקש ע''י נש''א הקונגרס הפדרלי לטפל מטעם הקונגרס בעניינה של למיה מערוף וזאת בנוסף לבקשת המשפחה.

התובכו לברר ולאמת זאת.

קונסולרית-אמל''מ 2

מ/א

תפ: גוראריה,אמלט,קונס,ורד,סיבל,משפט,ארבל3,ר/מרכז,
ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3232
** יוצא
**
**
**
** אדם

שמור

אל: 111, נר: 485, מ : המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 160486, זח: 1430

שמור/רגיל

דני בכוך.

הישאם עבדאלו'. שכך 179.

אין כל הגבלה על הנכ והוא אמנם נוהג כצאת מדי פעם.
ורד

רד

תפ: ממנכל,מצפא,ורד,שחים,ארבכ3

14764 מחסנית נייר נאמנות

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1679

יוצא

בלמ"ס

אל: נוך , בריסל , האג , לונדון , פריס , רומא , קהיר ,
פרטוריה , גנבה , וינה , אוסלו , ברן , הלסינקי , קופנהגן ,
שטוקהולם , טוקיו , קנברה , ווש , אוטבה , ני , ביירות ,
מכסיקו , נר: חורם 847, מ : המשרד
דח: ר, סג: ב, תא: 110486, וח: 1600

רגיל/בלמס

עצורים מנהליים. שוחררו נוספים ושתה מצויים במעצר 29 בכבר.
ורד

ג.א.

תפ: שהח,מנכל,ממנכל,אליאב,ארבל3,ורד,שתים,מתאמשתים,
עוג,אירא,אירב,נוראריה,אמלט,פרימור,אוקיאניה,אסיה,
ר/מרכז,ממד

1726
** יוצא
**
**
**
**

שמור

אל: אוסבה, נר: 64, מ : המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 110486, זמ: 1600

שמור / מיידי

ג'יל. עבד אל-רחמן שראיה.

אכן, היה תושב מ.פ'. בכתה בראשית שנות ה-50 הצטרף כ'פתח', ותכנן לרצות עונשים שנראו בעיניו במשפטי פעולה עם ישראל, אך לא בצע דבר. ספורו על הריגת חייל - להדמ'.

ב-1975 חדר כד'ג עם חולירת מחבלים שכ פתח במטרה לבצע פיגועים וכרצות אזרחים בישראלינו שם. בכ חברי החוליה נתפסו כפני שירו אף ירייה אחת, מבלי שנפגע אף ישראלי אחד. נשפט כ-25 שנות מאסר, אך שוחרר כאחד כ 10 שנים במאי 1985 במסגרת עסקת החלפת השבויים. עד כאן.
עמכם הסליחה על האיחור בתשובתי.

ורד

מ/א

תפ: שהת,מנכ,ממנכ,מצפא,ורד,שמחים,מתאמשמחים,ר/שרטו,
ממד,אמו,רם

משרד החוץ-מחלקת הקשר **טופס מברק צפון**

אל:
וושינגטון

דף 1 מתוך 1 דפים
סיווג בטחוני: שמור
דחיפות:
לשימוש מס' הקשר: תאריך וזמן רישום 1016
מס. מברק: 319

תאריך חמן חיבור (ימולא ע"י השולח) 10.4.86
לידיעת:
מתנ.

בפגישה עם WUKITSCH משגרירותם בח'א (ביוזמתו) שאל:

א. לגבי צאלח בראנסי. אמר שהנושא התעורר שוב בעקבות כתבה עליו שהתפרסמה בעתונות האמריקניות ושהביאה לפניות של חברי קונגרס. הגבתי בהתאם לפרטים במכתב שהעברנו אליכם בשבוע שעבר.

ב. לגבי עו"ד צוראני (עזה) בקש לברר אם אמנם שוחרר בהתאם לתאריך המקורי-מרס. החשובה חיובית.

ביוזמתי עדכנתיו:

א. בנושא מאהר אחמד עלי חוסיין בשיר. בהתאם למברקנו מ- 9.4.

ב. עדנאן ג'אנם. עדכנתיו בהתאם למכתבנו 262 מ 7.4. אגב, הוא ספר ששגרירותם בעמאן נסתה לאתרו אך ללא הצלחה. הערתי שיחכו ויקבלו פניות נוספות בעניינו, היות וגורמים שונים "אימצו" אותו. הפרטים שספקנו להם ישמשו גם בעתיד.

ג. עדכנתיו בנושא "אטימה" בחים בבית סחור (בהתאם למברקנו חוזם 658 מאחמול).

2. למברקך 144:

א. מקוים להעביר את רשימת הספרים המנועים בהפצה בשבוע הבא. כבר הודענו לך שהמדובר בעיכוב טכני בלבד. (איננו רוצים שיווצר רושם אצל מישהו שמסתתר משהו מאחורי העיכוב). תשומת לבך להתייחסות לנושא זה בתגובתנו לדוח אמנסטי 1985, העתק ממנה העברנו אליכם וגם שלחנו לשגארה'ב כאן. (מכתב היועץ המשפטי למז'ל אמנסטי מתאריך 10.3.86).

ב. בקשנו את הערות הנוגעים בדבר לדו'ח מחמד' ונעבירם במועד מאוחר יותר. בידיכם בינתיים הערותינו כפי שציינתם. אנו מפנים תשומת לבכם לתגובה שפירסם ה - A. J. C. (מסמך בן עשרה עמודים) בתגובה לדו'ח. מניחים שודאי קבלתם.

ג. מה הדחיפות בבקשתו של שיפטר? הרי הדוח הנוכחי כבר פורסם ואילו הבא יתפרסם רק בפברואר 1987?

ארב"ל 3

השולח

משרד החוץ-מחלקת הקשר

561
** יוצא שמור
**
**
**

אל: וש, נר: 266, מ : המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 090486, זח: 1430

שמור/דג'יל

מאהר אחמד עכי חוסיין בשי.

שלכם 479.

נגד הנל הוגש בתב אישום בסוף מרס.

ב-030486 הודה הנאשם באשמה של חברות באירגון בכתי חוקי.
מתן גזר הדין נדחה למועד מאוחר יותר.
ארב'ל 3

דד

תפ: שהח,מנכל,ממנכל,אליאב,ארבכג,סיבל,משפט,דד,שטחים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור יוצא 487
** **
** **
** **

לכבוד אדם 120.4/חGe

אל: נ' , וש , נר: חדום 658, מ : המשרד
דח: ר, סג: מ, תא: 090486, זח: 1600

שמור/דגיל

יגר,מחני,

אשימת בתים בבית סחור.לשכנו ח/2028 מה-27 במרס.
מאחרי בדיקה נוספת מתברר שוב שהבתים לא חוור לא נהרסו ולא נאטמו וכל הנושא נמצא בפני בג'צ' נ תיק 500/85) בטקבות עתירה של בעלי הבתים.

בהדיון האחרון בבג'צ' נערך ב-16 במרס האחרון ומועד להמשך הדיון עוד ייקבע.

בהבחנה ההגנה שהוגש לבג'צ' ע"י צהל פורטו הסיבות לצוי האטימה.המדובר בחוליה של החוית העממית שחבריה הורו בהשלבת בקוקי תבערה ועוד פעולות חבלה.נעבירבם בדיפי פרטים נוספים.
ארב'ל 3

ב.ב.

תפ: שהח,מנכל,ממנכל,אליאב,ארבל3,ארבל2,ורד,שחים,
מתאמשחים,מצפא,סייבל,משפט,ר/מרכז,ממד

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

המשרד

179

סוג ב ד ק ס ג ר י

דף...!...מתוך...!...דפים

סווג בסתונית...שמור.....

דחיפות...רגיל.....

תאריך וזמן 8 אפר 1030 86

מס' מברק.....

אל :- שטחים , מצפ"א

פנה אלי אירווינג בראון, ראש האגף הבינ"ל של ה- AFL - CIO ונציגם בארגון העבודה הבינ"ל וביקש לבדוק ענין זה : נמסר לו כי שגרירות ארה"ב בת"א הזמינה לביקור בארה"ב את Hisham Anabtawi מתוך העבודה הראשי במנהל האזרחי וכי הממשל מסרב לאפשר לו להענות להזמנה. אנדה לכם אם תבדקו אם המידע שבידו נכון. אם כן - מה הסיבה והאם ניתן להביא לשינוי ההחלטה.

דני בלוך

EMBASSY OF ISRAEL
410 Laurier Ave. West, Suite 601
Ottawa, Ontario, Canada K1R 7T3

שגרירות ישראל

אוטבה, כח' אדר ב' התשמ"ו
8 אפריל 1986

ש מ ו ר

אל מצפ"א
ממ"ד/ערב 2
הסברה

מאת השגרירות, אוטבה

83 - 261.2

הנדון: INSIDE THE PLO

... מצ"ב 3 המאמרים של זוהיר קשמרי אשר ראו אור כ"גלוב אנד מייל".
חבל שעד כה לא קיבלנו חומר על עבדול רחמן שאריה. יכולנו להגיב ביעילות מותנית בקבלה מהירה של מידע אשר יאפשר עירעור אמינות הסיפור.

כפי שכבר הברקתי, אין לי ספק שחומר על האיש מצוי למכביר בידי השב"כ ואולי רצוי לשפר את ערוצי העבודה עימם בנושאים הנ"ל.

ב ב ר כ ה,

אבי גיל

Ancient land deeds, blood forged fedayeen's hatred

BY ZUHAIR KASHMERI
The Globe and Mail

AMMAN

Abdul Rahman Sharaya's eyes narrow when he talks about his young days at the Balata refugee camp near Nablus on the occupied West Bank.

His most vivid memory is of the winter campfires. He would cosy up to his mother. His sister and five brothers would huddle around the fire, awaiting their father.

The father, a serious-looking man, his forehead furrowed with the lines of defeat, would then show up with a metal box.

He would remove several sheets of yellowing paper from the box, some scribbled on in Arabic, others written in a strange language called English. He would pass the papers to the older children and the story would begin.

"At first there was only Palestine . . . and now there is Israel, the Zionist enemy."

The yellowing papers would complete the story. One document was a deed under the seal of the Turkish Ottoman empire to a plot of fertile land in Kufr Hana, near Jaffa. Another deed was marked with the seal of Britain's colonial office.

The family grew oranges, lemons and corn. They had a large home.

"The Jews came and killed my people in the village. They destroyed our house. Then the people were afraid and they go to another village. And the Jews came there and killed. The people they go from village to village and then to Ramallah.

"They took away our land. But my father, he says we shall regain it."

•

When he first killed a Jewish soldier, it was 1972 and he was 21, a fedayeen (fighter) with the Palestine Liberation Organization.

"I was nervous. My legs were shaking. Then I heard my Kalashnikov — the bullets were flying quickly. I can see one Jewish soldier falling and dying. . . .

"Then my friend was killed, next to me. I stopped shooting. I picked up his body and got up and they shot me in the leg and the hand. I managed to get back with his body, to bury him. I did not feel the pain. This was in Laha Pariye."

He does not know how many Jewish soldiers he has killed except to say he could keep on and on.

•

Three years after he killed for the first time, his fedayeen career ended as suddenly and dramatically as it had begun.

Mr. Sharaya's group had orders to enter Israel from the Golan Heights in Syria, seized by Israel during the 1967 Six-Day War and subsequently annexed, and attack an army patrol.

"We clashed with them for four hours. Two of our comrades died. We were shooting at them with guns, RPGs, (grenade launchers) and they were shooting back with machine guns and from helicopter gunships. They caught us.

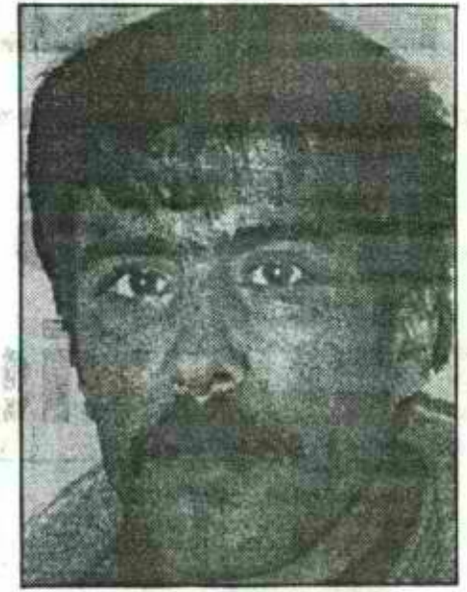

Abdul Rahman Sharaya

"They said: 'Hold up your hands.' The Jewish soldiers came and took off all our clothes and tore them up. They had their feet on our head, our chest, they were beating us, they wanted names, they wanted to know where we are from."

Mr. Sharaya said he was then taken to an army interrogation centre, beaten, left tied to a wall for four hours at a time and drenched with hot and then cold water.

"We told the court we are prisoners of war. The court said: 'No. You are terrorists.' In court, they said 31 Jewish soldiers had been killed."

Mr. Sharaya spent 10 years in an Israeli prison. His imprisonment ended on June 20, 1985, in a prisoner exchange in which several hundred Palestinians were released for a handful of Israeli soldiers being held in Lebanon, and he was deported to Jordan.

•

"When I have children, I will tell them everything. I will show them the papers. There will be somebody always to take my place, always there will be somebody with a Kalashnikov."

Contender for Arafat's mantle seen as moderate

BY ZUHAIR KASHMERI
The Globe and Mail

AMMAN

The distinguishing feature of Abu Jihad's home, on one of the Jordanian capital's narrow residential streets, is the guardhouse where armed men question visitors.

The guards are there because for 21 years Abu Jihad has been in charge of all official military operations mounted by the Palestine Liberation Organization against Israel.

Jordan today is the home of the PLO's parliament-in-exile, and King Hussein and the PLO have an agreement that no military operations are to be launched against Israel from Jordan.

Hussein has reason to keep the PLO on a short leash. Up until 1970, it was firmly entrenched in Amman and was dislodged

only after fierce street fighting with Hussein's troops.

Outside Abu Jihad's comfortable living room there is a flurry of sound and a short and nondescript Palestinian with a well-trimmed mustache enters the room and extends his hand.

Abu Jihad has none of the electricity of his leader, Yasser Arafat. His speech is flat and monotonous as he weighs each word. He has none of the Arafat volatility — the quick gesture at the hint of an affront.

He is also much more accessible that Mr. Arafat, and it is through Abu Jihad that many Western governments, including that of Canada, keep abreast of PLO affairs.

These days Abu Jihad is being viewed with special interest because senior figures within the PLO see him as one of the leading contenders to succeed Mr. Arafat.

Improbable though it may seem to outsiders who find it hard to imagine the PLO without Mr. Arafat, much of the organization's rank-and-file is frustrated with his leadership because of the PLO's failure to achieve its dream of a Palestinian homeland.

The 50-year-old Abu Jihad is seen by many as the answer to this frustration, although nothing was said during a one-hour interview to suggest he would pursue any sudden shift in PLO policy.

His response to speculation about the leadership betrays no ambitions.

"It is false . . . it is a campaign against us. . . . All the leaders of the Al Fatah and the PLO have chosen Brother Arafat to be leader. We believe that Brother Arafat will have a long life."

Born Khalil Wazir (the term Abu means father of, followed by the name of the firstborn son), the son of small shopkeeper, Abu Jihad was educated in a United Nations refugee camp. His family was one of thousands driven from the land that became Israel.

In the 1950s, he joined Mr. Arafat and helped found Al Fatah. Like Mr. Arafat, he trained as a commando in the Egyptian Army and soon became the PLO's military commander. In 1980, at an Al Fatah congress, on Mr. Arafat's nomination, he was approved unanimously as the No. 2 figure in the organization.

He is considered a moderate and a diplomat, relatively flexible in seeking a political solution to the Palestinian problem.

"We believe he is more presentable than Arafat," said one PLO official. "We believe that Western TV audiences will find it easier to swallow Abu Jihad."

He is also considered the ideal person to heal the current rift between the PLO and Syria, home to various PLO breakaway factions.

At least one Palestinian source says Mr. Jihad still enjoys close ties with Syrian President Hafez Assad, an avowed enemy of Mr. Arafat, and in the past he has interceded with Mr. Assad when the PLO fell afoul of Syria.

If so, it may be a useful relationship for the PLO because most observers agree that without Syria, a comprehensive peace in the Middle East is impossible.

Woman's leadership broke new ground

BY ZUHAIR KASHMERI
The Globe and Mail

AMMAN

Umm Jihad will always remember that summer day of 1965 in Beirut.

The weight of the morning heat was compounded by tension in the clandestine office of the Palestine Liberation Organization, then barely six months old. They were waiting for word on an overnight guerrilla raid into Israel.

Suddenly, there was pandemonium. Word came through that Jalal Kawash, the guerrillas' leader, had been captured by the Lebanese before he could cross into Israel. The rumor was that he was being tortured to reveal the name of his commander.

In the following days and weeks, the world got its first photographs of PLO fighters, armed with vintage rifles and machine guns.

What did not come out was what Jalal Kawash would not reveal — that his commander in Beirut was a 26-year-old mother of two named Umm Jihad.

On those shores of the Mediterranean, a bastion of Arab and Islamic conservatism, where women acquiesce in a shadow existence behind their husbands, her role was unheard of except, paradoxically, in Israel.

But her career as a fedayeen (fighter) began long before 1965, as she recalled in an interview. In 1956, when she was 17 and in high school in Gaza, she had organized her own small group, dodging the Egyptian Army and harassing the Israelis.

At 23, she met her husband, Khalil Wazir, and joined a movement he had started with Yasser Arafat — Al Fatah, the best known of the groups that today make up the PLO. He later became the military commander of the PLO and is a leading candidate to succeed Mr. Arafat as chairman.

She carried messages, weapons, explosives, and even spied for the movement. She found time to bear three children. The first son was named Jihad and the couple followed the Arab custom of taking the names Abu (father of) and Umm (mother of) Jihad.

In 1966, when the entire PLO leadership was jailed in Syria, Umm Jihad assumed total control of the organization, directing all its guerrilla operations in Jordan, Syria and Lebanon.

She became something of a legend, a role model for Palestinian women, who are among the most liberated in the Arab world.

Today, at 47, she is no less busy. As well as being the first female member of Al Fatah's Revolutionary Command Council, she was the first woman elected as deputy to the secretary-general of the council.

Umm Jihad

She is also a member of the Palestine National Congress, the PLO's parliament-in-exile, whose approximately 400 members include 33 women.

Her full-time job is director of the massive veterans' affairs and welfare association of the PLO, caring for handicapped victims of fighting.

By the time Israel invaded Lebanon in 1982, it had became quite common for Palestinian women to fight alongside the men, she said.

Today, women operate at every level of the PLO. (They do not, however, serve the Arabic coffee that is a staple; that role is reserved for men.)

Umm Jihad says women receive equal pay for work of equal value in non-military tasks and are given the same ranks as men in the army once they complete the training.

From the start, she says, Palestinian women realized they had a dual fight — the liberation of themselves as well as the realization of their political goals.

"The Palestinian woman is part of Arab society. She realizes that she lives in a conservative climate and that she has limited freedom. This society limits her freedom. . . . The revolution opened the door for women.

"It helped women take their place in society. . . . By taking part in the revolution, we also realized that we could liberate ourselves socially."

משרד החוץ
ירושלים

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

כ"ח באדר התשמ"ו
8 באפריל 1986
268

אל: השגריר, הלסינקי

מאת: סגן מנהל ארב"ל 3

הנדון: צו הגבלה-העתונאי יוסוף ז'ובא
מכ. 620 מ-24.3

1. הפונים מתייחסים לצו ההגבלה נגד הנ"ל, ואנו ממליצים שבתשובה יינתן להם הרקע הכללי להוצאת צוים כאלה וכן התייחסות לארגוני הטרור.

2. המדובר בעתונאי, הפעיל בארגון הטרור אש"פ ומנצל את עבודתו העתונאית ככיסוי לפעילות חתרנית עוינת במגמה להשיג וליישם את מטרות ארגונו באזור מגוריו.

3. לנוחיותכם, אנו מצ"ב העתק מתשובה באנגלית(!) ששלחה גב' תמר גולן ממשרד המשפטים, בקשר לפניה אחרת לגבי רדואן אבו עיאש. יש בתשובה קטעים שאנו ממליצים שתכלול בתשובתך לפונים.

4. הצעתנו לתשובה היא איפא כדלקמן:
א. ההרת הרקע לצו הגבלה ע"פי הקטע הרצ"ב בתשובת משרד המשפטים
ב. התייחסות ליוסוף ז'ובא בהתאם לפרטים שבסעיף 2, תוך כדי הדגשה שהוא מנצל את עבודתו העתונאית למטרות שאינן קשורות כלל במקצוע זה. הוא יודע יפה ומכיר היטב את הסיבות שהביאו לצו ההגבלה.
ג. התייחסות לארגוני הטרור ומטרותיהם - עפ"י הקטע הרצ"ב בתשובת משרד המשפטים.
ד. הערת סיום שהמדובר במקרה זה (ואחרים) בתעמולה שיטחית עוינת להכפשת שמה של ישראל.

בברכה,
עו"ד מעוז

העתק: מר פ. אליאב, ראש אגף ארב"ל
גב' יעל ורד, יועצת לשה"ח
אירופה 1
גב' תמר גולן- עוזרת בכירה למנכ"ל משרד המשפטים

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

MINISTRY OF JUSTICE

משרד המשפטים

Jerusalem,
15th January, 1985
File No. 164.1-214

Mr. Lou Waronker
Amnesty International - Group #233
P.O. Box 214
Putney, VT 05346
U.S.A.

Dear Mr. Waronker,

In reply to your letter regarding Radwan Abu Ayyash, I would inform you as follows:

According to information received by the security authorities, Abu Ayyash holds a senior position in the al-Fatah terrorist organization. In this capacity he has been instrumental in coordinating anti-Israel activities, including the organization of unlawful demonstrations and strikes, as well as breaches of public order. He received over a period of time considerable sums of money, which he distributed to members of unlawful organizations for the purpose of financing and encouraging hostile and subversive activities against the State of Israel and its citizens and in order to foment incitement and breaches of public order in the Administered Areas.

Furthermore, he maintained close and constant links with senior officials of the al-Fatah terrorist organization outside Israel and the Administered Areas from whom he received instructions to incite the local population against the authorities and to whom he reported back on his activities.

In light of this information, and not by reason of his professional work as a journalist, Abu Ayyash was subjected to a six-month special supervision order on 24 June, 1984. This order was issued by the Commander of Judea and Samaria pursuant to Section 86 of the Security Provisions Order, 1970. It restricted his travel to his town of residence, Ramallah. This order expired on 24th December, 1984 and has not been extended.

To further safeguard the rights of persons upon whom such orders have been imposed, the individual can apply to the Appeals Committee as well as to the Supreme Court of Israel for redress if he claims that any of his rights have been infringed by any government or other official authority. Abu Ayyash did not exercise this right and did not appeal.

. . . . / 2

29 Salah-a-Din Street • P.O. Box 1087 • 91010 Jerusalem, ISRAEL • Tel: (02) 270111

15th January, 1985

Special supervision orders are recognized by international law and are in full conformity with Article 78 of the Fourth Geneva Convention, 1949. Such orders are imposed infrequently and only when required to preserve public safety and order. They are preventive rather than punitive in nature and involve a delicate balance between the freedom of the individual on the one hand and the need to protect public security on the other. No one is subjected to these orders for mere expression of opinion, however hostile. Such orders are invoked only when there are solid grounds to fear that constant incitement is likely to lead to actual violence and breach of the peace.

I would take this opportunity to draw your attention to the fact that al-Fatah, a terrorist organization headed by Yassir Arafat, is responsible for numerous acts of murder and sabotage against Israeli citizens and property both within Israel and overseas, since its formation in 1964. It is the dominant faction of the P.L.O., the basic aim of which is the destruction and elimination of the State of Israel by force and violence, perpetrated by acts of ruthless terrorism. Anyone who is a member of this organization or any of its factions automatically subscribes to its policy and identifies with its aims to "use and advocate violence." By reason of Article 1(a) of Amnesty International's Statute, it is therefore clear that your organization should deny its assistance to persons such as Abu Ayyash.

I trust you will bring this letter and its contents to the attention of all your group members.

Sincerely yours,

Tamar Gaulan

Tamar Gaulan
Senior Assistant to the
Attorney General

cc: Embassy of Israel, Washington, D.C.

לרונית אפק
שמת/120.4 " "

אל: וש, נר: 171, מ : המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 060486, זת: 1900

שמור/מידי

אל : וושינגטון - אשר נעים

תובנית FLASHPOINT .

שלכם 4 מ-1.4.

1. משתדלים מאוד כדבר הפרטים לגבי נושא הכפרים במובר בשלכם. מטבע הנושא הענין אורך זמן.

2. באשר ''לשינוי אסירים'' והמצב בבתי הכלא להלן על דעת מנהל ארב''ל 3:

כל מתקני הכליאה בישראל ומחוצה לה, שהיו בשליטת צה''ל, נתונים לבדיקה ומעקב של אנשי ורופאי הצל''א, ולבקורות מוסדות המשפט שלנו, במקום שבו יש חריגות מכללי התנהגות של סוהר כלפי אסיר. אין זו הפעם הראשונה, וודאי תופעה התורת ונשנית שאסירים שנשפטו על פעילות עוינת ואשר שוחררו ממציאים סיפורים על עינויים ולו כדי להבטיח שכומם באשר הם חוזרים כבתיהם ו/או לפעילות בארגוני החבלה. להוכירכם, בעבר פתחנו בתי-כלא בהם מוחזקים אסירים בשוניים לביקורי אמצעי התקשורת העולמיים, כדוגמא, תובנית 20/20 על השרור שהופקה ב-81/82 וצילמה בבלא אשקלון ראיונות עם אסירים בשוניים.
כתשומת לבכם הקשם הבא מתוך דו''ח מחמ''ד על זכויות האדם בשטחים לשנת 1985 (עמ' 1269):

TORTURE IS FORBIDDEN BY ISRAELI LAW AND THERE IS NO EVIDENCE THAT TORTURE IS CONDONED BY THE ISRAELI AUTHOTIRIES.

הסברה/תכנים.

תפ: שהח,מנכל,ממנכל,מצפא,זרך,משחים,מתאמשחים,שמורק,
מעת,הסברה,ר/מרכז,ממד,סי'בל,משפט

כרונולוגיה אפיק

9365

יוצא

**
**
**
**

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור

שמת/1204/כרונולוגיה אפיק

אל: אוסבה, נד: 30, מ : המשרד
דח: ד, סג: ש, תא: 060486, זח: 1700

שמור דג'יל

מאיר

עדנאן מנסור ג'אנם. שכן 22 מ-3/4. שכנו מ-14.3
1. עניינו בבר באריבות לפניהם בנושא נמבקבם 32 מ-10.3
2. בדיפ' מעבירים פרטים על הארגון שיום את הפגיה הנובחית
PALESTINE HUMAN RIGHTS CAMPAING
ארבל 3

בא

תפ: אלי'אב, ארבל3, דד, שחים

ש' נציגויות אדם 120.4/שגרת

משרד החוץ
ירושלים

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

כ"ב באדר ב' תשמו
2 באפריל 1986
230

אל: נציגויות ומחלקות המשרד

מאת: ארב"ל 1

הנדון: הועדה לזכויות האדם

א. כללי

1. מצ"ב סקירתו של מר דוד דניאלי מה-21 במרץ 1985 המסכמת את המושב ה-42 של הועדה לזכויות האדם.

2. כהשלמה לסקירה זו, להלן מספר הערות כלליות על הרכב הועדה, ההחלטות הנוגעות לנו והחלוקה בהצבעות.

3. בועדה לזכויות האדם חברות 43 מדינות, מהן 18 שאינן מקיימות יחסים עם ישראל (3 ערביות, 5 מזאריות, 6 אפריקניות, ניקרגואה, סין, הודו ובנגלדש)-זאת לעומת 16 בועדה הקודמת. מאלה גם מדינות אשר זכויות האדם הנן נר לרגליהן, כגון סוריה, בריה"מ, בילורוסיה וגרמניה המזרחית.

4. הרכב זה מסביר את העובדה שהועדה אימצה, כמידי שנה, שורה שלמה של החלטות אנטי ישראליות. החלטות אלה מצורפות להלן.

ב. <u>הצעות ההחלטה בעניינן</u>

1. במסגרת סעיף 4 הוגשו שתי הצעות החלטה:
L.12-חלק (A) "המצב בשטחים"
וחלק (B) "אמנות ג'נבה"-הוצבה ע"י נציג בנגלדש.
L.14-רמת הגולן - הוצגה ע"י ניקרגואה.
הצעה L.13.A התקבלה ברוב של 29 בעד, 7 (אוסטרליה, בלגיה, צרפת, רפ"ג, נורבגיה, בריטניה וארה"ב) נגד ו-6 (אוסטריה, קוסטה ריקה, אירלנד, יפן, מכסיקו וספרד) נמנעים. זאת לאחר שנערכו הצבעות נפרדות על סעיפים 4 (פשעי מלחמה), 7 (גינוי פעולות טרור של "קבוצות יהודיות") ו-14 (סנקציות)- שכולם נתקבלו בהצבעה.
הצעה L.13.B התקבלה ברוב של 32 בעד, ארה"ב נגד ו-9 (אוסטרליה, בלגיה, קוסטה ריקה, צרפת, רפ"ג, אירלנד, יפן, נורבגיה ובריטניה) נמנעים. זאת לאחר שנערכו הצבעות נפרדות על סעיפים 2 (אמנת ג'נבה הרביעית), 5 (גינוי ישראל על עינוי עצורים) ו-6 (החלת האמנה השלישית על "כל הפלסטינים העצורים בידי ישראל"- תוספת להחלטה מאשתקד) וקבלתם בהצבעה.
הצעה L.14 התקבלה ברוב של 31 בעד, ארה"ב נגד ו-10 (בריטניה, אוסטרליה, אוסטריה, בלגיה, קוסטה ריקה, צרפת, רפ"ג, אירלנד, יפן ונורבגיה) נמנעים. נערכה הצבעה נפרדת על סעיף 3 (גינוי הצבעות ארה"ב במועצת הבטחון)- שאומץ אף הוא.

2. במסגרת סעיף 9 (הגדרה עצמית) הוגשה גם השנה הצעת החלטה L.15: זכות הגדרה עצמית- המצב בפלסטין הכבושה. הצעה זו נתקבלה ברוב של 28 בעד, 8 (אירלנד, נורבגיה, ארה"ב, בריטניה, אוסטרליה, קוסטה ריקה, רפ"ג ובלגיה) נגד ו-7 (יפן, לסוטו, ליבריה, מכסיקו, ספרד, אוסטריה וצרפת) נמנעים.
התקיימו הצבעות נפרדות בסעיף מבוא (המביע "דאגה מההסכם האסטרטגי בין ארה"ב לישראל") ובסעיפים אופרטיביים 5 ("גינוי אחריותה של ישראל לטבח סברה ושתילה המהווה למעשה ג'נוסייד") ו-13 ("עמדתן השלילית של ארה"ב וישראל בשאלת ועידה בינלאומית ועמדת ישראל בשאלת השלום... השתתפות אש"פ על בסיס שוה בועידה כזו"). כל הסעיפים אומצו בהצבעה.

3. במסגרת סעיף 12 הוגשה הצעת החלטה L.79 על המצב בדרום לבנון, הדומה להצעה מך השנה שעברה. הצעה זו נתקבלה ברוב של 25 בעד, ארה"ב נגד ו-17 נמנעים (בהם ונצואלה, פרו, מכסיקו, ארגנטינה, קוסטה ריקה, קמרון, ליבריה וכל המערביות).

4. במסגרת סעיף 19 - דו"ח חה הועדה למניעת אפליה מיעוטים ולהגנתם- אומצה החלטה מספר 3 בנושא יש"ע, ברוב של 28 בעד, 6 (בלגיה, צרפת, רפ"ג, נורבגיה, בריטניה וארה"ב) נגד ו-5 (אוסטרליה, אוסטריה, אירלנד, יפן וספרד) נמנעים.

5. בעניין הצבעות נפרדות על סעיפי משנה בהצעות ההחלטה, השיבה משלחת ישראל לפונים אליה כי אנו מתנגדים עקרונית לשיטה שיש בה "הכשרת השרץ". כל ההצבעות הנפרדות נעשו ביוזמת המבקשים (קוסטה ריקה, בריטניה ורפ"ג).

ג. <u>סכום</u>

1. כלליח ניתן לקבוע כי דפוסי ההצבעה היו דומים לאלה של אשתקד, כאשר תומכי הערבים ברורים ומזוהים בעוד המערב מתנגד בבירור למתן יד להחלטות קיצוניות. עמדה מערבית זו בלטה ביחר שאח עם הצטרפות נורבגיה ובלגיה כחברות (במקום פינלנד והולנד) ושיפור מה בהצבעות אוסטרליה ואוסטריה.

2. בהצבעה על ההחלטות בשלמותן היתה התמונה המספרית דומה לזו של השנה שעברה, עם שיפור מזערי. לעומת זאת בהצבעות על סעיפים נפרדים היה השיפור משמעותי יותר (למרות שגם השנה הרוב לאימוץ הסעיפי היה מסיבי).

<u>הערה</u>

ארב"ל 1 מבקשת לשמור חוזר זה, על צרופיו, בנציגויות-לקראת דיוני העצרת ה-41 ולקראת המושב ה-43 של הועדה לזכויות האדם, בתחילת 1987.

נערך ע"י ברי אבנר

נציגות ישראל
ליד משרד האומות המאוחדות
והארגונים הבינלאומיים בג'נבה

MISSION PERMANENTE D'ISRAEL
AUPRÈS DE L'OFFICE DES NATIONS UNIES
ET DES ORGANISATIONS INTERNATIONALES A GENÈVE

ג'נבה, י' באדר ב' תשמ"ו
21 במרץ 1986

אל : ארב"ל 1
מאת: הנציגות ג'נבה

הנדון : המושב ה-42 של הועדה לזכויות אדם (4.2-14.3.86)

1. מהלכים התבטאויות והצבעות הקשורים בנו בכל אחד מהסעיפים "הרלוונטים" דווחו בעת התרחשותם. סיכום זה בא איפה לתאר המושב במבט כללי יותר, אם כי כמובן מנקודת המוצא שלנו.

2. לא היו במושב זה "חידושים" של ממש (נושאי הדיון, הדוברים, הצעות החלטה, יחסי כוחות), וההגדרה MORE FO THE SAME נאה למושב זה יותר מכל. (אם נשאל מהו אותו ה- "same" הרי התשובה לא תהיה מהמלון הדיפלומטי ועדיף להשאירה לדמיון).

3. הסממן הבולט ואולי המדאיג מכל, החוזר על עצמו מדי שנה, הוא מורך לב מערבי של ממש. החברות המערביות "רכות", הסנציות, נמצאות כל העת במגננה (גם בה ננקטת לשון רפה). לא ניתן לשמוע כיום מחברה מערבית (להוציא ארה"ב) גינוי נמרץ בענין הפרות ז"א במקום כלשהו בעולם כולל במדינות כאפגניסטן ואיראן. (היה קושי לגיס שושבינות מערביות להצעת החלטה על מצב זכויות האדם באיראן הנוקטת לשון מתונה). הזכרת מדינות כסוריה, אידונסיה, פקיסטאן ודומותהן, בשמן בלבד, בהקשר הדיון בהפרות ז"א נחשבת לגבורה ממש ו"הגבורים" היו ספורים. ההתיחסות לסוגיות הטרור ולקיחת בני ערובה בפי נציגי מדינות מערביות הנפגעות מכך יום יום, נעשית במונחים תאורטיים של דיון אקדמי מ"פלנטה אחרת". המערביות אפילו אינן מצליחות להביא לארגון סדה"י המושב באופן שיקנה להן יתרון כלשהו.

4. מול חזית - לא חזית זו, המשלימה מתפשרת ומתפיסת עם גלויי דפלומטיה אגרסיבית, עומדים הסוביטים ובעלי בריתם בבלמ"ז ובעולם הערבי בנחישות, בעזות מצח ובתקיפות. מושלים כמעט בכל דיון (אפילו הדיון על "צעדים נגד אידאולוגיות טוטליטריות" הפך טריטוריה בלעדית שלהם). אין צורך להוסיף על כך, כדי להבין שיחסי כוחות מסוג זה מביאים להעלאת שמה של ישראל בכל סעיף מסעיפי הדיון ממש ללא כל קושי. ומה משרת טוב מכך האינטרס הסוביטי - ערבי למקד במידה רבה את הדיון משך ששת שבועות המושב על ישראל, (אפילו יותר מאשר דורא"פ שהרי זו אינה נמצאת כדי להשיב מלחמה שערה), מה שמבטיח ששאלת זכויות אדם בארבע חמישיות ממדינות העולם הנמנות על הקואליציה הסוביטית - בלמז"ית, יידונו בשוליים.

9, chemin Bonvent, 1216 Cointrin — Téléphone 98 05 00 — Télex 22 681

5. רקע זה חשוב להבנת ה- "DISSONANCE" שיוצרת הופעתנו בועדה. ישראל "משדרת על תדר אחר". משיבה בהתקפה לתוקפיה, מטפלת בטון גבוה בברה"מ ובערבים ומעלה סוגיות קונקרטיות של הפרות ז"א אצלם ואצל בלמז"ים אחרים. (הטפול בערבים בועדה - טאבו ממש). נוטלת הדיון בראופן יזום ו"הופכת השולחן" בסעיפים בו היא "מצופה" לשתוק או לכל היותר להתגונן. השגריר דובק התבטא בדיון 20 פעם בהקשר 7 סעיפים על סדה"י וארבע הצעות החלטה נגדנו. 16 מתוך אלו, התבטאויות בהיקף מלא מהכתב, לנושא הדיון או בזכות תשובה תוך ניצול מלוא מכסת הזמן ויותר מכך. (חישוב מראה כי התבטאויותנו מגיעות לסך של שתי ישיבות או יום דיון מלא של הועדה - יותר ממשך התבטאות של מרבית חברי הועדה בכל הסעיפים גם יחד). עצם ריבוי התבטאויותנו (שלא לדבר על תוכן וסגנון) "הרתיח דמם" של הערבים והסובייטים. ישראל המופיעה כמשקיף, אינה מקבלת תפקיד הנאשם" אלא מטרידה תוקפת ומאשימה ללא הפסק על צביעות ופוליטיזציה, סטנדרטים כפולים (או העדר סטנדרטים כלל) חריגה ממנדט וסמכות ויותר מכך מתריעה על מצב ז"א במדינות התוקפות אותה. על רקע "המנטליות" לעיל בקבוצה המערבית בועדה, תבינו כי גם המערביים לא רוו נחת מסגנון ישראלי זה.

6. יעדנו במושב זה היו כדלקמן :
א. התקפה על הועדה ונוהלי עבודתה.
ב. טפול בשאלת האנטישמיות הסובייטית והערבית, (מצב היהודים בברה"מ הועלה מזוויות שונות בשלוש התבטאויות).
ג. טפול אינדבידואלי" בסוריה בשל הקשר האפשרי (לבנון, טרור, זכויות אדם, יחס ליהודים ואנטישמיות, מחסה לנאצים).
ד. טפול בשאלת הפרת ז'א בעולם הערבי.
ה. הסבר עמדתנו בסוגיות הסכסוך, ז"א ואיכות חיים ביש"ע, פלסטינאים, מדיניות ישראל לשלום וכו').

7. בפתיחת מושב זה הופצה כאשתקד איגרתנו (E/CN.4/1986/10) בה הפנינו תשומת לב לאגרות העבר בהן דחתה ישראל מכל וכל החלטות הועדה בשל תוכנן אופיין וכו'. (הסורי שב וחזר לכך בכל פעם תוך נסיון "להסית" הועדה בעניין יחסה של ישראל לועדה). נושא אד-הוק שחייב תגובה היה בחירתו של הגרמז"י קלנר, חבר המפלגה הנאצית לשעבר לסגן יו"ר הועדה. השגריר התבטא באופן יזום בכל סעיף בו היתה צפויה התקפה עלינו (היינו המדינה הראשונה שהתבטאה בהקשר יש"ע והפלסטינאים), או בכל סעיף שרק אפשר מתקפה מצידנו. (אנטישמיות בברה"מ, יהודי ברה"מ, עיניניים ונעלמים בעולם הערבי, יחסים עם דרא"פ ועמדתנו בשאלת האפרטהייד, הגדרה עצמית). זכויות תשובה בכל אחד מאותם סעיפים והתבטאות בהקשר הצעות החלטה נגדנו אפשרו השלמת התמונה. (בתשובה לדברי הסורי בהקשר לבנון נשא השגריר התבטאות בנושא תמיכת סוריה בטרור הבינלאומי שהוכנה למקרה ותוגש הצעת החלטה כאשתקד בנושא עצורים פלסטינאים).

MISSION PERMANENTE D'ISRAEL
AUPRÈS DE L'OFFICE DES NATIONS UNIES
ET DES ORGANISATIONS INTERNATIONALES A GENÈVE

נציגות ישראל
ליד משרד האומות המאוחדות
והארגונים הבינלאומיים בג'נבה

8. כבעבר היו תוקפנו ברוב מכריע, מיעוט המדינות הערביות (סוריה בראש ולאחריה במרחק גדול למדי לוב, ירדן ומעט אף סעודיה) ברה"מ, אוקראינה, ביילורוסיה ושאר המזרה"ים, סין, הודו, בנגלדש, ניקרגואה וטנזניה. התבטאויות סוריה והסובייטים היו ארסיות מכולם (להלן).
אש"פ ומספר קטן יחסית של נציגי אירגונים לא ממשלתיים התבטאו כמקובל. יש לציין הפרופיל הנמוך בהרבה השנה מצד ICJ. ("הועד הבינלאומי של המשפטנים"). מבין השאר (אסיגים, אפריקנים, אמל"טים) הושמעו התבטאויות בנוגע לנו מצד חברות הועדה בלבד, בה חזרו והשמיעו עמדותהם בסכסוך. (הועבר בהקשרים הספציפים). באותו אופן התבטאו החברות המערביות, (חלקן בסעיף 4 על יש"ע וחלקן המתינו לדיון הנפרד בסעיף 9 - הגדרה עצמית).

9. השינוי היחיד בענין החלטות שקיבלה הועדה בנוגע לנו הוא השמטה של הצעת החלטה בסעיף 10 בענין עצורים פלסטינאים בידי ישראל. שאר ארבע ההחלטות - "מצב ז"א בשטחים הערבים הכבושים" (על שני חלקיה), רמה"ג, הגדרה עצמית, לבנון, דומות למדי לאלו של אשתקד. בלט נסיון מסוים לשים דגש בהחלטה הראשונה - חלק (B), על שאלת תחולת אמנת ג'נבה השלישית ביחס לעצורים הפלסטינאים שבידי ישראל. השגריר הגיב על כך בהתאם. ההחלטות כולן קשות וארסיות, בתוכן, סגנון ושפה ושימרו דפוסי הצבעות העבר במידה מכרעת בכל הגושים. בנוסף אימצה הועדה החלטה מס. 3 שהועבר מתת הועדה. (נסמכת על החלטה 1985/16 שלה). זמן מסוים רווחו "שמועות" (וחששות אמריקנים) כל כוונה סורית להגיש הצעת החלטה בענין ירוט המטוס הלובי אך אלו לא התממשו.

10. יחסנו עם היו"ר היו הפעם "ספור" בפני עצמו. "ידידנו" הקולומביאני CHARRY SOMPER (שר המשפטים לשעבר של קולומביה ושגריר רב אמביציות ופעלים כאן) ניסה להחמיר עמנו בכל הקשור לשמירת הוראות הנוהל (בעיקר משך התבטאות) ונכווה קשות בתגובות חריפות של השגריר. סופו של דבר שהיה נאלץ להזהר מעמנו שבעתיים (הקפיד להיות בכסאו כל עת שדיברנו) ואף הואשם ע"י הסורי והסובייטי בנטיית חסד לנו. במכלול זה נציין גם הפעם כי ברוב הגדול שמרו הערבים לשון פניה נקיה לישראל, ולא חייבו הזעקת ידידינו חברי הועדה למחאה לסדר.

11. לא ניתן שלא לציין כאן את חלופי הדברים עם הסובייטי (פלוס אוקראינה וביילורוסיה) בסעיף 21. התקפתנו על אנטישמיות בברה"מ הוציאה הסובייטי משוויי משקלו והביאה למבול אנטישמי שהציב שיאים חדשים. (הסובייטי טען ל"פרובוקציה" והבלגי יעץ לו ריסון עצמי ש"הרי התבטאויות כאלה מצדו הן בדיוק מה שישראל רוצה").

9, chemin Bonvent, 1216 Cointrin — Téléphone 98 05 00 — Télex 22 681

12. מבין הנושאים השונים,משך תשומת לב המהלך האמריקני בהגשת הצעת החלטה בגנות אתיופיה.גם הפעם היתה ארה"ב שושבינה יחידה ולא קיבלה כל תמיכה ממדינה מערבית כלשהי.ביחסי הכוחות של הועדה נדון המהלך לכשלון מראש ואכן לארה"ב לא היו ציפיות אחרות.היתה אמריקני היה בהעברת ההחלטה על מינוי רפורטר מיוחד לבדיקת ישום ההצהרה על מניעת אפליה המבוססת על דת ואמונה במדינות השונות. הסובייטים ובעלי בריתם לא שבעו נחת אך מסיבות מובנות היו זהירים מאד שלא להתבלט יתר על המידה בהתנגדות לנושא. בין הדוחו"ת הרבים שהוגשו ראויים לתשומת לב אלו על עיניים; הוצאות להורג;נעלמים (שלושתם בסעיף 12). הדו"ח על אפגניסטן היה "זהיר" הפעם מאשתקד,גם כך עולה ממנו התמונה הקשה הידועה.

13. נציגי האירגונים הלא ממשלתיים הוסיפו כבעבר את התבלין לדיון בסעיף 12 (הפרות ז"א בכל מקום בעולם) והורידו הדיון מן המישור התאורטי למישור הארצי.נציין הופעת האירגונים היהודים (הקונגרס היהודי העולמי, התנועה הרפורמית,המועצה העולמית של הנשים היהודיות) אשר חברו במתואם אלינו בדיון בסעיף 21 להתקפה על ברה"מ,והתבטאו יפה גם בסעיפים אחרים. נציין גם איזכור נושא יהודי ברה"מ בפי נציגי אוסטרליה רפ"ג וארה"ב.

ב ב ר כ ה

דוד דניאלי

העתקים : סמנכ"ל ארב"ל
ארב"ל 3
משפט
אגף אירופה
נאו"מ
בר (מר י. שירן)

9, chemin Bonvent, 1216 Cointrin — Téléphone 98 05 00 — Télex 22 681